ସାମାଜିକ ବିଜ୍ଞାନ

ଭାଗ-୨

ଭୂଗୋଳ



ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀ



ଶିୟକ ଶିୟା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଶିୟା ଗବେଷଣା ଓ ପ୍ରଶିୟଣ ପରିଷଦ, ଓଡ଼ିଶା, ଭୁବନେଶ୍ୱର ଓଡ଼ିଶା ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରାଧ୍କରଣ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଭୂଗୋଳ

ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀ

ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ପରିଷଦ, ଓଡ଼ିଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀ ନିମନ୍ତେ ଅନୁମୋଦିତ

ପ୍ରଥମ ସଂୟରଣର ପ୍ରସ୍ତୁତି (୨୦୧୧)

ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ପରିଷଦ, କଟକ, ଓଡ଼ିଶା

ଲେଖକ ଓ ସମୀକ୍ଷକ ମଣ୍ଡଳୀ :

ପ୍ରଫେସର ଡ. ସଚ୍ଚିଦାନନ୍ଦ ତ୍ରିପାଠୀ (ସମୀକ୍ଷକ)

- ଡ. ନିରଞ୍ଜନ ଦାଶ
- ଡ. ସୌଦାମିନୀ ରାୟ
- ଶ୍ରୀ ଶୈଳେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାସଗୁପ୍ତା
- ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭାକର ପ୍ରଧାନ

ସମୀକ୍ଷକ ମଣ୍ଡଳୀ:

- ଶ୍ରୀ ପ୍ରଦୀପ କୁମାର ମହାପାତ୍ର
- ଶ୍ରୀ ପ୍ରଭାକର ପ୍ରଧାନ
- ଡ. ସୁଧାଂଶୁ କୁମାର ମହାନ୍ତି
- ଡ. ପ୍ରଫୁଲ କୁମାର କର

ସଂଯୋଜନା

- ଡ. ତିଳୋଉମା ସେନାପତି
- ଡ. ସବିତା ସାହୁ

ପ୍ରକାଶକ :

ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଗଣଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ, ଓଡ଼ିଶା ସରକାର

ମୁଦ୍ରଣ ବର୍ଷ :

908 € 908 €

ପ୍ରସ୍ତୁତି :

ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଗବେଷଣା ଓ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ପରିଷଦ, ଓଡ଼ିଶା, ଭୁବନେଶ୍ୱର ଓ

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ପାଠ୍ୟପୁଞ୍ଚକ ପ୍ରଶୟନ ଓ ପ୍ରକାଶନ ସଂସ୍ଥା, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ମୁଦ୍ରଣ : ପାଠ୍ୟପୃଷ୍ଠକ ଉତ୍ପାଦନ ଓ ବିକ୍ୟ, ଓଡ଼ିଶା, ଭୁବନେଶ୍ୱର



କଗତମାତାଙ୍କର ଚରଣରେ ଅଦ୍ୟାବଧି ମୁଁ ଯେଉଁ ଯେଉଁ ଭେଟି ଦେଉଅଛି, ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ମୌଳିକ ଶିକ୍ଷା ମୋତେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ କ୍ରାନ୍ତିକାରୀ ଓ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ମନେ ହେଉଛି । ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଓ ମୂଲ୍ୟବାନ ଭେଟି ମୁଁ ଯେ କଗତ ସମ୍ମୁଖରେ ଥୋଇପାରିବି, ତାହା ମୋର ପ୍ରତ୍ୟୟ ହେଉନାହିଁ । ଏଥିରେ ରହିଛି ମୋର ସମଗ୍ର ରଚନାତ୍କଳ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମକୁ ପ୍ରୟୋଗାତ୍କଳ କରିବାର ଚାବିକାଠି । ଯେଉଁ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ମୁଁ ଛଟପଟ ହେଉଛି, ତାହା ଏହିଥିରୁ ହିଁ ଉଦ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ । ଏହା ମୋର ଅନ୍ତିମ ଅଭିଳାଷ କହିଲେ ଚଳେ ।

ମହାତ୍କା ଗାନ୍ଧି

ଭାରତର ସୟିଧାନ

ପ୍ରାକ୍ କଥନ :

ଆୱେ ଭାରତବାସୀ ଭାରତକୁ ଏକ ସାର୍ବଭୌମ, ସମାଜବାଦୀ, ଧର୍ମ ଚିରପେକ୍ଷ, ଗଣତାନ୍ତିକ ସାଧାରଣତନ୍ତ ରୂପେ ଗଠନ କରିବା ପାଇଁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ନେଇ ଓ ଏହାର ନାଗରିକଙ୍କୁ

- ସାମାଜିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ ଓ ରାଜନୈତିକ ନ୍ୟାୟ ;
- ଚିତ୍ତା, ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି, ପ୍ରତ୍ୟୟ, ଧର୍ମୀୟ ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଉପାସନାର ସ୍ୱତନ୍ତତା ;
- ସ୍ଥିଡି ଓ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗର ସମାନତାର ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ତଥା
- ବ୍ୟକ୍ତି ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଐକ୍ୟ ଓ ସଂହତି ନିର୍ଦ୍ଧିତ କରି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭ୍ରାତୃଭାବ ଉତ୍ସାହିତ କରିବାକୁ ଏହି ୧୯୪୯ ମସିହା ନଭେୟର ୨୬ ତାରିଖ ଦିନ ଆମର ସଂବିଧାନ ପ୍ରଣୟନ ସଭାରେ ଏତଦ୍ୱାରା ଏହି ସଂବିଧାନକୁ ଗ୍ରହଣ ଓ ପ୍ରଣୟନ କରୁଅଛୁ ଏବଂ ଆମ ନିଜକୁ ଅର୍ପଣ କରୁଅଛୁ ।

ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟ (କ)

୫୧ (କ) ଧାରା : ମୌଳିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ

ଭାରତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରିକର ନିମ୍ମଲିଖିତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ

- (କ) ସମ୍ବିଧାନ ମାନି ଚଳିବା ଏବଂ ଏହାର ଆବର୍ଷ ଓ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଜାତୀୟ ପତାକା ଓ ଜାତୀୟ ସଙ୍ଗୀତକୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା;
- (ଖ) ଯେଉଁ ସବୁ ମହନୀୟ ଆଦର୍ଶ ଆମ ଜାତୀୟ ସ୍ୱାଧୀନତା ସଂଗ୍ରାମକୁ ଅନୁପ୍ରାଣିତ କରିଥିଲା, ତାହାକୁ ସ୍କରଣ ଓ ଅନୁସରଣ କରିବା;
- (ଗ) ଭାରତର ସାର୍ବଭୌମ, ଏକତା ଓ ସଂହତିର ସୁରକ୍ଷା କରିବା;
- (ଘ) ଦେଶର ପ୍ରତିରକ୍ଷା କରିବା ଓ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ଜାତୀୟ ସେବା ପ୍ରଦାନ କରିବା;
- (ଙ) ଧର୍ମଗତ, ଭାଷାଗତ ଏବଂ ଆଞ୍ଚଳିକ କିୟା ଗୋଷୀଗତ ଭିନ୍ନତାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଭାରତର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଐକ୍ୟ ଓ ଭ୍ରାତୃଭାବ ପ୍ରତିଷା କରିବା ଏବଂ ନାରୀଜାତିର ମର୍ଯ୍ୟାଦାହାନୀସୂଚକ ବ୍ୟବହାର ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା:
- (ଚ) ଆମର ସଂଷ୍କୃତିର ମୂଲ୍ୟବାନ ଐତିହ୍ୟକୁ ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଓ ସଂଉକ୍ଷଣ କରିବା;
- (ଛ) ଅରଣ୍ୟ, ହ୍ରଦ, ନଦୀ, ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ସମେତ ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶର ସୁରକ୍ଷା ଓ ଉନ୍ନତି କରିବା ଏବଂ ଜୀବଜଗତ ପ୍ରତି ଅନୁକମ୍ପା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା;
- (ଚ୍ଚ) ବୈଜ୍ଞାନିକ ମନୋଭାବ, ମାନବବାଦ ଏବଂ ଅନୁସନ୍ଧିତ୍ସା ଓ ସଂଷ୍କାର ମନୋଭାବ ପୋଷଣ କିରବା;
- (ଝ) ସର୍ବସାଧାରଣ ସମ୍ପତ୍ତିର ସୁରକ୍ଷା କରିବା ଓ ହିଂସା ତ୍ୟାଗ କରିବା;
- (ଞ) ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଓ ସମଷ୍ଟିଗତ କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉତ୍କର୍ଷ ସାଧନ କରିବା, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଆମ ଦେଶ ପ୍ରତେଷ୍ଟା ଓ କୃତିତ୍ୱର ଉଚ୍ଚତର ସୋପାନକୁ ଅବିରତ ଉନ୍ନୃତି କରିପାରିବ;
- (ଟ) ମାତା ବା ପିଡା ବା ଅତ୍ତିଭାବକ, ତାଙ୍କର ଛଅ ବର୍ଷରୁ ଚଉଦ ବର୍ଷ ବୟସ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ସନ୍ତାନ ବା ପାଳିତଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷାଲାଭର ସୁଯୋଗ ଯୋଗାଙ୍ଗ ଦେବା ।

ମୁଖବନ୍ଧ

ପ୍ରଥମ ସଂକ୍ଷରଣ

ମନୁଷ୍ୟ ଏକ ସାମାଜିକ ପ୍ରାଣୀ । ସମାଜରେ ତାର ଜନ୍ମ, ବିକାଶ ଓ ବିଲୟ । ସେହି ସମାଜ ବିଷୟରେ ବିଶେଷ ଜ୍ଞାନକୁ "ସାମାଜିକ ବିଜ୍ଞାନ" କୁହାଯାଏ । ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏହି "ସାମାଜିକ ବିଜ୍ଞାନ" ଇତିହାସ, ରାଜନୀତି ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଭୂଗୋଳର ଏକ ସଂଯୁକ୍ତ ପାଠ୍ୟପୁଞ୍ଚକ । ଏହା ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷା ଗବେଷଣା ଓ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ପରିଷଦ, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ ତଥା ଆମ ରାଜ୍ୟ SCF-2007 ନମୁନା ପାଠ୍ୟ ଖସଡ଼ା ଉପରେ ଆଧାରିତ ।

"ଭୂଗୋଳ"ରେ ଜଣେ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ଏ ବିଶାଳ ପୃଥିବୀର ଗଠନ, ପରିପାର୍ଶ୍ୱ, ଜଳବାୟୁ ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ପଦ ବିଷୟରେ ଧାରଣା ପାଏ । ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏହି ପାଠ୍ୟପୁଞ୍ଚକଟି ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଏକ ଅଭିନବ ରୂପରେ ରୂପାୟିତ ହୋଇଛି। ଏଥିରେ ପ୍ରଥମ କରି 'ତୁମ ପାଇଁ କାମ' ଓ 'କାଣିବା କଥା'ର ପ୍ରଚଳନର ପ୍ରୟାସ କରାଯାଇଛି । ଜଣେ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀ ମନଯୋଗ ଦେଇ ପାଠ୍ୟପୁଞ୍ଚକଟିର ସମଞ୍ଚ ବିଭାଗ ଅଧ୍ୟୟନ କଲେ ନିଷ୍ଟୟ ସାମାକିକ ବିଜ୍ଞାନ ବିଶେଷତଃ ଭୂଗୋଳର ବାଞ୍ଚବ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ଉପଲବ୍ଧି କରିବ ବୋଲି ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ।

ପୂଷକଟିର ପାଞ୍ଜୁଲିପି ରାଜ୍ୟର କୋଣାନୁକୋଣରୁ ଆମସ୍ତିତ ଅଭିଜ୍ଞ ବିଷୟ ଶିକ୍ଷକ-ଶିକ୍ଷିକାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆୟୋଜିତ ଏକ କର୍ମଶାଳାରେ ନିରୀକ୍ଷିତ, ଆଲୋଚିତ ଓ ସମୀକ୍ଷିତ ହୋଇ ସେମାନଙ୍କର ବିଜ୍ଞ ପ୍ରୟାବ ଯଥା ସୟବ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି । ପରିଶେଷରେ ଏହି ଶ୍ରମ ସାପେକ୍ଷ ସଂପାଦନାରେ ସଂପୃକ୍ତ ଶିକ୍ଷକ-ଶିକ୍ଷିକା, କର୍ମଚାରୀ, ଅଧିକାରୀ, ଲେଖକ ମଞ୍ଚଳୀ, ସମୀକ୍ଷକ, ସଂଯୋଜକ ଓ ମୁଦ୍ରାକରଙ୍କୁ ପରିଷଦ ଆନ୍ତରିକ ଧନ୍ୟବାଦ ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି । ତ୍ରୁଟି ରହିତ ସମ୍ପାଦନା ପାଇଁ ଅଦମ୍ୟ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତ୍ରୁଟିବିତ୍ୟୁତିର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦିଆଯାଇପାରେ ନାହିଁ । ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ଅନିହ୍ଥାକୃତ ତ୍ରୁଟି-ବିତ୍ୟୁତି କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଆଣିବାରେ ସହଯୋଗ କଲେ ତାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂୟରଣରେ ସଂଶୋଧିତ ହେବ । ଧନ୍ୟବାଦ ।

ସଭାପତି ମାଧ୍ୟମିକ ଶିକ୍ଷା ପରିଷଦ, ଓଡ଼ିଶା

ମୁଖବନ୍ଧ

ପରିବର୍ତ୍ତିତ ସଂୟରଣ

ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଗଣଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ, ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷା ନିର୍ଦ୍ଦେଶାଳୟ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଗବେଷଣା ଓ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ପରିଷଦ, ଓଡ଼ିଶା, ମୂଳ ସାମାଜିକ ବିଜ୍ଞାନ ପୁଞ୍ଚକର ଏକ ନୂତନ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ସଂୟରଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି । ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥୁଳେ ପ୍ରଦତ୍ତ ଭାଷାଗତ, ତଥ୍ୟଗତ ଓ ପ୍ରଶ୍ମଗତ ବିଷୟରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଅଛି । ପୁଞ୍ଚକଟିକୁ ଅଧିକ ସମୟ ଉପଯୋଗୀ କରିବାପାଇଁ ସମୀକ୍ଷକ ମଣ୍ଡଳୀ ଚେଷ୍ଟା କରିଅଛନ୍ତି । ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତିତ ସଂୟରଣଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଅଛି ।

ତୁଟିରହିତ ସମୀକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଓ ପୁଞ୍ଚକଟିକୁ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଅଛି । ପାଠ୍ୟପୁଞ୍ଚକଟିର ପରିବର୍ତ୍ତିତ ସଂୟରଣ ଅଧିକ ଉପଯୋଗୀ ହେଲେ ସମୀକ୍ଷକ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ସଂଯୋଜକଙ୍କର ଶ୍ରମ ସାର୍ଥିକ ହେବ ।

ସମୀକ୍ଷକ ମଣ୍ଡଳୀ

(ସୂଚୀପତ୍ର

ଭୂଗୋଳ

ପୃଷ୍ଠା ଅଧ୍ୟାୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ପଥମ ସୟଳ 6-09 ସୟଳର ପ୍ରକାରଭେଦ, ସୟଳ ସଂରକ୍ଷଣ, ଧାରଣୀୟ ବିକାଶ ଦ୍ୱିତୀୟ ଭୂ-ସୟଳ, ଜଳସୟଳ, ପ୍ରାକୃତିକ ଉଦ୍ଭିଦ ଓ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ, ଖଣିଜ ଓ ଶକ୍ତି ସୟଳ ୦୭-୩୬ ଭୂ-ସୟଳର ବିତରଣ,ସୟଳର ପ୍ରକାର ଭେଦ, ଭୂବ୍ୟବହାର, ଭୂସୟଳର ସଂରକ୍ଷଣ, ଚୂର୍ଣ୍ଣାଭବନ ପ୍ରକ୍ରିୟା, ମୃତ୍ତିକା ଗଠନର ନିୟାମକ, ମୃତ୍ତିକାର ଶ୍ରେଣୀ ବିଭାଗ, ଓଡିଶାରେ ମୃତ୍ତିକାର ବିତରଣ ଓ ସଂରକ୍ଷଣ, ଜଳସୟଳ- ସ୍ଥଳ ଭାଗରେ ଜଳର ବଞ୍ଜନ, ଜଳର ବ୍ୟବହାର ଜଳାଭାବ, ଜଳ ସୟଳର ସଂରକ୍ଷଣ, ବ୍ୟବହାର ବିତରଣ ଓ ଶ୍ରେଣୀବିଭାଗ, ପ୍ରାକୃତିକ ଉଦ୍ଭିଦର ସଂରକ୍ଷଣ ବନ୍ୟଜନ୍ତୁ ସଂରକ୍ଷଣ, ଖଣିଜର ପ୍ରକାରଭେଦ, ଖଣିଜ ଉତ୍ତୋଳନ, ଖଣିଜ ଦ୍ବ୍ୟର ବିତରଣ ଓ ସଂରକ୍ଷଣ, ଶ୍ରକ୍ତି ସୟଳର ଶ୍ରେଣୀବିଭାଗ,

ପାରମ୍ପରିକ ଓ ଅଣପାରମ୍ପରିକ ଶକ୍ତି,

ଶକ୍ତି ସଂରକ୍ଷଣ

କୃଷି ତୃତୀୟ 99-89 କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁକୂଳ ଅବସ୍ଥା, କୃଷିର ପ୍ରକାରଭେଦ, ପ୍ରଧାନ କୃଷିଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟ, କୃଷି ଉନ୍ନୟନ- ଭାରତର କୃଷି ଶିଳ୍ପ

४୩-୬४

ଶିଳ୍ପର ଶ୍ରେଣୀ ବିଭାଗ, ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷାର ଅଭିବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା କାରଣ, ଶିଳ୍ପ ଦୁର୍ଘଟଣା, ମୁଖ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ବିତରଣ, ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା, ଶିଳ୍ପ ଅବସ୍ଥିତ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବେଙ୍ଗାଲୁରୁର ବିଶେଷତ୍ୱ, ସିଲିକନ ଉପତ୍ୟକାର ବିଶେଷତ୍ୱ

ପଞ୍ଚମ ମାନବ ସୟଳ 98-9€ ମାନବ ସୟଳ, ଜନସଂଖ୍ୟାର ଘନତ୍ୱକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା

କାରଣ, ଜନସଂଖ୍ୟା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଧାରା, ଜନସଂଖ୍ୟା ଗଠନ,

କନସଂଖ୍ୟା ପିରାମିଡ, କନସଂଖ୍ୟା ତଥ୍ୟ ।

ଚତୁର୍ଥ



ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ

ସୟଳ (Resources)



ମା 'ଙ୍କୁ ଘର ସଜାଡ଼ିବାରେ ଝିଅ ମାନା ଓ ପୁଅ ଅଂଶ୍ର ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥାନ୍ତି । ମାନା ଅଂଶୁକୁ କହିଲା, "ଦେଖି, ଲୁଗାପଟା, ବାସନକୁସନ, ଧାନଚାଉଳ, ପାନିଆ, ଚେୟାର, ଟେବଲ, ବହିପତ ଆଦି ସବଯାକ ଜିନିଷ ଆମର କିଛି ନା କିଛି ବ୍ୟବହାରରେ ଲାଗୁଛି ।" "ସେଥପାଇଁ ଏଗୁଡ଼ିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ବ "- ମା' କହିଲେ । "ଏଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ସୟଳ ।" "ମା', ସୟଳ କ'ଣ ?" ଅଂଶ୍ର ପଚାରିଲା । "ବିଭିନ୍ନ ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରଶଣ ପାଇଁ ଆମେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ସୟଳ" – ମା' ଉଭର ଦେଲେ । "ତ୍ର ତୋ ' ଚାରିଆଡ଼କୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକଲେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ସୟଳ ସୟନ୍ଧରେ ଜାଣିପାରିକ୍ । ଶୋଷ ମେଣାଇବା ପାଇଁ ପିଉଥିବା *କଳ, ଘରକୁ ଆଲୋକିତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ବିଦ୍ୟୁତ୍* ଶକ୍ତି, ତୃ ସ୍କୁଲକୁ ଯିବାପାଇଁ ଚଢ଼ୁଥିବା ସାଇକେଲ, ଜ୍ଞାନ ଆହରଣ ପାଇଁ ପଢୁଥିବା ପ୍ରଞ୍ଚଳ ଆବି ସବୃଯାକ ହିଁ ସୟଳ । ଆଜି ତ୍ରମପାଇଁ ମୁଁ ଘରେ ସ୍ୱାଦିଷ ଘାଷ ତରକାରୀ କରିଛି । ଏଥିରେ ପଡ଼ିଥିବା ସବୁଜ ପନିପରିବା ମଧ୍ୟ ସୟକ ଅଟେ ।"

ପାଣି, ବିଦ୍ୟୁତ୍ଶକ୍ତି, ସାଇକେଲ, ପନିପରିବା ଓ ପାଠବହି ମଧ୍ୟରେ ଏକପକାର ସମାନତା ରହିଛି । ଏଗଡିକ ତୁମେ ବ୍ୟବହାରରେ ଲଗାଇଛ, ସେଥିପାଇଁ ଏଗୁଡ଼ିକର ଉପଯୋଗିତା ରହିଛି । ସୁଡରାଂ, ଉପଯୋଗିତା ବା' ପ୍ରୟୋଜନୀୟତା ହିଁ କୌଣସି ଦବ୍ୟ ବା* ପଦାର୍ଥକ୍ ସୟକରେ ପରିଶତ କରେ ।

"ତେବେ କୌଣସି ପଦାର୍ଥ ସୟଳରେ କିପରି ପରିଶତ ହୁଏ ?" ଅଂଶୁ ଜାଣିବାକୁ ଚାହିଁଲା । ମା' କହିଲେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଥାଅ, କୌଣସି ପବାର୍ଥ ସେତେବେଳେ ସୟଳରେ ପରିଶତ ହୁଏ ଯେତେବେଳେ ଏହାର କିଛି ମୂଲ୍ୟଥାଏ । "ଘଦାର୍ଥର ବ୍ୟବହାର ବା ଉପଯୋଗିତା ହିଁ ଏହାକୁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୟକର କିଛି ନାଂ କିଛି ମୁଲ୍ୟ ଥାଏ", ମାଂ କହିଲେ ।

ତୁମପାଇଁ କାମ :

ଘରେ ଓ ୟୁଲ୍ରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ପାଞ୍ଚଗୋଟି ଲେଖାଏଁ ସୟଳର ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର /

କିଛି ପଦାର୍ଥର ଆର୍ଥିକ ମୂଲ୍ୟ ରହିଛି, ଅନ୍ୟ କିଛି ପଦାର୍ଥର ଆର୍ଥିକ ମୂଲ୍ୟ ନଥାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ରୂପ,

ଧାତବ ପଦାଥଁର ଆହିଁକ ମୂଲ୍ୟ ରହିଛି, ମାତ୍ର ଏକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟପୂର୍ତ୍ତ ଭୂମିରୂପର କୌଶସି ଆର୍ଥିକ ମୂଲ୍ୟ ନଥାଏ । ମା'ର ସେହ ମମତା ବିନା ଛୋଟ ଶିଶ୍ରଟିଏ ବଞ୍ଚବା ଅସୟବ । ସୂତରାଂ, ଏହା ଏକ ଅମୂଲ୍ୟ ସମ୍ଭଳ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତିର ଉତ୍ତମ ଚରିତ୍ର ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଏକ ସୟଳର ଉଦାହରଣ । ତେବେ ଉଭୟ ପକାର ସୟଳର ଗରତ ରହିଛି ଏବଂ ଉଭୟହିଁ ମଣିଷର ଆବଶ୍ୟକତା ପୃରଣ କରିଥାନ୍ତି ।

କେତେକ ସୟଳ ସମୟର ଅଗଗତି ସହ ଆର୍ଥିକ ମୂଲ୍ୟଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଜେଜେମା'ଙ୍କ ଜଡ଼ିବୃଟି ଔଷଧର ଏବେ କୌଣସି ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ । ତେବେ, ଏଗୁଡ଼ିକ ଯଦି ପ୍ୟାଟେଣ ଯୁକ୍ତ ହୁଏ ଏବଂ କୌଣସି ମେଡ଼ିକାଲ ଫାର୍ମ ଦ୍ୱାରା ବିକ୍ରି କରାଯାଏ, ତା'ହେଲେ ଏଗୁଡ଼ିକ ଆର୍ଥିକ ମୂଲ୍ୟଯୁକ୍ତ ହେବେ ।

ବିଦ୍ୟା କୌଣସି ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ସୟଳରେ ପରିଶତ କରିପାରେ । ଏହି ଦ୍ରଟିଯାକ ମଣିଷର

ସମୟ ଓ ପୁଯୁକ୍ତି ପ୍ୟାଟେୟ : କୌଣସି ପରିକଳ୍ପନା ବା ଉଦ୍ଭାବନ ଉପରେ ପୂର୍ବ ଅଧ୍କାର ଆଣିବାକୁ ପ୍ୟାଟେଣ୍ କୁହାଯାଏ ।

ଆବଶ୍ୟକତା ସହ ସମ୍ପର୍କିତ । ଲୋକମାନେ ନିଜେ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁଦ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସୟଳ କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ପରିକଛନା, ଜ୍ଞାନ, ଆବିଷାର ଓ ଉଦ୍ଭାବନ ହିଁ ନୂତନ ସୟଳ ସୃଷିରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବିଷ୍କାର ଓ ଉଦ୍ଭାବନ ଅନେକର କାରଣ ହୋଇଥାଏ । ଜଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ନିଆଁର

ଆବିଷ୍କାର ସହ ରୋଷେଇ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆବିଷ୍କାର ହେଲା । ସେହିପରି ଚକର ଉଦ୍ଭାବନ ସମୟାନୁକ୍ରମେ ପରିବହନର ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ମାଧ୍ୟମ ବିକାଶରେ ସହାୟକ

ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା : ସଦ୍ୟତମଜ୍ଞାନ କୌଶଳ ବ୍ୟବହାରରେ କାମ କରିବା ବା ଜିନିଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ବୁଝାଏ। ହେଲା । ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟାହିଁ ଜଳବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ ମାଧ୍ୟମରେ ଜଳସ୍ତୋତରେ ଥିବା ଶକ୍ତିକୁ ଏକ ଗୁରୁଦ୍ୱପୂର୍ଣ ସୟଳରେ ପରିଶତ କରିଛି । ତାହେଲେ ମୁଁ



ତୁମପାଇଁ କାମ :

ମା'ଙ୍କ ପ୍ରବଭ ତାଲିକାରୁ କେଉଁ କେଉଁ ପଦାର୍ଥର ଏବେ ସୁଦ୍ଧା କୌଣସି ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ନାହିଁ ଚିହୁଟ କର ।

ମା'ଙ୍କ ଡାଲିକା		
ସୂତାଲୁଗା		
ଲୁହାପଥର		
ମେଧାଶକ୍ତି		
ଔଷଧୀୟ ବୃକ୍ଷ		
ଚିକିହା ଜ୍ଞାନ		
ଗଚ୍ଛିତ କୋଇଲା		
ସୁନ୍ଦର ପ୍ରାକୃତିକ ଶୋଭା		
କୃଷିଭୂମି		
ନିର୍ମିଳ ପରିବେଶ		
ପୁରାଡନ ଲୋକମଡ		
ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟକର ଜଳବାୟୁ		
ଉତ୍ତମ କଣ୍ଠସ୍ୱର		
ଜେଜେମା'ଙ୍କ ଜଡ଼ିବୁଟି		
ପରିବାର ଲୋକଙ୍କ ସ୍ନେହ ଶ୍ରଦ୍ଧା		

ସୟଳର ପ୍ରକାର ଭେଦ :

ସାଧାରଣତଃ, ସମୟ ସୟକକୁ ଯୁ।କୃତିକ, ମାନବକୃତ ଓ ମାନବ ଶୁେଣୀଭୁକ କରାଯାଇପାରେ । ପାକ୍ତିକ ସୟକ :

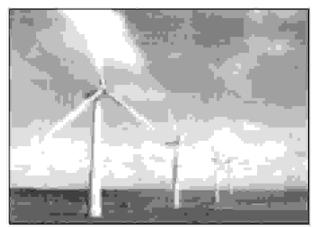
ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶରୁ ମିଳୁଥିବା ତଥା ଆବଶ୍ୟକ ସୁଳେ ସାମାନ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ପବାର୍ଥ ବା ଉପାବାନକୁ ପ୍ରାକୃତିକ ସୟଳ କୁହାଯାଏ । ଶ୍ୱାସକ୍ରିୟାରେ ବ୍ୟବହୃତ ପବନ, ସୂର୍ଯ୍ୟରଶ୍କି, ନଦୀ ଓ ହ୍ରଦର ଜଳ, ମୃଭିକା, ଖଣିକ ପଦାର୍ଥ ଆଦି ସବୁ ପ୍ରାକୃତିକ ସୟଳ । ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ପ୍ରକୃତିର ମୁକ୍ତଦାନ ସ୍ବୂପ ତଥା ସିଧାସଳଖ ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ହୋଇଥାଏ । ଅନ୍ୟ କେତେକ ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ପଦକୁ ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ କରିବା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଯଉପାତି ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟାର ଆବଶ୍ୟକ ପଡିଥାଏ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ସୟଳକୁ **ବିକାଶୟର ଓ ବ୍ୟବହାର,** ଉପ୍ଭି, ଗଢ଼ିତ ପରିମାଣ ଏବଂ ବ୍ୟନ ଦୃଷିଣୁ ବିଭିନ୍ନ ଶେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ ।

ବିଳାଶ ତଥା ବ୍ୟବହାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସୟକକୁ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଏ । ଯଥା: ପ୍ରକୃତ ସୟକ (Actual Resource) ଓ ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ସୟକ (Potential Resource) ।

ଯେଉଁ ସୟଳଗୁଡ଼ିକର ପରିମାଣ ଓ ମାନ ଜଣାପଡ଼ିଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକୃତ ସୟଳ କୁହାଯାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏହି ସୟଳଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି । ତେଣୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବିକଶିତ ସୟକ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଛୋଟ ନାଗପୁର ମାଳଭୂମି ଅଞ୍ଚଳର ଧାତବ ଖଣିଜ ଦ୍ରବ୍ୟ, ତାଳଚେର ଅଞ୍ଚଳର କୋଇଲା, ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ସମତଳଭୂମିର ଉର୍ବର ମୃଭିକା ଆଦି ପ୍ରକୃତ ସୟଳର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

ଯେଉଁ ସୟଳଗୁଡ଼ିକର ସଠିକ୍ ପରିମାଣ ଓ ମାନ ଜଣାନାହିଁ ଏବଂ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ବ୍ୟବହାରରେ ଲାଗିନାହିଁ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରହନ୍ ସୟଳ କୃହାଯାଏ । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଭବିଷ୍ୟତରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଉପଲବ୍ଧ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ଏପରି ସୟଳକୁ ସହକରେ ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ କରିହେଉନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଲଦାଖରେ ଥିବା ଯୁରାନିୟମ୍ ଏକ ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ସୟକ ଯାହା ଉବିଷ୍ୟତରେ ବ୍ୟବହାରରେ ଲାଗିପାରେ । ସେହିପରି ସମୁଦ୍ର ଜଳରେ ଦ୍ରବୀଭୂତ ହଜାର ହଜାର ଟନ୍ର ସୁନା, ରୂପା ଆଦି ମୂଲ୍ୟବାନ୍ ଧାତୁକୁ ଏଥିରୁ ଅଲଗା କରି ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ କରିବାର ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ଏବେ ସୁଦ୍ଧା ବିକଶିତ ହୋଇନାହିଁ । ତେଣୁ ଏହା ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ସୟକ ଶ୍ରେଶୀଭୁକ୍ତ । ବେଗଶାଳୀ ପବନ 200 ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଏକ ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ସୟଳ ଥିଲା । ଏବେ ଏହା ପ୍ରକୃତ ସୟଳ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ । ପବନକଳ ଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ କରିବାରେ ନେବରଲ୍ୟାଣ୍ଡ ଏକ ଅଗ୍ରଣୀ ଦେଶ । ଆମ ଦେଶର ଗୁଜରାଟ ଉପକୂଳ ଏବଂ ତାମିଲନାଡୁର ନାଗରକୋଏଲରେ ମଧ୍ୟ ପବନକଳ ସାହାଯ୍ୟରେ ଅଚ୍ଚ ପରିମାଣର ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତି ଉପାଦନ କରାଯାଉଛି ।



ଚିତ୍ର ନଂ. 1.2 (ପବନ କଳ)

ଉପ୍ଭି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସୟଳକୁ ଅ**କୈବ (Abiotic)** ଓ **କୈବ (Biotic)** ଶ୍ରେଣାଭୁକ୍ତ କରାଯାଏ । ଅକୈବ ସୟଳ ନିର୍ଚ୍ଚୀବ, ମାତ୍ର ଚୈବ ସୟଳ ସଜୀବ । ଶିଳା, ମୃଭିକା, ଖଣିଜ ଦ୍ରବ୍ୟ, ଜଳ, ବାୟୁ ଆଦି ଜୀବନ ବିହୀନ ଉପାଦାନ ଅଜୈବ ସୟଳ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ । ମାତ୍ର, ସମୟ ପ୍ରାଣୀ ଓ ଉଭିଦ ଚୈବ ସୟଳ ଅନ୍ତର୍ଗତ ।

ସମୟ ପ୍ରାକୃତିକ ସୟଳକୁ ଭରଣ ଦୃଷିରୁ ସାଧାରଣତଃ ନବୀକରଣ ଯୋଗ୍ୟ (Renewable) ଓ ନବୀକରଣ ଅଯୋଗ୍ୟ (Non-Renewable) ଏହିପରି ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ (

ନବୀକରଣ ଯୋଗ୍ୟ ସୟଳଗୁଡ଼ିକ ଶୀଘ୍ର ଭରଣା ହୋଇଥାଏ । ଏଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟବହାର ସତ୍ତ୍ୱେ ପୁନର୍ବାର ପୂରଣ ହୋଇଯାଏ । ଏ ପ୍ରକାର ସୟଳ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଅସରଡି ଏବଂ ମନୃଷ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସୌର ଓ ପବନଶକ୍ତି ଏହାର ଉଦାହରଣ । ତେବେ କଳ, ମୃତ୍ତିକା ତଥା ଜଙ୍ଗଲ ଭଳି ସୟଳଗୁଡ଼ିକର ଦୂରୁପଯୋଗ ଫଳରେ ଏଗୁଡ଼ିକର ପରିମାଣ ବା ଭଣ୍ଡାର ହ୍ରାସ ପାଇଥାଏ । ଜଳ ଏକ ଅସରତି ନବୀକରଣ ଯୋଗ୍ୟ ସୟଳ ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ । ମାତ୍ର ପୃଥ୍ବୀର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଜଳ ସ୍ୱଟ୍ଟତା ତଥା ଜଳଉସ ଶୁଖିଯିବା ଏକ ମୁଖ୍ୟ ସମସ୍ୟା ହୋଇଛି ।

ନବୀକରଣ ଅଯୋଗ୍ୟ ସୟଳଗୁଡ଼ିକର ଉଣ୍ଡାର ସିମୀତ । ବ୍ୟବହାର ଯୋଗୁଁ ସୟଳର ପରିମାଣ ହ୍ରାସ ପାଇଲେ ବା ସରିଗଲେ, ପୁନର୍ବାର ଭରଣା ହେବାପାଇଁ ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷ ଲାଗିଥାଏ । ମଣିଷର ଜୀବନକାଳ ତୁଳନାରେ ଭରଣା ସମୟ ବେଶ୍ ଅଧିକ ହୋଇଥିବାରୁ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ନବୀକରଣ ଅଯୋଗ୍ୟ ସୟଳ କୁହାଯାଏ । କୋଇଲା, ପେଟ୍ରୋଲିୟମ୍ ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ଗ୍ୟାସ୍ ଆଦି ଏ ପ୍ରକାର ସୟଳର କେତେକ ଉଦାହରଣ ।

ବଞ୍ଜନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସୟଳକୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ (Ubiquitous) ଓ ସ୍ଥାନୀୟ (Localised) ଏହିପରି ଦୁଇଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ । କେତେକ ସୟଳ ଭୂପୃଷର ସବୁଠାରେ ମିଳିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ସୟଳ କୂହାଯାଏ । ଆମେ ଶ୍ୱାସକ୍ରିୟାରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ବାୟୁ ଏହାର ଏକ ଉବାହରଣ । ଅଧିକାଂଶ ସୟଳ ଭୂପୃଷର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ମିଳିଥାଏ । ଲୁହା, ତୟା, ସୁନା, ରୂପା ଭଳି ଖଣିକ ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ ସ୍ଥାନରେ ମିଳୁଥିବାରୁ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥାନୀୟ ସ୍ୟଳ କୃହାଯାଏ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ସୟକର ବିତରଣ ଭୂମିରୂପ, ଜଳବାୟୁ ତଥା ସମୁଦ୍ର ପତ୍ତନରୁ ଉଚ୍ଚତା ଭଳି ବିଭିନ୍ନ ଭୌତିକ କାରଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାଏ । ସ୍ଥାନରୁ ସ୍ଥାନକୁ ଏହି କାରଣଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପ୍ରଭେଦ ହିଁ ଭୂପୃଷ୍ଟରେ ସୟଳ ବୟନରେ ଅସମାନତା ଆଣିଥାଏ ।

ମାନବକୃତ ସୟଳ :

କେତେକ ପ୍ରାକୃତିକ ପଦାର୍ଥକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ସଞ୍ଜବ ନୁହେଁ । ଏଗୁଡ଼ିକର ରୂପଗୁଣରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲାପରେ ହିଁ ସୟଳରେ ପରିଶତ ହୋଇଥାଡି । ମଣିଷ ଲୁହାପଥରରୁ ଲୁହା ବାହାର କରିବା ଜାଶିବାପରେ ହିଁ ଏହା ସୟଳରେ ପରିଶତ ହେଲା । ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ପଦକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ମଣିଷ ଅଟ୍ଟାଲିକା, ସେତୁ, ରାଞାଘାଟ, ଯବପାତି, ଯାନବାହାନ ଆଦି ତିଆରି କରିଛି । ସୂତରାଂ, ଏଗୁଡ଼ିକ ମାନବକୃତ ସୟଳ । ଏପରିକି ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଏକ ମାନବକୃତ ସୟଳ ।

ତ୍ରମପାଇଁ କାମ :

ତୁମ ଚାରିପଟେ ଥିବା ପାଞ୍ଚଗୋଟି ମାନବକୃତ ସୟଳର ନାମ ଲେଖ । "ତା ହେଲେ ଆମଭଳି ଲୋକ ହିଁ ପ୍ରାକୃତିକ ପବାର୍ଥର ବ୍ୟବହାର ରେ ମାନବକୃତ ସୟନ

ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାନ୍ତି" ମାନା କହିଲା । ଅଂଶୁ ଏଥିରେ ସମ୍ମତି ପ୍ରକାଶ କରି "ହଁ" ଭରିଲା ।

ମାନବ ସୟଳ :

ମଣିଷ ପାଖରେ ଜ୍ଞାନ, ଦକ୍ଷତା ତଥା କାରିଗରୀ କୌଶଳ ଥିଲେ ପ୍ରକୃତିର ସଦୁପଯୋଗ କରି ନୂତନ ସୟଳମାନ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେ । ଏଥିପାଇଁ ମଣିଷ ଏକ ସ୍ୱତତ୍ତ ସୟଜ ଶ୍ରେଣାଭୁକ୍ତ । ଲୋକମାନେ ହିଁ ମାନତ ସୟଳ । ଉପଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷା ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ହିଁ ମଣିଷକୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ସୟଳରେ ପରିଶତ କରେ । ଲୋକଙ୍କର ଦକ୍ଷତା ଅଭିତୃଦ୍ଧି ଘଟାଇ ନୂତନ ସୟଳ ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ସମର୍ଥ କରାଇବାକୁ "ମାନବସୟଳ ବିକାଶ" କୁହାଯାଏ ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ କି ?

ମାନବ ସୟଳ କହିଲେ ଜନସଂଖ୍ୟା ତଥା ଲୋକଙ୍କ ଶାରୀରିକ ଓ ମାନସିକ ଦକ୍ଷତାକୁ ବୁଝାଏ । ମଣିଷକୁ ସୟଳଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିବାରେ ଭିନ୍ନ ମତ ରହିଛି । ତେବେ ଭୌତିକ ସୟଳକୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ସୟଳରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିବାରେ ମାନବ ଦକ୍ଷତାର ଭୂମିକା ଅନସ୍ୱାନାର୍ଯ୍ୟ ।

ପଡ଼ ଓ ଚିତାକର : ମଣିଷ ପରସର ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । କୃଷକ ସମୟଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଏ । ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ବିଭିନ୍ନ କୃଷି ସମସ୍ୟା ସମାଧାନ କରିବା ଯୋଗୁଁ କୃଷି ଉପାଦନ ବୃଦ୍ଧିପାଏ । ଫଳତଃ ମରୁଡିଜନିତ ଶସ୍ୟହାନିରୁ ରକ୍ଷାମିଳେ ।

ସୟଳ ସଂରକ୍ଷଣ (Resoure Conservation)

ମାନା ଏକ ଅଭୁତ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲା । ପୃଥିବୀର ସବୁ ଜଳ ଶୁଖ୍ଯାଇଛି ଓ ଗଛ କଟା ହୋଇଯାଇଛି । କେଉଁଠି ଛାଇଟିକେ ନାହିଁ, ଖାଇବାକୁ ବା ପିଇବାକୁ କିଛି ମିଳୁନାହିଁ । ଲୋକମାନେ ବହୁ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାରେ ଅଛନ୍ତି । ଖାଦ୍ୟ ଓ ଛାଇ ପାଇଁ ଚାରିଆଡ଼େ ହାହାକାର ପଡ଼ିଛିଁ । ଲୋକମାନେ ଏଣେତେଣେ ଦୌଡ଼ାଦୌଡ଼ି କରୁଛନ୍ତି ।

ମାନା ମା'ଙ୍କୁ ସ୍ୱପ୍ନ ବିଷୟରେ କହିଲା । "ଏହା କଣ ପ୍ରକୃତରେ ସୟବ ?" ମା'ଙ୍କୁ ପଚାରିଲା ।

"*ହଁ, ଏହା ସୟବ" । ମା' ଉତ୍ତର ଦେଲେ ।* ଆମେ ଯଦି ଯତ୍ୱବାନ ନହେବା, ତେବେ ନବୀକରଣ ଯୋଗ୍ୟ ସୟଳ ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ତ୍ରାପ୍ୟ ହେବ ଏବଂ ନବୀକରଣ ଅଯୋଗ୍ୟ ସୟକ ସବୁ ନିର୍ଦ୍ଦିହ୍ନ ହୋଇଯିବ । "ଆମେ ତାହେଲେ କ'ଣ କରିପାରିବା ?" ଅଂଶୁ ପ୍ରଶ୍ନକଲା । "ଅନେକ କିଛି କରିପାରିବା" ମା' ଉତ୍ତର ଦେଲେ ।

ଧାରଣୀୟ ବିକାଶ :

ସୟଳର ଉପଯୁକ୍ତ ବ୍ୟବହାର ବ୍ୱାରୀ ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ସହ ପିଡ଼ି ପରେ ପିଡ଼ି ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧରଙ୍କ ପାଇଁ ସୟଳର ଅଭାବ ନରହିବା ପ୍ରତି ଯତ୍ୱବାନ ହେବାକୁ ଧାରଣୀୟ ବିକାଶ କୁହାଯାଏ । ସ ୟ ଳ ର ସଯତ୍ନ ବିନିଯୋଗ ତଥା ନବୀକରଣ ପାଇଁ ଯଥେଷ ସମୟ ଦେବାଳୁ ସୟଳ ସ ° ର କ୍ଷେଣ କୁହାଯାଏ । ସୟଳ ବିନିଯୋଗର

ଆବଶ୍ୟକତା ତଥା ଆଗାମୀ ପିଡ଼ି ପାଇଁ ସେଗୁଡ଼ିକର ସଂରକ୍ଷଣ ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ତୁଳନ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଧାରଣୀୟ ବିକାଶ (Sustainable Development) କୁହାଯାଏ । ସୟଳ ସଂରକ୍ଷଣ ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ କରାଯାଇପାରେ । (1) ବ୍ୟବହାର ହ୍ରାସ, (2) ପୁନଃ ବକ୍ରୀକରଣ ତଥା (3) ପୁନଃ ବ୍ୟବହାର ମାଧ୍ୟମରେ ଆମେ ସମୟେ ସୟଳ ସଂରକ୍ଷଣରେ ସହଯୋଗ କରିପାରିବା । ଆମ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଜୀବନ ପରସ୍ତର ସହ ସୟନ୍ଧିତ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାର ଯଥେଷ ଗୁରୁଦ୍ୱ ରହିଛି ।

ସଂଧାରେ ମାନା ଓ ଅଂଶୁ ସାଙ୍ଗମାନଙ୍କ ସହ ମିଶି ପୁରୁଣା ଖବର କାଗଜ ଓ ଲୁଗା ବ୍ୟବହାର କରି ଠୁଙ୍ଗା, ବଜାର ସଉଦା ପାଇଁ ବ୍ୟାଗ୍ ଏବଂ ବାଉଁଶକାଠିରୁ ଡାଲା ତିଆରି କଲେ ।

"ଆମ ପଡ଼ୋଶୀମାନଙ୍କୁ ଏଥିରୁ କିଛି କିଛି ଦେବ।" ମାନା କହିଲା । "ଯାହା ହେଲେବି ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମହତ୍" ଅମୀର୍ କହିଲା । "ଆମ ସୟକର ସୁରକ୍ଷା ତଥା ପୃଥିବୀକୁ ସଜୀବ ରଖିବା ପାଇଁ ଏହା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ।"

"ମୁଁ ଏବେ କାଗକ ବ୍ୟବହାରରେ ବେଶ୍ ସତର୍କତ। ଅବଲୟନ କରିବି" ମେରି କହିଲା । "କାରଣ, କାଗକ ତିଆରି ପାଇଁ ଅନେକ ଗଛ କଟାଯାଉଛି ।"

"ଆମ ଘରେ ସେପରି ବିଦ୍ୟୁତ୍ଶକ୍ତିର ଅପଚୟ ନ ହୁଏ ସେଥିପ୍ରତି ଦୃଷିଦେବି" ଅଂଶୁ କହିଲା । "ପାଶି ଓ କୋଇଲାରୁ ବିଦ୍ୟୁତ୍ଶକ୍ତି ବାହାରୁଛି ।"

"ମୁଁ ଆମଘରେ ପାଣି ନଷ ହେବାକୁ ଦେବି ନାହିଁ" ଆଶା କହିଲା । "ବିନ୍ଦୁଏ ବିନ୍ଦୁଏ ପାଣି ଅତି ମୂଲ୍ୟବାନ ।"

"ଆମେ ସମୟେ ମିଶିଲେ ହିଁ ବିରାଟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସୟବ ହେବ । ପିଲାମାନେ ଏକାବେଳକେ କହି ପକାଇଲେ ।

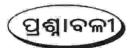
ଧାରଣୀୟ ବିକାଶର କେତେକ ବିଶେଷତା :

- ବୃନିଆଁର ସମୟ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ ପ୍ରତି ସମ୍ମାନ ଓ ଯତ୍ନ କରିବା ।
- 💠 ମଣିଷର ଜୀବନମାନରେ ଉନ୍ନତି ଆଣିବା ।
- 💠 ପୃଥିବୀର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଓ ବିବିଧତାର ସଂରକ୍ଷଣ ।
- ❖ ପ୍ରାକୃତିକ ସମ୍ପଦର ଅବଷୟ ଯଥାସୟବ ହ୍ରାସ କରିବା ।
- ପରିବେଶ ପ୍ରତି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ଓ ବ୍ୟବହାରରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ।
- ❖ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳତାସୀଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ପରିବେଶ ପ୍ରତି ଯତ୍ୱବାନ ହେବାକୁ ସଚେତନ କରାଇବା ।

ମାନା ଓ ଅଂଶୁର ସାଙ୍ଗମାନେ ଏହିପରି କିଛି କାମ କଲେ । ତୁମମାନଙ୍କ କଥା କ'ଶ ? ସମ୍ପଳ ସଂରକ୍ଷଶତେ ତୁମେ କିଭଳି ଯୋଗଦାନ କରିପାରିବ ?

ଆମ ପୃଥିବୀ ତଥା ଆମ ସମଞ୍ଚଳର ଭବିଷ୍ୟତ ପ୍ରକୃତି ପ୍ରଦତ୍ତ ଜୀବନରକ୍ଷାକାରୀ ଉପାଦାନ ଗୁଡ଼ିକର ଉପଯୁକ୍ତ ପରିଚାଳନା ଓ ରକ୍ଷଣାବେକ୍ଷଣ ସହ ସଂଯୁକ୍ତ । ସ୍ୱତରାଂ,

- ପୁଡିଟି ନବୀକରଣଯୋଗ୍ୟ ସୟଳର ଧାରଣୀୟ ବ୍ୟବହାର ।
- ୈଳ ବିବିଧତାର ସଂରକ୍ଷଣ
- ❖ ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶର ଅତିକମ୍ ବିନଷ୍ଟିକରଣ ଆଦି ଦିଗଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଉପଯୁକ୍ତ ଧାନଦେଇ ଆମକୁ ନିୟିତ ରହିବାକୁ ହେବ ।



୧। ନିମ୍ନଲିଖ୍ତ ପୁଶ୍ୱର ଉଭର ଦିଅ ।

- (i) ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ସମ୍ଦଳର ଅସମାନ ବଣ୍ଟନ ଦେଖାଯାଏ କାହିଁକି ?
- (ii) କୌଣସି ପଦାର୍ଥ ସୟଳରେ କିପରି ପରିଶତ ହୁଏ ?
- (iii) ମାନବ ସୟଳ କାହିଁକି ଗୁରୁତ୍ପର୍ଷ ?
- (iv) ସୟଳ ସଂରକ୍ଷଣ କ'ଣ ?
- (v) ଧାରଣୀୟ ବିକାଶ କହିଲେ କ'ଣ ବୁଝାଏ ?

୨। ଠିକ୍ଉଭରଟିବାଛିଲେଖା

(i) ସମୁଦ୍ରକଳରେ ଦ୍ରବୀଭୂତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଧାତୁ ନିମ୍ନଳିଖ୍ଚ ମଧ୍ୟରୁ କି' ପ୍ରକାର ସୟଳ ?(କ) ସ୍ବ୍ରବ୍ୟାପୀ (ଖ) ବିକ୍ଷିତ (ଗ) ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ (ଘ) ଜୈବ

(ii) କେଉଁଟି ଏକ ମାନବକୃତ ସୟଳ ? (iii) କେଉଁଟି ଏକ ଜୈବ ସୟକ ? (କ) ଡାଲ୍ଲରୀ ଔଷଧ (କ) ଜଙ୍ଗଲ (ଖ) ଝରଣା ଜଳ (ଖ) ଶିଳା (ଗ) ମୃଭିକା (ଗ) ବାୟୁ (ଘ) ବାୟୁ (ଘ) ଜଳ (iv) କେଉଁଟି ଏକ ସ୍ଥାନୀୟ ସମ୍ପଳ ନୁହେଁ ? (କ) ଲୁହା (ଖ) ତୟା (ଗ) ସୁନା (ଘ) ବାୟୁ (v) କେଉଁଟି ଏକ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ସୟକରେ ପରିଶତ କରିବା ପାଇଁ ସହାୟକ ହୁଏ ନାହିଁ ? (କ) ଉପଯୋଗିତା (ଖ) ପରିକଳ୍ପନା (ଗ) ପ୍ରୟୋଜନୀୟତା (ଘ) ପ୍ରତିଯୋଗିତା ୩। ପାର୍ଥିକ୍ୟ ଦର୍ଶାଅ : (କ) ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ଓ ବିକଶିତ ସୟକ (ଖ) ସର୍ବିବ୍ୟାପୀ ଓ ସ୍ଥାନୀୟ ସୟକ (ଗ) ନବୀକରଣ ଯୋଗ୍ୟ ଓ ନବୀକରଣ ଅଯୋଗ୍ୟ ସୟଳ ୪ । ହମପାଇଁ କାମ ଆକବରଙ୍କ ରାଜସଭାର ନବରତୁ ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ଅବଦୂର ରହିମ୍ ଖାନ୍ଖାନା । ସେ ଲେଖ୍ଥଲେ -ରହିମନ୍ ପାନି ରଖ୍ୟେ, ବିନ୍ ପାନି ସବ୍ ଶୁନ୍ ପାନି ଗୟେ ନା ଉବେରେ, ମୋଡ଼ି, ମାନୁଷ୍, ତୁନ୍...॥ ଏହାର ଅର୍ଥ : ଆସ, ପାଣି ସଂରକ୍ଷଣ କରିବା । ପାଣି ନାହିଁଡ କିଛି ନାହିଁ । ପାଣି ନଥିଲେ ନା ମୋତି, ନା ହଂସ ନା ଚକଟା ଅଟା ଗୁଳା... କିଛି ରହିପାରିବନି । କବିଙ୍କ ଲେଖାର ଗୁରୁତ୍ୱ ବୂଝି ପୃଥିବୀ ପାଶି ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଗଲେ କ'ଶ ଅବସ୍ଥା ହେବ 100 ଟି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶ କର । (ଖ) ତୂମେ ଏକ ପଥରଖଣ୍ଡ, ପତ୍ର, କାଗଜ ଓ ଛୋଟ ଡାଳ ସଂଗ୍ରହ କର । ତୂମେ ଏସକୁ ସୟଳର କିଂ କିଂ ବ୍ୟବହାର କରିପାରିକ ଚିନ୍ତାକର ଓ ନିମ୍ନ ସାରଣୀଗୁଡ଼ିକ୍ ପୁରଣ କର । ପ୍ରଥମଟି ତୁମପାଇଁ କରିଦିଆଯାଇଛି । ତ୍ରମେ ଏକ କାଠିକୁ ତ୍ମେ ପଥର ଗୋଡିକ ବ୍ୟବହାର / ବ୍ୟବହାର/ ବ୍ୟବହାର ଜରିପାରିଚ.... ଉପଯୋଗିତା ବ୍ୟବହାର କରିବ… ଉପଯୋଗିତା ଗୋଡ଼ି ଡିଆଁ ଖେଳ ଖେଳନା କାଗଜ ଉଡ଼ି ନର୍ଯିବା ପାଇଁ ସରଞ୍ଜାମ ମସଲାଗୁଣ କରିବା ପାଇଁ ସରଞ୍ଜାମ ବୋଡଲ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ସରଞ୍ଜାମ ବଗିବା ଓ ଘରେ ସଜାଇବା ଜିନ୍ଦିଷ ସଜାଇବା ପାଇଁ ନିକ୍ଷେପ ପାଇଁ ଅସ୍ପ ଡୁମେ ପତ୍ରର ବ୍ୟବହାର ବ୍ୟବହାର/ ତ୍ରମେ ଏକ ଛୋଟ ଡାଳକୁ ବ୍ୟବହାର/ କରିପାରିବ... ବ୍ୟବହାର କରିପାରିବ... ଉପଯୋଗିତା ଉପଯୋଗିତା

ବ୍ୱିତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ

ଭୃ-ସୟଳ



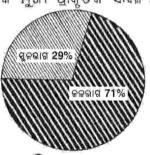
ଓଡ଼ିଶାର ମହାନଦୀ ତ୍ରିକୋଶଭୂମି ଅଞ୍ଚଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ଜଗତସିଂହପୁର ଜିଲ୍ଲାରେ ସନାତନ ମହାଡିଙ୍କ ଘର । ସନାତନର ବାପା ଜଣେ କ୍ଷଦ୍ରଚାଷୀ । ତାଙ୍କର ଚାଷଜମି କମ୍ ହେଲେ ମଧ୍ୟ କୃଷିକ୍ଷେତ୍ର ସମତଳ, ମୃଭିକା ଭର୍ବର ଓ ଜଳସେଚନ ସୁବିଧା ଜନକ । ସନ୍ନାତନର ବାପା ପୁରାତନ କୃଷି ପୁଣାଳୀରେ ଚାଷ କରି ଯେତିକି ଫସଲ ପାଆନ୍ତି ସେଥିରେ ତାଙ୍କ ପରିବାରର ଖର୍ଚ୍ଚ ତୁଲାଇବା ସହିତ ସନାତନର ପଢ଼ା ଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ ଉଠିଯାଏ । ମାଟ୍ରିକ୍ ପାସ୍ କଲାପରେ ସନାତନ ଦେଖିଲା, ତାର ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ପାଇଁ ବାପା ଖର୍ଚ୍ଚ ଯୋଗାଡ଼ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ପାଠଛାଡ଼ି ସେ କ'ଶ କରିବ ସେହି ଟିନ୍ତାରେ ଥାଏ । ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ଗାଁକୁ ଆସିଥିବା କୃଷି ସଂପ୍ରସାରଣ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହ ଆଲୋଚନା କରି ନୂତନ କୃଷି ପ୍ରଣାଳୀ ଅବଲୟନ କରିବା ପାଇଁ ବାପାଙ୍କ ରାଜି କରାଇଲା । ରିହାତି ଦରରେ ଗୋଟିଏ ଟ୍ରାକ୍ଟର କିଣିଲା । ଟ୍ରାକ୍ଟରରେ ନିଜ ଜମି ଚାଷ କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଜମି ମଧ୍ୟ ଭଡ଼ାରେ ଚାଷ କଲା । ଟ୍ରାକ୍ଟରରେ ଗ୍ରାମର କୃଷିକାତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ନିକଟସ୍ଥ ବଜାରକୁ ପରିବହନ କରି ସନାତନ ବେଶ ଦୁଇ ପଇସା ରୋଜଗାର କଲା । ଗାଁରେ ନୂଆ କୋଠାଘର ତିଆରି କଲା ଓ ଆଧୁନିକ ଯୁଗର ସମୟ ଆରାମଦାୟକ ଗୂହ ଉପକରଣ କିଣି ସୁଖରେ ଜୀବନ ବିତାଇଲା ।

ଘଟଣାକ୍ରମେ ଭୁବନେଶ୍ବରରେ ଅନୃଷିତ ଏକ ଆଦିବାସୀ ମେଳାରେ ଧନୁମାଝୀ ନାମକ ଜଣେ ଆଦିବାସୀ ଯୁବକ ସହ ସନାତନର ସାକ୍ଷାତ ହେଲା । ତାହା ସହ କଥା ହୋଇ ସନାତନ ଜାଣିଲା ଯେ ମାଲକାନଗିରି ଜିଲ୍ଲାର ଏକ ଛୋଟ ଗାଁରେ ଧନୁମାଝୀର ଘର । ସେ ଅଞ୍ଚଳର ଭୂମି ପଥୁରିଆ ଓ ଅନୁର୍ବିର । ପାହାଡ଼ ଗଡ଼ାଶିକୁ ପାହାଚ ଆକାରରେ କାଟି ତିଆରି କରାଯାଇଥିବା ଛୋଟ ଛୋଟ କୃଷିକ୍ଷେତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ଯାଣିକ ଚାଷ ପାଇଁ ଅନୁପଯୁକ୍ତ । ମରୁଡ଼ି ସମୟରେ ସେଠାରେ ଜଳସେଚନର କିଛି ସୁବିଧା ନାହିଁ । ଚାଷ କାମ ନଥିଲାବେଳେ ଧନୁ ବାପା, ମା'ଙ୍କ ସହ ଜଙ୍ଗଲକୁ ଯାଇ ବନକାତ ଦ୍ରବ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରେ । ବାପାଙ୍କ ସହ କାନ୍ଧରେ ଭାର ବୋହି ଜଙ୍ଗଲି ରାଞ୍ଚାରେ ଦୂର ହାଟକୁ ନେଇ ବିକ୍ରୀ କରେ । ତଥାପି ସେମାନେ ନିଜର ଗୁଳୁରାଣ ମେଷାଇ ପାରଡି ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନ ଯାପନ ପ୍ରଣାଳୀ ଅତି କଷ୍ଟକର ।

ଉପରୋକ୍ତ ଦୁଇଗୋଟି ପରିବାରର ଜୀବନ ଯାପନ ପ୍ରଣାଳୀକୁ ଆଲୋଚନା କଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ, ସନାତନର ପରିବାର ଖୁବ୍ ଖୁସିରେ ଚଳୁଥିବା ବେଳେ ଧନୁର ପରିବାର ଅତି କଞ୍ଜରେ ଚଳନ୍ତି । ଏହି ଦୁଇଟି ପରିବାରର ଜୀବନ ଧାରଣ ପ୍ରଣାଳୀରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦେଖାଯିବାର କାରଣ ହେଉଛି, ସେମାନେ ବାସ କରୁଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଭୂମିର ପ୍ରକୃତି, ମୃଭିକାର ଗୁଣ, ଜଳର ସୁଲଭତା, ପ୍ରାକୃତିକ ଉଭିଦ ଓ ମନୁଷ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟଧାରାରେ ଥବା ପାର୍ଥକ୍ୟ ।

ଭୂ-ସୟଳର ବିତରଣ : ଭୂପୃଷ ସ୍ଥଳଭାଗ ଓ ଜଳଭାଗକୁ ନେଇ ଗଠିତ । ସ୍ଥଳଭାଗ ଏକ ସ୍ଥଖ୍ୟ ପ୍ରାକୃତିକ ସୟଳ ।

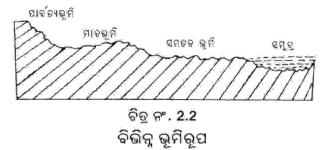
ଏହା ପୃଥିବୀ ପୃଷର ମୋଟ ଷେତ୍ରଫଳର ଶତକଡ଼ା 29 ଭାଗ । ଏହା ସାତଗୋଟି ମହାଦେଶକୁ ନେଇ ଗଠିତ । ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା ଏସିଆ, ଇଉରୋପ, ଉଭର ଆମେରିକା, ବ୍ୟିଣ



ଚିତ୍ର ନଂ. 2.1

ଆମେରିକା, ଆଫ୍ରିକା, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ଓ ଆଷ୍ଟାର୍କଟିକା । ଷେତ୍ରଫଳ ଦୃଷିରୁ ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଏସିଆ ବୃହଉମ ଓ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ କୃହତମ । ଆଷ୍ଟାର୍କଟିକା ମହାଦେଶ ସର୍ବଦା ହିମାଛାଦିତ ହୋଇ ରହିଥିବାରୁ ତାହା ମନୁଷ୍ୟ ବାସୋପଯୋଗୀ ନୁହେଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମହାଦେଶ କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ଦେଶରେ ବିଭକ୍ତ । ଭାରତ ଏସିଆ ମହାଦେଶର ଏକ ଦେଶ । ସେହିପରି ଭାରତ କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ ରାଜ୍ୟରେ ବିଭକ୍ତ । ଆମ ଓଡ଼ିଶା ଭାରତର ଏକ ରାଜ୍ୟ ।

ଭୂ-ସୟକର ପ୍ରକାର ଭେଦ : ସମୁଦ୍ର ପଭନଠାରୁ ସୁଳଭାଗ ଆଡ଼କୁ ଭୂମିର ଉଚ୍ଚତା କ୍ରମଶଃ ବୃଦ୍ଧିପାଏ । ଉଚ୍ଚତା ଦୃଷିରୁ ଭୂଭାଗକୁ ତିନିଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଏ । ଅଧିକ ଉଚ୍ଚତା ବିଶିଷ ପାହାଡ଼ ଓ ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକୁ ପାର୍ବତ୍ୟଭୂମି, ଅଛ ଉଚ୍ଚନୀଚ ହୋଇଥିବା ବିୟୀର୍ଷ ପଥୁରିଆ ଅଞ୍ଚଳକୁ ମାଳଭୂମି ଏବଂ ସମୁଦ୍ରପଭନରୁ ଅଛ ଉଚ୍ଚରେ ଥିବା ପ୍ରାୟ ସମାନ ଉଚ୍ଚତା ବିଶିଷ ଅଞ୍ଚଳକୁ ସମତଳ ଭୂମି କୁହାଯାଏ । ଏସିଆର



ହିମାଳୟ, ଇଉରୋପର ଆଲପ୍ସ, ଉତ୍ତର ଆମେରିକାର ରକି, ଦକ୍ଷିଣ ଆମେରିକାର ଆଞିଳ୍ ପର୍ବଡମାଳାରେ ପୃଥିବୀର ମୁଖ୍ୟ ପାର୍ବଡ୍ୟ ଭୂମି ଗୁଡ଼ିକ ଅବସ୍ଥିତ । ସେହିପରି ଏସିଆର ଡିବ୍ଦତ, ଗୋବି, ଇଉରୋପର ୟାଞ୍ଜିନେଭିଆ, ଉତ୍ତର ଆମେରିକାର କାନାଡ଼ିଆନ ସିଲଙ୍ଭ, ଦକ୍ଷିଣ ଆମେରିକାର ବ୍ରାଜିଲ ଓ ପାଟାଗୋନିଆ, ଆଫ୍ରିକାର ଅଧିକାଂଶ ଅଞ୍ଚଳ, ଓ ପର୍ଷିମ ଅଞ୍ଜେଲିଆ, ଭାରତର ଦାଞ୍ଜିଶାତ୍ୟ ମାଳଭୂମି, ପୃଥିବୀର ପୁଖ୍ୟ ମାଳଭୂମି ରୂପେ ପରିଚିତ । ଭାରତର ହିମାଳୟ, ଆରାବଳୀ, ବିଦ୍ଧ୍ୟ, ପୂର୍ବଘାଟ ଓ ପର୍ଷିମଘାଟ ପ୍ରଭୃତି ଉଚ୍ଚ ପଥୁରିଆ ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକ ପାର୍ବତ୍ୟ ଭୂମି ଅନ୍ତର୍ଗତ । ପାହାଡ଼, ପର୍ବତ ଓ ମାଳଭୂମିର ଉପରିଭାଗରେ ଥିବା ମୃଭିକା ୟର ପତଳା, ପଥୁରିଆ ଓ ତାହାର ଜଳ ଧାରଣ କ୍ଷମତା କମ୍ । ତେଣୁ ସେହି ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ ଲାଭଜନକ ନୃହେଁ ।

ବିଭିନ୍ନ ନଦୀ ଉପତ୍ୟକା, ତ୍ରିକୋଣ ଭୂମି ଅଞ୍ଚଳ ଏବଂ ସମୁଦ୍ର ଉପକୂଳରେ ସମତଳଭୂମିମାନ ଦେଖାଯାଏ । ପୃଥିବୀର ମୁଖ୍ୟ ସମତଳ ଭୂମିଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଏସିଆର ସାଇବେରିଆ, ଉତ୍ତର ଆମେରିକାର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସମତଳ ଭୂମି, ଦକ୍ଷିଣ ଆମେରିକାର ଆମାଳନ୍ ଓ ପାରାନା-ପାରାଗୁଏ ଅବବାହିକା, ଆଫ୍ରିକାର ନୀଳନଦୀ ଓ କଙ୍ଗୋନଦୀ ଅବବାହିକା ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ । ଭାରତର ଗାଙ୍ଗେୟ ଓ ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳ ଏବଂ ଓଡ଼ିଶାର ମହାନଦୀ ଅବବାହିକା ଓ ବଙ୍ଗୋପସାଗରର ଉପକୂଳ ଅଞ୍ଚଳ ସମତଳ ଭୂମି ରୂପେ ପରିଚିତ । ସମତଳ ଭୂମି ଗୁଡ଼ିକରେ ମୃତ୍ତିକାର ୟର ବହଳ ଓ ଜଳ ଧାରଣ କ୍ଷମତା ଅଧିକ ହୋଇଥିବାରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଉର୍ବର ଏବଂ ସେଠାରେ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ ଲାଭଜନକ । ଭୂବ୍ୟବହାର : ମନୁଷ୍ୟ ତାର ଜୀବନ ଜୀବିକା ପାଇଁ ଭୂସ୍ୟଳକୁ ବିଭିନ୍ନ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଏ । ବସ୍ତି ସ୍ଥାପନ, କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ, ପଶୁପାଳନ, ଗମନାଗମନ ପଥ ନିର୍ମାଣ, ବନୀକରଣ, ଖଣିଜ ଉଭୋଳନ, କାରଖାନା ଓ ବାଣିଜ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥାପନ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଭୂମି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । ଏହାକୁ ଭୂତ୍ୟବହାର କୁହାଯାଏ ।

ତ୍ମମ ପାଇଁ କାମ :

ତୁମେ ବାସ କରୁଥିବା ଅଞ୍ଚଳର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଥିବା ଭୂମି ଓ ମୃଭିବାର ପ୍ରକାର ଏବଂ ଜଳର ସୁଲଭତା ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କର ଓ ତାହା ଲୋକମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଶୈଳୀକୁ କିପରି ପ୍ରଭାବିତ କରୁଛି ଶ୍ରେଣୀରେ ଆଲୋଚନା କର । କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳର ଭୂମିକୁ କେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ଓ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କେଉଁ ଉପାୟରେ କରାଯାଇ ପାରିବ ତାହା ସେହି ଅଞ୍ଚଳର ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଅବସ୍ଥା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାଏ । ଯଥା-

ପ୍ରାକ୍ତିକ ଅବସ୍ଥା ଓ ମାନବୀୟ ଅବସ୍ଥା । ପ୍ରାକୃତିକ ଅବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଅଞ୍ଚଳର ଭୂୟକୃତି, ମୃଭିକା, ଜଳବାୟ, ଖଣିଜ ଏବଂ ଜଳର ସୁଲଭତା ଆଦି ପ୍ରଧାନ । ସେହିପରି ମାନବୀୟ ଅବସ୍ଥା ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଅଞ୍ଚଳର ଜନସଂଖ୍ୟା, ଶିକ୍ଷା, ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରୟୋଗାମ୍ବ କୌଶଳ ମୁଖ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି ସବୁ ଅବସ୍ଥା ପୃଥିବୀର ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ସମାନ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଭିନ୍ନ ଭାବରେ ଭୂମିକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ ।

ତୁମ ଜାଣିଛ କି ?

ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ମୋଟ ସ୍ଥଳଭାଗର ଶତକଡ଼ା 30 ଭାଗ ଭୂମିରେ ପୃଥିବୀର ମୋଟ ଜନସଂଖ୍ୟାର 90 ଭାଗ ଲୋକ ବାସ କରନ୍ତି । ସେଗୁଡ଼ିକ ପୃଥିବୀର ଜନବହୁଳ ଅଞ୍ଚଳ । ଅବଶିଷ 70 ଭାଗ ଭୂମିରେ ଶତକଡ଼ା ମାତ୍ର 10 ଭାଗ ଲୋକ ବାସ କରୁଥିବାରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ପୃଥିବୀର ଜନବିରଳ ଅଞ୍ଚଳ ।

ପୃଥ୍ବୀର କେତେକ ବଛା ବଛା ଦେଶରେ ଭୂ-ବ୍ୟବହାରର ନମୁନା । (ଶତକଡାରେ)

ବେଶର ନାମ	କୃଷିଭୂମି	ଚାରଣ ଭୂମି	ବନଭୂମି	ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ	6	56	14	24
<u>କ୍ରାଳିଲ</u>	9	20	66	5
ଳାନାଡ଼ା	5	4	39	52
<u>ରୀନ୍</u>	10	34	14	42
ଫ୍ରାନ୍ସ	35	21	27	17
ଭାରତ	57	4	22	17
ଜାପାନ	12	2	67	19
ରଷିଆ	8	5	44	44
ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟ	29	46	10	16
ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରଆମେରିକା	21	26	32	21
ପୃଥିବୀ	11	26	31	32

ସାରଣୀକୁ ପଢ଼ି ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରଶ୍ୱର ଉତ୍ତର ଦିଅ -ପ୍ରଶ୍ନ : କେଉଁ କେଉଁ ଦେଶମାନଙ୍କରେ କୃଷିପାଇଁ, ବାରଣ ପାଇଁ, ଅରଶ୍ୟ ପାଇଁ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକ ଶତାଂଶ ଭୂମି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ?

ଭାରତର ଭୂମିକୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ଅରଣ୍ୟଭୂମି, ଚାରଣ ବା ଗୋଚର ଭୂମି, କୃଷିଭୂମି, ଜନବସତି, କଳକାରଖାନା, ରାଞାଘାଟ ଇତ୍ୟାଦି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । ଭାରତର ସମୁବାୟ ଭୂମିର ଶତକଡ଼ା ପ୍ରାୟ 54 ଭାଗ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ, 19 ଭାଗ ଜନବସତି ଓ ମାତ୍ର 4 ଭାଗ ସ୍ଥାୟୀ ଚାରଣ ଓ ଗୋଚର ଭୂମି ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଅଛି । ଜାତୀୟ ଅରଣ୍ୟନୀତି ଅନୁସାରେ ପାରିସ୍ଥିତିକ ସନ୍ତୁଳନ ପାଇଁ ଦେଶର ସମୁଦାୟ ଆୟତନର ଶତକଡ଼ା 33 ଭାଗ ଭୂମି ଅରଣ୍ୟ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ସ୍ଥଳେ ଭାରତରେ ପ୍ରାୟ ଶତକଡ଼ା 22 ଭାଗ ଭୂମି ଅରଣ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆହ୍ଲାଦିତ ।

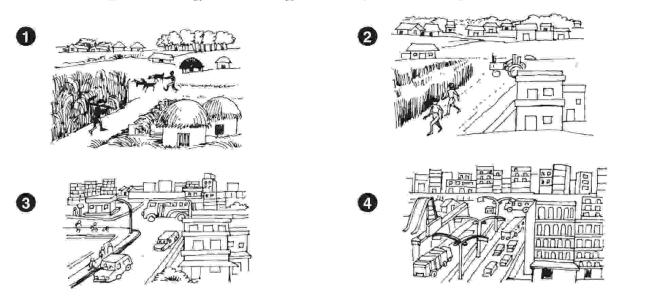
ଓଡ଼ିଶାର ଶତକଡ଼ା ପ୍ରାୟ 47 ଭାଗ ଭୂମି କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ, L6 ଭାଗ ଭୂମି ଜନବସତି ଓ 5 ଭାଗ ଚାରଣ ଓ ଗୋଚର ଭୂମି ଏବଂ 32 ଭାଗ ଭୂମି ଅରଣ୍ୟ ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଅଛି ।

ତୁମ ପାଇଁ କାମ :

ତୁମ ପରିବାର କିୟା ପଡ଼ୋଶୀରେ ଥିବା ବୟୋକ୍ୟେଷ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଠାରୁ ତୁମେ ବାସ କରୁଥିବା ସ୍ଥାନରେ ସମୟ କ୍ରମେ ଭୂବ୍ୟବହାର ଢ଼ାଞ୍ଚାରେ କିଛି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଛି କି ପଚାରିବାକୁ ଯାଇ ଯଦି ସେପରି କିଛି ଘଟି ଥିବାର ତୁମେ ଜାଣିବାକୁ ପାଅ, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମ ଶ୍ରେଣୀ ଗୃହର କଳା ପଟାରେ ଲେଖ ।

ଆଜିକାଲି ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଭୂମିର ଚାହିଦା ମଧ୍ୟ ବଢ଼ି ଚାଲିଛି । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ଭୂମିର ଆୟତନ ସୀମିତ ରହିଅଛି । ଆଜିର ଯୁଗରେ ମନୁଷ୍ୟର ସାମାଜିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଏପରି ଦୁତଗତିରେ ବଢ଼ିଚାଲିଛି ଯେ ଡାହା ଭୂବ୍ୟବହାରର ଢ଼ାଞ୍ଚାକୁ ସଂପୂର୍ଷି ରୂପେ ବଦଳାଇ ଦେଇଛି । ସହରାଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନେ ସର୍ବସାଧାରଣ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଜବରବଖଳ କରି ନୃତନ ବସତି ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବସାଧାରଣ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ସ୍ଥାନକୁ ଚାଷଜମିରେ ପରିଶତ କରିବାକୁ ପଛାଉ ନାହାନ୍ତି । ରାଞ୍ଚାଘାଟ ଓ ଘରବାଡ଼ି

ପାଇଁ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଭୂମି ବ୍ୟବହାର ହେଉଅଛି । ଏହି ମାନବୀୟ କାରଣ ଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟତୀତ ଭୂ ଅବକ୍ଷୟ ପାଇଁ ଭୂକ୍ଷୟ, ମୃତ୍ତିକାକ୍ଷୟ, ମରୁକରଣ ଓ ସୁନାମି ଭଳି ସାମୁଦ୍ରିକ ଢେଉ ପ୍ରଭୃତି କେତେକ ପ୍ରାକୃତିକ କାରଣ ମଧ୍ୟ ଦାୟୀ ।



ଚିତ୍ର ନଂ. 2.3 (ଭୂ-ବ୍ୟବହାରର ସମୟ କ୍ରମେ ପରିବର୍ତ୍ତନ)

ଭୂସୟଳର ସଂରକ୍ଷଣ : ସଭ୍ୟତୀର ବିକାଶ ସହିତ ଭୂସୟଳର ବ୍ୟବହାର ଦିନକୁ ଦିନ ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । ଫଳରେ ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ଭୂମିର ଆୟତନ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ବୃଦ୍ଧି ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଅଛି । ମାତ୍ର ଭୂମିର ଅବକ୍ଷୟ ଫଳରେ ଭୂସୟଳର ଆୟତନ ଦିନକୁ ଦିନ କମିବାରେ ଲାଗିଛି । ସେଥିପାଇଁ ଭୂମିକୁ ଅବକ୍ଷୟରୁ ରକ୍ଷା କରାଯିବା ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇପଡ଼ିଛି ।

ଭୂମିକୁ ଅବକ୍ଷୟରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିତ ସତର୍କତା ମୂଳକ ପଦକ୍ଷେପ ଗୁଡ଼ିକ ନିଆସିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ପାର୍ବତ୍ୟ ଭୂମିର ତୀଖ ଗଡ଼ାଣି ଅଞ୍ଚଳରେ ଶକ୍ତକାଠର ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କିୟା ପଥରରେ କାନ୍କ ନିର୍ମାଣ କରାଗଲେ ଭୂମି ଧସିବା ହ୍ରାସ ପାଇବ ଓ ଗଡ଼ାଣି ଅଞ୍ଚଳ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିବ । ପର୍ବତ ଗଡ଼ାଣି ଗୁଡ଼ିକରେ ଭୂଷ୍ଟଳନ ଘଟିବାର ପ୍ରଧାନ କାରଣ ହେଉଛି ବୃଷ୍ଟିକଳ । ବୃଷ୍ଟିକଳକୁ ନାଳଦ୍ୱାରୀ ନିମ୍ନାଞ୍ଚଳକୁ ନିଷ୍ପାସିତ ହେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଗଲେ ଭୂଷ୍ଟଳନ ହ୍ରାସ ପାଇଥାଏ । ନଦୀର ବକ୍ରସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ବୁରୁକ ନିର୍ମାଣ କଲେ ନଦୀ ସ୍ରୋତର ବେଗ ହ୍ରାସ ପାଇ ନଦୀପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଅଡଡ଼ା ଖସିବା ହ୍ରାସ ପାଏ । ସମୁଦ୍ର ଉପକୂଳର ଲୁଣା ଜଙ୍ଗଲକୁ କ୍ଷୟ ନକରି ବାଲୁକା ଶଯ୍ୟାରେ ଅଧିକ ଝାଉଁବଣ ସୃଷ୍ଟି କଲେ ସମୁଦ୍ରର ଉଚ୍ଚ ଡ଼େଉ ଓ ବାତ୍ୟାଜନିତ କୂଳକ୍ଷୟ ହ୍ରାସ ପାଇବ । ବନଭୂମିକୁ ସଂରକ୍ଷିତ କରି ଓ କ୍ଷୟପ୍ରାପ୍ତ ବନଭୂମିରେ ନୂତନ ବନୀକରଣ କରାଗଲେ ଭୂଷୟ ହ୍ରାସପାଏ । ଟାଙ୍ଗର ଭୂମିରେ ବୃଷରୋପଣ କଲେ ବୃଷ୍ଟିଜଳ ଗଡ଼ିନଯାଇ ଭୂମି ସଂରକ୍ଷିତ ରହିବ । ଚାରଣ ଭୂମି ଗୁଡ଼ିକରେ ପଶୁଚାରଣକୁ ଅବାଧ ନକରି ନିୟନ୍ତିତ କଳେ ଭୂଷୟର ମାତ୍ରା ହ୍ରାସ ପାଇଥାଏ ।

ମୃତ୍ତିକା

ଥରେ ଭୁ ବନେଶ୍ୱରରେ ଥିବା ବାଣୀବିହାର ଉଚ୍ଚବିଦ୍ୟାଳୟର ପିଲାମାନେ ଏକ ଫୁଟବଲ ଖେଳ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଭାଗ ନେବା ପାଇଁ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ଆଳିପିଙ୍ଗଳ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଖେଳ ଆରୟ ହେବାର ଅନ୍ଧ ସମୟ ପରେ ବର୍ଷା ହେଲା, ଖେଳପଡ଼ିଆ କାଦୁଅ ହୋଇଗଲା । ସେଥିପାଇଁ ଖେଳ ବନ୍ଦ କରାଯାଇ ପରବିନକୁ ଘୁଞ୍ଚାଇ ଦିଆଗଲା । ପିଲାମାନଙ୍କର ଗୋଡ଼ ଜୋତାଠାରୁ ଆଷୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଦୁଅ ହୋଇଯିବାରୁ ସେମାନେ ୟୁଇ ହତାର ନଳକୁଅ ପାଖରେ ଗୋଡ ଧୋଇ ପାଦ ଟେକି ଟେକି ଯାଇ ୟୁଲର ଏକ ଗୃହରେ ବିଶ୍ରାମ ନେଲେ । ଗୋପାଳ ନାମରେ ଜଣେ ପିଲା ଶିୟକଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, "ସାର, ଆମ ୟୁଲ ପଡ଼ିଆରେ ଆମେ ଡ ବର୍ଷା ହେଉଥିଲା ବେଳେ

ଖେଳୁ, ଗୋଡ଼ରେ କାଦୁଅ କାଗେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଏଠି ଏଡିକି ବର୍ଷାରେ ୟୁଲ ପଡ଼ିଆ ଏତେ କାଦୁଅ ହୋଇଗଲା କାହିଁକି?" ଶିକ୍ଷକ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଆମ ୟୁଲ ପେଉଁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ସେଠାରେ ଭୂମିର ଅବସ୍ଥା ଏ ଅଞ୍ଚଳ ଭୂମି ଅବସ୍ଥାଠାରୁ ଭିନ୍ନ । ଆମ ଅଞ୍ଚଳରେ ଭୂମି ପଥୁରିଆ । ସେହି ମାଟିରେ ଗୋଡ଼ିବାଲିର ପରିମାଣ ଅଧିକ । ସେଥିପାଇଁ ବର୍ଷାହେଲେ ମାଟି କାଦୁଅ ହୁଏ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ଏଠାକାର ମାଟିରେ ଗୋଡ଼ିବାଲି ଖୁବ୍ କମ୍ । ତେଣୁ ଅଞ୍ଚ ବର୍ଷାରେ ମଧ୍ୟ ମାଟି ବହୁତ କାଦୁଆ ହୋଇଯାଏ ।"

ବୂର୍ଣ୍ଣୀଭବନ ପ୍ରକ୍ରିୟା :

ଭୂପୃଷ୍ଟସ୍ଥ ଉନ୍କୁକ୍ତ ଶିଳା ଉତ୍ତାପର ପର୍ଯ୍ୟାୟ କ୍ରମିକ ହ୍ରାସ ବୃଦ୍ଧି, କରକାର ପ୍ରଭାବ, ଉଦ୍ଭିଦ, ପ୍ରାଣୀ ଓ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଖଣ୍ଡ ବିଖଣ୍ଡିତ ହୋଇ କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ରେଣୁରେ ପରିଣତ ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ।

ମାଟିର ଅନ୍ୟନାମ ମୃତ୍ତିକା । ଭୂପୃଷର ଭୂମି ଯେଉଁ ସବୁ ପଦାର୍ଥକୁ ନେଇ ଗଠିତ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ମୃଭିକା ଅନ୍ୟତମ । ମୃର୍ତ୍ତିକା ଶିଳା ବା ପଥରରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାଏ । ଶିଳା କ୍ଷୟ ହେଲେ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶିଳାରେଣୁରେ ପରିଣତ ହୁଏ । ସେହି ଶିଳାରେଣୁ ମୃତ୍ତିକା ଗଠନର ମୁଖ୍ୟ ଉପାଦାନ । ବିଭିନ୍ନ ଶିଳାର ଷୟଜାତ ସୃଷ୍ଣ ରେଣୁଗୁଡ଼ିକ ଜଳ, ବାୟୁ, ଷୟଜାତ କୈବାଂଶ ଓ ଖଣିଜ ସହିତ ମିଶି ଭୂମିର ଉପରି ଭାଗରେ ସେଉଁ ପଡ଼ଳା ଆୟରଣ ସୃଷ୍ଟି କରେ, ତାହାକୁ **ମୃରିକା** କୁହାଯାଏ । ମୃଭିକା ଭୂମିସହିତ ସଂପୃକ୍ତ । ତେଣୁ କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳର ମୃତ୍ତିକା କି ପ୍ରକାର ହେବ ତାହା ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଭୂରୂପରୁ ହିଁ ସୂଚନା ମିଳିଥାଏ । ମୃଭିକାରେ ସୂଷ୍କ ଶିଲାରେଣୁ ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ଦ୍ରକ୍ୟ, ଯଥା-ଜଳ, ବାୟୁ, କ୍ଷୟିତ ଜୈବାଂଶ ଆଦି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପାଦାନ ମିଶି ରହିଥିବାରୁ ମୃର୍ତ୍ତିକା ଏକ ଯୌଗିକ ପଦାର୍ଥ । ମୃତ୍ତିକାରେ ସଠିକ୍ ଅନୁପାତର ଖଣିତ ଓ ଜୈବାଂଶ ମିଶି ରହିଥିଲେ ମୃତ୍ତିକାକୁ ଉର୍ବର ବୋଲି କୁହାଯାଇଥାଏ ।

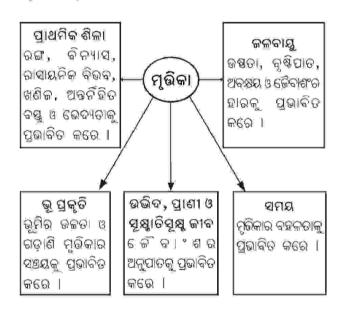
ତୁମେ ଜାଣିଛ କି ? :

ଚୂର୍ଣ୍ଣି ଭବନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏତେ ଦୀର୍ଘ ଯେ, 1 ସେ.ମି. ବହଳର ମୃତ୍ତିକା ସୃଷ୍ଟି ହେବାକୁ ଶହ ଶହ ବର୍ଷ ଲାଗିଯାଏ।

ମୃଭିକା ଗଠନର ନିୟାମକ :

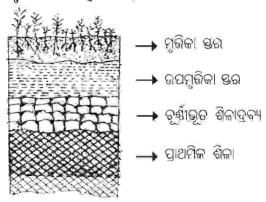
ମୃଭିକା ଯେଉଁ ପ୍ରାଥମିକ ଶିଳାରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ସେହି ପ୍ରାଥମିକ ଶିଳା ମୃତ୍ତିକାର ରଙ୍ଗ, ବିନ୍ୟାସ, ରାସାୟନିକ ଗୁଣ, ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଖଣିଜ ଓ ଭେବ୍ୟତାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାଏ । ମୃତ୍ତିକା ଯେଉଁ ଭୂଭାଗରେ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ସେହି ଅଞ୍ଚଳର ଭୂପ୍ରକୃତି; ଯଥା – ଉଚ୍ଚତା ଓ ଗଡ଼ାଣି ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ତିକାର ସଂଚୟ ପରିମାଣ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଏ । ମୃତ୍ତିକା ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ ଉଦ୍ଭିଦ, ପ୍ରାଣୀ ଓ ଅତିକ୍ଷୁଦ୍ର ଜୀବ ମୃତ୍ତିକାରେ ଥିବା କୈବାଂଶର ପରିମାଣକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାନ୍ତି । ମୃତ୍ତିକା ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ଅଞ୍ଚଳର କଳବାୟୁ ଯଥା – ଉଷ୍ଟତା ଓ ବୃଷ୍ଟିପାତ, ମୃତ୍ତିକାର କ୍ଷୟ ଏବଂ କୈବାଂଶର ଅନୁପାତକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରେ । ମୃତ୍ତିକା ୟରର ବହଳତା ମୃତ୍ତିକା ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ଲାଗୁଥିବା ସମୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାଏ ।

ମୃତ୍ତିକା ସୃଷ୍ଟିର ନିୟାମକ ଓ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ :



ମୁଭିକା ଷରର ପାର୍ଶ୍ୱଚ୍ଛେଦକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ପାର୍ଶ୍ୱଚ୍ଛେଦର ନିମ୍ନଭାଗ ପ୍ରାଥମିକ ଶିଳା, ତା' ଉପର ଷରରେ ତୂର୍ଣ୍ଣଭୂତ ଶିଳାଦ୍ରବ୍ୟ, ତା' ଉପର ଷରରେ ବାଲି, ପଟୁ ଓ କର୍ଦ୍ଦମ ମିଶ୍ରିତ ଉପମୁଭିକା ଷର ଏବଂ ଉପମୁଭିକା ଷରର ଉପରେ କୈବାଂଶ ଓ ଉଭିଦ ଥିବା ମୁଭିକାଷର ରହିଥାଏ । କୂପ କିମ୍ୟା ନଳକୂପ ଖୋଳିଲା ବେଳେ ଉପରକୁ ଆସୁଥିବା ବୟୁଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ରମାନ୍ୱୟରେ ସଜାଇ ରଖିଲେ ଏହାର ପ୍ରକୃତ ସ୍ୱରୂପ ଜାଣି ହୁଏ ।

ମଭିକାର ପାର୍ଶ୍ୱଚ୍ଛେଦ (Soil Profile):



ବିତ୍ର କଂ. 2.4 ମୂଭିକାର ଶ୍ରେଣୀ ବିଭାଗ :

ଗଠନ ଶୈଳୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମୃତ୍ତିକା ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ, ଯଥା, ପରିବାହିତ ମୃତ୍ତିକା (Transported Soil) ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ମୃତ୍ତିକା (Residual Soil) । ଶିଳାକ୍ଷୟ ହେବା ପରେ କ୍ଷୟଜାତ ପଦାର୍ଥ ପ୍ରାକୃତିକ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପରିବାହିତ ହୋଇ ଅନ୍ୟତ୍ର ସଞ୍ଚତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ମୃତ୍ତିକା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ତାହାକୁ ପରିବାହିତ ମୃତ୍ତିକା କୁହାଯାଏ । ପରିବାହିତ ମୃତ୍ତିକା ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ସେହି ସ୍ଥାନର ଅନ୍ତର୍ଭୂମି ସହିତ ତାହାର କିଛି ସାମଞ୍ଚବ୍ୟ ନଥାଏ । ଉଦାହରଣ : ପଟୁମାଟି ।

ତୁମ ପାଇଁ କାମ :

ତୁମ ଅଞ୍ଚଳରୁ ବିଭିନ୍ନ ମୃଭିକା ସଂଗ୍ରହ କରି କେଉଁ ମୃଭିକା କେଉଁ ଶ୍ରେଣୀର ଦେଖାଅ। ଶିଳାକ୍ଷୟ ହେବା ପରେ କ୍ଷୟଜାତ ଶିଳା ରାଶି ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଜମାହୋଇ ସେଉଁ ମୃଭିକା ସୃଷି ହୁଏ ତାହାକୁ ଅ**ବଶିଷ୍ଟ**

ମୃତ୍ତିକ। କୁହାଯାଏ । ଅବଶିଷ ମୃତ୍ତିକା ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ, ସେହିଁ ସ୍ଥାନର ଅନ୍ତର୍ଭୂମି ସହିତ ଅବଶିଷ ମୃତ୍ତିକାର ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଥାଏ । ଅବଶିଷ ମୃତ୍ତିକା ଠାରୁ ପରିବାହିତ ମୃତ୍ତିକା ଅଧିକ ଉର୍ବର । (କାହିଁକି ?) ଉଦାହରଣ : କଳାମାଟି (କୃଷ ମୃତ୍ତିକା)

କ୍ଷୟଜାତ ଶିଳାରେଣୁର ଆକାର ଓ ପରିମାଣକୁ ବିଚାର କରି ମୃଭିକାକୁ ଚାରିଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଏ । ଯଥା -ପଟୁ, ବାଲିଆ, ଦୋରସା ଓ ମଟାଳ । ବାଲିଆମାଟିରେ ଅଧିକ ପରିମାଣର ବାଲି ଓ କମ୍ ପରିମାଣର ପଟୁଥାଏ । ପଟୁମାଟିରେ ଅତିମାଡ୍ରାର ସୂଷ୍କ ଶିଳାରେଣୁ ସହିତ ଜୈବାଂଶ ମିଶିକରି ଥାଏ । ବାଲି ଓ ପଟୁ ସମପରିମାଣରେ ଥିବା ମୃଭିକାକୁ ଦୋରସା ମାଟି କୁହାଯାଏ । ଅତିମାତ୍ରାରେ ସୂଷ୍କ ଶିଳାରେଣୁ ପରିମାଣ ଅଧିକ ହୋଇ, ପଟୁର ପରିମାଣ କମ୍ ହେଲେ ତାହାକୁ ମଟାଳମାଟି କୁହାଯାଏ ।

ମୃତ୍ତିକାରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଖଣିକ ପଦାର୍ଥର ରଙ୍ଗକୁ ନେଇ ପୃଥିବୀରେ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ମୃତ୍ତିକା ଦେଖାଯାଏ । ଯଥା : କୃଷ ମୃତ୍ତିକା, ଲୋହିତ ମୃତ୍ତିକା, ପୀତ ମୃତ୍ତିକା ଇତ୍ୟାଦି ।

ମୁଭିକାର ବିଡରଣ :

ମୃତ୍ତିକାଗଠନର ମୁଖ୍ୟ ନିୟାମକ, ଯଥା : ଭୂପ୍ରକୃତି, ଜଳବାୟୁ ଓ ପ୍ରାକୃତିକ ଉଦ୍ଭିବ ପୃଥିବୀର ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ସମାନ ହୋଇ ନଥିବାରୁ ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଗୁଣ, ମାନ ଓ ରଙ୍ଗର ମୃତ୍ତିକା ଦେଖାଯାଏ।

ଭାରତରେ ମୃଭିକାର ବିତରଣ :

ମୃଭିକାର ନାମ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଅଞ୍ଚଳ ପଟୁ ମୃଭିକା : ଭାରତର ସମୟ ନଦୀ ଉପତ୍ୟକା ଓ ତ୍ରିକୋଣ ଭୂମି । ଗାଙ୍କେୟ ଉପତ୍ୟକାରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ନୃତନ ପଟୁ ମୃଭିକା ଖଦର ଓ ପୁରାତନ ପଟୁ ମୃଭିକାକୁ ଭାଙ୍କର

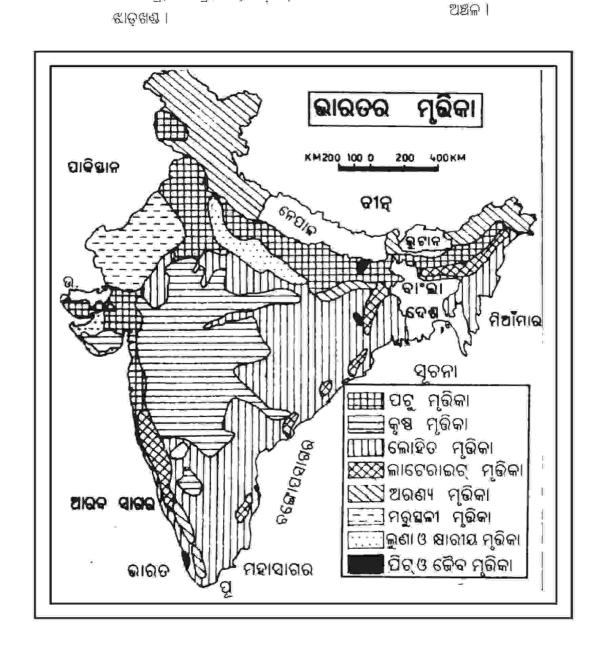
କୃଷ ଓ କୃଷଲୋହିତ

ମୃଭିକା: ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ଗୁଜରାଟ, ଆଷ୍ଟ୍ର ପ୍ଦେଶ, ତାମିଲନାଡୁ ଓ ମଧ୍ୟ ପ୍ଦେଶର କେତେକ ଅଞ୍ଚଳ ।

କୁହାଯାଏ (

ଲୋହିତ ଓ ପୀତ

ମୃଭିକା: ଛତିଶଗଡ଼, ଝାଡ଼ଖୟ, ଓଡ଼ିଶା, ମହାରାଷୁ, କ୍ୟାଟକ, ଆନୁପୁଦେଶା ମୂରିକାର ନାମ ମୃଭିକାର ନାମ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଅଞ୍ଚଳ ବେଖାଯାଉଥିବା ଅଞ୍ଚଳ ଲୁଣା ଓ କ୍ଷାରୀୟ ଅରଣ୍ୟ ମୃଭିକା : ହିମାଳୟ, ପୂର୍ବଘାଟ, ପ୍ରୟିମଘାଟ ସମୁଦ୍ର ଉପକୂଳ, ଶୁଷ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧଶୁଷ ମୃଭିକା : ଓ ମାଳଭୂମି ଅଞ୍ଚଳ । ଅଞ୍ଚଳ । ମରୁସୁଳୀ ମୃଭିକା: ରାଜସ୍ଥାନ, ହରିୟାଣା ଓ ପଞାବ । ପିଟ୍ ଓ ଜୈବ ଲାଟେରାଇଟ୍ ମୂରିକା : କେରଳ, ଓଡ଼ିଶା, ପର୍ଦ୍ଧିମବଙ୍ଗ ଓ ମୃଭିକା : ଦାକ୍ଷିଣାତ୍ୟ ମାଳଭୂମି , କର୍ଣ୍ଣାଟକ, ତାମିଲକାଡୁର ଉପକ୍ଳବରୀ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ, ଓଡ଼ିଶା,



ମାନ୍ତିତ୍ ନଂ. 2.1

ଓଡ଼ିଶାରେ ମୁଭିକାର ବିତରଣ :

ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରିକୋଣଭୂମି ଗୁଡ଼ିକରେ ଓ ସମୁଦ୍ର ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୁଣାମାଟି ଦେଖାଯାଏ । ନଦୀ ଉପତ୍ୟକା ଗୁଡ଼ିକରେ ପଟୁମାଟି, ପର୍ବତମାଳାର ପାଦ ଦେଶରେ ଲାଟେରାଇଟ୍, ପାହାଡ଼ିଆ ଅଞ୍ଚଳର ଲାଲ୍ମାଟି ଓ ବାଦାମୀ ରଙ୍ଗର ମାଟି ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଅନୁଗୁଳ, ଆଠମଲ୍ଲିକ, ବୌଦ୍ଧ ପ୍ରଭୃତି ଅଞ୍ଚଳରେ କଳାମାଟି ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ।

ମୂରିକାର ବ୍ୟବହାର :

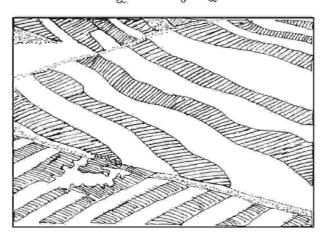
ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଥିବା ସମଷ୍ତ ମନୁଷ୍ୟ, ପ୍ରାଣୀ, ଉଦ୍ଭିଦ ସେମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଓ ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ମୃତ୍ତିକା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାନ୍ତି ।



ଚିତ୍ର ନଂ. 2.5 (ସୋପାନ କୃଷି)

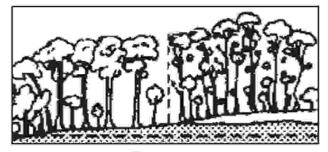
ମୃଭିକାର ସଂରକ୍ଷଣ :

ବୃଷ୍ଟି, ବନ୍ୟା, ଜଳପ୍ରବାହ ଓ ଭୁଷ୍ଣଳନ ଆଦି ପ୍ରାକୃତିକ କାରଣ ଏବଂ ଜଙ୍ଗଲ କ୍ଷୟ, ଅତ୍ୟଧିକ ତାରଣ, ରାସାୟନିକ ସାର ଓ କୀଟନାଶକ ବ୍ରବ୍ୟର ବ୍ୟବହାର, ଖଣିଜ ଉତ୍ତୋଳନ ପାଇଁ ଖଣିଖନନ ଆଦି ମାନବୀୟ କାରଣ ଗୁଡ଼ିକ ଯୋଗୁଁ ମୃଭିକା କ୍ଷୟ ହୋଇଥାଏ । ମୃଭିକା କ୍ଷୟଶୀଳ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ନବୀକରଣ ଯୋଗ୍ୟ ସୟଳ । କାରଣ ମୃଭିକାର ଭର୍ବରତା ହାସ ପାଇଲେ ଖତସାର ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ଏହାକୁ ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷମ କରାଯାଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ନୂତନ ମୃଭିକା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ଦୀର୍ଘ ସମୟ ସାପେଷ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଗୁରୁଙ୍ ପୂର୍ଷ ସୟଳର ସଂରକ୍ଷଣ ପ୍ରତି ଯନ୍ବାନ ହେବା ଏକାଡ ଆବଶ୍ୟକ । ମୃଭିକାକୁ କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରି ମନୃଷ୍ୟ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ ଓ ତାହାକୁ ନିଜର ଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରେ । ମୃଭିକାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ତକୁ ଜାତୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ଯଥା : କପା, ଝୋଟ ଆଦିରୁ ମନୁଷ୍ୟ ବସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତୁତି କରି ବ୍ୟବହାର କରେ । ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଆଖୁ, ଚାହା, କପି ପରି ପାନୀୟ ଫସଲ ମଧ୍ୟ ମୃଭିକାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ । ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଲୋକ କଞ୍ଚାମାଟିରେ ଘର ତିଆରି କରନ୍ତି । ସହରାଞ୍ଚଳରେ ମାଟିରୁ ଇଟା ତିଆରି କରି ଗୃହ ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । କୁଟୀର ଶିଞ୍ଚରେ ମାଟି କଞ୍ଚାମାଲ ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ ହାଣ୍ଡି, ମାଠିଆ, କଷେଇ ଇତ୍ୟାଦି ତିଆରି ହୋଇଥାଏ । ମୃଭିକାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ବିଭିନ୍ନ କୃଷିକାତ ଦ୍ରବ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଶିଞ୍ଚରେ କଞ୍ଚାମାଲ ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।



ଚିତ୍ର ନଂ. 2.6 (ସମୋଜରେଖୀୟ ଚାଷ)

ଶୁଷ ମୃଭିକା, ଆହ୍ିମୃଭିକା ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକ କ୍ଷୟଶୀଳ । ଏଣୁ ଉଭିଦ - ଉଭିଦ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନକୁ ଶୁଷ ଉଭିଦ ଯଥା : ନଡ଼ା, କୁଟା, ଶୁଖିଲା ପତ୍ର ଆଦି ଦ୍ୱାରା ଘୋଡ଼ାଇ ରଖିଲେ ମୃଭିକାର ଆହିତା ଅଧିକ ଦିନ ରହେ । ଏହା ଦ୍ୱାରା ମୃଭିକା କ୍ଷୟ ବିଳୟିତ ହୋଇଥାଏ ।



ଚିତ୍ର ନଂ. 2.7 (ମୃଭିକା କ୍ଷୟ ଆଶ୍ରୟ ବଳୟ)

ସମାନ ଉଚ୍ଚତା ବିଶିଷ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକ ଗୋଡ଼ି, ମାଟି, ଘାସ ଆଦି ଦ୍ୱାରା କରାଯାଉଥିବା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ହୁଡ଼ା ବନ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗ କରି, ସେହି ହୁଡ଼ା ସାମନାରେ ନାଳୀ ଉଖିଲେ ଜଳ ସେହି ନାଳୀରେ ସଂଗୃହିତ ହୁଏ । ଫଳରେ ଜଳରେ ପ୍ରଚାହ ସୃଷ୍ଟି ନହୋଇ ମୃତ୍ତିକା କ୍ଷୟ ନିରୋଧ ହୋଇଥାଏ ।

ଜଳପ୍ରବାହର ପ୍ରତିକୂଳରେ ପଥରଖଣ୍ଡ ବନ୍ଧ ଆକାରରେ ଜମା କଲେ ଜଳପ୍ରବାହର ବେଶ କମ୍ ହୁଏ ଓ ମୂର୍ତ୍ତିକା କ୍ଷୟ ହୋଇପାରେ ଚାହିଁ ।

ଉଚ୍ଚପର୍ବତ ଓ ମାଳଭୂମିର ତୀଖ ଗଡ଼ାଣି ଅଞ୍ଚଳକୁ ପାହାତ ଆକାରରେ କାଟି କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଷ୍ତୁତ କଲେ ତାହା କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସମତଳ ସ୍ଥାନ ଯୋଗାଇବା ସହିତ ଜଳର ପ୍ରଚାହର ବେଗକୁ ହ୍ରାସ କରେ । ଫଳରେ ମୃଭିକା କ୍ଷୟ କମ୍ ହୋଇଥାଏ ।

ଗୋଟିଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଭିନ୍ନ ଫସଲକୁ ଏକ ପରେ ଏକ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଚାଷ କଲେ ମୃଭିକାକୁ ବୃଷ୍ଟି କନିତ କ୍ଷୟରୁ ରକ୍ଷା କରାଯାଇପାରେ ।

ଉପକୂଳ ଏବଂ ଶୁଷ୍କ ଅଞ୍ଚଳରେ ବାୟୁର ପ୍ରତିକୂଳ ଦିଗରେ ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି କରି ବୃକ୍ଷ ରୋପଣ କରାଗଲେ ପବନର ବେଗ ହ୍ରାସ ହେବା ଫଳରେ ମୃତ୍ତିକା କ୍ଷୟ ହୁଏ ନାହିଁ ।

ତୁମ ପାଇଁ କାମ :

ତୂମେ ବାସ କରୁଥିବା ଅଞ୍ଚଳର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରୁ ମୃଭିକା ସଂଗ୍ରହ କର ଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ସେଉଁ ସେଉଁ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରୁଛ ଲେଖ । ପଶୁଚାରଣକୁ ନିୟବିତ କରାଗଲେ ଭୂମିର ତୃଣାଛାଦନ ନଷ ହୁଏ ନାହିଁ। ଏହାଦ୍ୱାରା ବୃଷିଜନିତ ମୃଭିକା କ୍ଷୟ ହାସ ପାଏ।

ରାସାୟନିକ ସାର ଓ କୀଟନାଶକ ବ୍ରବ୍ୟର ନିୟନ୍ତିତ ବ୍ୟବହାର ବ୍ୱାରୀ ମୃତ୍ତିକା ଉପରେ ପଡୁଥିବା ରାସାୟନିକ ପ୍ରଭାବ କମ୍ ହୁଏ । ଏହାଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ତିକା କ୍ଷୟ ହ୍ରାସ ପାଇଥାଏ ।

ମୃତ୍ତିକା କ୍ଷୟର କୁପରିଶାମ ଓ ମୃତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣର ଗୁରୁତ୍ୱ ସମ୍ପନ୍ଧରେ ଜନସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରାଗଲେ ମୃତ୍ତିକା କ୍ଷୟ ହ୍ରାସ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

ଜଳ ସୟଳ

କଳାହାଣ୍ଡି ଜିଲ୍ଲାର ଏକ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ତାଙ୍କ ବିଦ୍ୟାଳୟର କେତେକ ଛାତ୍ରଙ୍କୁ ପାରାଦ୍ୱୀପ ବନ୍ଦର ବୁଲାଇବାକୁ ଆଶିଥାନ୍ତି । ସେମାନେ ପାରାଦ୍ୱୀପରେ ପହଞ୍ଚୁ ଗୋଟିଏ ହୋଟେଲରେ ଦୁଇଟି କୋଠରୀ ଭଡ଼ାନେଇ ରହିଲେ । ସଂଧା ବେଳକୁ କଟକ ରାଣୀହାଟ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଶିକ୍ଷକ ତାଙ୍କ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆଣି ସେହି ହୋଟେଲରେ ପହଞ୍ଚଳେ । ଶିକ୍ଷକ ଦୁଇକଣ ହେଉଥିବା କଥାବାର୍ତ୍ତାରୁ କଳାହାଣ୍ଡିରୁ ଆସିଥିବା ପିଲାମାନେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ରାଣୀହାଟ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟାଳୟର ପିଲାମାନେ ସମୁଦ୍ର ଉପକ୍ଳଠାରୁ ଅନ୍ଥ ବୃରରେ ଥିବା ଏକ ଚଡ଼ାକୁ ବଣଭୋଜି କରିବାକୁ ଯାଇଥିଲେ । କଳାହାଞି ଜିଲ୍ଲାର ଛାତ୍ରମାନେ ବଣଭୋଜି କଥାଶୁଣି ନିଜ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ବଣଭୋଜିର ଆୟୋଜନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିବାରୁ ଶିକ୍ଷକ ମହାଶୟ ରାଜି ହେଲେ । ବଶଭୋଜିର ସମଞ ଯୋଗାଡ଼ କରାଗଲା ଓ ଚଡ଼ାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଏକ ନାଆ ଭଡ଼ାରେ ନେବାର ବନ୍ଦୋବୟ ହେଲା । ପରଦିନ ସକାଳୁ ନାଉରିଆ ଆସି ସମ୍ଭ ଜିନିଷ ନାଆରେ ଉଖିଲା । କୂଳ ଛାଡ଼ିବା ପୂର୍ବରୁ ନାଉରିଆ ପଚାରିଲା, "ବାବୁ ରୋଷେଇ ଓ ପିଇବା ପାଇଁ ପାଣି ନେଉଛନ୍ତି ତ ? ଚଡ଼ାରେ ମଧୁର ଜଳ ପିଇବା ପାଇଁ ମିଳିବ ନାହିଁ । କାରଣ ଚଡ଼ା ନୀଜ ହୋଇଥିବାରୁ ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ କୁଆର ପାଶି ମାଡ଼ିଯାଏ । ବାଲି ଖୋଳିଲେ ମଧ୍ୟ ଯେଉଁ ପାଣି ବାହାରେ ତାହା ସମୁଦ୍ର ଜଳପରି ଲୁଣିଆ । ଏଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ନୁହେଁ । ସେମାନେ ମଧିର କଳ ନେଇ ଚଡ଼ାରେ ବଣଭୋଜି କରିବାକୁ ଗଲେ । ବଣଭୋଜିରେ ଶିକ୍ଷକ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ପିଲାଏ, ଦେଖିଲ ନାଉରିଆ କେଡ଼େ ହୁସିଆର ଲୋକ । ଆମକୁ କେତେ ବଡ଼ ଅସୁବିଧାରୁ ରକ୍ଷା କରିବେଲା । ଖାଦ୍ୟ ନଖାଇ ଆମେ ସନ୍ଧ୍ୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିପାରିବା ମାତ୍ର ପାଣି ନ ପିଇ ରହିପାରିବା କି?

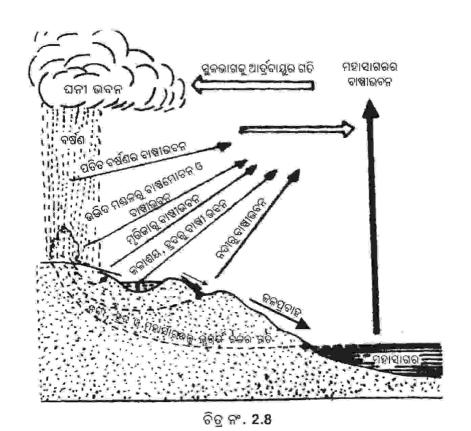
ତ୍ରମେ ଜାଣିଛ କି ? :

1975 ମସିହାରେ କେବଳ ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ବାର୍ଷିକ 3850 ଘନ କି.ମି. ଜଳ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ 2000 ମସିହା ବେଳକୁ ତାହା 6000 ଘନ କି.ମି.କୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା ।

ଜଳ ଓ ଏହାର ବିତରଣ :

ଜଳ ଏକ ନବୀକରଣ ଯୋଗ୍ୟ ଗୁରୁଦ୍ୱପୂର୍ଣ ସୟଳ । ଆମେ ଜାଣିଛେ ଯେ ପୃଥ୍ବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ଶତକଡ଼ା 71 ଭାଗ ଜଳ ଓ 29 ଭାଗ ସ୍ଥଳଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଆବୃତ୍ତ । ଏଣୁ ପୃଥିବୀକୁ ଏକ ଜଳୀୟଗ୍ରହ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ପୃଥିବୀର ସମୟ ଜଳଭାଗ ବିଭିନ୍ନ ମହାସାଗରରେ ବିଭକ୍ତ । ପୃଥିବୀର ମହାସାଗର ଗୁଡ଼ିକରେ 3-5 ବିଲିୟନ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଜୀବଜଗତ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଅନୁମାନ କରାଯାଏ । ଏଣୁ ମହାସାଗର ଗୁଡ଼ିକରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଉଦ୍ଭିଦ ଓ ପ୍ରାଣୀ ରହିଥିବାର କିଛି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ। ସମୁଦ୍ର ଜଳ ଲୁଣିଆ ହୋଇଥିବାରୁ ଡାହା ମନୁଷ୍ୟର ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ନୁହେଁ । ପୃଥିବୀରେ ମିଳୁଥିବା ସମୟ ଜଳର ଶତକଡ଼ା ମାତ୍ର 2.7 ଭାଗ ମଧୁର ଜଳ । ଏହାର ଶତକଡ଼ା 70 ଭାଗ ଆଣ୍ଦର୍କଟିକା, ଗ୍ରୀନ୍ଲାଣ୍ଡ ଓ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବିତ ଶିଖର ମାନଙ୍କରେ ବରଫ ଚାଦର ଆକାରରେ ରହିଅଛି । ପୃଥିବୀରେ ମିଳୁଥିବା ମଧୁର ଜଳର ଶତକଡ଼ା ମାତ୍ର ଏକ ଭାଗ ମନୁଷ୍ୟର ବ୍ୟବହାରରେ ଲାଗିଥାଏ । ଏହା ସାଧାରଣତଃ ଭୂଗର୍ଭସୁ ଜଳ ରୂପେ ଭୂତଳରେ ଓ ଭୂପୃଷ ଜଳ ନଦୀ, ହ୍ରହମାନଙ୍କରେ କିୟା ଜଳୀୟ ବାଷ୍ଟ୍ର ଆକାରରେ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ରହିଥାଏ ।

ଏହି କାରଣରୁ ମଧୁର ଜଳ ପୃଥିବୀର ଏକ ଅତି ମୂଲ୍ୟବାନ ସୟଳ । ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ଜଳର ମୋଟ ପରିମାଣ ସର୍ବିଦା ସମାନ ରହିଥାଏ । ସ୍ଥଳ ବିଶେଷରେ ଏହାର ପରିମାଣ କମ୍ବେଶୀ ହୋଇଥାଏ । କାରଣ ଜଳ ବାଷୀଭବନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସମୁଦ୍ର ପୃଷରୁ ଜଳୀୟବାଷ ଆକାରରେ ବାୟମଣକରେ ମିଶେ । ସେଠାରେ ଘନୀଉବନ ପର୍କ୍ତିୟାରେ ମେଘରେ ପରିଣତ ହୁଏ ଏବଂ ବୃଷିପାତ ହିମପାତ ରୂପରେ ଭୂପୃଷର ଜଳଭାଗ ଓ ସ୍ଥଳଭାଗ ଉପରେ ପଡ଼େ । ବୃଷି ଆକାରରେ ସୁଳଭାଗ ଉପରେ ପଡ଼ୁଥିବା ଜଳର କିଛି ଅଂଶ ଭୂତଳ ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ସେଠାରେ ଭୂଗର୍ଭିସ୍ଥ ଜଳ ଭୂପେ ସଞ୍ଚତ ହୁଏ । ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶ ଝରଣା, ନଦୀ, ନାଳ ଆକାରରେ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇ ପୁନର୍ବାର ସମୁଦ୍ରରେ ମିଶେ । ଏହାକୁ 'ଜଳପ୍ରବାହ' କୁହାଯାଏ । ଜଳ ସାଗର ପୃଷରୁ ବାୟୁମ୍ୟଳ, ବାୟୁମଣ୍ଡଳରୁ ଭୂପୃଷ ଓ ଭୂପୃଷରୁ ପୁନର୍ବାର ସାଗରରେ ମିଶିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଚକ୍ରାକାରରେ ଘଟୁଥିବାରୁ ଏହାକୁ ଜଳଚକ୍ର କୁହାଯାଏ ।

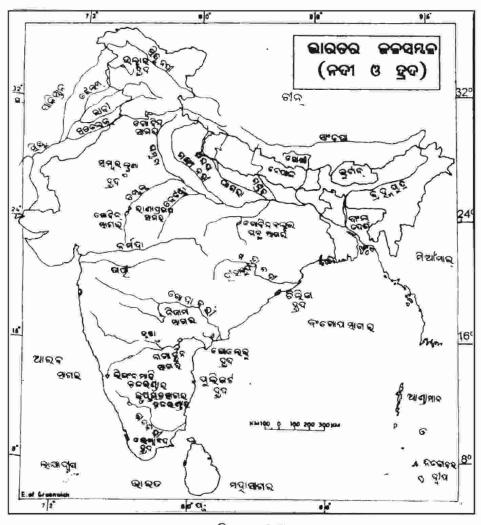


૯ ૭

(ଜଳଚକୁ ଚିତ୍ର)

ସ୍ଥଳଭାଗରେ ଜଳର ବୟନ :

ସ୍ଥାନର ନାମ	ମୁଖ୍ୟନଦୀ	ମୁଖ୍ୟତ୍ରବ
ପୃଥିବୀ	ଇରାବତୀ, ହୋୟାଂହୋ, ସିକିୟାଂଗ,	ଆରାଲ, ବୈକାଲ, କାସ୍କିୟାନ, ଇରି, ଓଣ୍ଟାରିଓ, ସୁପିରିୟର,
0	ଓବ୍, ଇନ୍ସି, ଲେନା, ଟାଇଗ୍ରୀସ୍,	ମିଚିଗାନ, ହ୍ୟୁରନ୍, ଭିକ୍ଟୋରିଆ, ଆଲବର୍ଟ, ଏଡ଼ଓ୍ୟାଡ଼ି ।
	ଇଉଫ୍ରେଟିସ୍, ଭଲ୍ଗା, ରାଇନ୍,	
	ରୋନ୍, ମିସୋରୀ-ମିସିସିପି,	
	ସେଷ୍ଟଲରେନ୍ସ, ଆମାଜନ୍, ପାରାନା-	
	ପାରାଗୁଏ, ନୀଳନଦୀ, କଙ୍ଗୋ,	
	ମରେ-ଡ଼ାର୍ଲିଂ ଇତ୍ୟାଦି ।	
ଭାରତ	ଗଙ୍ଗା, ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର, ଗୋଦାବରୀ, କୃଷ୍ଣା,	ଚିଲିକା, ଡାଲ୍, ସୟର
	କାବେରୀ, ନର୍ମଦା, ତାସ୍ତି, ଶତଦୁ,	
	ରାବି, ବିତଞ୍ଚା ଇତ୍ୟାଦି ।	
ଓଡ଼ିଶା	ମହାନଦୀ, ବ୍ରାହ୍ମଣୀ, ବୈତରଣୀ,	ଚିଲିକା, ଅଂଶୁପା
	ସୁବର୍ଣ୍ଣରେଖା, ଋଷିକୁଲ୍ୟା, ଇତ୍ୟାଦି ।	



ମାନଚିତ୍ର ନଂ. 2.2

ଜଳର ବ୍ୟବହାର :

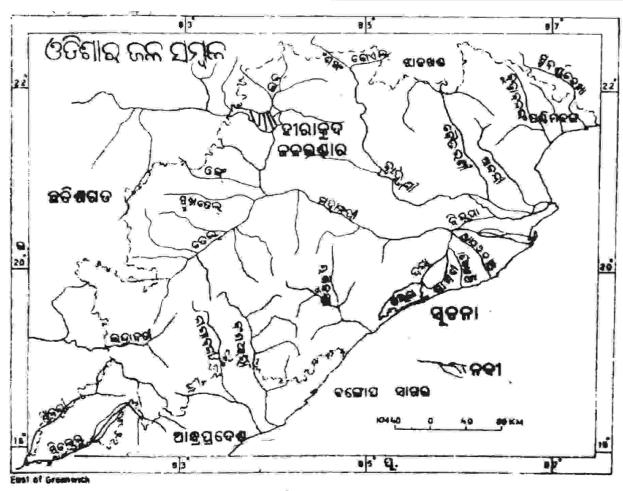
ମନୁଷ୍ୟ କଳକୁ ପାନୀୟ, ରକ୍ଷନ ଓ ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ କରିବା ଆଦି ଗୃହକାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଏ । ଏହା ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ଉତ୍ପାଦନ ଯଥା- କୃଷି, ଶିହ୍ଧ, ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଏ । ଏହାବ୍ୟତୀତ ଜଳପଥରେ ଯାତ୍ରୀ ଓ ମାଳ ପରିବହନ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।

କଳାଭାବ: ଉପରଲିଖିତ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁ ପରିମାଶର କଳ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ କନସଂଖ୍ୟା ବଡ଼ିବା ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଧାରଣ ମାନରେ ମଧ୍ୟ ଉନ୍ନତି ଘଟିବାରୁ ସେହି ପରିମାଶଠାରୁ ଢ଼େର ଅଧିକା କଳ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଅଛି । ଏଣୁ ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ କଳର ଚାହିବା ବଡ଼ି ବଡ଼ି ଚାଲିଛି; ମାତ୍ର ଚାହିଦାଠାରୁ ଯୋଗୀଣ କମ୍ ହେବାରୁ ଜଳାଭାବ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ଜଳ ପ୍ରଦ୍ୟଶ

ମଧ୍ୟ ଏହି ନିଅଣିଆ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ବୃଦ୍ଧି କରାଉଛି, ପୃଥିବୀର ମରୁଡ଼ି ପ୍ରବଶ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ଆଫ୍ରିକାର ଅଧିକାଂଶ ଅଞ୍ଚଳ, ପଣିମ ଏସିଆ, ଦକ୍ଷିଣ ଏସିଆ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ପଣିମସ୍ଥ କେତେକାଂଶ, ଦକ୍ଷିଣ ଆମେରିକାର କେତେକ ଅଞ୍ଚଳ ଏବଂ ସମୁବାୟ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ମହାଦେଶରେ କଳାଭାବ ଏକ ସମସ୍ୟାରୂପେ ଦେଖା ଦେଇଅଛି। ସେହି ସବୁ ଅଞ୍ଚଳର ବାର୍ଷିକ ଓ ଉତୁକାଳୀନ ବୃଷିପାତର ପାର୍ଥିକ୍ୟ ହିଁ ସେଠାକାର ଜଳାଭାବର ପ୍ରଧାନ କାରଣ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ କି ? :

ଦୁଇଘଣ୍ଟା ଧରି ଲଗାଣ ବର୍ଷା ହେଲେ ସାଧାରଣ ଛାତ ଉପରେ 800 ଲିଟର ବୃଷି ପଡ଼ିଥାଏ । ସେହି ଜଳକୁ ଯଦି ନଳ ସାହାଯ୍ୟରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ ସ୍ଥାନରେ ଏକତ୍ର କରି ଜଳାଭାବ ସମୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ତାହାକୁ ବୃଷ୍ଟି ଜଳଅମଳ ପ୍ରକଳ୍ପ କୂହାଯାଏ ।



ମାନଚିତ୍ର ନଂ. 2.3

ଜଳସୟଳର ସଂରକ୍ଷଣ :

ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ଜଳର ଅଭାବ ବର୍ଗାନ ପୃଥ୍ବୀର ଏକ ଉହଟ ସମସ୍ୟା। ଜଳାଭାବରୁ ରକ୍ଷାପାଇବାକୁ ହେଲେ ଦୁଡଗଡିରେ କ୍ଷୟ ହେଉଥିବା ଏହି ମୂଲ୍ୟବାନ ସ୍ୟଳର ସଂରକ୍ଷଣ ଅତିକର୍ଗରୀ । ଜଳ ଏକ ନବୀକରଣ ଯୋଗ୍ୟ ସୟକ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦୂଷଣ ଯୋଗୁ ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ଜଳର ପରିମାଣ ହ୍ରାସ ହେଉଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ବାରୟାର ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ ଅପରିଷାର ହେଉଥିବା ଜଳ, କଳକାରଖାନା, ଡ଼ାକ୍ତରଖାନା ଓ ସହରାଞ୍ଚଳର ନାଳ ନଦ୍ଦିମାର ଜଳ ଏବଂ ସାର ଓ କୀଟନାଶକ ବ୍ୟବହାର ହେଉଥିବା କୃଷିକ୍ଷେତ୍ତର ଜଳକୁ ପରିଷ୍ଟୃତ ନକରି ପ୍ରବାହ ଜଳରେ ମିଶିବାକୁ ଦିଆଯିବା ଅନୁଚିତ । ମୃତବ୍ୟକ୍ତି କିୟା ପ୍ରାଣୀର ଶବକୁ ନଦୀ, ନାଳ ଆଦିର ପ୍ରବାହ ଜଳରେ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ କୁହେଁ । ଜଳ ଅମଳ ପ୍ରକଳ ଦ୍ୱାରା ବୃଷି ଜଳକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ଶୁଷରତୂରେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ସାଇଡି ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବନୀକରଣ ଯୋଗୁଁ ଉଦ୍ଭିଦ ଆଚ୍ଛାଦନ ଦ୍ୱାରା ବୃଷ୍ଟିଜଳର ଗଡିକୁ ମନ୍ଥର କରାଯାଇ, ଭୁଗର୍ଭରେ ସଞ୍ଚତ ଜଳର ଅନାବଶ୍ୟକ ଏବଂ ମାତ୍ରାଧିକ ବ୍ୟବହାର ଓ ଅପଚୟ ବନ୍ଦକରି ସଞ୍ଚତ ଜଳର ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ବ୍ୟବହାର	ପ୍ରତି ସହରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୈନିକ
	ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଜଳର
	ପରିମାଣ (ଲିଟରରେ)
ପାନୀୟ	3
ରଦ୍ଧନ	4
ସ୍ନାନ	20
ଶୌଚ	40
ପୋଷାକ୍ର ସଫେଇ	40
ବାସନ ସଫେଇ	20
ଉଦ୍ୟାନ	23
ମୋଟ	150
ଜଳର ଏହି ସବୁ ବ୍ୟବ	ହାର ପରିମାଶକୁ ହ୍ରାସ କରିବା
ପାଇଁ ତୁମେ କିଛି ଉପା	ୟ ବତାଇ ପାରିବ କି ?

<mark>'କଳ ଅମଳ ପ୍ରକଳ୍ପ'</mark> ଦ୍ୱାରା ବୃଷିଁ ଜଳକୁ ସଂଗ୍ରହ କରି ଶୁଷ୍କରତୁରେ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ସାଇତି ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ । ବୁନ୍ଦା ଜଳସେଚନ ଓ ଛିଞ୍ଚା ଜଳସେଚନ ପ୍ରଣାଳୀ ଅନୁସରଣ କରି କଳସେଚନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ସେଚ ଜଳର ପରିମାଣକୁ ହ୍ରାସ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଶୁଷ୍କ ଅଞ୍ଚଳରେ ସେଚିତ କଳ ଯେପରି ଶୀଘ୍ର ଶୁଖନଯାଏ ସେଥିପ୍ରତି ସତର୍କତା ଅବଳୟନ ଆବଶ୍ୟକ । କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେଚିତ ହୋଇଥିବା ଜଳ ଯେପରି ହୁଡ଼ା ଭାଙ୍ଗି ନିମ୍ନକୁ ବହି ନଯାଏ ସେଥିପାଇଁ ହୁଡ଼ାଗୁଡ଼ିକର ଦୃଡ଼ତା ଓ ସ୍ଥୁୟିତ୍ୱ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ । ନଦୀରେ ଆନିକଟ, ବ୍ୟାରେକ, ବନ୍ଧ ତିଆରି କରି ବର୍ଷାରତ୍ରରେ ନଦୀ ଦ୍ୱାରା ସମୁଦ୍ରକୁ ନିଷାସିତ ହେଉଥିବା ବିପୁଳ ପରିମାଣର ଜଳକୁ ନିୟନ୍ତଣ କରାଯାଇ ବହୁମୁଖୀ ଆବଶ୍ୟକ ମେଣ୍ଟାଇବା ସହିତ ସମୟ ଉପଯୋଗୀ, ସୟତ୍ନ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକତାର ଗୁରୁତ୍ୱ ପ୍ରତି ଜନ୍ଧ ସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ବରକାର ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ କି ?

ଆନିକଟ, ବ୍ୟାରେକ ଓ ଡ୍ୟାମ୍ ବା ନଦୀବନ୍ଧ :

ଏଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ନଦୀର ବୁଇକୂଳକୁ ସଂଯୋଗ କରୁଥିବା କୃତ୍ରିମ ପ୍ରତିବନ୍ଧକକୁ ବୁଝାଏ । ତହିଁରେ କେତେକ ଫୁକାର ବା କ୍ଷୁଦ୍ର ଜଳ ନିଷାସନ ପଥ ରହିଥାଏ । ଆନିକଟ (Anicut) :

ଏହା ପ୍ରାୟ ଦୁଇ ମିଟର ଉଚ୍ଚତା ବିଶିଷ ପରସର ସଂଲଗ୍ନ ଲୌହଫଳକ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ମିତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ । ଏହାଦ୍ୱାରା ନଦୀର ଜଳସ୍ରୋତକୁ ବାନ୍ଧିରଖି ନଦୀଶଯ୍ୟାରେ ଏକ ଜଳ ଉଷାର ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ବର୍ଷାଦିନେ ଅଧିକ ହେଉଥିବା ଜଳ ଉପର ଦେଇ ବହିଯାଏ । ସେହି ଜଳଉଣ୍ଡାରର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରୁ କେନାଲ ଦ୍ୱାରା ଜଳ ନିଷ୍କାସନ କରି କୃଷିଷେତ୍ରରେ ଜଳସେଚନ କରାଯାଏ । ବ୍ୟାରେଜ (Barrage) :

ଆନିକଟଠାରୁ ଏହା ଅଧିକ ଉଚ୍ଚତା ବିଶିଷ ଲୋହଫଳକ ସଂଯୋଗରେ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଅଧିକ ଆୟତନ ଓ ଗଭୀରତା ବିଶିଷ ଜଳ ଭଣ୍ଡାର ସୃଷ୍ଟି କରି ବର୍ଷ ସାରା କେନାଲକୁ ଜଳ ଯୋଗାଇଥାଏ । ନଦୀବନ୍ଧ ବା ଡ୍ୟାମ୍ (Dam) :

ନଦୀର ଉଭୟ କୂଳକୁ ସଂଯୋଗ କରୁଥିବା କଂକ୍ରିଟ୍ ଓ ମାଟିର ବନ୍ଧକୁ ଡ଼୍ୟାମ୍ କୁହାଯାଏ । ଏହା ଜଳସେଚନ, ବିଦ୍ୟୁତ୍ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ, ବନ୍ୟା ନିୟନ୍ତଣ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ

ଉଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରେ ।

ବ୍ୟାରେଜ ଓ ଡ଼୍ୟାମ୍ ସହିତ ସଡ଼କ ସେତୁ ରହିଥାଏ; ମାତ୍ର ଆନିକଟ୍ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେତୁ ନିର୍ମିତ ହୋଇନଥାଏ ।

ପ୍ରାକୃତିକ ଉଦ୍ଭିଦ (3 ବନ୍ୟ ପାଶୀ

ଆରତୀ ଗାଁରେ ଥିଲାବେଳେ ଗାଁର ଝିଅମାନେ ତାଳପଡ୍ରକ୍ର ରଙ୍ଗକରି ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ବିଞ୍ଚଶା, ଆସନ ଓ ବ୍ୟାଗ ଆଦି ତିଆରି କରୁଥବାର ଦେଖଥଲା । ତା'ର ମନରେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ହଞ୍ଚଶିନ୍ତ ବସ୍ତୁ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ଜନ୍ମିଥିଲା । ଦିନେ ଆରତୀ ତା ବାପାଙ୍କୁ କହିଲା, "ବାପା, ଆମ ସାର କହୁଥିଲେ ସେ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଏକ ହୟଶିହ ପଦର୍ଶନୀ ହେଉଛି । ମୋତେ ଟିକେ ସେହି ହୟଶିକ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦେଖାଇବାକ୍ ନିଅନ୍ତ ନାହିଁ ?' ଆରତୀର ବାପା ତା'ର ଆଗ୍ରହ ଭାଙ୍ଗି ନପାରି ତାକୁ ରବିବାର ଦିନ ହୟଶିକ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଦେଖାଇବାକୁ ନେଲେ । ପଦର୍ଶନୀରେ ଅନେକ ମଣ୍ଡପ ଥିଲା । ପତି ମଣ୍ଡପରେ ଭିନ୍ ଭିନ୍ ହସଶିଜ ସାମଗୀମାନ ସଜାଇ ରଖା ଯାଇଥିବାର ଦେଖି ଆରତୀ ବାପାଙ୍କୁ ପଶୁକଲା, "ବାପା, ଏତେ ସ୍ତନ୍ଦର ସ୍ତନ୍ଦର ଜିନିଷ କେଉଁଥିରେ ତିଆରି ହୋଇଛି ଓ କେଉଁଠାରୁ ଆସିଛି ? " ବାପା କହିଲେ- ଏଗୁଡ଼ିକ ଆମ ରାଜ୍ୟ ଓ ଦେଶର ଜଙ୍ଗଲ ମାନଙ୍କରେ ଥିବା ଉଦ୍ଭିଦ ଓ ପାଶୀମାନଙ୍କଠାରୁ ସଂଗହ କରାଯାଇଥିବା କାଠ, ବାଉଁଶ, ବେତ, ଶିଙ୍ଗ, ପର, ଚମଡ଼ା ଆଦିରେ ତିଆରି ହୋଇ ଏଠାକୁ ଆସିଛି ।

ମନୁଷ୍ୟର ବିନା **ତ୍ମେ ଜାଣିଛ କି** ?

ସାହାଯ୍ୟରେ ଆପେ ବୃଷ, ଲତା ଓ ତୃଣ ଆବିକ୍ ପ୍ରାକୃତିକ ଉଭିଦ କୁହାଯାଏ । ଅଶୁମଞ୍ଜ, ବାରିମଣ୍ଡଳ ଓ ବାୟୁ-ମଞ୍ଚଳର ମିଳନ ସ୍ଥଳରେ ଥବା ସଂକାର୍ଶଅଞ୍ଚଳ

ଜୈବମଣକରେ ଥିବା ଆପେ ଜନ୍ନି, ବଢ଼ୁଥିବା *ସମଞ ଉଦ୍ଭିଦ ଓ ପ୍ରାଣୀ ବଞ୍ଚ* ରହିବା ପାଇଁ ପରୟର ସହିତ ସଂପୂକ୍ତ ଓ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଏହି ପାରସରିକ ସହାବସ୍ଥାନ ଓ ନିର୍ଭରଶୀଳତାକୁ ପରିସଂସ୍ଥା ବା (eco system) କୁହାଯାଏ l

ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରାକୃତିକ ଉଭିଦ ଓ ବନ୍ୟସ୍ରାଣୀମାନେ ରହିଥାନ୍ତି ତାହାକୁ **ଜୈବମ**ଣକ କୁହାଯାଏ । ପ୍ରାକୃତିକ ଉଭିଦ ଓ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଅତି ମୂଲ୍ୟକାନ ସୟଳ । ଜୈବମ୍ୟକ ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଲେ ପ୍ରାକୃତିକ ଉଦ୍ଭିଦ ଓ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ବଂଶବୃଦ୍ଧି

ଓ ସହାବସ୍ଥାନରେ ଉନ୍ତିତି ଘଟେ । ଏହାଦ୍ୱାରା ପରିବେଶରେ ଭାରସାମ୍ୟ ରକ୍ଷା ହୁଏ ।

ବ୍ୟବହାର : ପାକ୍ରତିକ ଉଭିଦ ମନ୍ଷ୍ୟକ ବିଭିନ୍ ଭାବରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି । ବୃକ୍ଷ ମନୁଷ୍ୟକୁ କାଠ ଯୋଗାଏ ଓ ପାଣୀମାନଙ୍କୁ ଆଶ୍ୱୟ ଦିଏ । ଆମେ ପଶ୍ଚାସରେ ଗହଣ କର୍ଥବା ଅମୁଜାନକ ଉଭିଦ ପ୍ୟୁତ କରେ । ଫସଲ ଉପ୍ନ ହେବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ମୂଲ୍ୟବାନ ମୂର୍ତ୍ତିକାକୁ ଅବଷୟରୁ ରକ୍ଷା କରେ ଓ ଭୂଗର୍ଭସୁ ଜଳ ସଂଚୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ଅରଣ୍ୟରେ ଥିବା ବୃକ୍ଷଲତା ଆଦିରୁ ଆମେ ଫଳ, ମଞ୍ଜି, କ୍ଷୀର, ଅଠା, ଔଷଧୀୟ ପଦାର୍ଥ ଏପରିକି ଲେଖାଲେଖି ହେବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ କାଗଜ ମଧ୍ୟ ପାଇଥାଉ । ଏହାବ୍ୟତୀତ ଉଦ୍ଭିଦ ଆମର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ମଧ୍ୟ ମେଣ୍ଟାଇବାରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଓ ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ।

ତ୍ରମେ ଜାଣିଛ କି ?

ଭାରତୀୟ ଉପ-ମହାଦେଶରେ ଦେଖା ଯାଉଥିବା ଶାଗୁଣା ପକ୍ଷୀ ମୃତ ପାଣୀ ମାନଙ୍କର ଶବ ଖାଇବା ଦ୍ୱାରା ପରିବେଶ ଦ୍ଷିତ ହୁ ଏ ନାହିଁ । ଶାରୀରିକ ଯନ୍ତଣା ଉପଶମ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରା-ଯାଉଥିବା 'ଡାଇକ୍ଲୋ-ଫେନାକ' (Diclofenac) ନାମକ ଔଷଧ ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥିବା ଗୃହପାଳିତ ପଶୁଙ୍କ ଶବ ଖାଇ ଶାଗୁଣାମାନେ ମୃତାୁଶୟ ଜନିତ ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ବଂଶ ଲୋପ ପାଇଯାଉଛି ।

ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ : ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ, କୀଟପଡଙ୍ଗ ଏପରିକି ଜଳଚର ଜୀବମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ରୂପେ ଗଣନା କରାଯାଏ । ଏମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆମେ ଦୂଗ୍ଧ, ମାଂସ, ଚମଡ଼ା ଓ ପଶମ ଆଦି ପାଇଥାଉ । ମହମାଛିର ଫେଶାରୁ ଆମେ ମହୁ ସଂଗହ କରୁ । ମହୁମାଛି ମାନେ ଫୁଲରେ ପ୍ରାଗ ସଙ୍ଗମ କରାଇଥାନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ଜାତିର କୀଟ ଓ ପୋକ ପରିବେଶକୁ ଅଳିଆ କରୁଥିବା ଆବର୍ଚ୍ଚନା ଗୁଡ଼ିକ ପଚାଇ ସଡ଼ାଇ ସଫା କରିଥାନ୍ତି । କୁଆ, ଶାଗୁଣା ଆଦି ଘଷୀମାନେ ମଧ କୀଟପତଙ୍ଗ, ପଶୁପକ୍ଷୀ ଓ

ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଶବଗୁଡ଼ିକୁ ଖାଇ ପରିବେଶକୁ ସଫା ରଖଡି । ସାନଠାରୁ ବଡ଼ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ପ୍ରାଣୀ ମିଳିତ ଭାବରେ ପରିସଂସ୍ଥାର ଭାରସାମ୍ୟ ରକ୍ଷା କରନ୍ତି ।

ବିତରଣ (ଉଭିଦ) : ଉଭିଦର ବୃଦ୍ଧି ମୁଖ୍ୟତଃ ଆଲୋକ, ଉତ୍ତାପ ଓ ଆହୁଁତା ଉପରେ ନିର୍ଭିର କରିଥାଏ । ଏହିସଦୁକୁ ବିଚାର କରି ପୃଥ୍ବୀର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳର ଉଭିଦକୁ ଚାରି ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଏ । ଯଥା- ଅରଣ୍ୟ, ତ୍ଣଭୂମି, କ୍ୟାବନ ଓ ତୁନ୍ଧା । ଅଧ୍କ ବୃଷ୍ଯୁକ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ଘଞ୍ଚ ଭାବରେ ବଢ଼ିଥାଏ । ବୃଷିପାତର ପରିମାଣ କମିବା ଅନୁପାତରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ଆକାର ଓ ଘନତ୍ୱ କ୍ରମଶଃ କମିକମି ଯାଏ । ପୃଥିବୀର **ମଧ୍ୟମ ବୃଷ୍ଟିଯୁକ୍ତ** ଅଞ୍ଚଳରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ଗଛ ଥିବା ବୃଶଭୂମି ମାନ ରହିଥାଏ । ଅହ ବୃଷି ହେଉଥିବା ଶୃଷ ଅଞ୍ଚଳରେ ନିକୃଷ ବୃକ୍ଷ ଓ **କଣାବୃଦା** ମାନ ବେଖାଯାଏ । ଏଗୁଡ଼ିକର ଚେର ଜଳ ପାଇବା ପାଇଁ ଭୂମିର ଅଧିକ ଗଭୀରକୁ ଯାଇଥାଏ । ଅଧିକ ଜଳୀୟବାଷ୍ପ ତ୍ୟାଗରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ସେଗୁଡ଼ିକର ପତ୍ରପୃଷ୍ଠ ଚିକ୍କଣ ଓ ପତ୍ରଗୃଡ଼ିକ ମୋଟା ଏବଂ କଣ୍ଠାଯୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ମେରୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଶିଉଳି ଓ ହିମଗୁଲୁ ମୁଖ୍ୟ ଉଭିଦ । ଏହାକୁ ତୃହା କୁହାଯାଏ । ବରଫାବୃତ ପର୍ବତ ଶିଖରଗୁଡ଼ିକରେ ତୃନ୍ଦ୍ରା ଜାତୀୟ ଉଦ୍ଭିଦ ଜନ୍ନେ ।

ପତ୍ର ଝଡ଼ାଦେବା ବୃଷ୍ଟିକୋଶରୁ ବିଚାର କଲେ ଜଙ୍ଗଲ ଦୂଇ ଶ୍ରେଣୀର । ଯଥା - ଚିରହରିତ୍ ଓ ପର୍ଷ୍ଣମୋଚୀ । ଚିରହରିତ ଅରଣ୍ୟର ଉଦ୍ଭିଦଗୁଡ଼ିକ ଅତିବୃଷ୍ଟି ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବାରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ବର୍ଷସାରା ଜଳାଭାବର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନ୍ତି ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ସେଗୁଡ଼ିକର ପତ୍ର ବର୍ଷସାରା ସବୁଳ ଥାଏ । ବର୍ଷର କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ ସମୟରେ ସେମାନେ ସବୁପତ୍ର ଏକକାଳୀନ ଝଡ଼ାବି ନାହିଁ । ପର୍ଣ୍ଣମୋଚୀ ଉଦ୍ଭିଦଗୁଡ଼ିକ ବର୍ଷର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ ସମୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଷ୍ଟ ରତ୍ରରେ ଜଳାଭାବରୁ



ଚିତ୍ର ନଂ. 2.9 (କ୍ଷୟିତ ଅରଶ୍ୟ)

ରକ୍ଷା ପାଇବା ପାଇଁ ସମଷ ପତ୍ର ଏକ ସଙ୍ଗେ ଝଡ଼ାଇ ଦିଅନ୍ତି । ଏହାଦ୍ୱାରା ସେହି ଉଭିଦ ଗୁଡ଼ିକ ବାଷ ବିମୋଟନ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ଜଳକ୍ଷୟରୁ ନିଜକୁ ରକ୍ଷା କରିଥାନ୍ତି ।

ଅରଣ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପୃଥିବୀର ଯେଉଁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅବସ୍ଥିତ, ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅଷାଂଶକୁ ବିଚାର କରାଯାଇ ଅରଣ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ଡିନି ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ । ଯଥା -ନିରକ୍ଷୀୟ ଅରଣ୍ୟ, କ୍ରାନ୍ତୀୟ ଅରଣ୍ୟ, ଓ ନାତିଶୀତୋଷ୍ଠ ଅରଣ୍ୟ ।

ନିରକ୍ଷୀୟ ଅରଣ୍ୟ : ବିଷୁବରେଖାର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ 5°ଉଭର ଓ 5°ଦକ୍ଷିଣ ଅଷାଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଉଭାପ ଓ କଳର ପ୍ରାଚୁର୍ଯ୍ୟ ହେତୁ ଶକ୍ତ କାଠ ବିଶିଷ ଘନ, ଚିରହରିତ ଅରଣ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ । ତାହାକୁ ନିରକ୍ଷୀୟ ଅରଣ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଦକ୍ଷିଣ ଆମେରିକାର ଆମାଜକ ଅବବାହିକା, ଆଫ୍ରିକାର କଙ୍ଗୋ ଅବବାହିକା ଓ ଭାରତର ପଷିମଘାଟ ପର୍ବତମାଳାର ପଷିମାଂଶରେ ଏ ପ୍ରକାର ଅରଣ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ । ଏହି ଅରଣ୍ୟରେ ଆବୁଲସ, ମେହଗାନି, ରବର ଇତ୍ୟାଦି ବୃକ୍ଷ କନ୍ନିଥାଏ ।

କ୍ରାନ୍ତୀୟ ଅରଣ୍ୟ : ନିରକ୍ଷୀୟ ଅରଣ୍ୟର ଉଭୟ ପାର୍ଶ୍ୱରେ 5ºଉଭରରୁ 25ºଉଭର ଓ 5ºଦକ୍ଷିଣରୁ 25ºଦକ୍ଷିଣ ଅକ୍ଷାଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଉତୁକାଳୀନ ବର୍ଷା ହେଉଥିବାରୁ ଏହାକୁ ମୌସୁମୀ ଅରଣ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଏହି ଅରଣ୍ୟର ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକ ବର୍ଷର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ ଉତୁରେ ପତ୍ରଝଡ଼ା ଦେଉଥିବାରୁ ଏହାକୁ ପର୍ଷମୋଚୀ ଅରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ଏସିଆ, ଉଭର ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ, ପୂର୍ବ ଆଫ୍ରିକା, ପୂର୍ବ ବ୍ରାଚ୍ଚିଲ ଓ ପଞ୍ଜିମ ଭାରତୀୟ ଦ୍ୱାପସୁଞ୍ଜରେ ଏ ପ୍ରକାର ଅରଣ୍ୟ ବେଖାଯାଏ । ଭାରତର ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ, ପୂର୍ବଘାଟ ପର୍ବତମାଳାର ପୂର୍ବପାର୍ଶ୍ୱ, ଛୋଟନାଗପୁର ମାଳଭୂମି, ଓଡ଼ିଶା, ଛଡିଶଗଡ଼ ଓ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ପାର୍ବତ୍ୟାଞ୍ଚଳରେ ଏ ପ୍ରକାର ଅରଣ୍ୟ ବେଖାଯାଏ । ଏହି ଅରଣ୍ୟରେ ଶାଳ, ପିଆଶାଳ, ଶିଶୁ, ବାଉଁଶ ଇତ୍ୟାଦି ବୃକ୍ଷ ଦେଖାଯାଏ ।

ନାତିଶୀତୋଷ ଅରଣ୍ୟ : ଉଭୟ ଗୋଲାର୍ଦ୍ଧରେ 25ºରୁ 65ºଅକ୍ଷାଂଶ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅରଣ୍ୟକୁ ନାତିଶୀତୋଷ ଅରଣ୍ୟ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ, ସଥା - ଉଷନାତିଶୀତୋଷ ଅରଣ୍ୟ ଓ ଶୀତଳ ନାତିଶୀତୋଷ ଅରଣ୍ୟ । ଉଷ ନାତିଶୀତୋଷ ଅରଣ୍ୟ,

କ୍ରାକ୍ତୀୟ ଅରଣ୍ୟକୁ ଲାଗିକରି ରହିଥାଏ । ଏହି ଅରଣ୍ୟରେ ବୀର୍ଘ, ତୈଳଯୁକ୍ତ ପତ୍ର ଏବଂ ମୋଟା ବକ୍କଳ ଯୁକ୍ତ ଅଲିଭ ଓ ଓକ୍ ପ୍ରଭୃତି ବୃଷ କନ୍ନେ । ମହାଦେଶ ଗୁଡ଼ିକର ପୂର୍ବ ଓ ପଞ୍ଜିମ ଉପକୂଳ ଏବଂ ଭୂମଧ୍ୟ ସାଗରୀୟ ଦେଶ ଗୁଡ଼ିକରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଏହି ଅରଣ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ । ଶୀତଳ ନାତିଶୀତୋଷ ଅରଣ୍ୟ ତୃନ୍ଦ୍ରାଞ୍ଚଳକୁ ଲାଗି ରହିଥାଏ । ଏହି ଅରଣ୍ୟର ବୃଷ ଗୁଡ଼ିକ ସରଳ ବର୍ଗୀୟ, ନରମ କାଠଯୁକ୍ତ ଓ ପାଇନ୍ ଜାତୀୟ ଅଟେ । ସାଇବେରିଆ, ୟାଣ୍ଡିନେଭିଆ, କାନାଡ଼ାର ଉଉରାଞ୍ଚଳ ଓ ଭାରତର ହିମାଳୟ ପର୍ବତର ଉଚ୍ଚ ଅଂଶରେ ଏହି ଅରଣ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ । ଏହି ଅରଣ୍ୟରେ ପାଇନ୍, ଫିର୍ ଇତ୍ୟାଦି ବୃଷ ଦେଖାଯାଏ ।

ଓଡ଼ିଶାରେ ଶତକଡ଼ା ପ୍ରାୟ 32 ଭାଗ ଭୂମିରେ ଅରଣ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ । ଏହି ଅରଣ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ଚାରି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଅଛି । ଯଥା - କ୍ରାନ୍ତୀୟ ଅର୍ଦ୍ଧ ଚିରହରିତ ଅରଣ୍ୟ, କ୍ରାନ୍ତୀୟ ଆହ୍ରି ପର୍ଷମୋଚୀ ଅରଣ୍ୟ, କ୍ରାନ୍ତୀୟ ଶୁଷ ପର୍ଷମୋଚୀ ଅରଣ୍ୟ ଓ ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ କୁଆରିଆ ଅରଣ୍ୟ । କ୍ରାନ୍ତୀୟ ଆହ୍ରି ପର୍ଷମୋଚୀ ଅରଣ୍ୟ ସମୁଦାୟ ଅରଣ୍ୟର ଶତକଡ଼ା ପ୍ରାୟ 80 ଭାଗ ଅଟେ ।

ବିତରଣ (ବନ୍ୟକରୁ) :

କଙ୍ଗଲରେ ମୁକ୍ତ ଭାବରେ ବିଚରଣ କରି ବାସ କରୁଥିବା ପଶୁ, ପକ୍ଷୀ, କୀଟ, ପତଙ୍ଗ ଓ ସରୀସୂପ ଆଦିଙ୍କୁ ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଆହାର ଦୃଷିରୁ ବିଚାର କରି ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ତିନି ଶ୍ରେଣୀର; ଯଥା - ତ୍ଣଭୋଜୀ, ମାଂସାଶୀ ଓ ଉଭୟଭୋକୀ । ତୃଣଭୋକୀ ପ୍ରାଣୀ ଯଥା - ହାତୀ, ସୟର, ମୂଗ, ହରିଣ, ଜେବ୍ରା, ଜିରାଫ ଆଦି ନିଜର ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ କେଚଳ ଉଦ୍ଭିଦ ଉପରେ ନିର୍ଦ୍ଦର କରନ୍ତି । ମାଂସାଶୀ ପାଣୀ ଯଥା - ବାଘ, ସିଂହ, ହେଟାବାଘ ଆଦି ତୃଣଭୋଜୀ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କୁ ମାରି ସେମାନଙ୍କର ମାଂସକୁ ଖାଦ୍ୟ ଭୂପେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ଉଭୟ ଭୋଜୀ ପ୍ରାଣୀ ଯଥା - ବିଲୁଆ, ଭାଲ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ନିଜର ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଉଭୟ ଉଦ୍ଭିଦ ଓ ତ୍ଣଭୋଜୀ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ମାଂସ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାଛି । ମୋଟ ଉପରେ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ସମଞ ବନ୍ୟାପାଣୀ ନିଜର ବଞ୍ଚବା ପାଇଁ ପୃତ୍ୟକ୍ଷ ଓ ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ ଜଙ୍ଗଲ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭରଶୀଳ ହୋଇଥିବାର ସେମାନେ ଅରଣ୍ୟ ସହିତ ନିବିଡ଼ ଭାବରେ ସଂପୃକ୍ତ।

ଭୂପ୍ରକୃତି ଓ ଜଳବାୟୁ ଅନୁସାରେ ପୃଥିବୀରେ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଅରଣ୍ୟ ଦେଖାଯାଉଥିବାରୁ ସେଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ଜାତିର ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ଦେଖାଯାଆନ୍ତି ।

ଆଫିକାର କଟୋ ଅବବାହିକା ଓ ଦର୍ଷଣ ଆମେରିକାର ଆମାଜନ ଅବବାହିକାରେ ଅରଣ୍ୟ ଘଞ୍ଚ ଓ ଭୂମି ସନ୍ତସନ୍ତିଆ ହୋଇଥିବାରୁ ସେଠାରେ ସାପ, କ୍ୟାର, ବିଭିନ୍ନ ସରୀସୂପ ଏବଂ ଡ଼ାଳକୁ ଡ଼ାଳ ଡ଼େଇଁ ପାରୁଥିବା ମାଙ୍କଡ଼ ଓ ଶିମ୍ପାଳୀ, ଓରାଂଗ୍ଓଟାଙ୍କ୍ ଭଳି ବନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟା ବାସ କରନ୍ତି । ଗ୍ରୀଷ୍ଟ୍ରମଣ୍ଡଳୀୟ ତୃଣଭୂମି ଯଥା - ଆଫ୍ରିକା ମହାଦେଶର ସାଭାନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ହରିଣ, ଜେବା, ଜିରାଫ, ବଣୁଆ ଘୋଡ଼ା ଆଦି ତ୍ଣଭୋଜୀ ପ୍ରାଣୀ ଏବଂ ବାଘ, ସିଂହ ଆଦି ମାଂସଶୀ ପ୍ରାଣୀ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ବାସ କରନ୍ତି । ପ୍ରେରୀ ଓ ଷେଯି ପ୍ରଭୃତି ନାତିଶୀତୋଷ ତୃଶଭୂମି ଗୁଡ଼ିକର ଘାସ ଛୋଟ ଓ ନରମ ହୋଇଥିବାରୁ ସେଠାରେ ମେଣ୍ଟା ଓ ଘୋଡ଼। ଅଧିକ ଦେଖାଯାନ୍ତି । ସାହାରା ଓ ସାଉଦିଆରବର ଗୀଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀୟ ମରୁଭୂମି ଗୁଡ଼ିକରେ ଓଟ ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରାଣୀ କାରଣ ଓଟ ଅନ୍ଧ ପାଣି ପିଇ ଅଧିକ ଦିନ ରହିପାରେ । ଆଫ୍ରିକାର କାଲାହାରୀ ମରୁଭୂମିରେ ଓଟପକ୍ଷୀ, ଅଞ୍ଜେଲିଆର ମରୁଭୂମିରେ ଏମୁ ଓ କଙ୍ଗାରୁ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରାଣୀ । ଆଣ୍ଟାର୍କ୍ସଟିକାର ବରଫାବୃତ ଅଞ୍ଚଳରେ ପେଙ୍ଗୁଇନ୍ ନାମକ ପକ୍ଷୀ ବାସ କରନ୍ତି । ଉତ୍ତର ମେରୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଧଳାଭାଲୁ, ସିଲ୍, ସିଲଭର ଫକ୍ ଆଦି ନରମ ଲୋମଯୁକ୍ତ ପ୍ରାଣୀ ବାସ କରନ୍ତି ।

ଭୌଗୋଳିକ ସ୍ଥିତି ଓ ପରିବେଶର ବିଭିନ୍ନତା କାରଣରୁ ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ଅରଣ୍ୟ ମାନଙ୍କରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ବାସ କରନ୍ତି । ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ହାତୀ, ବାଘ, ସିଂହ, ଗଞ୍ଜା, ଭାଲୁ, ଗୟଳ, ହରିଣ, ବାରହା ଆଦି ପ୍ରଧାନ । ସୁନ୍ଦରବନ ଅଞ୍ଚଳ



ଚିତ୍ର ନଂ. 2.10 (କୃଷସାର ମୃଗ)

ବାଘ ପାଇଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଭାରତ-ନେପାଳ ସୀମାନ୍ତରେ ହିମାଳୟ ଅଞ୍ଚଳରେ କୟୁରୀମ୍ବଗ ଓ ଚମରୀଗାଈ ଦେଖାଯାଆନ୍ତି । ଭାରତର ଅରଣ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ନାଗ, ତମ୍ପ, ରଣା ଆଦି ବିଷଧର ସର୍ପ ଓ ଅକଗର, ଅହିରାଜ ଆଦି ଅତିକାୟ ସର୍ପ ଓ ଜଳ ଭାଗରେ ଗୋଧି, କୁୟୀର ଓ ଜଳହୟୀ ମାନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଭାରତର ପ୍ରାୟ ସବୁ ଅରଣ୍ୟରେ ମୟୂର, ଶୁଆ, ଶାରୀ, ଆଦି ପକ୍ଷୀ ଏବଂ ଜଳ ଭାଗରେ ହଂସ, ହଂସରାଳୀ, ସାରସ, ପାଣିକୁଆ ଆଦି ଦେଖାଯାନ୍ତି । ମୟୂର ଭାରତର ଜାତୀୟ ପକ୍ଷୀ ଓ ବାଘ ଭାରତର ଜାତୀୟପଶୁ ।

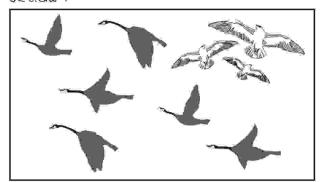


ଚିତ୍ର ନଂ. 2.11 (ଅବର୍ଷିପ୍ତ ଜଙ୍ଗଲରେ ଅଜଗର)

ଓଡ଼ିଶାର କଙ୍କଳମାନଙ୍କରେ ହାତୀ, ବାଘ ଓ ଚିତାବାଘ ଦେଖାଯାନ୍ତି । ଅନୁଗୁଳ, ସୟଲପୁର, କୋରାପୁଟ ଆଦି ଜିଲ୍ଲାର ଅରଶ୍ୟମାନଙ୍କରେ ନୀଳଗାଇ ଓ ବଉଶିଙ୍ଗା ହରିଣ ଏବଂ ମାଲକାନାଗିରି ଓ ଖଡ଼ିଆଳ ଅଞ୍ଚଳର ଅରଶ୍ୟମାନଙ୍କରେ ବଣୁଆ ମଇଁଷି ଦେଖିବାକୁ ମିଳନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାର ପ୍ରାୟ ସବୁ ଅରଶ୍ୟରେ ହରିଣ, ସୟର, କୁଟୁରା, ବାରହା, ଭାଲୁ ଆଦି ପ୍ରାଣୀ ଏବଂ ମୟୂର, କୁୟାଟୁଆ, ଶୁଆ, ଶାରୀ, ଝିଙ୍କ ଆଦି ପକ୍ଷୀ ଦେଖିବାକୁ ମିଳନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାର ନଦୀ ଓ ହୁଦମାନଙ୍କରେ ପାଣିକୁଆ, ହଂସରାଳି, ବଗ, ଗେଣାଳିଆ ଆଦି ନାନା ଚାତିର ପକ୍ଷୀ ଓ କୁୟୀର, ମଗର, କଇଁଛ ଆଦି ପ୍ରାଣୀ ଦେଖାଯାନ୍ତି । ଚିଲିକା ହୁଦରେ ଡ଼ଲଫିନ୍ ଦେଖିବାକୁ ଅନେକ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଆସନ୍ତି ।

ପ୍ରାକ୍ତିକ ଉଦ୍ଭିଦର ସଂରକ୍ଷଣ :

ଦୁଇଶହ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ପୃଥିବୀର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଯାହାଥିଲା ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହାଠାରୁ ଢ଼େର ଅଧିକ ଲୋକ ପୃଥିବୀରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ଖାଦ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ମେଣାଇବା ଓ ବସତି ସ୍ଥାପନ ପାଇଁ ଅଧିକ ସ୍ଥାନ ଦରକାର ହେଉଥିବାରୁ, ବିଷ୍କୃତ ଜଙ୍ଗଲ ଅଞ୍ଚଳକୁ ସଫାକରି କୃଷିଭୂମି ଓ ବାସଭୂମିରେ ପରିଣତ କରାଯାଇଛି । ଫଳରେ ଜଙ୍ଗଲର ଆୟତନ ଦିନକୁ ଦିନ ହ୍ରାସ ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀର ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜଙ୍ଗଲର ଅବଷୟ ଘଟିବାରୁ ପରିବେଶର ଭାରସାମ୍ୟ ନଷ ହେଉଛି । ଏଥିପାଇଁ ଜଙ୍ଗଳକୁ ଧ୍ୱଂସ ମୁଖରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଅଛି ।



ଚିତ୍ର ନଂ. 2.12 ପକ୍ଷୀ ଅଭୟାରଣ୍ୟ

ଅରଣ୍ୟ ମାନବ ସମାଜର ଏକ ଅମୂଲ୍ୟ ସୟକ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜଳବାୟୁର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ମଣିଷର ହଞ୍ଜଷପ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କର ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳ ନଷ୍ଟ ହେଉଥିବାରୁ ଅନେକ ପ୍ରଳାତିର ଉଦ୍ଭିଦ ଓ ପ୍ରାଣୀ ଅସୁରକ୍ଷିତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ବିଲୋପ ଓ ବିପଦଗ୍ରଞ୍ଚ ହେବାର କାରଣ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଅରଣ୍ୟକ୍ଷୟ, ମୃଭିକାକ୍ଷୟ, ନିର୍ମାଣ ଶିଳ୍ପ, ବନାଗ୍ନି, ସାମୁଦ୍ରିକ ବାତ୍ୟା ଓ ଭୂଷ୍ଣଳନ ଆଦି ପ୍ରାକୃତିକ ଏବଂ ମାନନୀୟ କାରଣମାନ ଉଲ୍ଲେଖ ଯୋଗ୍ୟ ।

ନିମ୍ନଲିଖିତ ପନ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଅବଲକ୍ଷନ କରାଯାଇ ଏହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟର ନିରାକରଣ କରାଗଲେ ପ୍ରାକୃତିକ ଉଦ୍ଭିଦର ସଂରକ୍ଷଣ ସୟବ ହୋଇପାରିବ ।

- ମନଇଚ୍ଛା ଜଙ୍ଗଲ କାଟିବା ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ହେବ । କାରଣ ଯେଉଁ ପରିମାଣରେ ଜଙ୍କଲ କଟାଯାଉଛି, ସେହି ପରିମାଣରେ ନୂଆ ଜଙ୍ଗଲ ସୃଷ୍ଟି ହେବ। ସଞ୍ଜବପର ନୂହେଁ।
- (ii) ପାହାଡ଼ିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ପୋଡୁଚାଷ ଭଳି ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ଜୃଷି ପଦ୍ଧତି ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ହେବ ।
- (iii) ଅନିକ୍ଷରିତ ପଶୁଚାରଣ ବନ୍ଦ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

(iv) ସାମାର୍ଜିକ ବନୀକରଣ, ପଥପାର୍ଶ୍ୱସ୍ଥ ବୃକ୍ଷରୋପଣ, ସମୁଦ୍ର ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ବନୀକରଣ ତଥା ବନ ମହୋଷବ କରିଆରେ ବୃକ୍ଷରୋପଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବ୍ୟାପକ ଭାବେ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

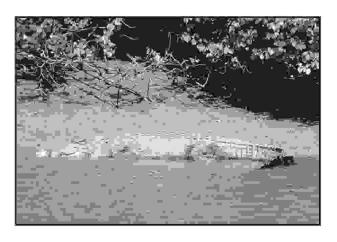
ମନେରଖ: ଅଭୟାରଶ୍ୟ ଅପେକ୍ଷା ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନରେ ପଶୁପକ୍ଷୀଙ୍କର ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରତି ଅଧିକ ଧାନ ଦିଆଯାଏ।

ବନ୍ୟଜନ୍ତୁ ସଂରକ୍ଷଣ :

ଆଜିକାଲି ଅଣ୍ଡାକୁ ବହୁଳ ଭାବରେ ଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିବାରୁ କୁକୃଡ଼ା ଓ ବଡ଼କ ଆଦି ପକ୍ଷୀଙ୍କର ବଂଶବୃଦ୍ଧି ଘଟିପାରୁନାହିଁ । ମୟୂରର ପର ଏକ କୋଭନୀୟ ବୟୁ । ପର ସଂଗ୍ରହ ପାଇଁ ମୟୂରକୁ ହତ୍ୟା କରାଯାଉଅଛି । ବିଭିନ୍ନ ବନ୍ୟକନ୍ଧୁଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର ଚମଡ଼ା, ମାଂସ, ଦାନ୍ତ, ଶିଙ୍ଗ ଆଦିର ବେପାର ପାଇଁ ମରାଯାଉଛି କିୟା ଅପହରଣ କରାଯାଉଛି । ଏହି ସବୁ ଅନୈତିକ କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଜନସଚେତନତା ବୃଦ୍ଧି କଲେ ସେମାନଙ୍କର ସଂରକ୍ଷଣ ହୋଇପାରିବ ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ କି ?

ନିଜ ବିଦ୍ୟାଳୟ ବଶିଚାରେ ତଥା ନିଜ ଘର ବାଡ଼ିରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ଅନ୍ତତଃ ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷରୋପଣ କରି ତାହାର ଯତ୍ନ ନେଲେ ଆମ ପରିବେଶର ହିଡ ସାଧନ ହେବ ।



ଚିତ୍ର କଂ. 2.13 ଭିତର କନିକା କୃୟାର ପ୍ରକଳ



ଚିତ୍ର କଂ. 2.14 ଶିମିଳିପାଳ ବ୍ୟାଘ୍ର ପ୍ରକଳ



ଚିତ୍ର ନଂ. 2.15 (ଚନ୍ଦକାର ହାତୀ ଅଭୟାରଣ୍ୟ)

ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନ, ବ୍ୟୟକକୃ, ଅଭୟାରଣ୍ୟ, ଜୈବମଞ୍ଚଳସୁରକ୍ଷା ଆଦି ଗଠନ କରାଗଲେ ବନ୍ୟକନ୍ତୁ ସୁରକ୍ଷିତ ବାସସ୍ଥାନ ପାଇ ବଂଶ ବୃଦ୍ଧି କରି ପାରିବେ । ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ସଂଗକ୍ଷଣ ପାଇଁ 1972 ମସିହାରେ ଆମ ବେଶରେ 'ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ବୋଡ଼' ଗଠନ କରାଯାଇଅଛି । ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ କେତେଗୁଡ଼ିଏ ଅଭୟାରଣ୍ୟ, ଜାତୀୟଉଦ୍ୟାନ, ବ୍ୟାପ୍ର ପ୍ରକଳ୍ପ, କୁୟୀର ପ୍ରକଳ୍ପ ଓ ପକ୍ଷୀବିହାର ଆଦି ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଅଛି । ଏହା ଫଳରେ ବନ୍ୟକନ୍ତୁ ବାସ କରିବା ପାଇଁ ସୁରକ୍ଷିତ ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ ପାଇ ସେମାନଙ୍କର ବଂଶବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରୁଛି ।

ଭାରତର କେତେକ ଅଭୟାରଣ୍ୟ :

ଅଭୟାରଣ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଓ ସ୍ଥାନ

ବ୍ୟାଘ୍ରପ୍ରକଳ: ଆସାମର ମାନ୍ସ,

ପଷିମବଙ୍ଗର ସୁଦରବନ,

ଝାଡ଼ଖଞର ପାଲାମୁ,

ଉତ୍ତରାଖୟର କର୍ବେଟ୍ ଜାତୀୟ

ଉଦ୍ୟାନ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର

ମେଲଘାଟ୍, ଓଡ଼ିଶାର

ଶିମିଳିପାଳ, କର୍ଣାଟକର

ବାନ୍ଦୀପୁର ଇତ୍ୟାଦି ।

ଏକ ଶିଙ୍ଗ ଥିବା ଗଞା : ଆସାମର ଜୋରହାଟ ଅନ୍ତର୍ଗତ

କାଜିରଙ୍ଗା ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନ ।

ସିଂହ : ଗୁଜରାଟର ସୌରାଷ୍ଟ୍ର ଅନ୍ତର୍ଗତ

ଗୀର୍ ଜାତୀୟ ଉଦ୍ୟାନ ।

ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ପକ୍ଷୀ : ରାଜସ୍ଥାନର ଭରତପୁର ।

ଓଡ଼ିଶାର କେତେକ ଅଭୟାରଣ୍ୟ :

ବାଘ: ମୟୂରଭଞା ଜିଲ୍ଲାର

ଶିମିଳିପାଳ

ହାତୀ : ଭୁବନେଶ୍ର ନିକଟବର୍ଭୀ

ଚନ୍ଦକା ଜଙ୍ଗଲ ।

କୃୟାର ସଂରକ୍ଷଣ : ଅନୁଗୁଳ ଜିଲା ଅବର୍ଗତ

ଟିକରପଡ଼ାର ସାତକୋଶିଆ

ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଜିଲ୍ଲାର

ଭିତରକନିକା ।

ପକ୍ଷୀବିହାର : ଚିଲିକାହୁଦା

ଏହା ବ୍ୟତୀତ ସାମାଜିକ ବନୀକରଣ, ବନମହୋସବ ଆଦି ଗୋଷୀ ସଚେତନତା ଶିବିର ମାନ ଆୟୋଜନ କରାଯାଇ ସେଥିରେ ଯୁବଶକ୍ତି ଓ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସଂଶ୍ଳିଷ କରାଯିବା ଦ୍ୱାରା କୈବ ସଂରକ୍ଷଣ ପ୍ରତି ଲୋକମାନଙ୍କର ମନରେ ଅଧିକ ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଉଛି ।

ଖଣିଜ ସୟଳ

ହରି ତା ମାମୁଁଙ୍କ ସହିତ ମାମୁଁଘର କେନ୍ଦ୍ରପଡ଼ାକୁ ବସ୍ରେ ଗଲାବେଳେ ଚଣ୍ଡିଖୋଲ ଛକରେ ରାଞାଭିଡ଼ ଥିବାରୁ ବସ୍ ସେଠାରେ କିଛି ସମୟ ଅଟକିଲା । ପାଞ୍ଚନୟର (କ) ଜାତୀୟ ରାଜପଥରେ ଶହ ଶହ ଟ୍ରକ ଯାଉଥିବାର ବେଖି ହରି ମାମୁଁଙ୍କୁ ପଚାରିଲା, "ମାମୁଁ, ଏତେ ସଂଖ୍ୟାରେ ଟ୍ରକ, କ'ଣ ନେଇ କୁଆଡ଼େ ଯାଉଛନ୍ତି ?" ମାମୁଁ କହିଲେ, ଏହି ଟ୍ରକ, ଗୁଡ଼ିକ ଦୈତାରୀ ଲୁହାଖଣି ଅଞ୍ଚଳରୁ ଖଣିକ ନେଇ ପାରାଦ୍ୱୀପ ବଦରକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଏହା ଶୁଣି ହରି ପ୍ରଶ୍ନ କଲା, "ମାମୁଁ, ଖଣିଜ କ'ଣ ?" ମାମୁଁ ଉଉର ଦେଲେ, "ଖଣିକ ଏକ ମୌଳିକ ପଦାର୍ଥ ।" ଭୂପୃଷ୍ଟର ଶିଳା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଖଣିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ନେଇ ଗଠିତ ହୋଇଅଛି । ଆମେ ଶିଳାରେ ଥିବା ଖଣିକକୁ ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ଭାବରେ ଦେଖି ପାରୁନାହୁଁ । ପୃଥ୍ବୀରେ ପଥୁରିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ଖଣିକ ଗୁଡ଼ିକ ବିଷିଷ୍ଟ ଭାବରେ ରହିଥାଏ ।"

ତୁମେ କାଣିଛ କି ?

ତୁମେ ଖାଦ୍ୟରେ ଖାଉଥିବା ଲୁଣ ଓ ଲେଖୁଥିବା ପେନ୍ସିଲ୍ରେ ଥିବା ଗ୍ରାଫାଇଟ୍ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଖଣିକ । ମ ନୁଷ୍ୟର ବିନା ସାହାଯ୍ୟରେ ପ୍ରାକୃତିକ ଉପାୟରେ ସୃଷ୍ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଧିଷ ରାସାୟନିକ ମିଶ୍ରଣ ଯୁକ୍ତ ବୟୁକୁ 'ଖଣିକ'

କୁହାଯାଏ । ଖଣିଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ସମାନ ଭାବରେ ନଥାଏ । ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ ଅଞ୍ଚଳରେ ସେଗୁଡ଼ିକ କେନ୍ଦ୍ରୀଭୂତ ହୋଇଥାନ୍ତି । କେତେକ ଖଣି ମଣିଷ ନ ଯାଇପାରୁଥିବା ସ୍ଥାନ; ଯଥା : ସୁମେରୁ, ମହାସାଗର ଶଯ୍ୟା ଓ ଆଣ୍ଟାର୍କଟିକା ମହାଦେଶରେ ରହିଅଛି । ଖଣିଜଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନଙ୍କର ଭୌତିକ ଗୁଣ ଯଥା : ମିଳେଇ ଯାଉଥିବା ଗୁଣଦ୍ୱାରା ଚିହ୍ନ ହୁଏ । ପୃଥ୍ବୀର ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଶିଳା ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ଖଣିଜ ମିଶି ରହିଥାଏ ତାହାକୁ 'ଖଣିକ ପିଷ୍ଟ' କୁହାଯାଏ । ଶିଳାରେ ସେଉଁ ଖଣିଜର ଅନୁପାତ ଅଧିକ ଥାଏ ତାହାକୁ ସେମିପର ନାମିତ କରାଯାଏ । ପୃଥ୍ବୀରେ 2800 ପ୍ରକାର

ଖଣିକ ଚିହ୍ନିତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ; ମାତ୍ର 100 ପ୍ରକାରର ଖଣିକ ଖଣିକପିଷରେ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଦେଖିବାବୁ ମିଳିଥାଏ । ପୃଥିବୀର କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳର ଖଣିକପିଷରେ ଯେଉଁ ଖଣିକ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ ଥାଏ, କେବଳ ହିଁ ସେହି ଅଞ୍ଚଳରେ ସଂଗ୍ରହ କରି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ କି ?

ଶିଳା ଏକ କିୟା ଏକାଧିକ ଖଣିଜର ଏକ ମିଶ୍ରଣ । ଶିଳାରେ ମିଶ୍ରିତ ଖଣିକ ଗୁଡ଼ିକର ବିଦିଷ ଅନୁପାତ ନଥାଏ ।

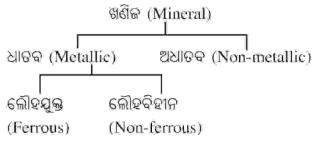
ଯେଉଁ ଶିଳାରୁ ଖଣିଜ ନିଷାସନ କରାଯାଏ । ସେଗୁଡ଼ିକ ଖଣିଜପିଷ ।

ମନେରଖ:

ସବୁ ଖଣିଜ ଶିଳା, କିନ୍ତୁ ସବୁ ଶିଳା ଖଣିଜ ନୁହେଁ ।

ଖଣିକର ପ୍ରକାର ଭେଦ : ସୃଷି ଦୃଷିରୁ ବିଚାର କରି ଖଣିକକୁ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଏ; ଯଥା - କୈବ ଖଣିକ ଓ ଅକୈବ ଖଣିକ । ଲୁହା, ସୁନା, ତୟା ଆଦି ଅକୈବ ବୟୁରୁ ସୃଷି ହୋଇଥିବାରୁ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅକୈବ ଖଣିକ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ । କୋଇଲା, ଖଣିକତୈଳ, ପ୍ରାକୃତିକ ବାଷ କୈବ ବୟୁରୁ ସୃଷି ହୋଇଥିବାରୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଜୈବ ଖଣିକ କୁହାଯାଏ । ଜୈବ ଖଣିକକୁ ମଧ୍ୟ 'କୀବାଶୁ ଇନ୍ଧନ' (Fossil Fuel) କୁହାଯାଇଥାଏ ।

ଉପାଦାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଚାର କରି ଖଣିଜକୁ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଏ । ଯଥା-ଧା<mark>ତବ</mark> ଓ ଅଧାତବ ।



ଯେଉଁ ଖଣିଜରେ ଧାତୁ ଥାଏ ତାହାକୁ ଧାତବ ଖଣିଜ କୁହାଯାଏ; ଯଥା - ଲୌହପିଷ, ବକ୍ସାଇଟ୍, ମାଙ୍ଗାନିକ୍ ପିଷ ଇତ୍ୟାଦି । ଧାତବ ଖଣିଜ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଉକ୍ତ; ଯଥା: ଲୌହଯୁକ୍ତ ଓ ଲୌହବିହୀନ । ଲୌହପିଷ , ମାଙ୍ଗାନିକ ଓ କ୍ରୋମାଇଟ୍ ଲୌହଯୁକ୍ତ ଧାଡ଼ବ ଖଣିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଲୌହଅଂଶ ନଥିବା ଖଣିକପିଷକୁ ଲୌହବିହୀନ ଖଣିକ କୁହାଯାଏ । ଯଥା : ସୁନା, ରୂପା, ତମ୍ଭା,ସୀସା ଇତ୍ୟାଦି ।

ଧାତୁ ନଥିବା ଖଣିଜ ପିଣ୍ଡକୁ ଅଧାତବ ଖଣିଜ କୁହାଯାଏ । ଯଥା – ଚୂନପଥର, ଅଭ୍ର, ଜିପ୍ସମ୍ ଇତ୍ୟାବି । କୋଇଲା, ପେଟ୍ରୋଲିୟମ ଆଦି କାଳେଣି ଖଣିଜ ଧାତୁ ବିହୀନ ହୋଇଥିବାରୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧାତବ ଖଣିଜ କୁହାଯାଏ (କାହିଁକି ?)



ଚିତ୍ର ନଂ. 2.16 (ସମୁଦ୍ର ବା ହୃଦରେ ଲବଣ ସଂଗ୍ରହ)

ଖଣିକ ଉଭୋଳନ :

ଭୂପୃଷରେ କିୟା ଭୂପୃଷରୁ ଅଧିକ ଗଭୀରତାରେ ଥିବା ଶିଳା ଓରରେ ଗଛିତ ଖଣିଜ ପଦାର୍ଥକୁ ଯେଉଁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ଉତ୍ତୋଳନ କରାଯାଏ ତାହାକୁ 'ଖଣି ଖନନ' କୁହାଯାଏ । ଖଣିଖନନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଡିନି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ; ଯଥା: ସାଧାରଣ ଖନନ (Quarrying), ଖଣିଖନନ (Mining) ଏବଂ ଡିଲିଂ (Drilling)



ଯେଉଁ ଖଣିକ ଭୂପୃଷରେ ବୃଷିଗୋଚର ହେଉଥାଏ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଖୋଳି ବାହାର କରାଯିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ସାଧାରଣ ଖନନ କୁହାଯାଏ ।

ଯେଉଁ ଖଣିକ ଭୂପୃଷରେ ଶିଳାତଳେ ପୋଡିହୋଇ ରହିଥାଏ, ତାହାକୁ ଖଣି ଆକାରରେ ଖୋଳି ବାହାରକୁ ଆଣିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଖଣିଖନନ କୁହାଯାଏ ।



ଚିତ୍ର ଟଂ. 2.17 (କୋଇଲା ଉଭୋଳନ)

ଖଣି ଖନନ ଦୁଇ ପ୍ରକାରର; ସଥା : ମୁକ୍ତ**ଗର୍ଭ ଖଣି** ଖନନ ଓ ଗଭୀର ଖଣି ଖନନ । ଭୂପୃଷର ଅହ ଗଭୀରତାରେ ଥିବା ଖଣିକକୁ ଯେଉଁ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ବାହାରକୁ ଅଣାଯାଏ ତାହାକୁ ମୁକ୍ତ ଗର୍ଭ ଖଣିଖନନ କୁହାଯାଏ । ଭୂ-ଗର୍ଭର ଅଧିକ ଗଭୀରତାରେ ଥିବା ଖଣିଳକୁ ଯେଉଁ ଖନନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦ୍ୱାରା ବାହାରକୁ ଅଣାଯାଏ ତାହାକୁ ଗଭୀର ଖଣିଖନନ କୁହାଯାଏ ।

ଡ୍ରିଲିଂ :

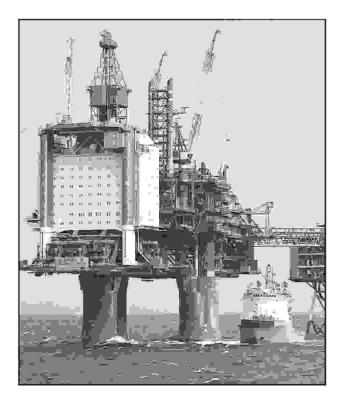
ଭୂଗର୍ଭର ଅତ୍ୟଧିକ ଗଭୀରତାରେ ଥିବା ପେଟ୍ରୋଲ ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ଗ୍ୟାସକୁ ବାହାରକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ କରାଯାଉଥିବା ଗଭୀର କୂପ ଖନନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଡ୍ରିଲିଂ କୁହାଯାଏ ।

ଖଣିକପିଷକ୍ ଭୂ-ଗର୍ଭରୁ ବାହାରକୁ ଅଣାଯାଇ କାରଖାନାକୁ ନିଆଯିବା ପରେ ତହିଁରୁ ଖଣିକକୁ ପୃଥକ୍ କରିବା ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ନିଷାସନ (Extraction) କୁହାଯାଏ ।

ପଥିବୀରେ ଖଣିଜ ବିତରଣ :

ପୃଥିବୀରେ ଆଗ୍ନେୟ, ରୂପାନ୍ତରିତ ଓ ୱରୀଭୂଡ ଶିଳାରେ ଖଣିକ ମିଶି ରହିଥାଏ । ଧାତବଖଣିକ ସାଧାରଣତଃ ଆଗ୍ନେୟ ଓ ରୂପାନ୍ତରିତ ଶିଳାରେ ଗଠିତ ହୋଇଥିବା ମାଳଭୂମିରେ ଦେଖାଯାଏ । ଉତ୍ତର ସୁଇଡ଼େନ ମାଳଭୂମିରେ ଲୌହପିଷ, ଓଷାରିଓ ଏବଂ କାନାଡ଼ା ମାଳଭୂମିରେ ଗଛିତ ଥିବା ନିକେଲ, ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକା ମାଳଭୂମିରେ ଗଛିତ ଥିବା ଲୌହ, ନିକେଲ, କ୍ରୋମାଇଟ୍ ଏବଂ ପ୍ଲାଟିନମ୍ ଏହାର ଉଦାହରଣ । ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାର ଜୋହାନ୍ସବର୍ଗ ସୁନାଖଣି ପାଇଁ ପୃଥବୀ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

ସମତଳ ଭୂମି ଓ ତରୁଣ ଭଟିକ ପର୍ବତ ଗୁଡ଼ିକର ଷରୀୟ ଶିଳାରେ ଚୂନ ପଥର ଭଳି ଅଧାରବ ଖଣିକ ଦେଖାଯାଏ। ଫ୍ରାନ୍ସର କକେସସ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ମିଳୁଥିବା ଚୂନପଥର, ଇଉକ୍ରେନ୍ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗଛିତ ଜିପ୍ସମ୍ ଓ ଆଲକେରିଆର ଫସଫେଟ୍ ଏହାର ଉଦାହରଣ । କୋଇଲା ଓ ପେଟ୍ରୋଲିୟମ ଭଳି ଜାଳେଣୀ ଖଣିକ ମଧ୍ୟ ଷରୀଭୂତ ଶିଳାରେ ଗଛିତ ଥାଏ।

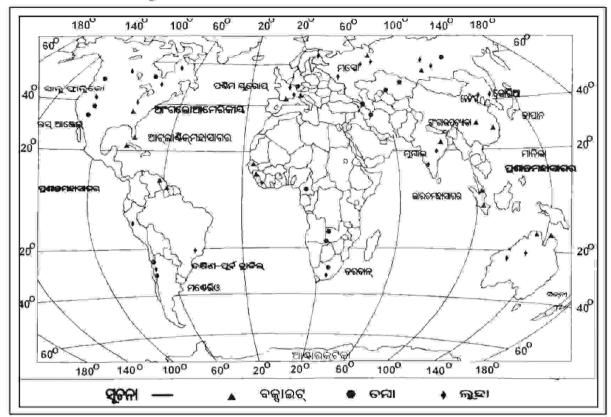


ଚିତ୍ର ନଂ. 2.18 (ସମୁଦ୍ର ତଳୁ ତୈଳ ଉଭୋଳନ)

ଖଣିଜ ଦ୍ରବ୍ୟର ବିତରଣ

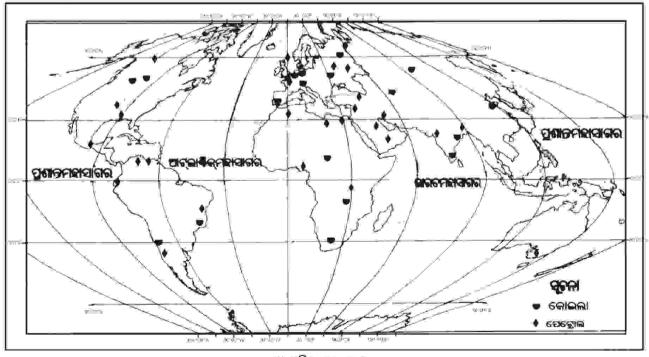
ଖଣିକ ଦ୍ରବ୍ୟ	ବ୍ୟବହାର	ପୃଥ୍ବୀର ଦେଶ	ଭାରତର ରାଜ୍ୟ	ଓଡ଼ିଶାର ଜିଲ୍ଲା
ଲୁହାପଥର	ଲୁହା ଓ ଇୟାତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ।	ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର, ଋଷିଆ, ବ୍ରାଜିଲ୍, ଭାରତ, ଫ୍ରାନସ୍, ଚୀନ୍, କାନାଡ଼ା, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ଇତ୍ୟାଦି ।		ଯାଜପୁର ଓ
ମାଙ୍ଗାନିଜ୍	ମିଶ୍ରଧାତୁ ପ୍ରଷ୍ତୁତ ହୁଏ ।	ରଷିଆ, ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକା, ବ୍ରାଜିଲ୍, ଭାରତ, ଚୀନ୍, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ଆଦି ଦେଶ ।		
'କ୍ରୋମାଇଟ୍	ଇସାତ ଓ ଚମଡ଼ା ଶିକ୍ଟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।	ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକା, ଭାରତ, ରଷିଆ, ବ୍ରାଜିଲ୍ ଇତ୍ୟାଦି।		ଓ ଢ଼େଙ୍କାଚାଳ ।
ବକ୍ସାଇଟ୍	ଆଲୁମିନିୟମ୍ ଶିଳ୍ପରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।	ଜାମାଇକା, ଭାରତ, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ, ଗ୍ୱାଏନା, ରଷିଆ, ବ୍ରାଜିଲ୍ ଇତ୍ୟାଦି ।	ଝାଡ଼ଖଣ, ଓଡ଼ିଶା, ଗୁଜରାଟ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଓ କର୍ଣାଟକ ।	
ଅଭି	ବୈଦୁ୍ୟତିକ ଶିକ୍ଟର ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।	ଭାରତ, ରଷିଆ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର, ନରଫ୍ବେ, ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକା, କାନାଡ଼ା, ଆଦି ଦେଶ ।	ବିହାର, ଝାଡ଼ଖଷ, ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ ଓ ରାଜସ୍ଥାନ।	
କୋଇଲା	ତାପଳ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶ୍ରି ଉପ୍।ଦନ ଓ ଜାଳେଣି ରୂପେ ବ୍ୟବହାର ।			ଓ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ।
ଖଣିଜ ତୈଳ	ବିଭିନ୍ନ ଯାନରେ ଇନ୍ଧନ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର ।	ସାଉଦି ଆରବ, ଇରାକ୍, ଇରାନ୍, କୁଏତ୍, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଭେନେଳୁଏଲା, ରୁମାନିଆ, ଇଣୋନେସିଆ, ଇତ୍ୟାଦି ।	-	

ପୃଥିବୀର ମୁଖ୍ୟ ଖଣିଜର ବିତରଣ



ମାନବିତ୍ର କଂ. 2.4

ପୃଥିବୀର ମୁଖ୍ୟ ଖଣିଜର ବିତରଣ (ପେଟ୍ରୋଲ ଓ କୋଇଲା)



ମାନଚିତ୍ର ନଂ. 2.5

ତୁମପାଇଁ କାମ :

ଭାରତର ରେଖାଙ୍କିତ ମାନଚିତ୍ରରେ ଲୌହ, ମାଙ୍ଗାନିକ, ବକ୍ସାଇଟ୍ ଓ ଅଭ୍ର ଆଦି ଖଣିକ ପଦାର୍ଥ ମିଳୁଥିବା ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକୁ ଆଟଲାସ୍ରୁ ଦେଖି ଚିହ୍ନିତ କର ।

ଖଣିଳ ସୟଳର ବ୍ୟବହାର :

ଖଣିଜକୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ବିଭିନ୍ନ ଶିଳ୍ପରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ ।

ଖଣିଜର ନାମ	ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ଶିଳ୍ପର ନାମ
ଲୁହାପଥର	ଲୌହ ଇୟାତ
ମାଙ୍ଗାନିକ୍	ମିଶ୍ରଧାତୁ ପ୍ରସ୍ତୁତି
କ୍ରୋମାଇଟ୍	ଇୟାତ ଓ ଚମଡ଼ା ଶିଳ
ବକ୍ସାଇଟ୍	ଆଲୁମିନିୟମ ଶିଳ୍ପ
ଅଭ୍ର	ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଶିଳ୍ପ
କୋଇଲା	ତାପଜ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉତ୍ପାଦନ
ଖଣିଜ ତୈଳ	ବିଭିନ୍ନ ଯାନର ଇନ୍ଧନ,
	ଘର୍ଷଣ ହ୍ରାସକ ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରୟୂତି
ରନ୍ପଥର	ଅଳଙ୍କାର
ତୟା	ମୁଦ୍ରା, ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଶିଳ
କ୍ୱାର୍ଜ	କ୍ଷ୍ୟୁଟରରେ ବ୍ୟବହୃତ ସିଲିକନ୍

ଖଣିକ ସୟଳର ସଂରକ୍ଷଣ :

ଖଣିଜ ଏକ ନବୀକରଣ ଯୋଗ୍ୟ ସୟନ ନୁହେଁ । ଖଣିଜର ସୃଷି ପାଇଁ ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷ ଲାଗେ । ମାତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ ତାହାକୁ ଅତିକମ୍ ସମୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଦିଏ । ସେଥିପାଇଁ ଖଣିଜର ସଂରକ୍ଷଣ ଅତି ଜରୁରୀ । ଖଣିଜ ସୟଳର ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ନିମ୍ନଲିଖିଡ ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକ ନିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

I - ଖଣିଜ ପିଷ ଓ ଗୁଷକୁ ଖଣିରୁ ଉତ୍ତୋଳନ କରିବା ସମୟରେ ଖଣିସ୍ଥଳରୁ ନିଷ୍ମାସନ ସ୍ଥଳକୁ ପରିବହନ ବେଳେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଯେପରି ଅଧିକ ନଷ୍ଟ ନହୁଏ ସେଥିପ୍ରତି ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେଲେ, ଖଣିଜର ସଂରକ୍ଷଣ କିଛି ପରିମାଣରେ ସୟବ ହୋଇପାରେ।

- 2 କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଧାତୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ବହଳରେ ବିକଶ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଯଥା ଧାତୁ ପରିବର୍ତ୍ତେ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍, ବିଦ୍ୟୁତ ସରବରାହ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତୟା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆଲୁମିନିୟମ୍ ତାର, ମୁଦ୍ରା ପ୍ରଚଳନରେ ତୟା ପରିବର୍ତ୍ତେ ବ୍ରୋଞ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଅଧିକ ଅଭାବ ପଡୁଥିବା ଧାତୁର ସଂରକ୍ଷଣ ହୋଇପାରିବ ।
- 3 କେତେକ ଧାତବ ଖଣିଜ ଦ୍ରବ୍ୟ ଥରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ ଅକାମି ହୋଇଗଲେ ତାହାକୁ ପୁର୍ନିଚକ୍ରଣ ପଦ୍ଧତିରେ ପ୍ରଶି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଯାଇ ପାରିବ ।
- 4 ଉଚ୍ଚମାନ ବିଶିଷ୍ଟ ଖଣିକ ପିଷର ଅଭାବ ସୁଳେ ନିମ୍ମମାନ ବିଶିଷ୍ଟ ଖଣିଜପିଷ୍ଟ ବ୍ୟବହାର କଲେ ଉକ୍ତ ଖଣିଜ ଅଧିକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁଲଭ ହେବ ।

ଶକ୍ତି ସ୍ୟଳ

ଦିନେ ତିନିଜଣ ୟୁଲପିଲା ପାର୍କର ଗୋଟିଏ ବେଞ୍ଚରେ ବସି ସେମାନଙ୍କ ଘରେ କି କି ଦାମିକା ସୌଖନ ବୟ ଅଛି, ସେ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କର କଥାରୁ କଣାପଡ଼ିଲା ସେ, ପଥମ ପିଲାର ଘରେ ଗୋଟିଏ ରେଫ୍ରିକରେଟର, ଦ୍ୱିତୀୟ ପିଲାର ଘରେ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗୀନ୍ ଟେଲିଭିଜନ ଓ ତୃତୀୟ ପିଲାର ଘରେ ଗୋଟିଏ ଲୁଗାସଫା ମେସିନ୍ ଅଛି । ସେମାନଙ୍କର ପାଖ ବେଞ୍ଚରେ ବସିଥିବା ଜଣେ ବୟୟ ଉଦ୍ରବ୍ୟକ୍ତି ସେମାନଙ୍କର କଥାଶୁଣି ନିଳେ ବସିବା ସ୍ଥାନରୁ ଉଠିଆସି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ବସିଲେ ଓ କହିଲେ, "ପିଲାମାନେ ତୁମେ ଯେଉଁ ସବୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ଜିନିଷର ନାମ କହିଳ, ସେଗୁଡ଼ିକ ସବୁବେଳେ ମୂଲ୍ୟବାନ ନୃହନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଆଣ୍ଟର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପ୍ରଶ୍ର କଲେ 'କିପରି ? ଭଦ୍ରଲୋକ ଉଭର ଦେଲେ, ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଗୁଡ଼ିକରେ ଶଲ୍ଭି ସଞାରିତ ହେଉଥାଏ, ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ, ତେଣୁ ମୂଲ୍ୟବାନ୍ । ଶକ୍ତି ସଞ୍ଚାରିତ ନ ହେଲେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଅକାମି । ଏଗୁଡ଼ିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରିବା ପାଉଁ ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ ତାହା ହେଉଛି ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି । କେବଳ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ନୁହେଁ, କୋଇଲା, ପେଟ୍ରୋଲ୍, ପ୍ରାକୃତିକ ଗ୍ୟାସ ଆଦିକୁ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତି ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । କହିଲ ଦେଖି, ପେଟ୍ରୋଲ ନ ପକାଇଲେ ତୁମ ମୋଟର ସାଇକେଲ ଦୌଡିପାରିବ କି ?

ଏହି ସବୁ ଶକ୍ତିର ଉଭାବନ ପୂର୍ବରୁ ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ଶାରୀରିକ ଶକ୍ତି ଓ ପଶୁମାନଙ୍କର ଶକ୍ତିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ, ଗମନାଗମନ, ପରିବହନ ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦନ କରୁଥିଲା । ନିଜେ ହଳ, ଲଙ୍ଗକ, ବଳଦ ଓ ମଇଁଷି ଆଦି ପଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜମି ଚାଷ କରୁଥିଲା । ନିଜେ କିୟା ପଶୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତେଣ୍ଡା ସାହାଯ୍ୟରେ ପାଣି ଉଠାଇ ଜଳସେଚନ କରୁଥିଲା । ଘୋଡ଼ାଗାଡ଼ି, ଶଗଡ଼ଗାଡ଼ି ଆଦିରେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ଅନ୍ୟପଦାର୍ଥି ଏକ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଉଥିଲା । ହାତୀ ସାହାଯ୍ୟରେ କାଠଗଡ଼ ଜଙ୍ଗଲରୁ ନଦୀକୂଳକୁ ଆଶି ନଦୀରେ ଭେଳା ସାହାଯ୍ୟରେ ଦୂର ସ୍ଥାନକୁ ନିଆ ହେଉଥିଲା, ଗଧ ସାହାଯ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନୀୟ ଭାବେ ମାଲ ପରିବହନ ହେଉଥିଲା । ଓଟ ସାହାଯ୍ୟରେ ମରୁଭୂମିରେ ମନୁଷ୍ୟ ଓ ମାଲ ପରିବହନ ହୋଇଥାଏ । ମନୁଷ୍ୟର ଶାରିରୀକ ଶକ୍ତି ଓ ପଶୁଶକ୍ତି ବହୁଳ ବ୍ୟବହାର ଅନ୍ୟ ପାରମ୍ପରିକ ଶକ୍ତିର ଉଭାବନ ଆଗରୁ ହେଉଥିଲା ।

ସୁଖ ସ୍ୱାହ୍ମଦ୍ୟରେ ଆରାମ ଦାୟକ ଜୀବନଯାପନ କରିବା ପାଇଁ ଆଧୁନିକ ମନୁଷ୍ୟ ଯେଉଁ ସବୁ ଦ୍ରବ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭ୍ ର କରୁଛି, ସେଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଏକାଞ୍ଚ ଆବଶ୍ୟକ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, କୃଷ୍ଣି, ଶିଞ୍ଚ, ପରିବହନ, ଯୋଗାଯୋଗ ଏପରିକି ପ୍ରତିରକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଶକ୍ତିର ତାହିଦା ରହିଅଛି । ବିଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ରଗତି ଫଳରେ ମନୁଷ୍ୟର ଗମନାଗମନ, ପରିବହନ, ଯୋଗାଯୋଗ, ଘରୋଇ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆବଶ୍ୟକତା ବଡ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । ସେହି ଅନୁପାତରେ ଶକ୍ତିର ତାହିଦା ମଧ୍ୟ ବଡ଼ି ବଡ଼ି ତାଳିଛି । ତାହିଦା ବୃଦ୍ଧି ସହିତ ତାଳ ଦେଇ ଶକ୍ତିର ଯୋଗାଣ ବୃଦ୍ଧି ହେଉନାହିଁ । ଫଳରେ ଚାହିଦା ଓ ଯୋଗାଣ ମଧ୍ୟରେ ରହୁଥିବା ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦିନକୁ ଦିନ ବଡ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି । ଏଥିରୁ ଜଣାଯାଉଛି ସେ ଦ୍ରିନ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀ ଶକ୍ତି ସୟଳ ଶୂନ୍ୟ ହୋଇଯିବ । ଏଣୁ ଶକ୍ତି ସୟଳର ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ତେଷା କରାଯିବା ଉଚିତ୍ର ।

ଶ୍ରି ସୟଳର ଶ୍ରେଣୀ ବିଭାଗ

ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ଶକ୍ତି ସୟକଗୁଡ଼ିକ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ, ଯଥା : ପାରମ୍ପରିକ ଶକ୍ତି ଓ ଅଣପାରମ୍ପରିକ ଶକ୍ତି ।

ପାରମ୍ପରିକ ଶକ୍ତି: ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ବହୁଳାଳ ଧରି ସାଧାରଣ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇ ଆସୁଛି, ଯଥା: ଜାଳେଶି କାଠ, କୋଇଲା, ଖଣିଜ ତୈଳ, ଜଳ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ଗ୍ୟାସ୍ଆଦିକୁ ପାରମ୍ପରିକ ଶକ୍ତି ରୂପେ ଗଣନା କରାଯାଇଥାଏ।



ଜାନେଣି କାଠ: ଇନ୍ଧନ ଓ ଉତ୍ତାପ ପାଇଁ କାନେଣି କାଠ ବହୁଳ ଭାବରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଯେତେ ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ, ତାହାର ଶତକଡ଼ା 50 ଭାଗ ଜାଳେଣି କାଠରୁ ମିଳିଥାଏ ।

ଜୈବାଶ୍ୱ ଜାଳେଣି : କୋଇଲା, ପେଟ୍ରୋଲିୟମ୍ ଏବଂ ପ୍ରାକୃତିକ ଗ୍ୟାସ୍ ଜୈବାଶ୍ମ ଜାଳେଣି ରୂପେ ପରିଗଣିତ । ଉଦ୍ଭିଦ ଓ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ନହ୍ୟାବଶେଷ ନିୟୁତ ନିୟୁତ ବର୍ଷ ଧରି ଭୂଗର୍ଭରେ ତାପ ଓ ଚାପ ପ୍ରଭାବରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇଥାଏ । ତାହାକୁ ଜୈବାଶ୍ମ ଜାଳେଣି ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ପୃଥିବୀର ଜନସଂଖ୍ୟା ବଡ଼ିବା ଦ୍ୱାର ଏହି ସବୁ ଶକ୍ତି ଯେଉଁ ହାରରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେଉଛି ତାହା ତୂଳନାରେ ଏଗୁଡ଼ିକର ସୃଷ୍ଟି ହେବାର ସମୟ ଅତି ମାତ୍ରାରେ ଅଧିକ । ସେ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଚାର କଳେ ଏଗୁଡ଼ିକର ସୀମିତ ଗଛିତ ପରିମାଣ ଅତିଶୀର୍ର ଶେଷ ହୋଇଯିବାର ଆଶଙ୍କା ରହିଛି ।

କୋଇଲା : ସମୟ ଜୈବାଶ୍ମ ଇଦ୍ଧନ ମଧ୍ୟରେ କୋଇଲା ଏକମାତ୍ର ଇନ୍ଧନ ଯାହାକି ପ୍ରଚୁର ପରିମାଣରେ ମିଳିଥାଏ । ପୃଥିବୀ ଗର୍ଭରେ ଉଭିଦ ପୋତିହୋଇ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା କୋଇଲାକୁ ପୋତା ସୂର୍ଯ୍ୟାଲୋକ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏହାକୁ କୃଷମେରକ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । କୋଇଲା ସାଧାରଣତଃ ଘରୋଇ କାଳେଣି, ଲୌହ ଇୟାତ୍ଶିକ୍ଷ, ବାଷ୍ଟାଳିତ ଇଞ୍ଜିନ୍ ଏବଂ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନରେ ଇନ୍ଧନ ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । କୋଇଲାରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତିକ୍ ତାପଜ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି କୁହାଯାଏ ।



ଚିତ୍ର ନଂ. 2.20 (ଡାପଳ ବିଦ୍ୟୁତ୍ କେନ୍ଦ୍ର)

ପୃଥିବୀର ମୁଖ୍ୟ କୋଇଲା ଉତ୍ପାଦନକାରୀ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚୀନ୍, ଯୁକ୍ତରାଞ୍ଜ୍ର ଆମେରିକା, ରଷିଆ, ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକା ଏବଂ ଫ୍ରାନ୍ୟ ପ୍ରଧାନ । ରାଶୀଗଞ୍ଜ, ଝରିଆ, ଧାନବାଦ ଏବଂ ବୋକାରୋ ଭାରତର ମୁଖ୍ୟ କୋଇଲା ଉତ୍ପାଦନକାରୀ ଅଞ୍ଚଳ । ଆମରାଜ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାରେ ମଧ୍ୟ ଅନୁଗୁଳ, ଝାରସୁଗୁଡ଼ା ଏବଂ ସୁନ୍ଦରଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାରେ ପ୍ରଚ୍ରର ପରିମାଣରେ କୋଇଲା ମିଳେ ।

ପେଟ୍ରୋଲିୟମ୍: ଗାଡ଼ି ମଟରକୁ ଚଳାଇ ପାରୁଥିବା ପେଟ୍ରୋଲ ଏବଂ ମୋଟର ସାଇକେଲ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯନ୍ତପାତିରେ ଦିଆ ଯାଉଥିବା ଘର୍ଷଣ ନିରୋଧକ ତେଲ ଯେଉଁ ବହଳିଆ କଳା ତରଳ ଦ୍ରବ୍ୟରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ ତାହାକୁ

ପେଟ୍ରୋଲିୟମ୍ କୁହାଯାଏ ।

ତୁମେ କାଣିଛ କି ? ପେଟ୍ରୋଲୟମ ଶବ୍ଦଟି ଲାଟିନ୍ ଭାଷାରେ ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦରୁ ଉପ୍ନୟ ଯଥା : ପେଟ୍ରା ଓ ଲିଅମ୍ । ପେଟ୍ରା ଅର୍ଥ ଶିଳା ଏବଂ ଲିଅମ୍ ଅର୍ଥ ତେଲ । ସେଥ୍ ପାଇଁ ଏହାକୁ ଶିଳାତୈଳ ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଭୂଗର୍ଭର ଦୁଇଟି ଶିଳା ୟର ମଧ୍ୟରେ ପେଟ୍ରୋ-ଲିୟମ ସଞ୍ଚ ଥାଏ । ସେଠାରୁ ଗଛିତ ତୈଳକୁ ଡିଲିଂ ଦ୍ୱାରା ଖୋଳା-ଯାଇଥିବା ନଳକୂପ ସାହାଯ୍ୟରେ ଉପରକୁ ଅଣାଯାଏ । ଯେଉଁ ତୈଳକୁ ଉପରକୁ ଅଣାଯାଏ ତାହାକୁ

ଅଶୋଧ୍ତ ତୈଳ କୁହାଯାଏ । ଅଶୋଧ୍ତ ତୈଳକୁ ବିଶୋଧନାଗାରକୁ ନିଆଯାଇ ସେଠାରେ ଡ଼ିଜେଲ୍, ପେଟ୍ରୋଲ, କିରୋସିନ୍, ଓ୍ୱାକ୍ସ, ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଘର୍ଷଣ ନିରୋଧକ ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ । ପେଟ୍ରୋଲିୟମ ଅତି ମୂଲ୍ୟବାନ ଓ ଦରକାରୀ ହୋଇଥିବାରୁ ତାହାକୁ କୃଷ ସୁବର୍ଷ କୁହାଯାଏ । ତୈଳକ୍ଷେତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ସାଧାରଣତଃ



(ଅଶୋଧିତ ତୈଳ)

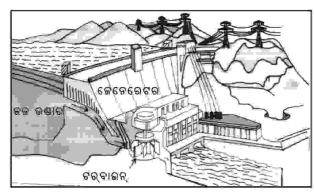
ଉପକୂଳ ଅଞ୍ଚଳରେ କିୟା ଉପକୂଳଠାରୁ ଅନ୍ଧ ଦୂରରେ ସମୁଦ୍ର ତଳେ ରହିଥାଏ ।

ପୃଥିବୀର ତୈଳ ଉତ୍ପାଦନକାରୀ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଇରାନ୍, ଇରାକ, ସାଉଦି ଆରବ ଏବଂ କାତାର ମୁଖ୍ୟ। ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା, ଋଷିଆ, ଭେନେଜୁଏଲା ଏବଂ ଆଲକେରିଆ ପ୍ରଧାନ ତୈଳ ଉତ୍ପାଦକ ଦେଶ ରୂପେ ବିବେଚିତ । ଭାରତର ମୁଖ୍ୟ ତୈଳକ୍ଷେତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଆସାମର ଦିଗ୍ବୋଇ, ମୁୟାଇର ବୟେହାଇ ଏବଂ ଗୋଦାବରୀ ଓ କୃଷା ନଦୀର ତ୍ରିକୋଣଭୂମି ଗୁଡ଼ିକ ଭଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ । ଓଡ଼ିଶାରେ ମହାନଦୀ ଅବବାହିକା ଓ ପାରାଦ୍ୱୀପ ନିକଟସ୍ଥ ସମୁଦ୍ର ଗର୍ଭରେ ତୈଳକ୍ଷେତ୍ର ଥିବାର ସଦ୍ଧାନ ମିଳିଛି ।

ପ୍ରାକୃତିକ ବାଷ : ପ୍ରାକୃତିକ ବାଷ ଯେଟ୍ରୋଲିୟମ ସହ ମିଶି ଭୂଗର୍ଭର ଷରୀୟ ଶିଳା ମଧ୍ୟରେ ସଞ୍ଚ ଥାଏ । ଏହାକୁ ପେଟ୍ରୋଲିୟମ ନିଷ୍କାସନ ସମୟରେ ଅଶୋଧିତ ହୈଳ ସହ ମିଶିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ କିୟା ସ୍ୱତନ୍ତ ନଳକୂପ ସାହାଯ୍ୟରେ ଭୂଗର୍ଭରୁ ବାହାରକୁ ଅଣାଯାଇଥାଏ ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ କି ? ଗାଡ଼ି ମଟରରେ ବ୍ୟବହୃତ ପେଟ୍ରୋଲ ଅପେକ୍ଷା ପ୍ରାକୃତିକ ଗ୍ୟାସ କମ୍ ପ୍ରଦୁଷଣ କରେ । ଏହା ଘରୋଇ ଇନ୍ଧନ ଓ କାରଖାନା ଗୁଡ଼ିକରେ ଜାଳେଣି ଇନ୍ଧନ ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । ପୃଥ୍ବୀର ଖୁବ୍ କମ୍ ଦେଶର ନିଜର ପ୍ରାକୃତିକ ବାଷ୍ଟେଷତ୍ର

ରହିଛି । ରଷିଆ, ନରୱେ, ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟ ଓ ନେଦରଲାଣ୍ଡ ପୃଥିବୀର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରାକୃତିକ ଗ୍ୟାସ ଉତ୍ପାଦନକାରୀ ଦେଶ । ଭାରତର ଜିେସାଲମୀର, କୃଷା, ଗୋଦାବରୀ ଆଦି ତ୍ରିକୋଣ



ଚିତ୍ର ନଂ. 2.22 (ଜଳବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉତ୍ସାଦନ କୌଶଳ)

ଭୂମି, ତ୍ରିପୁରା ଓ ମୁୟାଇ ନିକଟରେ ଥିବା ସାଗର ଗର୍ଭରେ ପ୍ରାକୃତିକ ଗ୍ୟାସ ମିଳେ ।

ଜଳ ବିଦ୍ୟୁତ - ନଦୀଜଳ କିୟା ବୃଷିଜଳକୁ ବନ୍ଧ ଦାରା ଅଟକାଇ ଜଳ ଭଣ୍ଡାର ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଏ । ବନ୍ଧତଳେ ପାଇପ୍ ଦ୍ୱାରା ଜଳ ଭଣାରରୁ ଜଳ ଅତି ବେଗରେ ଆସି ବନ୍ଧ ତଳେ ସ୍ଥାପିତ ଟରବାଇନ୍ର ପାତ୍କୁ ଘୁରାଇବାରୁ ଜେନେରେଟରରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶଇି ସୃଷି ହୁଏ । ଏହାକୁ ଜଳବିଦ୍ୟୁତ୍ ଳୁହାଯାଏ । ପୃଥିବୀରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ମୋଟ୍ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶଲ୍ଭିର ଏକ ଚତୁର୍ଥାଂଶ ହେଉଛି ଜଳ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶଲ୍ଭି ।

ପୃଥ୍ବୀର ଜଳବିହ୍ୟୁତ୍ **ତୂମେ ଜାଣିଛ କି** ? ଶକ୍ତି ଉପ୍ନୃକାରୀ ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ରାଜିଲ, ପାରାଗୁଏ, ନରୱେ ଓ ଚୀନ୍ ଉଲ୍ଲେଖ ଯୋଗ୍ୟ ।

ନରୱେ ପୃଥିବୀର ପ୍ରଥମ ଜଳବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିକାଶକାରୀ ଦେଶ ।

ଭାରତର ଜଳବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତି କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଭାକ୍ରା-ନଙ୍ଗଲ, ଗାନ୍ଧୀସାଗର, ନାଗାର୍କୁନ ସାଗର ଓ ଦାମୋଦର ଉପତ୍ୟକା ଯୋଜନା ପ୍ରଧାନ । ଓଡ଼ିଶାରେ ଥିବା ଜଳବିଦ୍ୟୁତ କେନ୍ଦ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ହୀରାକୁଦ ନଦୀବନ୍ଧ ଯୋଜନା ମୁଖ୍ୟ ।

ଅଣପାର୍ମରିକ ଶ୍ରିର ଉହ : ଆଧୁନିକ ଯୁଗରେ ଜୈବାଶ୍ଚ ଜାଳେଶିର ବ୍ୟବହାର ଯେପରି ଦ୍ରତ ଗତିରେ ବଢ଼ିଚାଲିଛି ଯଦି ସେହିପରି ଭାବେ ଚାଲେ ତେବେ ଦିନ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ ପୃଥିବୀରୁ ଜୈବାଶ୍ମ ଜାଳେଣି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଶେଷ ହୋଇଯିବ । କେବଳ ସେତିକି ନୂହେଁ ଜୈବାଶୁ ଜାଳେଶି ମଧ୍ୟ ପରିବେଶ ପ୍ରଦୃଷଣକାରୀ । ପାରମ୍ପରିକ ଶକ୍ତି ଉହର ବହୁଳ ବ୍ୟବହାରକୁ ନିୟୟଣ କରିବା ପାଇଁ ସୌରଶକ୍ତି, ପବନଶକ୍ତି, ଜୁଆର ଶକ୍ତି ଆଦି ନୃତନ ଶକ୍ତି ଭୟରୁ ଉତ୍ନ, ଶକ୍ତିର ବହୁଳ ବ୍ୟବହାର ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ନୃତନ ଶକ୍ତି ଉସଗୁଡ଼ିକୁ ଅଣପାରମ୍ପରିକ ଶକ୍ତି ଉସ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ସୌରଶକ୍ତି: ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କର ଉରାପ ଓ ଆଲୋକ ଯାହାକୁ ଆମେ ଦିନବେଳା ଅନୁଭବ କରୁ ତାହାକୁ ସୌରସେଲ୍ରେ ଧରି ରଖାଯାଇ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଉତ୍ପାଦନରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ସେହି ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତିକୁ ଉତ୍ତାପ ଓ ଆଲୋକ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ କରାଯାଇଥାଏ । କ୍ରାନ୍ତିମଣ୍ଡଳୀୟ ଦେଶ ଗୁଡ଼ିକରେ ସୌର ରଶ୍ଜିର ପ୍ରଖରତା ଓ ସ୍ଥାୟୀତ୍ୱ ଅଧିକ ହୋଇଥିବାରୁ ସେହିସବୁ ଦେଶରେ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ସର୍ବାଧିକ । ସେ ଶକ୍ତିକୁ ରାଞା



ଚିତ୍ର ନଂ. 2.23 (ସୌର ଫଳକ)

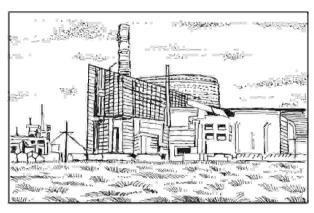
ଆଲୋକ, ଟ୍ରାଫିକ୍ ସିଖନାଲ୍, ସୌରତ୍ରଲା ଓ ସୌର କୁକରରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ ।

ତ୍ମେ ଜାଣିଛ କି ? ସୌର ଓ ପବନଶ୍ର ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ପୃଥିବୀର ପ୍ରଥମ ବସ୍ ଆଶ୍ରୟ ସ୍ଥଳୀ (Bus Stand) ୟଟଲ୍ୟାଣ୍ଡରେ ଅବସ୍ଥିତ ।

ପବନ ଶ୍ରକ୍ତି: ପବନ ଏକ ଅସର୍ତ୍ତି ଶକ୍ତିର ଉତ୍ତ । ଆବହମାନ କାଳରୁ ପବନକଳ ଗୁଡ଼ିକ ଶସ୍ୟ ପେଷିବା ଓ ପାଣି ଉଠାଇବା କାଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ

ହୋଇଆସୁଅଛି । ଆଧୁନିକ ପବନକଳ ଗୁଡ଼ିକରେ ପବନ ଚକୁକୁ ଜେନେରେଟର ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରବଳ ବେଗରେ ବହୁଥିବା ପବନ ଦ୍ୱାରା ପବନ ଚକ୍ରୀ ଘୁରିଲେ ତାହା ଜେନେରେଟର ଘୁରାଇ ବିଦ୍ୟୁତ ଶକ୍ତି ଉପ୍ନ କରେ । ସମୁଦ୍ର ଉପକୂଳ ଓ ଗିରିପଥ ଗୁଡ଼ିକରେ ବାୟର ବେଗ ଅଧିକ ହୋଇଥିବାରୁ ସେଠାରେ ଏକାଧିକ ପବନକଳକୁ ନେଇ ପବନ ଫାର୍ମ (Wind farm) ମାନ ଗଠିତ ହୋଇଅଛି । ନେଦରଲାଣ୍ଡ, ଜର୍ମାନୀ, ଡ଼େନମାର୍କ, ଯୁକ୍ତରାଜ୍ୟ, ସେନ୍ ଓ ଯକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାରେ ଏହିପରି ପବନ ଫାର୍ମମାନ ଦେଖାଯାଏ । ଭାରତର ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ କର୍ଣ୍ଣାଟକ, ଚାମିଲନାଡୁ, ଓଡ଼ିଶା, ଆଣ୍ଡାମାନ-ନିକୋବର ଦ୍ୱାପପୁଞ୍ଜ ଓ ଲାକ୍ଷାଦ୍ୱାପରେ ପବନଶକ୍ତିର ଉପଯୋଗ ନିମତେ ସୁବିଧା ଅଛି ।

ଆ**ଶବିକ ଶ**ର୍ତ୍ତି : ପ୍ରାକୃତିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଗଛିତ ଥିବା ୟୁରାନିୟମ, ଥୋରିୟମ ଆଦି ଶକ୍ତିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଆଣବିଳ ରିଆକ୍ଟରରେ ଆଣବିଳ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଯାଏ । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା ଓ ଇଉରୋପ ପୃଥ୍ବୀର ବୃହତ୍ ଆଣବିକ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନକାରୀ ଅଟନ୍ତି । ଭାରତର ଝାଡ଼ଖଣ ଓ ରାଜସ୍ଥାନରେ ବିପୁଳ ପରିମାଣର ୟୁରାନିୟମ ମିଳେ ।

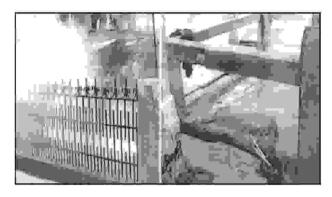


ଚିତ୍ର କଂ. 2.24 ପରମାଣୁ ଶଭି ଉତ୍ପାଦନ କେନ୍ଦ୍ର - କଳ୍କନମ୍

କେରଳରେ ମିଳୁଥିବା ମୋନାଜାଇଟ୍ ବାଲୁକାରେ ବହୁତ ପରିମାଣରେ ଥୋରିୟମ୍ ମିଳେ । ଭାରତର ଆଣବିକ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ତାମିଲନାଡୁର କଞ୍ଚକମ୍, ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର ତାରାପୁର, ରାଜସ୍ଥାନର କୋଟା ନିକଟସ୍ଥ ରାଣା ପ୍ରତାପ ସାଗର, ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶର ନାରୋରା ଏବଂ କର୍ଣ୍ଣାଟକର ନଇଗା ଉଲ୍ଲେଖ ଯୋଗ୍ୟ ।

ଭୂତ।ପଳ ଶକ୍ତି - ପୃଥିବୀର ଅଭ୍ୟନ୍ତର ତାପରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ଶକ୍ତିକୁ ଭୂତାପଳ ଶକ୍ତି କୁହାଯାଏ । ପୃଥିବୀର ଅଭ୍ୟନ୍ତରରେ ତଳକୁ ତଳକୁ ଗଲେ ଉତ୍ତାପ କ୍ରମଶଃ ବୃଦ୍ଧିପାଏ । ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନ ଏହି ଉତ୍ତାପ ଉଷ୍ପ ପ୍ରସବଣ ରୂପରେ ବାହାରକୁ ଆସିଥାଏ । ଏହାର ତାପଶକ୍ତିକୁ ଉପଯୋଗ କରି ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଏ ତାହା ରନ୍ଧନ, ସ୍ନାନ ଓ ଉତ୍ତପ୍ତ କରିବା ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା ପୃଥିବୀର ସର୍ବ ବୃହତ୍ ଭୂତାପଳ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନକାରୀ ଦେଶ । ଏହା ବ୍ୟତୀତ ନିଉଳିଲାଣ, ଆଇସ୍ଲାଣ, ଫିଲ୍ପାଇନସ୍ ଏବଂ କେନ୍ଦ୍ର ଆମେରିକାରେ ମଧ୍ୟ ଭୂତାପଳ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଯାଏ । ଭାରତରେ ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶର ମନିକରଣ ଏବଂ ଲହାଖର ପୁଗା ଉପତ୍ୟକାରେ ମଧ୍ୟ ଭୂତାପଳ ଶକ୍ତି କେନ୍ଦ୍ରମାନ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଅଛି ।

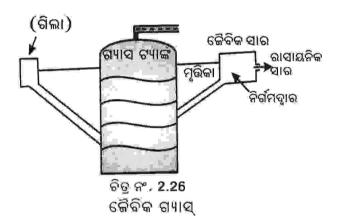
କୁଆର ଶକ୍ତି : ସମୁଦ୍ର କୁଆରର ଶକ୍ତିକ୍ ଉପଯୋଗ କରି ଯେଉଁ ଶକ୍ତି ଉପ୍ନ୍ୱ କରାଯାଏ ଡାହାକୁ କୁଆର ଶକ୍ତି କୁହାଯାଏ । ଏଥିପାଇଁ ସମୁଦ୍ରର ସଂକୀର୍ଣ ମୁକ୍ତ ପଥରେ ବନ୍ଧ ନିର୍ମାଣ କରାଯାଇଥାଏ । ଉଚ୍ଚ କୁଆର ସମୟରେ କୁଆରର ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧରେ ସ୍ଥାପିତ ଟରବାଇନ୍ ଘୁରିବା ଦ୍ୱାରା



(ଭୂ-ତାପଳ ବିଦ୍ୟୁତ୍ କେନ୍ଦ୍ର) ଚିତ୍ର ଟଂ. 2.25

ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ । ପୃଥିବୀର ରଷିଆ ଓ ଗ୍ରୀଷ୍ ଦେଶରେ ଏବଂ ଭାରତର କିଛି ଉପସାଗରରେ ବିରାଟ କୁଆର ଫାର୍ମମାନ ଅବସ୍ଥିତ । ଭାରତର ଗୁକରାଟର କାୟେ ଉପକୂଳ, ପଞ୍ଜିମବଙ୍ଗର ସୁନ୍ଦରବନ ଅଞ୍ଚଳରେ କୁଆର ଶକ୍ତିର ଉପାଦନ କରାଯାଉଛି ।

ବାୟୋଗ୍ୟାସ - ଜୈବିକ ବର୍ଜ୍ୟବୟୁ, ଯଥା-ଗୋବର, ମୃତ ଉଦ୍ଭିଦ, ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କର ଅଂଶଗୁଡ଼ିକୁ ଏକ କୁଷରେ ପକାଇଲେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆ ପଚାଇ ସଡ଼ାଇ ଦିଅନ୍ତି ।



ଫଳରେ ସେଗୁଡ଼ିକରୁ ମିଥେନ୍ ଓ ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ଳ ମିଶ୍ରତ ଗ୍ୟାସ ନିର୍ଗତ ହୁଏ । ତାହାକୁ ବାୟୋଗ୍ୟାସ୍ କୁହାଯାଏ । ଏହି ଗ୍ୟାସ୍ ରକ୍ଷନ ଓ ଆଲୋକ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ, ଗ୍ୟାସ ବାହାରିବା ପରେ ବର୍ତ୍ତ୍ୟବୟୁଗୁଡ଼ିକୁ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଖତରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ମଫସଲ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହି ବାୟୋଗ୍ୟାସ୍ କାଳେଣି ପାଇଁ କୌଣସି ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡୁନି । ଲୋକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାର। ଏହା ଅଧିକ ଆଦୃତ ହେଉଅଛି ।

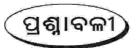
ଶକ୍ତି ସଂରକ୍ଷଣ : ଆଧୁନିକ ମନୁଷ୍ୟର ଶକ୍ତି ଏକ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା । ମନୁଷ୍ୟ ଜୀବନରେ ଶକ୍ତି ଏତେ ଗୁରୁଷ୍ପପୂର୍ଣ ହୋଇଅଛି ଯେ ଶକ୍ତିବିନା ମନୁଷ୍ୟ ଗୋଟିଏ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ବଳିପାରିବ ନାହିଁ । ଆଜିର ଯାବିକ ଯୁଗରେ ନିଜର ନିତ୍ୟକର୍ମଠାରୁ ଆରୟ କରି ଘରୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ, ଗମନାଗମନ ଓ ପରିବହନ, କୃଷି, ଶିହ୍ଚ, ବାଣିଙ୍ୟ, ଯୋଗାଯୋଗ, ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ମନୋରଞ୍ଜନ ଆଦି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଷେତ୍ରରେ ଶକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ସର୍ବପ୍ରଥମ । କିନ୍ତୁ ସମୟ ପାର୍ମ୍ପରିକ ଶକ୍ତି କ୍ଷୟଶୀଳ, ଦିନ ଆସିବ ସେତେବେଳେ ସମୟ ପାର୍ମ୍ପରିକ ଶକ୍ତିର ଉହ ନିଃଶେଷ ହୋଇଯିବ । ଏଣୁ ଶକ୍ତିର ଅପଟୟ ନକରି ସଂରକ୍ଷଣ ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ, ନିମ୍ନଲିଖିତ ସତର୍କତା ମୂଳକ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରାଗଲେ ଶକ୍ତିର ସଂରକ୍ଷଣ କେତେକ ପରିମାଣରେ ସୟବହୋଇପାରିବ ।

ଶକ୍ତି ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ନିଆଯାଇ ପାରିବା ଭଳି ସତର୍କତାମଳକ ପଦକ୍ଷେପ -

- (i) କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଉପଲକ୍ଷେ ଅନ୍ଧଦୂରକୁ ଯିବାର ଥିଲେ ଯାଞ୍ଜିକ ଗାଡ଼ି ବ୍ୟବହାର ବକରି ସାଇକେଲ ବ୍ୟବହାର କର ।
- (ii) ଯାଞ୍ଜିକ ଗାଡ଼ି ଚଳାଇବାବେଳେ ବନ୍ଦ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ହେଲେ ଗାଡ଼ିକୁ ଷାର୍ଟରେ ନରଖି ଷାର୍ଟ ବନ୍ଦକର ।
- (iii) ନିୟମିତ ବ୍ୟବଧାନରେ ଗାଡ଼ି ଗ୍ୟାରେଜକୁ ନିଅ ।

- (îv) ନିୟମିତ ଭାବରେ ଘର୍ଷଣ ହ୍ରାସକ ଦ୍ରବ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କର ।
- (v) କୋଠରୀରୁ ବାହାରିବା ବେଳେ କୋଠରୀର ସମୟ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସ୍ୱିଟ୍ ବନ୍ଦକର ।
- (vi) ଘରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପଏଞ୍ଜରେ ବଚତ କଲବ ଲଗାଇଲେ ଅଛ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଅଧିକ ଆଲୋକ ମିଳିବ ॥
- (vii) ଗ୍ୟାସଚୁଲ୍ଲା, ବିଦ୍ୟୁତ୍ ହିଟର, କିରୋସିନି ଷୋଦ୍ଧରେ ରୋଷେଇ କରୁଥିଲେ ରୋଷାଇ ପୂର୍ବରୁ ସମୟ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଶେଷ କରି ରୋଷେଇ ଆରୟ କର ।
- (viii) ରୋଷେଇ ସମୟରେ ରୋଷାଇ ପାତ୍ରରେ ଘୋଡ଼ଶୀ ବ୍ୟବହାର କର ।

ଏହି ସମୟ ସତର୍କତାମୂଳକ ପଦକ୍ଷେପ ସୟକ୍ଷରେ ପରିବାରର ବୟୟ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଓ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଶିକ୍ଷକମାନେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ସତେତନ କରାଇଲେ ସେମାନେ ପିଲାଦିନରୁ ଏସବୁ ପ୍ରତି ଅଭ୍ୟୟ ହେବେ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତରେ ସୁନାଗରିକ ହୋଇ ନିଜେ ଲାଭବାନ ହେବା ସହିତ ସମାଳ ଓ ଦେଶର ମଙ୍ଗଳ ସାଧନ କରିପାରିବେ । ଶକ୍ତି ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅଛିଁ । ମାତ୍ର ଏହାକୁ ଆହରଣ କରିବା କଷ୍ଟକର ଓ ବ୍ୟୟସାପେଷ । ଏଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ଏହାକୁ ନଷ୍ଟ ନକରି ସଂଚୟ କରିବା ପାଇଁ ଯତ୍ନବାନ ହେବା ଉଚିତ୍ ।



ନିମ୍ଳିଶ୍ଡ ପ୍ରଶ୍ମଗୁଡ଼ିକର ଉଉର ଲେଖ ।

- (i) ଭୂମିକୁ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଷ ସୟଳ ବୋଲି କାହିଁକି କହାଯାଏ ?
- (ii) ମୃଭିକାର ଏକ ପାର୍ଶ୍ୱଚ୍ଛେଦ ଅଙ୍କନ କରି ତହିଁରେ ମୃଭିକାର ବିଭିନ୍ନ ୟରଗୁଡ଼ିକର ନାମ ଲେଖ ।
- (iii) ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ଜଳର ମୋଟ ପରିମାଣ ସର୍ବଦା ସମାନ ରହିଥାଏ । ଏହା କିପରି ସନ୍ତବ ହୁଏ ଚିତ୍ର ସହ ବୁଝାଅ ।
- (iv) ପ୍ରାକୃତିକ ଉଦ୍ଭିଦ ମନୁଷ୍ୟର କି କି ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବାରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ଲେଖ ।
- (v) ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ନିଆଯାଉଥିବା ପଦକ୍ଷେପଗୁଡ଼ିକ ଆଲୋଚନା କର ।

(vi) ତୁମ ଘରେ ଶକ୍ତି ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ପାଞ୍ଚଗୋଟି ପଦକ୍ଷେପ ଲେଖ ।

ନିମ୍ନଲିଖ୍ଡ ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକର ଉଉର ସଂକ୍ଷେପରେ ଲେଖ ।

- (i) ଭୂବ୍ୟବହାର ଚାରିଗୋଟି ପ୍ରାକୃତିକ ନିୟାମକର ନାମ ଲେଖ ।
- (ii) ମୃଭିକା ଯେଉଁ ପ୍ରାଥମିକ ଶିଳାରୁ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ସେହି ପ୍ରାଥମିକ ଶିଳା ମୃଭିକାର କେଉଁ କେଉଁ ଗୁଣକୁ ପଭାବିତ କରେ ଲେଖ ।
- (iii) ଜଳ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଚାରିଗୋଟି ପଦକ୍ଷେପ ନିର୍କ୍ତିୟ କର ।
- (iv) ସ୍ୱଳ ବୃଷି ହେଉଥିବା ଶୃଷ ଅଞଳର ଉଭିଦଗୁଡ଼ିକର ବିଶେଷତ୍ ଲେଖ।

- (v) ବନ୍ୟପାଣୀ ବିଲୋପର ଚାରିଗୋଟି ପାକ୍ରତିକ କାରଣ ଲେଖ ।
- (vi) ଅଧିକ ପ୍ରାକୃତିକ ଗ୍ୟାସ୍ ଗଛିତ ଥିବା ଦୁଇଟି ଅଞ୍ଚଳର ନାମ ଲେଖ ।
- (vii) ମଫସଲ ଅଞ୍ଚଳରେ ଆଦୃତ ହେଲାଭଳି ଦୁଇଟି ଶକ୍ତି ଉସର ନାମ ଲେଖ ।
- ନିମ୍ନଲିଖ୍ତ ପ୍ରଶ୍ୱଗୃଡ଼ିକ ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଚାରିଗୋଟି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଉତ୍ତର ମଧ୍ୟରୁ ଠିକ୍ ଉଦ୍ଭରଟି ବାଛିଲେଖ ।
 - (i) କେଉଁଟି ଭ୍ରବ୍ୟବହାରର ମାନବୀୟ ନିୟାମକ ନ୍ଧହେଁ ?
 - (a) ଶ୍ରମଶକ୍ତି
- (୦) ପ୍ରୟୋଗାମ୍ବଳ କୌଶଳ
- (b) ଖଣିକ
- (d) ଜନସଂଖ୍ୟା
- (ii) ମୃତ୍ତିକାଞ୍ଚରର ବହଳତା କେଉଁ ନିୟାମକ ଦ୍ୱାରା ପରାବିତ ହେଇଥାଏ ?
- (a) ପ୍ରାଥମିକ ଶିଳା (c) ଗଠନ ସମୟର ଅବଧ୍
- (b) ଜଳବାୟ
- (ଣ) ଉଦ୍ଭିଦ ଓ ପ୍ରାଣୀ
- (iii) ପୃଥିବୀରେ ଥିବା ମଧୁର ଜଳର ଶତକଡ଼ା କେତେ ଭାଗ ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ?
- (a) ଏକ
- (c) ତିନି
- (b) ଦୂଇ
- (d) ଚାରି
- (iv) ଫୁଲରେ ପରାଗ ସଙ୍ଗମ ପାଇଁ କିଏ ମୁଖ୍ୟ ଭାବରେ ଦାୟୀ ?
- (a) ପଶ୍ର
- (୯) ମହୁମାଛି
- (b) ସକ୍ଷୀ
- (d) ଝିଷ୍ଟିକା
- (v) କେଉଁ ଖଣିକପିଷରୁ ଆଲୁମିନିୟମ ମିଳେ ?
- (a) କ୍ରୋମାଇଟ୍
- (c) ମାଙ୍ଗାନିକ
- (b) ବକ୍ସାଇଟ୍
- (d) ଅଭ
- (vi) ପୁଗା ଉପତ୍ୟକା କେଉଁଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ ?
- (a) ହିମାଚଳ ପ୍ରଦେଶ (c) ଲାଦାଖ
- (b) ଅରୁଣାଚଳ ପ୍ରଦେଶ (d) ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ
- (vii) କେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ଅଭ ଖଣି ନାହିଁ ?
- (a) ଝାଡଖଣ
- (c) କର୍ତ୍ତାଟକ
- (b) ରାଜସ୍ଥାନ
- (d) ବିହାର

- 'କ' ୟୟରେ ଥିବା ବିଷୟ ସହିତ 'ଖ' ୟୟରେ ଥିବା ସଂପୃକ୍ତ ବିଷୟକୁ ଯୋଡ଼ । 'ଖ' ସ୍ତୟ 'କ' ସ୍ତୟ
- ଭ ଅବକ୍ଷୟ ନିରୋଧ (i) ଭୂତଳଳକ ସଂଚୟରେ

ସାହାଯ୍ୟ

- ଜନ ସଚେଡନତା (ii) ପଥର ବନ୍ଧ
- (iii) ଗୃଢ଼ାଣିଆ ଭୂମି ମୁରିକାକ୍ଷୟ ନିରୋଧ ନିୟୱିତ ପଶୁଚାରଣ (iv) ସାମାଜିକ ବନୀକରଣ
- (v) କୃଷ ସୁବର୍ଷ ସୋପାନ ଚାଷ ପେଟ୍ରୋଲିୟମ

ପାଥିକ୍ୟ ଦର୍ଶାଅ । 5.

- ପାର୍ବତ୍ୟ ଭୂମି ଓ ସମତଳ ଭୂମି
- ପରିବାହିତ ମୃତ୍ତିକା ଓ ଅବର୍ଷିପ୍ତ ମୃତ୍ତିକା (ii)
- (iii) ଚିର ହରିତ୍ୱ ଅରଣ୍ୟ ଓ ପର୍ଣ୍ଣମୋଚୀ ଅରଣ୍ୟ
- ଜୈବମ୍ୟଳ ଓ ବାରିମ୍ୟଳ (iv)
- ଧାତବ ଖଣିଜ ଓ ଅଧାତବ ଖଣିକ (v)
- (vi) ଖଣିକ ଓ ଖଣିକ ପିଷ
- (vii) ପାରମ୍ପରିକ ଶକ୍ତି ଓ ଅଣପାର୍ମ୍ପରିକ ଶକ୍ତି
- (viii) ପାକ୍ତିକ ଗ୍ୟାସ ଓ ବାୟୋଗ୍ୟାସ

ଭାରତର ରେଖାଙ୍କିତ ମାନଚିତ୍ରରେ ଦର୍ଶାଅ ।

- ଚନ୍ଦ୍ରକା ହାତୀ ଅଭୟାରଶ୍ୟ (i):
- ବୟେ ହାଇ (ii)
- କର୍ବେଟ୍ ଜାତୀୟ ଅରଣ୍ୟ (iii)
- କାଜିରଙ୍ଗା ଜାତୀୟ ଅରଶ୍ୟ
- ଗୀର୍ ଜାତୀୟ ଅରଣ୍ୟ (v)
- (vi) କଳ୍ପକମ୍ ପର୍ମାଣୁ ଶକ୍ତି କେନ୍ଦ୍ର
- (vii) ରାଣାପ୍ରତାପ ସାଗର
- (viii) କଇଗା ଆଣବିକ ଶକ୍ତି କେନ୍ଦ୍ର

କାରଣ ଦର୍ଶାଅ । 7.

- ନଦୀ ଉପତ୍ୟକା ସମତଳ ଭୂମି ଗୁଡ଼ିକ ଉବିଗ ।
- ପରିବାହିତ ମୃଭିକାର ଅବଃଭୂମି ସହିତ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ନଥାଏ ।
- (iii)ମନୁଷ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ଯୋଗ୍ୟ ଜଳ ପୃଥିବୀର ଏକ ମୁଲ୍ୟବାନ ସୟକ ।
- ଅନ୍ତବ୍ୟି ହେଉଥିବା ଶୃଷ୍କ ଅଞ୍ଚଳରେ ଉଦ୍ଭିଦର (iv)ପତ୍ରଗୃଡ଼ିକ କ୍ୟାଯୁକ୍ତ ।
- ମୁଦ୍ରା ପ୍ରଚଳନରେ ତୟା ପରିବର୍ତ୍ତେ ହୋଞା ଧାତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।
- (vi) କୋଇଲାକୁ ପୋଡା ସୂର୍ଯ୍ୟାଲୋକ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।
- (vii) ମଫସଲ ଅଞ୍ଚଳରେ ବାୟୋଗ୍ୟାସ ଜାନେଣି ଅଧିକ ଉପରୋଗୀ [



ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ କୃଷି



ଗୌତମ, ସଲ୍ମନ୍ ଓ ଗୁରୁବରଣ ଦିନେ ଗାଁ ରାଞାରେ ଯାଭ ଯାଭ ପାଖ ବିଲରେ ଜଣେ କୃଷକ ହଳଲଙ୍ଗଳରେ ଜମି ଚାଷ କରୁଥିବାର ଦେଖିଲେ । ସେମାନେ କୃଷକକୁ ପଚାରିଲେ, "ଭାଇ, ଡୁମେ ଜିମିରେ

କ'ଣ ବୃଶିବ ? କ୍ଷକ ଭାଜ କହିଲେ, "ମ୍ ଜମିରେ ଧାନ ବ୍ଣିବି, ତା ପୂର୍ବର ଜମିକ୍ ଉର୍ବର କରିବା ପାଇଁ ଜମିରେ



ଚିତ୍ର ନଂ. 3.1

ସାର ଦେବି । ଗଛ ବଡ଼ ହେଲେ ଧାନ ଫଳିବ ଓ ପାରିଲେ ଅମଳ କରିବି । ପାଖରେ ଥିବା ଧାନକଳକୁ ନେଇ ଚାଉଳ



ଚିତ୍ର ନଂ. 3.2 (ଯାଶିକ କୃଷି)

କରିବି । ଚାଉଳ ସବୁ ଶଗଡ଼ରେ ହେଉ ବା ଟ୍ରକ୍ରେ ନେଇ ହାଟରେ ବିକିବି । ତମ ଘରେ ତମ ମା ଏହି ଚାଭଳରୁ ଭାତ, ପିଠା ଓ ଆହୁରି କେତେ ସ୍ୱସ୍ତାଦ ଖାଦ୍ୟ ତିଆରି କରିବେ ।" ଗୌତମ ପଚାରିଲା, "ଭାଇ, ତୁମେ ଟ୍ରାକ୍ଟରରେ ଜମି ଚାଷ କଲ ନାହିଁ କାହିଁକି? ଶୀଘ ତ ଚାଷ ହୋଇପାରତା ।" କୃଷକ ଜଣକ କହିଲେ, "ଆମ ଗାଁ ର ସମୟ ଚାଷ କମିର ଆକାର ଛୋଟ । ତେଣୁ ଟାକ୍ଟରରେ ଜମି ଚାଷ ସୟଦ ନହେଁ।"

ପିଲାମାନେ କୃଷକ ଭାଇଠାରୁ ଚାଷ ବିଷୟରେ ଅନେକ କଥା ଶୁଣି ଖୁସି ହେଲେ ।

ଗୌଡମ, ସଲ୍ମନ ଓ ଗୁରୁଚରଣ ଜାଣିପାରିଲେ ଯେ, ଡିନିଗୋଟି ପ୍ରକ୍ରିୟା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶରେ ଉପଲଞ୍ଚ ହେଉଥିବା ବୃବ୍ୟଗ୍ରଡ଼ିକ ମଣିଷର ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ହୋଇପାରୁଛି ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାଗୁଡ଼ିକ ହେଲା, ପ୍ରାଥମିକ ପୁକ୍ରିୟା, ବିତୀୟକ ପୁକ୍ରିୟା ଓ ତୃତୀୟକ ପୁକ୍ରିୟା ।

ପ୍ରାଥମିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା : ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶରୁ ବିଭିନ୍ନ ବ୍ରବ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ଯଥା: ଜମିରୁ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ, ନଦୀ, ଜଳାଶୟ ଓ ସମୁଦ୍ରରୁ ମହ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ, ଜଙ୍ଗଲରୁ କାଠ, ବାଉଁଶ, ଫଳ, ଝୁଣା, ମହୁ ଆଦି ଦ୍ୱବ୍ୟ ସଂଗୁହ, ଖଣିରୁ ଧାତୁ ଉତ୍ତୋଳନ, ପଶ୍ଚପାଳନ ଇତ୍ୟାଦି କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପାଥମିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅନ୍ତର୍ଭିଲ ।

ଦ୍ୱିତୀୟକ ପ୍ରକ୍ରିୟା : ବିଭିନ୍ନ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଯାନ୍ତିକ ପଦ୍ଧତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ସାମଗ୍ରୀରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ଯଥା - ଧାନରୁ ଚାଉଳ, ଗହମରୁ ଅଟା, କପାରୁ ଲୁଗା, ଆଖୁରୁ ଚିନି, ବାଉଁଶରୁ କାଗଜ, ତୈଳବୀଜରୁ ତେଲ, ଖଣିଜ ତ୍ରବ୍ୟରୁ ବିଭିନ୍ନ ଯହପାତି ତିଆରି ଇତ୍ୟାଦି ଦ୍ୱିତୀୟକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପର ଅନ୍ତର୍ଭିକ୍ତ ।

ତ୍ତୀୟକ ପ୍ରକ୍ରିୟା : ଧାନକୁ ଚାଉଳରେ ପରିଶତ କରିବା ପରେ ଶଗଡ଼ ବା ଟ୍ରକ୍ ଇତ୍ୟାଦି ପରିବହନ ସେବା କରିଆରେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ପଠାଇବା ତୃତୀୟକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ପରିବହନ ସେବା ପରି ବ୍ୟାଙ୍କ, ବୀମା, ବାଣିଙ୍ଗ୍ୟ, ଟେଲିଫୋନ୍ସ, ବିଦ୍ୟୁତ୍ତଶକ୍ତି ଯୋଗାଣ ଇତ୍ୟାଦି ସେବା ତୃତୀୟକ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।

କୃଷି ଅତି ପୁରାତନ । ଏହା ଯେ କେବଳ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାବନକୁ ବୁଝାଏ ତାହା ନୁହେଁ, ପଶୁପାଳନ, ମସ୍ୟଚାଷ, ମହୁଚାଷ, ରେଶମକୀଟ ପାଳନ, ପନିପରିବା, ଫୁଲ ଓ ଫଳ ଚାଷ କୃଷିର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ପୃଥିବୀର ଲୋକସଂଖ୍ୟାର ଶତକଡ଼ା 65 ଭାଗରୁ ଅଧିକ ଏବଂ ଭାରତ ପରି ବିକାଶୋନୃଖୀ ଦେଶଗୁଡ଼ିକର ଲୋକସଂଖ୍ୟାର ପ୍ରାୟ ଦୁଇ–ତୃତୀୟାଂଶ ଲୋକ କୃଷିକୁ ଜୀବିକା ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି । କୃଷି ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇବା ସହ ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ କଞ୍ଚାମାଲ ମଧ୍ୟ ଯୋଗାଇଥାଏ ।

ନିବେଶ : ଦ୍ରବ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିବା ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଉପାଦାନ ।

କ୍ଷିକାର୍ଯ୍ୟର ଅନୁକୂଳ ଅବସ୍ଥା :

କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ପରିବେଶ ଯଥା : ସୌରତାପ, ବୃଷିପାତ, ଭୂମିର ଗଠନ, ଉପଯୋଗୀ ମୃଭିକା ଓ ଜଳସେଚନ ଇତ୍ୟାଦି ଆବଶ୍ୟକ । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାକୃତିକ ବା ଭୌତିକ ନିବେଶ କୁହାଯାଇପାରେ । କୃଷି ପାଇଁ ଶ୍ରମ, ବିହନ, କୃଷି ଯନ୍ତପାତି, ରାସାୟନିକ ସାର, କୀଟନାଶକ, ଜଳସେଚନ, ଶସ୍ୟ ସଂରକ୍ଷଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଇତ୍ୟାଦି ମାନ୍ବୀୟ ନିବେଶ ମଧ୍ୟ ନିଡ଼ାନ୍ତ ପ୍ରୟୋଜନ । ଏହାବ୍ୟତୀତ କମିର ମାଲିକାନା, ଆର୍ଥିକ ବିକାଶ କୃଷିନୀତି ଓ କୃଷିର ମାନବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରାକୃତିକ ଓ ମାନବୀୟ ନିବେଶ ଉପରେ କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ ହାର ବିଶେଷ ଭାବେ ନିର୍ଭର କରେ । କୃଷିର ଉନ୍ନତି ଦେଶର ରାଜନୈତିକ, ସାମାଳିକ ତଥା ଅର୍ଥନୈତିକ ବିକାଶକୁ ପ୍ରଭାନିତ କରିଥାଏ ।

କେତେକ ଶସ୍ୟ କ୍ରାନ୍ତୀୟ ଜଳବାୟୁରେ ଭଲ ଭାବରେ ଉତ୍ପାଦିତ ହେଉଥିବା ବେଳେ, ଆଉ କେତେକ ଶସ୍ୟ ଉପକ୍ରାନ୍ତୀୟ ଓ ସମଶୀତୋଷ ଜଳବାୟୁରେ ଉତ୍ପାଦିତ ହୋଇଥାଏ।

ପୁରାତନ କାଳରେ ଲୋକେ ସାଧାରଣତଃ କୋଦାଳ, କାଙ୍କ, ଶାବଳ ଇତ୍ୟାଦି ସାହାଯ୍ୟରେ ଚାଷକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । କାଳକୁମେ ବଳଦ, ହଳ ଲଙ୍ଗଳରେ ଜମି ଚାଷ କରାଗଲା । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା, କାନାଡ଼଼ା, ରଷିଆ ଇତ୍ୟାଦି ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଟ୍ରାକଟର ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉନ୍ନତ ଧରଣର ଯନ୍ତ୍ର ସାହାଯ୍ୟରେ ଜମି ଚାଷ, ବିହନ ବୁଣା, ସାର ପ୍ରୟୋଗ, କାଟନାଶକ ଔଷଧ ସିଞ୍ଚନ, ଅମଳ ଇତ୍ୟାଦି କାର୍ଯ୍ୟ ସହଜରେ କରାଯାଉଅଛି । ଫଳରେ ଚାଷ କାମରେ କମ୍ ଲୋକ ନିୟୋଜିତ ହୁଅନ୍ତି । ବଳକା ଲୋକେ ଶ୍ରମିକ ହିସାବରେ କଳ କାରଖାନା ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଂସ୍ଥାରେ କାମ କରନ୍ତି ।

- : କୃଷି ପଦ୍ଧତି :-			
ନିବେଶ	ପ୍ରକ୍ରିୟା	ଉତ୍ପାଦ	
ପ୍ରାକୃତିକ୍ :-	ଚାଷକାର୍ଯ୍ୟ,	ଶସ୍ୟ, ତୁଳା,	
ସୂର୍ଯ୍ୟାଲୋକ, ଉତ୍ତାପ,	The state of the s	ଝୋଟ, ପଶମ	
ବୃଷିପାତ, ଭୂମିର	ଜଳସେଚନ,	ଦୁଗୁ, ମାଂସ,	
ଗଠନ, ମୃତ୍ତିକା	କୀଟନାଶକ	ଅଣ୍ଡା,	
ମାନବୀୟ :-	ଔଷଧ ସିଞ୍ଚନ	ପନିପରିବା,	
କୃଷିଯନ୍ତପାତି, ବିହନ, ଶୁମ, ରାସାୟନିକ ସାର,		ଫୁଲ, ଫଳ	
କୀଟନାଶକ ଦ୍ରବ୍ୟ ।			

କୃଷିର ପ୍ରକାର ଭେଦ :- ଚାଷ ପ୍ରଣାଳୀ, କମିର ଆକାର, ଭୌଗୋଳିକ ପରିବେଶ, ଶ୍ରମ, ଉତ୍ପାଦିତ ଦ୍ରବ୍ୟର ଚାହିଦା, କୃଷି ଯନ୍ତପାତିର ବ୍ୟବହାରକୁ ଆଧାର କରି କୃଷିକୁ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦୁଇ ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ । ଯଥା -(1) ପ୍ରୟୋଜନ୍ମଭିଭିକ କୃଷି, (2) ବାଶିଜ୍ୟ ଭିଭିକ କୃଷି ।

(1) ପ୍ରୟୋଜନଭିଭିକ କୃଷି - ଏ ପ୍ରକାର କୃଷି ସାଧାରଣତଃ କୃଷକ ଓ ତା'ର ପରିବାରର ଦୈନନ୍ଦିନ ଖାଦ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିଥାଏ । କୃଷକ ତା'ର ଛୋଟ ଜମିରେ ପାର୍ମ୍ପରିକ ଭାବରେ ପୂରାତନ ପଦ୍ଧତିରେ ବାଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ସେ ଗରିବ ହୋଇଥିବାରୁ ଜମିରେ ରାସାୟନିକ ସାର ଓ କୀଟନାଶକ ଦ୍ରବ୍ୟର ପ୍ରୟୋଗ, ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ ବିହନର ବ୍ୟବହାର କରିପାରେ ନାହିଁ । ଏହାଛଡ଼ା ଜଳସେଚନର ଅଭାବ ହେତୁ ତା'ର ଜମିରେ ଫସଲ ଉପ୍ରାଦନ କମ୍ ହୋଇଥାଏ । ଭାରତ, ତୀନ, ପ୍ରଭୃତି କେତେକ ବିକାଶୋକୁଖୀ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଏ ପ୍ରକାର କୃଷି ପଦ୍ଧତି ବିଶେଷ ଭାବେ ପ୍ରଚଳିତ ।

ପ୍ରୟୋଜନଭିଭିକ କୃଷି ମୁଖ୍ୟତଃ ତିନିଗୋଟି ପାର୍ଖରିକ କୃଷି ପଦ୍ଧତିକୁ ବୁଝାଇଥାଏ ।

(i) ପଶୁଚାରଣ (ii) ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କୃଷି (iii) ସଘନ ପ୍ରୟୋଜନଭିଭିକ କୃଷି ।

(i) ପଶୁଚାରଣ :-

ପଶୁଚାରଣ ଅତି ପୁରାତନ ସାଧାରଣତଃ ଯାଯାବର ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନେ ମେଣା, ଛେଳି, ଗାଈ, ଓଟ, ଚମରୀଗାଈ ପଲ ନେଇ ତୃଣଭୂମି ଅନ୍ୱେଷଣରେ ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳ ବିଚରଣ କରନ୍ତି । ସାହାରାର ଶୁଷ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧଶୁଷ ଅଞ୍ଚଳ, ପୂର୍ବ ଓ ଦକ୍ଷିଣ-ପଣ୍ଟିମ ଆଫ୍ରିକା, ମଧ୍ୟ ଏସିଆ, ଇଉରେସିଆର ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ, ଭାରତର ରାଜସ୍ଥାନ ଏବଂ ଜାନ୍ଧୁ-କାଶ୍ମୀରର କେତେକ ଭାଗରେ ଏହି ଯାଯାବର ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକମାନେ ଦେଖାଯାନ୍ତି । ପଶୁମାନଙ୍କର ଚମଡ଼ା, ମାଂସ, ହାଡ଼, ଦୁଧ, ପଶମ ଇତ୍ୟାଦି ବିକି ପରିବାର ପୋଷଣ କରନ୍ତି ।

(ii) ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କୃଷି :-

ଏ ପ୍ରକାର କୃଷିରେ ଜଙ୍ଗଲର କିଛି ଅଂଶ ପ୍ରଥମେ ସଫା କରାଯାଇ ଗଛର ଗଞି, ଡ଼ାଳ, ପତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ଶୁଖିଲା ପରେ ସେଥିରେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦିଆଯାଏ । ଏହାର ପାଉଁଶ ଜମିର ଉର୍ବରତା ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରେ । ଏହି କମିରେ ଦୁଇ ତିନି ବର୍ଷ ଚାଷ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଜମିର ଉର୍ବରତା ଶକ୍ତି କମିଯାଏ । ତେଣୁ ଏହି ଚାଷଜମିକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ଜଙ୍ଗଲର ଅନ୍ୟ ଏକ ଅଂଶ ପୋଡ଼ି ଚାଷ କରାଯାଏ । କ୍ରମାଗତ ଭାବେ ଏହିପରି କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ସ୍ଥାନାତ୍ତରିତ ହେବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସ୍ଥାନାତ୍ତରିତ କୃଷି କୁହାଯାଏ । ଜଙ୍ଗଲ କାଟି ଓ ପୋଡ଼ି ଜମିରେ ଚାଷ କରାଯାଉଥିବାରୁ ଏହାକୁ 'କର୍ତ୍ତନ ଓ ଦହନ' କୃଷି ବୋଲି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ ।

ଦକ୍ଷିଣ ଆମେରିକାର ଆମାଢନ ନଦୀ ଅବବାହିକାର ଘନ ଅରଣ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ, ଆଫ୍ରିକାର କ୍ରାନ୍ତି ଅଞ୍ଚଳ, ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବ ଏସିଆର ଓ ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବି ଭାରତର କେତେକାଞ୍ଚଳରେ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କୃଷି କରାଯାଇଥାଏ । ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବି ଭାରତରେ ଏହାକୁ 'ଝୁମ୍' ଓ ଓଡ଼ିଶାର ପାହାଡ଼ିଆ ମାଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏ ପ୍ରକାର ରାଷକୁ 'ପୋଢୁ'ରାଷ କୁହାଯାଏ ।

ମଳା, ଦେଶୀଆଳୁ ଏ ଅଞ୍ଚଳର ମୁଖ୍ୟ ଚାଷ ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ କି ?	
ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କୃଷିର ନାମ	ସ୍ଥାନର ନାମ
જૂ ત્	ଉଉର-ପୂର୍ବ ଭାରତ
ପୁନମ୍	କେରଳ
ପୋଡୁ	ଓଡ଼ିଶା
ରୋକା	ବ୍ରାଜିଲ

(iii) ସଘନ ପ୍ରୟୋଜନ ଭିଉିକ କୃଷି :-

ଛୋଟ ଛୋଟ ଜମିରେ ଉନ୍ନତ ବିହନ, ନିୟମିତ ଜଳସେଚନ, ନିର୍ଦ୍ଦିଷ ପରିମାଣରେ ସାର ପ୍ରୟୋଗ କରି ଅଧିକ ଶୁମିକ ଦ୍ୱାରା ଚାଷ କରି ଅଧିକ ଫସଲ ଉପ୍।ଦନକୁ ସଘନ ପ୍ରୟୋଜନ ଭିଭିକ କୃଷି

ତୁମପାଇଁ କାମ :-

ବିଭିନ୍ନ ପତ୍ରପତ୍ରିକା, ପୁଞକ, ଖବରକାଗଜ, ଟେଲିଭିଜନ, ଇଷ୍ଟରନେଟ୍ ଆଦିର ସହାୟତାରେ ପୋଡୁଚାଷ କରାଯାଉଥିବା ଅଞ୍ଚଳର ଚାଷୀ ବିଷୟରେ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ଶ୍ରେଣୀରେ ଉପସ୍ଥାପନ

କୁହାଯାଏ । ଉର୍ବର ମୃତିକା ଓ ଅନୁକୂଳ କଳବାୟୁରେ ଏକାଧିକ ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ ସୟବ ହୋଇଥାଏ । ବକ୍ଷିଣ, ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ଏସିଆ ଓ ପୂର୍ବ ଏସିଆର ମୌସୁମୀ ଅଞ୍ଚଳରେ, ପଣ୍ଟିମ ଇଉରୋପ ଓ ଭୂମଧ୍ୟ ସାଗରୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ସଘନ କୃଷି କରାଯାଇ ଅଧିକ ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଇଥାଏ । ଧାନ ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ମୁଖ୍ୟ ଫସଲ । ଏହାଛଡ଼ା ଗହମ, ମକା, ଡ଼ାଲି ଜାତୀୟ ଶସ୍ୟ, ତୈଳବୀଙ୍କ ବାଷ କରାଯାଇଥାଏ । ଭାରତର କୃଷକ ନିଜର ଚାହିଦା ପୂରଣ କରିବା ପାଇଁ ସଘନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ବିଭିନ୍ନ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରିଥାଏ ।

(2) ବାଣିଜ୍ୟଭିଭିକ କୃଷି :- କୃଷି ଉପ୍।ଦିତ ଡ୍ରବ୍ୟକୁ ବଜାରରେ ବିକ୍ରି କରିବା ଏ ପ୍ରକାର କୃଷି ବ୍ୟବସ୍ଥାର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନ ବା ଦେଶ ମଧ୍ୟରେ କୃଷି ଉପ୍।ଦିତ ଦୃବ୍ୟର ବାଣିଜ୍ୟ ବା ବିନିମୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଉଥିବାରୁ ଏହାକୁ **ବାଣିଜ୍ୟଭିରିକ କୃଷି** କୁହାଯାଏ । ଦେଶର ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରଣ କରିବା ସହ ବଳକା ଦ୍ରବ୍ୟକ୍ ଅନ୍ୟ ଦେଶକ ରପାନି କରାଯାଇ ଅଥି ଉପାର୍ଜନ କରାଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏ ପ୍ରକାର କୃଷିକୁ 'ଅ**ର୍ଥକରୀ କୃଷି** ' ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା, କାନାଡ଼ା, ଇଉକ୍ରେନ୍ତ, ରଷିଆ, ଆର୍ଜେଣ୍ଟିନା, ଅଞ୍ଜେଲିଆ ପ୍ରଭୃତି ଦେଶ ମାନଙ୍କରେ କୃଷକର ଚାଷକମିର ଆକାର ବଡ଼ ହୋଇଥିବାରୁ ଜମିଚାଷ କରିବା, ବିହନ ବୃଣିବା, ସାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା, କୀଟନାଶକ ଦୃବ୍ୟ ସିଅନ କରିବା, ଜମିରେ ପାଣି ମଡ଼ାଇବା, ଶସ୍ୟ ଅମଳ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି ସମୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଯାନ୍ତିକ ଉପାୟରେ କରି ଅଧିକ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଇଥାଏ । ଗହମ, ମକା ଓ କପ। ଏହି ଦେଶମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଫସଲ ଅଟେ । ବାଶିଜ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଏହି ଦେଶଗୁଡ଼ିକର କୃଷକ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ସହ ପଶୁପାଳନ, ମାଛଚାଷ, କୁକୁଡ଼ା ଚାଷ, ରବର, ଚାହା, କଫି, ଫଳ, ପନିପରିବା ଇତ୍ୟାଦି ଚାଷ କରିଥାଆନ୍ତି । ଭାରତର ପଞ୍ଜାକ ଓ ହରିଆଣାରେ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ଗହମ ଚାଷ କରାଯାଇ ରସ୍ତାନି କରାଯାଇଥାଏ ।

ମିଶିତ କୃଷି :-"ସମା ସ୍ୟୟାଠା

ଖାଦ୍ୟଶ୍ୟ୍ୟ, ପଶୁଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ ସହ ପଶୁପାଳନକୁ ମିଶ୍ରିତ କୃଷି କୁହାଯାଏ । ଏ ପ୍ରକାର କୃଷି ବିଶେଷତଃ କ୍ରାନ୍ତୀୟ ଜଳବାୟୁ ଅଞ୍ଚଳ, ଯଥା : ଏସିଆର ଥାଇଲାଷ,

ତୁମପାଇଁ କାମ :

ବ ଏ ବ ସ । ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁମ ଅଞ୍ଚଳରୁ ବାହାରକୁ ପଠାଯାଉଥିବା କୃଷି ଦ୍ରବ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକର ଏକ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ପୂର୍ବିଭାଗ, ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକା, ନିଉକ୍ଲିଲାୟ, ଅଞ୍ଜେଲିଆର ଦକ୍ଷିଣ ପୂର୍ବାଂଶ, ଇଉରୋପ ଓ ବର୍ଷିଣ ଆମେରିକାର ଆର୍ଜୈଷ୍ଟିନାରେ କରାଯାଇଥାଏ ।

ଏ ସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ମକା, ଗହମ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ଖୁଆଇ ହୃଷପୃଷ୍ଟ କରାଯାଇଥାଏ । ପରେ ପଶ୍ମାନଙ୍କୁ ମାରି ସେମାନଙ୍କର ମାଂସକୁ ରପ୍ତାନି କରାଯାଇଥାଏ । ଯାବିକ ଉପାୟରେ ପଶୁମାନଙ୍କଠାରୁ ଦୁଗ୍ନ, ମାଂସ ଓ ଲୋମ ସଂଗୁହ କରି ବିଦେଶକୁ ପଠାଯାଇଥାଏ । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ପଶୁଚାରଣ ଭୂମିକୁ 'ରାଞ୍ (Ranch) କୁହାଯାଏ ।

ତୁମପାଇଁ କାମ :

ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଏକ ପରିବା ବଗିଚାକୁ ଯାଅ ଏବଂ ସେଠାରେ ପରିବା ଚାଷ କିପରି ହେଉଛି ତାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କର ଓ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଆଲୋଚନା କର /

ଉଦ୍ୟାନ କୃଷି :-

ସହର ଓ ବଡ଼ ବଡ଼ ନଗରରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକ ଆବଶ୍ୟକତା ମାନଙ୍କର ପୁରଣ ପାଇଁ ତାହାର ଚତ୍ୟପାଶ୍ରେ ବିଷ୍ଣୃତ ଅଞ୍ଚଳରେ ପନିପରିବା ଓ ଫଳ

ଫୁଲ ଇତ୍ୟାଦି ଚାଷ କରା ଯାଇଥାଏ। ଏ ପ୍ରକାର କୃଷି **'ଉଦ୍ୟାନ କୃଷି'** ରୂପେ ପରିଚିତ । ସ୍ୱଳ କୃଷ୍ଟିପାତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗ୍ରୀଷ୍ଟ ଓ ଶୀତରତ୍ରରେ ପନିପରିବା ଚାଷ କରାଯାଇଥାଏ । ପନିପରିବା ସହ କବଳୀ, ଆୟ, ପଣସ, ନଡ଼ିଆ ତଥା ଫୁଲ ଚାଷ କରି ଚାଷୀ ବିଶେଷ ଲାଭବାନ ହୁଏ । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ଉଉର-ପୂର୍ବାଂଶ ଓ ଭାରତର ଉପକୁଳବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହି ଚାଷ ବିଶେଷ ଭାବରେ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହା ଏକ ଲାଉଜନକ କୃଷି । ବିଦେଶରେ ଭାରତୀୟ ଆୟର ବିଶେଷ ଚାହିଦା ଅଛି । ଓଡ଼ିଶାରୁ ପାନ ଓ କେରଳରୁ ନଡ଼ିଆ ବହଦେଶକୁ ରସ୍କାନି କରାଯାଇଥାଏ ।

ରୋପଣ କୃଷି : ଚାହା, କଫି, ରକର, ଆଖୁ, ନଡ଼ିଆ, ସପୁରୀ, କଦଳୀ, କାକୁ ଇତ୍ୟାଦି ଜମିରେ ଏକକ ଫସଲ ଭାବରେ ରୋପଣ କରାଯାଇଥାଏ । କୁ।ଡିମ୍ୟନର ବିୟୃତ ଅଞ୍ଚଳରେ ରୋପଣ କ୍ଷି କରାଯାଇଥାଏ । ଭାରତ ଓ ଶ୍ରୀଲଙ୍କା ଚାହା ଚାଷରେ, କଫି ଉପ୍।ଦନ୍ତେ ବୁାଳିଲ, ରବର ଉପ୍।ଦନ୍ତେ ମାଲୟେସିଆ ଓ ଆଖୁ ଚାଷରେ କ୍ୟୁବା ଅଗୁଣୀ ।

ରୋପଣ କୃଷି ବାଣିଜ୍ୟ ଭିଭିକ ବା ଅଥିକରୀ କୃଷି। ରୋପଣ କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅଧ୍କ ପୁଞାଁ, ବିଷ୍ଟୃତଭୂମି ଓ ଅଧ୍କ ଶୁମିକ ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ । ଏ ପକାର ଚାଷର

ତୁମେ ଜାଣିଛ କି ? ଏକକ କୃଷି ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ ଜମିରେ ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ଚାଷ କରାଯାଉଥିବା ମୁଖ୍ୟ କୃଷି ।

ପ୍ରକ୍ରିୟା କରଣ କାରଖାନା ନିକଟସ୍ଥ କୃଷି ଭୂମିରେ ସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ପତ୍ୟକ୍ଷ କା ପରୋକ୍ଷ ଭାବରେ କର୍ମ ନିୟୋଜନର ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ।



ଚିତ୍ର କଂ. 3.3 (କଦଳୀ ଚାଷ)

ତୁମପାଇଁ କାମ :

ରୋପଣ କୃଷିରୁ ପଞ୍ଚତ ନିତ୍ୟ ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ ସାଇତି ରଖ ।

ଶୁଷ କୃଷି, ଆହୁଁ କୃଷି ଏବଂ ସେଚିତ କୃଷି :-

ଜଳର ବ୍ୟବହାର *ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସଂଗ୍ରହ କର* ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି କୃଷି *ଏବଂ ନିଜ ଶ୍ରେଣୀରେ* କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଶୁଷ କୃଷି, ଆର୍ଦ୍ରକୃଷି ଏବଂ ସେଚିତ କର୍ଷି ଭାବରେ

ବିଭକ୍ତ କରାଯାଏ । ସ୍ୱନ୍ଧ ବୃଷ୍ଟିପାତ ଅଞ୍ଚଳରେ ବୃଷ୍ଟିଜଳ ମାଟି ଭିତରକୁ ଯାଇପାରିକା ପାଇଁ ଜମିକୁ କିଛିଟା ଗଭୀର ଭାବରେ ଚାଷ କରାଯାଏ ଓ ଜମିରେ ଅଧିକ ସମୟ ଜଳ ରହିବା ପାଇଁ ଜମିକ୍ ଛୋଟ ଛୋଟ କିଆରୀରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ । ଏହି ଶୁଷ୍କ କୃଷି ଅଞ୍ଚଳରେ ଯଅ, ବାକରା, ମାଣ୍ଡିଆ ଆଦି କମ୍ ଜଳ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ଫସଲମାନ ଚାଷ କରାଯାଏ । ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଚ୍ୟ ଓ ପର୍ଦ୍ଧିମ ଭାରତରେ ଏ ପ୍ରକାର କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥାଏ ।

କ୍ରାନ୍ତୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ।
ଅଧିକ ଜଳ ଆବଶ୍ୟକ
କରୁଥିବା ଫସଲ ଗୁଡ଼ିକ
ଆହ୍ରିକୃଷି ଅନ୍ତର୍ଗତୀ ଧାନ,
ନଳିତା (ଝୋଟ) ଆଦି ଚାଷ
ଏହାର ଜଦାହରଣ ।
ଭାରତ, ବାଂଲାଦେଶ,
ମିଆଁମାର ପ୍ରଭୃତି ଦେଶରେ
ଆହ୍ରିକୃଷି ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ
କରାଯାଇଥାଏ ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ କି ?

ସାଧାରଣତଃ 50 ସେ.ମି.ରୁ କମ୍ ବୃଷିପାତ ହେଉଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ କରାଯାଉଥିବା କୃଷିକୁ ଶୁଷ କୃଷି ଓ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ ବୃଷି ହେଉଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ କରାଯାଉଥିବା କୃଷିକୁ ଆହ୍ରିକୃଷି କୁହାଯାଏ।

ନଦୀ, ନାଳ, କୂପ, ପୁଷରିଣୀ, ଜଳଭଣାର ଇତ୍ୟାଦିର ଜଳକୁ ନେଇ ଜଳସେଚନ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଉଥିବା କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟକୁ ସେଚିତ କୃଷି କୁହାଯାଏ । ଭାରତ, ଚୀନ, ପାକିୟାନ, ବାଂଲାଦେଶ ପ୍ରଭୃତି ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଏ ପ୍ରକାର କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥାଏ । ଭାରତରେ ପଞ୍ଜାବ ଓ ହରିଯାଣାରେ କମ୍ ବୃଷ୍ଟିପାତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଜଳସେଚନ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଇଥାଏ ।

ତୁମପାଇଁ କାମ :

ଆହିକୃଷି ଓ ଶୁଷକୃଷି କରାଯାଉଥିବା ଓଡ଼ିଶାର ଜିଲ୍ଲାମାନଙ୍କର ଏକ ତାଲିକା ପ୍ରଷ୍ତୁତ କରି ତୁମ ଶ୍ରେଶୀରେ ରଖା

ପ୍ରଧାନ କୃଷିଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟ :

ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶର ଜନସଂଖ୍ୟା ବଡ଼ିବା ସହିତ ବିବିଧ ପ୍ରକାର ଶସ୍ୟର ଚାହିଦା ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି, ଏହି ଶସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେଜ ଶସ୍ୟ ବିଭିନ୍ ଶିଚ୍ଚ

ପାଇଁ କଞ୍ଚାମାଲ ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ଗହମ, ଧାନ, ମକା ଓ ବାଜରା ମୁଖ୍ୟ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । ସେହିପରି ଝୋଟ ଓ କପା ତନ୍ତୁଳାତୀୟ ଶସ୍ୟ ଏବଂ ଚାହା ଓ କଫି ମୁଖ୍ୟ ପାନୀୟ ଫସଲ ଅଟେ ।

ଗହମ : ନାତିଶୀତୋଷ ମଣ୍ଟଳରେ ଥିବା ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗହମ ଚାଷ କରାଯାଇଥାଏ । ଉତ୍ତର



ବିତ୍ର ନଂ. 3.4 (ଗହମ ଟାଷ)

ଗୋଲାର୍ଦ୍ଧିର ଏହି ଅଞ୍ଚଳରେ ଶତକଡ଼ା ପ୍ରାୟ 90 ଭାଗ ଗହମ ଚାଷ କରାଯାଏ । ଗହମରୁ ଉଭୟ ଶ୍ୱେଡସାର ଓ ପୃଷ୍ଟିସାର ମିଳିଥାଏ । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ, ରଷିଆର ବିୟତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗହମ ଚାଷ କରାଯାଇଥାଏ ।

ଭାରତରେ ଗହମ ଏକ ରବିଫସଲ ବା ଶୀତକାଳୀନ ଫସଲ ଅଟେ । 10º ରୁ 15º ସେଲ୍ସିୟସ୍ ତାପମାତ୍ରା ଗହମ ଚାଷ ପାଇଁ ଉପସୁକ୍ତ ମାତ୍ର ଅମଳ ସମୟରେ 20º ରୁ 25º ସେଲ୍ସିୟସ୍ ତାପମାତ୍ରା

ତୁମେ କାଶିଛ କି ? ରବିଫସଲ - ଶୀତରତୁ ଆରୟରେ ବୁଣାଯାଇ ଗ୍ରୀଷ୍ଟରତୁ ଆରୟରେ ଅମଳ କରାଯାଉଥିବା ଫସଲ।

ଦରକାର କରେ । ଗହମ ଉତ୍ପାଦନରେ ଭାରତ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଦେଶର ଚାହିଦା ପୂରଣ କରିବା ସହିତ ବିଦେଶକୁ ଗହମ ରପ୍ତାନି କରିବାରେ ଆମ ଦେଶ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରିଛି । ଗହମ ଉତ୍ପାଦନରେ ଆଶାନୁରୂପ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥିବାରୁ ଭାରତରେ ଏହାକୁ ଗହମ ବିପ୍ଳବ କୁହାଯାଏ ।

ଭାରତର ଗଙ୍ଗା-ସତଲେକ୍ ସମତକ ଅଞ୍ଚଳ ମୁଖ୍ୟ ଗହମ ଉତ୍ପାଦନ ଅଞ୍ଚଳ । ପଞ୍ଜାବ, ହରିୟାଣା, ରାଜସ୍ଥାନ, ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ ଏବଂ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ଗହମ ଚାଷ କରାଯାଇଥାଏ । ଓଡ଼ିଶାର କଟକ, ସୟକପୁର ଓ ବାଲେଶ୍ୱର ଜିଲ୍ଲାରେ ଗହମ ଚାଷ କରାଯାଏ ।

ଧାନ: ଧାନ ପୃଥ୍ବୀର ସ୍ବାଧ୍କ ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରଧାନ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ । କୁ । ତୀୟ ଓ ଉପକୁ । ତୀୟ ଅଞ୍ଚଳର



ଚିତ୍ର ନଂ. 3.5 (ଧାନ ଚାଷ)

ଲୋକମାନଙ୍କର ଭାତ ମୁଖ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ । ଧାନ ଫସଲ ଅଧିକ ଉତ୍ତାପ, ଅଧିକ ଆହ୍ରିତା ଓ ଅଧିକ ବୃଷ୍ଟି ବରକାର କରେ । 27ºରୁ 30º ସେଲସିୟସ୍ ତାପମାତ୍ରା, 100 ସେ.ମି.ରୁ 200 ସେ.ମି. ବୃଷ୍ଟିପାତ, ନଦୀ ଉପତ୍ୟକା, ତ୍ରିକୋଣ ଭୂମି ଅଞ୍ଚଳ, ମଟାଳ, ପଟୁ ଓ ଦୋରସା ମାଟିରେ ଧାନତାଷ ଭଲ ହୁଏ । ତୀନ୍ ଧାନ ଉତ୍ପାଦନରେ ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଥମ । ଭାରତ, ଜାପାନ, ଶ୍ରୀଲଙ୍କା ଏବଂ ମିଶରରେ ବହୁଳ ଭାବରେ ଧାନ ତାଷ କରାଯାଏ । ଭାରତ ଓ ବାଂଲାଦେଶରେ ବର୍ଷିକୁ ଦୁଇ ତିନିଥର ଧାନ ଫସଲ ହୋଇଥାଏ ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ କି ? ଖରିଫ୍ ଫସଲ -ଗ୍ରୀଷ୍ଟରତୁ ଆରୟରେ ବୁଣାଯାଇ ଶୀତରତୁ ଆରୟରେ ଅମଳ କରାଯାଉଥିବା ଫସଲ। ଭାରତରେ ଧାନ ଏକ ଖରି ଫ୍ଟେସଲ ଅଟେ । ଭାରତର ଅଧିକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଧାନତାଷ କରାଯାଇଥାଏ । ଗଙ୍ଗା, ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର, ମହାନଦୀ, କାବେରୀ ପୁରୃତି ନଦୀ

ଉପତ୍ୟକା ଅଞ୍ଚଳ ଓ ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଧାନଚାଷ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ କରାଯାଇଥାଏ । ପାର୍ବତ୍ୟାଞ୍ଚଳର ଢ଼ାଲୁ ଅଂଶରେ ସୋପାନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ମଧ୍ୟ ଧାନ ଚାଷ କରାଯାଇଥାଏ । ଭାରତର ଉଉର ପ୍ରଦେଶ, ପର୍ଞ୍ଚିମବଙ୍ଗ, ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ, ତାମିଲନାଡୁ, ପଞ୍ଜାବ, ଉଉରାଖଣ୍ଡ, ଓଡ଼ିଶାର ବିଷ୍ଟୃତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଧାନ ଚାଷ କରାଯାଇଥାଏ । ଓଡ଼ିଶାର ସୟଲପୁର, ବରଗଡ଼, କଟକ, ଜଗତ୍ସିଂହପୁର, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା ଓ ଯାଜପୁର ଜିଲ୍ଲା ଧାନଚାଷ ପାଇଁ ଚିଶେଷ ଭାବେ ପରିଚିତ ।

ଧାନ ଉତ୍ପାଦନରେ ଭାରତ ସ୍ୱାବଲୟୀ । ଘରୋଇ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ କରିବା ପରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ଧାନ ବିଦେଶକୁ ରପ୍ତାନି କରାଯାଇଥାଏ । ଆମ ଦେଶରେ ଧାନତାଷ ଶୁମଭିଭିକ ବୃଭି ହୋଇଥିବାରୁ ଅଧିକ କର୍ମ ଯୋଗାଣରେ ସହାୟକ ହେବା ସହିତ ବେକାରି ଦୂର କରେ ।

ମକା : ମକା ଉଭୟ ମନୁଷ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ଓ ପଶୁଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । ତାପମାତ୍ରା 20ºରୁ 30º



ଚିତ୍ର ନଂ. 3.6 (ମୁକା ଚାଷ)

ସେଲ୍ସିୟସ୍, 50 ସେ.ମି.ରୁ 100 ସେ.ମି. ବୃଷିପାତ, କ୍ରାନ୍ତୀୟ ଜଳବାୟୁ ଏବଂ ଅଧିକ ସୂର୍ଯ୍ୟକରିଣ ମକାଚାଷ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ । ନିଗିଡ଼ା ମାଟିରେ ମକାଚାଷ ଭଲ ହୁଏ । ବର୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାର ନିଗ୍ରୋମାନେ ମକାକୁ ମୁଖ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରିଥାଛି । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିଜା, ଚୀନ୍, ବ୍ରାଜିଲ୍, ଆର୍ଜେଷ୍ଟିନା, ମେକ୍ସିକୋ, ରଷିଆ କାନାଡ଼ାରେ ମକା ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ଚାଷ କରାଯାଇଥାଏ । ଉନ୍ନତ କିସମର ବିହନ, ରାସାୟନିକ ସାର ଓ ଜଳସେଚନ ମକା ଚାଷର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଘଟାଇଥାଏ । ମକା ଉପ୍ପାଦନରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା ପୃଥ୍ବୀରେ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଚୀନ୍ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଛି । ଭାରତର ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ, ବିହାର, ରାଜସ୍ଥାନ, ହରିଯାଣା, ପଞ୍ଜାବ, ଜାନ୍ଧୁ ଓ କାଣ୍ମୀର ଏବଂ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ମକା ଚାଷ କରାଯାଇଥାଏ । ଓଡ଼ିଶାର ଗଞ୍ଜାମ, ଢ୍ୱେକ୍ସାନାଳ ଓ ଅନୁଗୁଳ ଜିଲ୍ଲାରେ ମକା ଚାଷ ହୁଏ । ବାର୍କ୍ତରା : ମକା ପରି ବାଜରାକୁ ମଧ୍ୟ ଉଭୟ



ବିତ୍ର କଂ. 3.7 (ବାକରା ଚାଷ)

ମନୁଷ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ଓ ପଶୁଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଅନୁର୍ବିର ମୃଭିକା, 27%ରୁ 32%ସେଲସିୟସ୍ ତାପମାତ୍ରା, 50 ସେ.ମି. ରୁ 120 ସେ.ମି. ବୃଷ୍ଟିପାତ ଅଞ୍ଚଳରେ ବାଜରା ବାଷ କରାଯାଏ । ଏହା କଳସେଚନ ଆବଶ୍ୟକ କରେ ନାହିଁ । ଏହା ଏକ ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ । ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ବଜାରରେ ବାଜରାର ଚାହିଦା ନାହିଁ । ଭାରତ, ଚୀନ, ନାଇଳେରିଆ ନାଇଜର ମୁଖ୍ୟ ବାଜରା ଉତ୍ପାଦନକାରା ଦେଶ । ଭାରତର ରାଜସ୍ଥାନ ବାଜରା ଉତ୍ପାଦନରେ ଅଗ୍ରଣୀ । ଏହାବ୍ୟତୀତ କର୍ଷାଟକ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ, ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ, ଗୁକରାଟ ଓ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟମାନ୍କରେ ବାଜରା ଫସଲ ଭଲ ହୁଏ । ଓଡ଼ିଶାର ଗଜପତି ଓ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାରେ ବାଜରା ଓ ମାଣ୍ଡିଆ ଚାଷ କରାଯାଇଥାଏ ।

ତନ୍ତ୍ରଳାତୀୟ ଫସଲ : କପା ଓ ଝୋଟ ପୁଖ୍ୟ ତବ୍ରଳାତୀୟ ଫସଲ ।

କପା : କାଞାୟ ଓ ଉପକାତୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ କପାଚାଷ କରାଯାଏ । କପାଚାଷ ଅଧିକ ଉତ୍ତାପ, ଅଧିକ ବୃଷ୍ଟିପାତ ଓ ଉତ୍ତମ ଜଳସେଚନ ଦରକାର କରେ । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ମୁର୍ତ୍ତିକାରେ କପାବାଷ କରାଯାଉଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଚାଷ ପାଇଁ କୃଷ ମୂରିକା ସର୍ବୋତ୍ରକୃଷ । ପଟୁ, ପଙ୍କ ଓ ଜୈବସାର ଥିବା ମୂରିକାରେ କପାଚାଷ ଭଲ ହୁଏ । ଚୀନ୍, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା, ଭାରତ, ପାକିୟାନ, ବ୍ରାଜିଲ ଓ ଇକିପ୍ଲ (ମିଶର) ମୁଖ୍ୟ କପା ଉତ୍ପାଦନକାରୀ ଦେଶ । ଇତିପୁର କପା ବାର୍ଘ ତନ୍ତ୍ରଯୁକ୍ତ । ଉର୍ବର ପଟ୍ରମାଟି, ଯଥେଷ ସାର ପ୍ୟୋଗ, ଉଭମ ଜଳସେଟନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ସରକାରୀ ସହାୟତାର ସୁଯୋଗ ହେତୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚାଷ ଅପେକ୍ଷା ଇଳିପୃରେ ଅଧିକ କପା ଚାଷ କରାଯାଏ । ଏଠାରେ ଏକର ପିଛା ସବୁଠାରୁ ବେଶୀ କପା ଉତ୍ପାଦିତ ହୁଏ । ତେଣୁ ଦେଶର ରସ୍ତାନି ଦୁବ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ କପା ପ୍ରାୟ ତିନି-ଚତୃହାଁଂଶ ।

ଭାରତର ତାମିଲନାଡୁ ତ୍ରିକୋଣଭୂମି ଅଞ୍ଚଳ ପ୍ରାଚୀନତମ କପାଚାଷ ଅଞ୍ଚଳ । ଭାରତରେ ସାଧାରଣତଃ ଷୁଦ୍ତତ୍ ବିଶିଷ କପାଚାଷ କରାଯାଏ । ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଦାର୍ଷିଣାତ୍ୟର ଉତ୍ତର ଓ ଉତ୍ତର ପ୍ରୟିମ ଅଞ୍ଚଳ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ, ଗୁଳରାଟର ପୂର୍ବାଞ୍ଚଳ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରଧାନ କପାଚାଷ ଅଞ୍ଚଳ । କର୍ତ୍ତାଟକ ଓ ତାମିଲନାଡୁର କୃଷ ମୃଭିକା ଅଞ୍ଚଳର କପାକ୍ଷେତ୍ର ଭାରତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ମୁୟାଇ, ସୁରତ, ଅହମଦାବାଦ, କାଥିଆଓ।ଡ଼ରେ ଅନେକ ଲୁଗାକଳ ଅଛି (କାହିଁକି?)। ବିଦେଶରେ ଭାରତ ତିଆରି ରେଡ଼ିମେଡ୍ ଜାମା, ପ୍ୟାଣ୍ଟ, ଶାଢ଼ୀ, ଝିଅପିଲାମାନଙ୍କର ପୋଷାକର ଯଥେଷ ଚାହିଦା ଅଛି ।

ଝୋଟ: ଝୋଟ 'ସ୍ୟତିକୃ' ରୂପେ ପରିଚିତ । କ୍ରାନ୍ତୀୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଝୋଟ ଚାଷ କରାଯାଇଥାଏ । ଉର୍ବର ପଟୁ ମୃତ୍ତିକା, ଆର୍ଦ୍ର ଜଳବାୟୁ ଓ ଅତ୍ୟଧିକ ବୃଷିପାତ ଝୋଟ ଚାଷ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ।

ବାଂଲାଦେଶର ନଦୀଜଳ ପ୍ଲାବିତ ପଟୁମାଟିରେ

ବ୍ୟାପଳ ଭାବେ ଝୋଟଚାଷ କରାଯାଇଥାଏ । ବାଂଲାଦେଶ ଓ ଭାରତ ମୁଖ୍ୟ ଝୋଟଚାଷ ଦେଶ । ପଣ୍ଟିମବଙ୍ଗ, ଆସାମ, ଓଡ଼ିଶା ଓ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶରେ ଝୋଟ ଚାଷ ଭଲ ହୁଏ । ଓଡ଼ିଶାର କଟକ, କେହାପଡ଼ା, ଜଗତସିଂହପୂର ଓ ସାଳପୁରରେ ଝୋଟବାଷ କରାଯାଇଥାଏ । କୋଲକାଡାର ହୁଗୁଳି ନଦୀକୁଳରେ ଅନେକ ଝୋଟକଳ ଅଛି । ଭାରତରେ ତିଆରି ଝୋଟଜାତ ଦୃବ୍ୟ ଦେଶ ବିଦେଶରେ ଆଦୃତ । ଭାରତ ଝୋଟରେ ତିଆରି ଅଖା, ସ୍ତୁଲି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ଚ୍ଚିନିଷ ରସ୍ତାନି କରି ବୈଦେଶିକ ଯୁଦା ଅର୍ଜିନ କରେ ।

ପାନୀୟ ଫସଲ : ଢୁମପାଇଁ କାମ : ପାନୀୟ ଫସଲ ମଧ୍ୟରେ ଚାହା ଓ କଫି ମୁଖ୍ୟ ଅଟେ । ପୃଥିବୀର ପ୍ରାୟ ସବୁ ଦେଶରେ ଚାହା ଓ କଫିର ଚାହିଦା ଅଛି ।

କୁଟୀର ଶିହ୍ମରେ ତିଆରି ଝୋଟଳାତ ଜିନିଷ ଗୁଡ଼ିକ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଆଣି ସକାଇ ଲେଖ ।

ଚାହା : ପୃଥିବୀର ଅଧିକାଂଶ ଦେଶରେ ଚାହା ଏକ ପାନୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । ଏହା ଏକ ରୋପଣ କୃଷି । ପାହାଡ଼ର ଗଡ଼ାଣିଆ ଅଂଶରେ ଧାଡ଼ି



(ଚାହା ଚାଷ) ଚିତ୍ର ନଂ. 3.8

ଧାଡ଼ି କରି ଚାହା ଚାଷ୍ପ କରାଯାଇଥାଏ । ଚାହା ଗଛର ଉପର କଅଁଳିଆ ପତ୍ରକୁ ଶୁଖାଇ ଚାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ । ଉଷ ଓ ଆର୍ଦ୍ର କଳବାୟରେ ଚାହା ଚାଷ ଭଲହୁଏ । ଏହା କ୍ରାନ୍ତୀୟ ଓ ଉପକ୍ରାନ୍ତୀୟ ଜଳବାୟୁରେ ବିଶେଷ ଭାବେ କରାଯାଇଥାଏ । ଚାହା ଗଛ ଭଲ ବଡ଼ିବା ପାଇଁ 20º ଗୁ 30º ସେଲସିକ୍ଷସ୍ ତାପମାତ୍ରା, ବାର୍ଷିକ ହାରାହାରି ବୃଷିପାତ 150 ସେ.ମି ରୁ 200 ସେ.ମି. ଆବଶ୍ୟକ କରେ । ଗଛମୂଳରେ ପାଣି ଜମିଲେ ଚାହା ଗଛ ନଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଚାଷ ପାଇଁ ଅଧିକ ଶ୍ରମିକ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ (

ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଚୀନ୍ରେ ଚାହା ପାନୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା । ଇଂରେଜମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 1829 ଖ୍ରୀ:ଅ: ରେ ଆମଦେଶରେ ଉଉର-ପୂର୍ବ ଅଞ୍ଚଳର ପାର୍ବତ୍ୟ ଗଡ଼ାଣିଆ ଭାଗରେ ଚାହା ଚାଷ କରାଗଲା । ସେତେବେଳେ ଏହା 'ଆସାମ ବାହା' ରୂପେ ପରିଚିତ ଥିଲା । ଚୀନ୍ ଓ ଭାରତ ବ୍ୟତୀତ ଶ୍ରୀଲଙ୍କୀ, କେନିଆ, ବାଂଲାଦେଶ, ତାଇଥ୍ୱାନ, ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ, ଆର୍ଜିଞ୍ଜିନା ପ୍ରଭୃତି ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଚାହା ଚାଷ କରାଯାଉଅଛି ।

ଭାରତର ଆସାମ ଓ ପଣ୍ଟିମବଙ୍ଗର ବାର୍ଜିଲିଂ ପାର୍ବତ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅନେକ ଚାହା ବଗିତା ଅଛି । ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତର ନୀଳଗିରି ଓ କେଉଳରେ ଚାହା ଚାଷ କରାଯାଏ । ଏହା ଭାରତର ଏକ ପ୍ରଧାନ ପଣ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ । ଭାରତୀୟ ଚାହାର ବିଦେଶରେ ବିଶେଷ ଚାହିଦା ଥିବାରୁ ଗ୍ରେଟ୍ବିଟେନ୍, ଫ୍ରାନ୍, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା, କାନାଡ଼ା, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ପ୍ରଭୃତି ଦେଶମାନଙ୍କୁ ରପ୍ତାନି କରାଯାଏ ।

ଆଜିକାଲି ଓଡ଼ିଶାର କଳାହାଛି, କୋରାପୁଟ, କେନ୍ୟରେ ଓ କନ୍ଧମାଳ ଜିଲ୍ଲାରେ ଚାହା ଚାଷ କରାଯାଉଅଛି ।



ଚିତ୍ର ଙଂ. 3.9 (କଫି ଚାଷ)

କଫି : କଫି ଚାହା ପରି ଏକ ପାନୀୟ ଦ୍ରବ୍ୟ । ଏହା ମଧ୍ୟ କ୍ରାନ୍ତିମଣ୍ଡଳର ରୋପଣ କୃଷି । କଫି ଫସଲ ଉଷ ଓ ଆର୍ଦ୍ର ଜଳବାୟୁ ଏବଂ ନିରିଡ଼ା ମାଟିରେ ଭଲ ହୁଏ । 18º ରୁ 28ºସେଲସିୟସ୍ ତାପମାତ୍ରା, ବାର୍ଷିକ ହାରାହାରି ବୃଷ୍ଟିପାତ 150 ସେ.ମି ରୁ 200 ସେ.ମି., ସମୁଦ୍ର ପଉନଠାରୁ 350 ମିଟରରୁ 1830 ମିଟର ଉଚ୍ଚତାରେ ଥିବା ଗଡ଼ାଣିଆ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ କଫି ତାଷ କରାଯାଏ । ଲାଭା ମୃଭିକା, ଦୋରସା ଓ ବାଲିଆ ମାଟିରେ କଫିଚାଷ ଭଲ ହୁଏ । ତାଣ ଖରା ଅପେଷା କଫି ତାଷ ହାଲୁକା ଛାଇ ଦରକାର କରେ । ମାତ୍ର ବର୍ଷା କିୟା କୁହୁଡ଼ିରେ କଫି ଫସଲ ନଷ ହୋଇଯାଏ ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ କି ?

ଖ୍ରୀ:ଅ: 850 ରେ ଆରବୀୟ ପଶୁପାଳକ କାଲ୍ଦି ବଫି ଗଛର ପତ୍ର ଖାଉଥିବା ନିକର ପଶୁମାନଙ୍କ ଠାରେ ଏକ ଅଭୂତ ଆଚରଣ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ । କୌତୁହଳ ବଶତଃ ସହି ଗଛର ଫଳକୁ ନିଜେ ଚାଖି କାଲ୍ଦି ମନରେ ଏକ ନୂତନ ଉନ୍ମାଦନା ଅନୁଭବ କଲେ । ଏହାପରେ ସାରା ପୃଥିବୀରେ କଫିର ଗୁଣ ଜଣାପଡ଼ିଲା ।

ବ୍ରାଜିଲ ଦେଶର ସାଓପାଓଲୋ ମାଳଅଞ୍ଚଳ ପୃଥ୍ବୀର ବୃହତ କଫି ଚାଷ ଅଞ୍ଚଳ । ପେରୁ, କେନିଆ, ଆଇଉରି କୋଞ୍ଚ, ମାଲାଗାସୀ, ଫିଲିପାଇନ୍ ଓ କଲୟିଆ ତେଶ ମାନଙ୍କ ରେ କଫିତାଷ କରାଯାଇ ଥାଏ । ପୃଥ୍ବୀରେ ଉତ୍ନ ହେଉଥିବା କଫି ଫସଲର ମାତ୍ର ଶତକଡ଼ା 4 ଭାଗ ଭାରତରେ କରାଯାଏ ।

କିନ୍ତୁ ଭାରତର କଫି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଅଟେ । ତେଣୁ ଇଉରୋପ ଓ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ମହାଦେଶରେ ଏହାର ଚାହିଦୀ ଅଧିକ ।

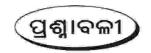
ବର୍ଷିଣ ଭାରତର କର୍ଣ୍ଣାଟକ, ତାମିଲନାଡୁ ଓ କେରଳରେ କଫି ଚାଷ କରାଯାଏ । କୁର୍ଗ, ନୀଳଗିରି, ଆନାମାଲାଇ ଓ ମାଲାବାରର ପାର୍ବିତ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ବ୍ୟାପକ ଭାବେ କଫି ଚାଷ କରାଯାଇଥାଏ । ଓଡ଼ିଶାର କୋରାପୁଟ ଓ ନବରଙ୍ଗପୁରରେ କଫିଚାଷ କରାଯାଉଅଛି ।

ତୁମପାଇଁ କାମ :

ତୁମର ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥଗୁଡ଼ିକର ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ଓ ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମେ ପାନୀୟ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କର ତା'ର ଏକ ତାଲିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ।

କୃଷି

ଫସଲ		ପୃଥିବୀର ଦେଶ	ଭାରତର ରାଜ୍ୟ	ଓଡ଼ିଶାର ଜିଲ୍ଲା
ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ	ଗହମ	ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା, କାନାଡ଼ା, ଆରେରିଭିନା, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ, ରଷିଆ, ଇଉକ୍ରେନ୍, ଭାରତ ।	ରାଜସ୍ଥାନ, ପଞ୍ଜାବ, ହରିୟାଶା, ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ	କଟକ, ବାଲେଶ୍ୱର
	ଧାନ	ଚୀନ୍, ଜାପାନ, ବାଂଲାଦେଶ, ଶ୍ରୀଲଙ୍କା, ମିଶର, ଭାରତ ।	ପଞ୍ଜିମବଙ୍ଗ, ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶ, ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ, ତାମିଲନାଡୁ, ପଞ୍ଜାବ, ଉତ୍ତରାଖଣ ।	କଟକ, ବରଗଡ଼, ସୟଲପୁର, ଜଗଡସିଂହପୁର, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ବାଲେଶ୍ର ।
	ମକା	ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା, ବ୍ରାଜିଲ, ଚୀନ୍, ମେକ୍ୱିକୋ, କାନାଡ଼ା, ରଷିଆ, ଭାରତ ।	ଉଉର ପ୍ରଦେଶ, ପଞ୍ଜାବ, ହରିୟାଣା, ବିହାର ରାଜସ୍ଥାନ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ, ଜାଜୁ କାଶ୍ମାର ।	ଗଞ୍ଜାମ, ଅନୁଗୁଳ, ଢ଼େଙ୍କାନାଳ ।
	ବାଜରା	ଭାରତ, ଚୀନ୍, ନାଇକେରିଆ, ନାଇକର ।	ହରିୟାଣା, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ରାଜସ୍ଥାନ, ଗୁଜରାଟ, କର୍ଣ୍ଣାଟକ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ।	ଗଜପତି, ଗଞ୍ଜାମ
(ତତ୍ତୁକାତୀୟ ଫସଲ)	କପା	ଚୀନ୍, ଭାରତ, ପାକିଷାନ, ଇଜିପ୍ଟ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା, ବ୍ରାଜିଲ ।	ଗୁଜରାଟ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ପଞ୍ଜାବ, ହରିୟାଣା, ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ ।	ବଲାଙ୍ଗିର, ନୂଆପଡ଼ା
	ଝୋଟ	ବାଂଲାଦେଶ, ଭାରତ	ପଶ୍ଚିମବଙ୍ଗ, ଆସାମ, ଉଉର ପ୍ରଦେଶ, ଓଡ଼ିଶା ।	କଟକ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଯାଜପୁର, ଜଗତସିଂହପୁର ।
(ପାନୀୟ ଫସଲ)	ଚାହା	ଚୀନ୍, ଜାପାନ, ଭାରତ, ଶ୍ରୀଲଙ୍କା, ବାଂଲାଦେଶ, କେନିଆ, ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ, ଦ.ଆଫ୍ରିକା, ନିଉଜିଲାଣ୍ଡ, ଆର୍ଜେଷ୍ଟିନା, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ।	ପଞ୍ଜିମବଙ୍ଗ, ଆସାମ, ତାମିଲନାଡୁ, କେରଳ ।	କୋରାପୁଟ, କଳାହାଣ୍ଡି, କେନ୍ଦୁଝର, କନ୍ଧମାଳ ।
	କଫି	ବାଜିଲ, ପେରୁ, କେନିଆ, ଭାରତ, ମାଲାଗାସୀ, ଆ । ଇ ଭ ରିକେ । ଷ , ଫିଲିପାଇନ୍।	କର୍ଣ୍ଣାଟକ, ଡାମିଲନାଡୁ, କେରଳ ।	କୋରାପୁଟ, ନବରଙ୍ଗପୂର



- ୧। ନିମ୍ନଲିଖିଡ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଶ୍ନର ପ୍ରାୟ ୫୦ଟି ଶବ୍ଦରେ ଉତ୍ତର ଦିଅ ।
 - (କ) କୃଷି କାହାକୁ କୁହାଯାଏ ? ଚାରିଗୋଟି କୃଷିର ଉଦାହରଣ ଦିଅ ।
 - (ଖ) କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା ଉପାଦାନ ଗୁଡ଼ିକ ଉଲ୍ଲେଖ କର ।
 - (ଗ) ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କୃଷିର ବିଶେଷତ୍ୱ କଅଣ ? ଭାରତର ତିନିଗୋଟି ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କୃଷିର ନାମ ଓ ସେଗୁଡ଼ିକ କେଉଁ କେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ କରାଯାଇଥାଏ ଲେଖ ?
 - (ଘ) ରୋପଣ କୃଷି କାହାକୁ କହନ୍ତି ? ଦୁଇଟି ରୋପଣ କୃଷିର ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କର ।
 - (ଙ) ଦୁଇଟି ତତ୍କୁ କାଡୀୟ ଫସଲର ନାମ ଲେଖ । କେଉଁ ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶରେ ସେହି ଫସଲଗୁଡ଼ିକ ଭଲ ହୁଏ ଲେଖ ।
- ୨- ସଂକ୍ଷେପରେ ଲେଖ । (ପ୍ରାୟ ୨୦ଟି ଶହରେ)
 - (କ) ମିଶ୍ରିତ କୃଷି
 - (ଖ) ଉଦ୍ୟାନ କୃଷି
 - (ଗ) ସଘନ ପ୍ରୟୋଜନ ଭିଭିକ କୃଷି
- ୩ । ଭୌଗୋଳିକ କାରଣ ଦଶୀଅ ।
 - (କ) ଆସାମରେ ଚାହା ଚାଷ ହୁଏ ।
 - (ଖ) ଧାନ ଏକ କ୍ରାନ୍ତିମ୍ୟକ୍ରୀୟ ଫସଲ ।
 - (ଗ) ଇଜିପ୍ଟ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ତୁଳା ରପ୍ତାନିକାରୀ ଦେଶ ।
- ୪ । ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦର୍ଶାଅ ।
 - (କ) ପ୍ରାଥମିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଓ ତୃତୀୟକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ।
 - (ଖ) ପ୍ରୟୋଜନଭିଭିକ କୃଷି ଓ ବାଣିଜ୍ୟଭିଭିକ ଜୁଷି
 - (ଗ) ଶୁଷ କୃଷିଓ ଆହି କୃଷି
- ୫ । ସଂକ୍ଷେପରେ ଉଉର ବିଅ ।
 - (କ) ଝୋଟ ଉତ୍ପାଦନ କରୁଥିବା ଦୁଇଟି ଦେଶର ନାମ ଲେଖ ।
 - (ଖ) ପୃଥିବୀରେ କପା ବାଷରେ ଅଗ୍ରଣୀ ଥିବା ଚାରିଗୋଟି ଦେଶର ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କର ।

- (ଗ) ବାଜରା ଫସଲ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ମୃତ୍ତିକା ଓ ଜଳବାୟୁର ବିବରଣୀ ଦିଅ ।
- ୬। ଠିକ୍ ଉଉରଟି ବାଛି ଲେଖା
 - (କ) କେଉଁଟି ଉଦ୍ୟାନ କୃଷି ?
 - (i) ଚାହା ଚାଷ (ii) ପନିପରିବା ଚାଷ
 - (iii) ଗୋପାଳନ (iv) ମାହତାଷ
 - (ଖ) କେଉଁଟି ମୁଖ୍ୟ କପି ଉତ୍ପାଦନକାରୀ ହେଶ ?
 - (i) ବ୍ଲାଜିଲ
- (ii) ଭାରତ
- (iii) କେନିଆ
- (iv) ପେରୁ
- (ଗ) କେଉଁ ଫସଲଟି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କଠାରୁ ଭିନ୍ନ ?
 - (i) ଧାନ
- (ii) ଗହମ
- (iii) ମକା
- (iv) କପା
- ୭। ପ୍ରାଥମିକ, ଦ୍ୱିତୀୟକ ଓ ତୃତୀୟକ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କିତ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶେଷଙ୍କୁ ନିମ୍ନତାଲିକାରୁ ଠିକ୍ ରୂପେ ବାଛି ସକାଅ ।
 - ★ ଶିକ୍ଷକ
- ★ ବିଆହିଲି କାରଖାନାର ଶମିକ
- ★ ଟୋକେଇ ବୁଣାକାର ★ ମହାକନ୍
- 🛨 ଫୁଲ ଚାଷୀ
- ★ ମାଳୀ
- ଦ୍ରଗ ବିକାଳୀ
- ★ କୃୟାର
- ★ କେଉଟ
- ★ ମହୁଚାଷୀ
- \star ଧର୍ମିଯାଜକ
- ★ ମହାକାଶଚାରୀ
- 🛨 ଡାକବାଲା
- ★ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଇଂଜିନିୟର

ତୁମ ପାଇଁ କାମ :

- ★ ଅକ୍ଟୋବର 16 ତାରିଖ ବିଶ୍ୱଖାଦ୍ୟ ଦିବସ । ସେହିଦିନ ତୁମ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଏକ ଆଲୋଟନା ସଭାର ଆୟୋଳନ କର ଏବଂ ଏହି ଦିବସର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ବୁଝାଅ ।
- ★ ମନେକର ତୁମ ଚାଷ୍ଠକମି ପାହାଡ଼ର ଗଡ଼ାଣିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ । ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ ତୁମେ କିପରି ଚାଷ କରିବ ସେ ବିଷୟରେ ଶ୍ରେଣୀରେ ଆଲୋଚନା କର ।
- ★ ଭାରତର ରେଖାଙ୍କିତ ମାନଚିତ୍ରରେ ଧାନ ଓ ଗହମ ଚାଷ ହେଉଥିବା ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକ ସଙ୍କେତ ମାଧ୍ୟମରେ ଦର୍ଶାଅ ।
- ★ ପୃଥିବୀର ରେଖାଙ୍କିତ ମାନଚିତ୍ରରେ କପା, ମଳା ଓ ଗହମ ଚାଷ କରାଯାଉଥିବା ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକୁ ସଙ୍କେତ ମାଧ୍ୟମରେ ଦର୍ଶାଅ।

କୃଷି ଉନ୍ନୟନ

2011 ମସିହା ଜନଗଣନା ଅନୁସାରେ ଭାରତର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ 121 କୋଟି । 2021 ମସିହା ବେଳକୁ ଆମ ଦେଶର ଲୋକସଂଖ୍ୟା ପ୍ରାୟ 150 କୋଟି ହେବ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଏ । କୁମଶଃ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବା ଜନସଂଖ୍ୟାର ଚାହିଦା ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିକ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ଆମର ସୀମିତ ଜମି, କଳ ଓ କଙ୍ଗଲର ବ୍ୟବହାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୟୋଜନ ହେଉଥିବା ଅଧିକ ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନର ପ୍ରୟାସକୁ 'କୃଷି ଉନ୍ନୟନ ବା କୃଷି ବିକାଶ' ବୁଝାଏ । କୃଷିର ବିକାଶ ପାଇଁ କୃଷି ଜମିର ଆକାର ବୃଦ୍ଧି, ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ, କଳସେବନର ସୁବଦୋବୟ, ଉନ୍ନତ କୃଷି ଯବପାତିର ବ୍ୟବହାର, ନୃତନ କୃଷି କୌଶକ, ରାସାୟନିକ ସାର ପ୍ରୟୋଗ, ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ ବିହନର ବ୍ୟବହାର ଇତ୍ୟାଦିର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । କୃଷି ଉନ୍ନୟନର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି 'ଖାଦ୍ୟ ସୁର୍ଷା'।

ତୁମେ କାଶିଛ କି ?
ସୁସ୍ଥ, ନିରୋଗ ଓ କର୍ମଠ ଜୀବନଯାପନ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟର ମ୍ୟୁନତମ ପୁଷ୍ଟିସାର ଖାଦ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ । ଏହା ପୂରଣ ହୋଇପାରିଲେ 'ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା' ବ୍ୟବସ୍ଥା ସୟବ ହୋଇପାରିବ ।

ଅଧ୍କ ଜନସଂଖ୍ୟା ବିଶିଷ ବିକାଶୋନୁଖୀ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ତାଷକମିରେ ସଘନ ପୁଣାଳୀରେ ଚାଷକାର୍ଯ୍ୟ କରି ପ୍ୟୋଜନ ଭିଭିକ କୃଷି କରା ଯାଉଅଛି । କେତେକ ଜନବହୁଳ ଦେଶରେ ଅଧ୍କ ଶସ୍ୟ ଉପ୍ପାଦନ ପାଇଁ

କୈବିକ ଚାଷ (Organic farming) କରାଯାଉଅଛି, ଯଦିଓ ଏପରି ଦେଶମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଖୁବ କମ୍ ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ କି ?

କୈବିକ ଚ।ଷ (Organic farming) ପାଇଁ ରାସାୟନିକ ସାର ବଦଳରେ ସବୁଜ ସାର, ଜୀବାଣୁ ସାର, ପଶୁଖତ, ପିଡ଼ିଆ ଏବଂ ରାସାୟନିକ କୀଟନାଶକ ବଦଳରେ ପାଉଁଶ, ଅମରୀ ଓ ବେଗୁନିଆ ପତ୍ର, ନିୟ ଓ କରଞ୍ଜ ଗଛର ଛେଲି, ଫୁଲ ଓ ପତ୍ର, ଗୋ-ମୂତ୍ର, ମିତ୍ରକୀଟ ଆଦି ପ୍ରାକୃତିକ ଓ ଜୈବିକ ଉପାଦାନ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥାଏ । କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ କୌଣସି ଜୀନିୟ ପରି ବର୍ତ୍ତିତ ଜୀବ ବା (Genetically Modified) ଉପାଦାନ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ନାହିଁ।

ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା, କାନାଡ଼ା, ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ, ପ୍ରଭୃତି ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଚାଷକମିର ଆକାର ଖୁବ ବଡ଼ । ତେଣୁ ସେହି ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଉନ୍ନତ କୃଷି ଯଣପାତି ଓ ନୂତନ କୃଷି ଉପକରଣ ସାହାଯ୍ୟରେ ଚାଷ କରି ଅଧିକ ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଇଥାଏ । ସେହି ଦେଶମାନଙ୍କର କୃଷି ମୁଖ୍ୟତଃ ବାଣିତ୍ୟଭିତ୍ତିକ । ଆଜିକାଲି ଭାରତରେ ପାରମ୍ପରିକ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ ବଦଳରେ ନୂତନ କୃଷି କୌଶଳ ଓ ଆଧୁନିକ ଯଶପାତି ସାହାଯ୍ୟରେ ଚାଷ କରାଯାଇ ଅଧିକ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଉଅଛି ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ କି ?

ଜଳ ଉପଲହ ଅଞ୍ଚଳ ଗୁଡ଼ିକରେ ରାସାୟନିକ ସାର, କୀଟନାଶକ ଔଷଧ ଓ ଉନ୍ନତ କୃଷି କୌଶଳ ପ୍ରୟୋଗ ଦ୍ୱାରା ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ ବିହନ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ କୃଷି ଉତ୍ପାଦିକା ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଏ । ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ 'ସବୁଜ ବିପ୍ଲବ' (Green Revolution) କୁହାଯାଏ ।

ତୁମପାଇଁ କାମ :

ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟର ବିକନ୍ଧ ରୂପେ ଯେଉଁ ଦ୍ରବ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକୁ ଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ନାମ ଉଲ୍ଲେଖ କର ।

ବିକାଶୋନୁଖୀ ଦେଶ ଭାରତ ଓ ବିକଶିତ ଦେଶ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର କୃଷି ବିଷୟରେ ପର ପୃଷାରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଅଛି ।

ଭାରତର କୃଷି

ଭାରତ ଏକ କୃଷି ପ୍ରଧାନ ଦେଶ । ଏହାର କୃଷି ବହୁ ପୁରାତନ । ସ୍ୱାଧୀନତା ଲାଭ ପରେ ଭାରତରେ କୃଷିର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି । 1951 ମସିହାରେ ଆରୟ ହୋଇଥିବା ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନା କାଳରେ କୃଷିକୁ ପ୍ରଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥିଲା । କୃଷି କମିକୁ ଜଳ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ କେନାଲମାନ ଖୋଳା ଯାଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନା କାଳରେ ଓଡ଼ିଶାର ମହାନଦୀ ଉପରେ ନିର୍ମିତ ହାରାକୁଡ ବନ୍ଧ ଏହାର ନିଦର୍ଶନ । ଆମ ଦେଶରେ ଜଳସେଟନର ବ୍ୟବସ୍ଥା ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଭାରତର କୃଷକ ମୌସୁମୀ ବର୍ଷା ଓ ଜମିର ଉର୍ବରତା ଉପରେ ନିର୍ଭିର କରି ଚାଷକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ, ମାତ୍ର ମୌସୁମୀ ବର୍ଷାର ଅନିଷ୍ଟିତତା ଏବଂ କମିର ଉର୍ବରତାର କ୍ରମହ୍ରାସ ଯୋଗୁଁ ଭାରତର କୃଷି ଉତ୍ପାଦନ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୃଷିର ଉନ୍ନତିପାଇଁ ଜମିର ଚକବନ୍ଦୀ, ସମବାୟ ଚାଷ, ଜମିଦାରୀ ଉଚ୍ଛେଦ ଇଦ୍ୟାଦି ଭୂ-ସଂସ୍ଥାର ଆଇନ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରାଗଲା । ଏହାବ୍ୟତୀତ କୃଷକମାନଙ୍କ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ କୃଷିବୀମା, ଗ୍ରାମୀଶ ବ୍ୟାଙ୍କ, ସମବାୟ ସଂସ୍ଥା, ସ୍ୱଳ୍ପ ରଣହାର, ଅଳ୍ପ ମୂଲ୍ୟରେ ସାର ଓ ବିହନ ଯୋଗାଣ ଇତ୍ୟାଦିର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଗଲା । କୃଷିଦ୍ରବ୍ୟର ନ୍ୟନତମ ସହାୟକ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ଦ୍ୱାରା କୃଷକ ଜମିରୁ ଉତ୍ପାଦିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ବିକ୍ରି କରି ଉପଯୁକ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ପାଇବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଲା । ଦୂରଦର୍ଶନ ଓ ଆକାଶବାଶୀରେ ପାଶିପାଗର ପୂର୍ବାନୁମାନ ପ୍ରଚାର ଦ୍ୱାରା ଚାଷୀ ଚାଷର ଉପଯୁକ୍ତ ଯନ୍ ନେକାର ସୁଯୋଗ ପାଇଲା ।



ଚିତ୍ର ନଂ. 3.10 (ଭାରତର କୃଷି ପ୍ରଣାଳୀ)

ତୁମପାଇଁ କାମ :

ତୁମ ଅଞ୍ଚଳର ଚାଷର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ନିଆ ଯାଉଥ୍ବା ପଦଷେପ ବିଷୟରେ ତୁମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଆଲୋଚନା କରା ତୁମେ କାଣିଛ କି ?
ନୂତନ କୃଷି
କୌଶଳ ଦାରା ଗହମ
ଉପ୍ାଦନରେ ଅଧ୍କ ସଫଳତାକୁ ଉଭର ଭାରତରେ 'ଗହମ ବିପ୍ଲବ' କୂହାଯାଏ।

ଭାରତର ଉତ୍ତର ଓ ଉତ୍ତର ପଶ୍ଚିମାଞ୍ଚଳ, ବିଶେଷତଃ ପଞ୍ଜାବ ଓ ହରିୟାଣା ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ଗହମ ଉତ୍ପାବନ ଅଧିକ । ତେଣୁ ଏହି ଶସ୍ୟବହୁଳ ଅଞ୍ଚଳକୁ ଭାରତର ଶସ୍ୟାଗାର କୁହାଯାଏ । ଏହି ଅଞ୍ଚଳର କୃଷକ ଜମିରେ ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ ବିହନ ବୃଣି ଓ ଉନ୍ନତ କୃଷି, କୌଶଳ ପ୍ରୟୋଗ କରି ବର୍ଷକୁ ଅତିକମରେ ଦୂଇଥର ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ କରିଥାଏ । ସେ କୃଷି ରଣ ନେଇ ପ୍ରାକ୍ଟର ସାହାଯ୍ୟରେ ଜମି ଚାଷ କରେ ଓ ରାସାୟନିକ ସାର ବ୍ୟବହାର କରେ ତଥା ସେ ବୃନ୍ଦା ଓ ଛିଞ୍ଚା ଜଳସେଚନା କରି କମ୍ ଜଳରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଫସଲ କରିଥାଏ । ସେ ଅଞ୍ଚଳରେ କୃଷି ସମ୍ପସାରଣ ଅଧିକାରୀମାନେ ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନ ଦିଗରେ କୃଷକମାନଙ୍କୁ ସହାୟତା କରିଥାନ୍ତି । ବିଭିନ୍ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଗୋଦାମ ଘର ଥିବାରୁ ଶସ୍ୟ ସଂରକ୍ଷଣର ସୁବିଧା ହୁଏ । ସରକାର, କୃଷିଅଧିକାରୀ ଓ ଚାଷୀର ମିଳିତ ଉଦ୍ୟମରେ ଏହି ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କରେ ସବୁଜ ବିପୁବ ଦ୍ୱାରା 'ଗହମ ବିପୁବ' ସଫଳ ହୋଇଅଛି । ପଞ୍ଜାବ, ହରିୟାଣା ବ୍ୟତୀତ ରାଜସ୍ଥାନ, ବିହାର, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଓ ଉଭର ପ୍ରଦେଶରେ ଅଧିକ ଗହମ ଉତ୍ପାଦନ ହୁଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଗହମ ଉପାଦନରେ ଭାରତ ଏକ ଅଗଣୀ ଦେଶରେ ପରିଶତ ହୋଇପାରିଛି । ଦେଶର ଚାହିଦା ମେୟାଇବା ସହିତ ବିଦେଶକୁ ଗହମ ରସ୍ତାନି କରିବାରେ ଭାରତ ସକ୍ଷମ ହୋଇଛି ।

କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ଭାରତରେ ଚାଷୀ ଗୋପାଳଟ ଓ କୁକୁଡ଼ା ପାଳନ କରି ବିଶେଷ ଲାଭବାନ ହୁଏ । ଅଧିକାଂଶ ଚାଷୀ ସମବାୟ ସମିତିର ସଭ୍ୟ ହୋଇ ଏହି ସଂସ୍ଥା ସାହାଯ୍ୟରେ ଦୁଗୁ ଓ ଅଣ୍ଟା ବିକ୍ରି କରି ଅଧିକ ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ କରୁଛନ୍ତି ।

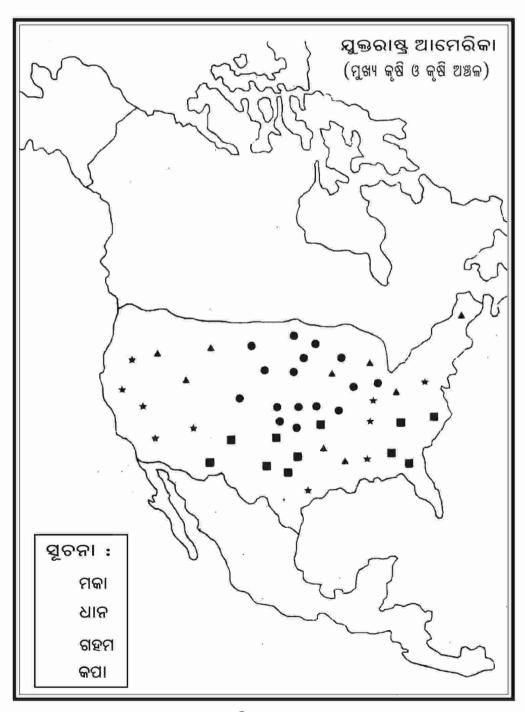
ତୁମପାଇଁ କାମ :

ଭାରତରୁ ରସ୍ତାନି ହେଉଥିବା କୃଷିଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟର ତାଲିକା ପ୍ରୟୁତ କରି ତୁମ ଶ୍ରେଣୀ କକ୍ଷରେ ରଖ ।

ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର କୃଷି

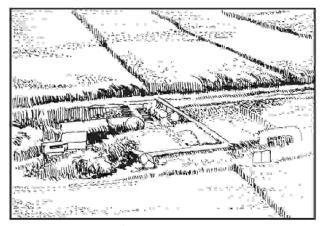
ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାରେ ଗୋଟିଏ ଚାଷ ଜମିର ହାରାହାରି ଆକାର ଭାରତର ଗୋଟିଏ ଚାଷ ଜମିର ଆକାର ଅପେକ୍ଷା ଯଥେଷ୍ଟ ବଡ଼ । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାରେ ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ ଚାଷ ଜମି 250 ହେକ୍ଟର ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଭାରତରେ ତାହା 1.5 ହେକ୍ଟର । ଏହି ଦେଶରେ କୃଷିକୁ **ଜାଣ :** 1 ହେକୁର = 2.4 ଏକର

ଏକ ଶିକ୍କ ରୂପେ ଗଣନା କରାଯାଏ । ଏହି ଶିକ୍କୋନ୍କତ ଦେଶରେ କମି ତାଷ କରିବା, ବିହନ ବୁଣିବା, ଶସ୍ୟ ଅମଳ କରିବା, ରାସାୟନିକ ସାର ପ୍ରୟୋଗ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି ସମୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯାନ୍ତିକ ଉପକରଣ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ ।

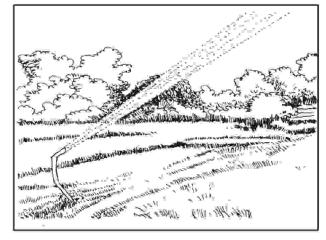


ମାନଚିତ୍ର ନଂ. 3.1

ସେ ଦେଶର କୃଷକ ଶିଷିତ ଓ କୃଷି ପ୍ରତି ଯତ୍ବାନ । ଚାଷ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ମାଟିର ଉର୍ବରତା ଜାଣିବା ପାଇଁ ମାଟିକୁ ପରୀକ୍ଷାଗାରକୁ ପଠାଇ ପରୀକ୍ଷା କରାଇନିଏ ଏବଂ ସେହି ଅନୁସାରେ କମିରେ ରାସାୟନିକ ସାର ପ୍ରୟୋଗ କରେ । ସେ କୃଷି ପାଇଁ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ବ୍ୟବହାର କରେ । ତା'ର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଉପଗ୍ରହ ସହ ସଂଯୁକ୍ତ । ତେଣୁ ତା'ର ଜମିର ମାଟି ଫସଲ ଉପ୍ବାଦନ ପାଇଁ କେତେ ଉପଯୋଗୀ ସେ ଜାଣିପାରେ । ରୋଗ ଓ ପୋକ ଦାଉରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ



ଚିତ୍ର ନଂ. 3.11 (ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରକାର କୃଷି)



ଚିତ୍ର ନଂ. 3.12 (ଜଳ ସିଅନ ପୁଣାଲୀ)

ହେଲିକପ୍ଟର ସାହାଯ୍ୟରେ ଆକାଶମାର୍ଗରୁ କୀଟନାଶକ ଛିଞ୍ଚ ଫସଲକୁ ରକ୍ଷା କରିବାର ସୁଯୋଗ ନିଏ । ଦେଶରେ ଗୋଦାମ ଘର ଓ ବାଶିଜ୍ୟ ସଂସ୍ଥାମାନ ଥିବାରୁ କୃଷକ ଶସ୍ୟ ସଂରକ୍ଷଣ କରି ଏବଂ ବିକ୍ରି କରି ଲାଭବାନ ହୁଏ । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର କୃଷକ ଜଣେ ସାଧାରଣ ଚାଷୀ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀ ଭାବରେ ଜମିରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର କୃଷି ମୁଖ୍ୟତଃ ବାଣିକ୍ୟ ଭିତ୍ତିକ । ଖାଦ୍ୟ ଶସ୍ୟ ରପ୍ତାନି କରିବାରେ ପୃଥିବୀରେ ଏହା ଏକ ଅଗୁଣା ଦେଶ । କୃଷି ଦ୍ରବ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ମକା, ଗହମ, କପା, ଧୂଆଁପତ୍ର ଓ ସୋୟାବିନ୍ ମୁଖ୍ୟ । ମକା ଉତ୍ପାଦନରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରଥମ ଏବଂ ଗହମ ଉତ୍ପାଦନରେ ଦ୍ୱିତୀୟ । କାନାଡ଼ାର ପ୍ରେରୀ ଅଞ୍ଚଳର ଦକ୍ଷିଣକୁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ଗହମ ଚାଷ ଅଞ୍ଚଳ । ଏଠାରେ ଗ୍ରୀଷ୍ଟରତୁରେ ଗହମ ବାଷ କରାଯାଇ ଶୀତରତୁରେ ଅମଳ



ଚିତ୍ର ନଂ. 3.13 (ହେଲିକପ୍ରରୁ କାଟନାଶକ ସିଅନ)

କରାଯାଇଥାଏ । ଲୋହିତ ନଦୀ (Red River) ଉପତ୍ୟକାରେ ବୃହତ୍ ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳ (Great Plain) ରେ ବସନ୍ତ ଉତୁରେ ଗହମ ବୁଣାଯାଇଁ ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଉତୂରେ ଅମଳ କରାଯାଇଥାଏ । ଗହମ ଉତ୍ପାଦନ ପରେ ପ୍ରାୟ ବର୍ଷେକାଳ ଜମିକୁ ପଡ଼ିଆ ରଖାଯାଇଥାଏ । (କାହିଁକି ୬)

ମକା ବଳୟ (Corn Belt) ରୂପେ ପରିଚିତ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ମଧ୍ୟ-ପଣ୍ଟିମାଞ୍ଚଳରେ ବ୍ୟାପକ ମକାଚାଷ କରାଯାଇଥାଏ । ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଦେଶରେ ଯେତେ ମଳା ଉପ୍।ବିତ ହୁଏ ତାହାର ପ୍ରାୟ ଅର୍ଦ୍ଧେକ କେବଳ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାରେ ଉପ୍।ବିତ ହୋଇଥାଏ । ସବୁଜ, ଧୂସର, ଲାଳ, ହଳଦିଆ ଇତ୍ୟାଦି ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗର ଉନ୍ତ ମକା ଏ ଦେଶରେ ଉପ୍।ଦନ କରାଯାଇଥାଏ । ମକା ମୁଖ୍ୟତଃ ପଶୁଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ମକା ଶ୍ୱେତସାର ଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବାରୁ ଗୋରୁ, ଘୁଷୁରୀ ଆଦି ପଶୁମାନେ ଖାଇ

ହୃଷ୍ଟପୃଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମାଂସ ବିଦେଶକୁ ରସ୍ତାନି ହୁଏ । ସିକାଗୋ ସହର ମାଂସ ବ୍ୟବସାୟର ପ୍ରଧାନ କେନ୍ଦ୍ର ।

ପଶୁ ଓ ମନୁଷ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ ଖାଇବା ତେଲ, ମେସିନ୍ (କଳକଦ୍ୱା) ତେଲ, ସାବୂନ, ସିରପ୍ (Syrup), ଚିନି, ଆଲକୋହଲ୍, ସିରିଟ୍, ରଙ୍ଗ, ଜାଳେଣ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରସ୍ତୁତିରେ ମଳା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ।

ମିସିସିପି ନଦୀ ଅବବାହିଳାର ଦକ୍ଷିଣାଂଶ କପାଚାଷ ପାଇଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ମେମ୍ଫିସ୍, ପୃଥିବୀର ବୃହତ୍ତମ କପା ବ୍ୟବସାୟ କେନ୍ଦ୍ର ଅଟେ ।

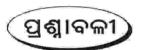
କୃଷି ସମ୍ପଦ ଭଳି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ପଶୁସମ୍ପଦ ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଷ । ବୃହତ୍ ହ୍ରଦ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଗୋରୁ, ମେଷ, ଘୁଷୁରୀ ଇତ୍ୟାଦି ପଶୁପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ଡ୍ୱିସକନ୍ସିନ୍ ରାଜ୍ୟକୁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର Dairy Land ବା ପଶୁପାଳନ ଭୂମି କୁହାଯାଏ । ଏହା ଦେଶର ଦୁଗୁ, ଲହୁଣୀ ଓ ଛେନା ବ୍ୟବସାୟର ପ୍ରଧାନ କେନ୍ଦ୍ର ।

ଫ୍ଲୋରିଡ଼ାର ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ଷ୍ଟ୍ରବେରୀ, କମଳା, ସପୁରୀ, ଲିଚ୍ଚ ଇତ୍ୟାଦି ଫଳଚାଷ ପାଇଁ ପରିଚିତ । ଦେଶରେ କୃଷିର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ କୃଷି ରଣ, କୃଷି ଦ୍ରବ୍ୟର ସହାୟକ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ, ଆର୍ଥିକ ରିହାତି (ସବ୍ସିଡ଼ି) (Subsidy) ଓ କୃଷି ଗବେଷଣା ପାଇଁ ଆର୍ଥିକ ସହାୟତାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅଚ୍ଛି ।

ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାରେ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ କଷ୍ଟକର ବୋଲି ବିବେତନା କରାଯାଏ । ଏକ ହିସାବରୁ ଜଣାଯାଏ ଯେ, 1992 - 2005 ମସିହା ମଧ୍ୟରେ 516 ଜଣ କାର୍ଯ୍ୟରତ କୃଷି ଶ୍ରମିକଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ କୃଷକ ଓ କୃଷି ଶ୍ରମିକଙ୍କର ନିରାପଭା ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ସରକାରୀ ଷରରେ ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟବସ୍ଥା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉଅଛି ।

ତୁମ ପାଇଁ କାମ :

ବହି, ପତ୍ରପତ୍ରିକା, ଖବରକାଗକ ଓ ଇଷରଚେଟ୍ରୁ ଭାରତ ଓ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର କୃଷକମାନଙ୍କର ଚିତ୍ର ସଂଗ୍ରହ କର ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଶୈଳୀ ବିଷୟରେ ଏକ ଟିସ୍ପଣୀ ଲେଖି ରଖ ।



୧ । ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଶ୍ୱର ଉତ୍ତର ପ୍ରାୟ ୫୦ଟି ଶବ୍ଦରେ ଲେଖ ।

- (କ) କୃଷି ଉନ୍ନୟନ କହିଲେ କଅଣ ବୁଝାଏ? ଏହାର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ କ'ଣ?
- (ଖ) ଭାରତରେ କୃଷିର ଜନ୍ନତି ପାଇଁ ସରକାରୀ ୟରରେ କି କି ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଛି ?
- (ଗ) ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର କୃଷିପୀର୍ମ ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କର ।
- (ଘ) ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ମକାକୁ ମାଂସ ଆକାରରେ ବିକ୍ରି କରାଯାଏ । ଏହାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ବୁଝାଅ ।

୨ । ସଂକ୍ଷେପରେ ଲେଖ । (ପ୍ରାୟ ୨୦ଟି ଶହରେ)

- (କ) କୈବିକ ଚାଷ
- (ଖ) ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା
- (ଗ) ଗହମ ବିପୁବ

୩ । ଠିକ୍ ଉଭରଟି ବାଛି ଲେଖ :

- (କ) କୃଷି ଉନ୍ନୟନର ମୂଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ କ'ଶ ?
 - (i) ଅଧିକ ଜଳସେଚନର ବନ୍ଦୋବୟ
 - (ii) କୃଷିଜର୍ମିର ଆକାର ବୃଦ୍ଧି
 - (iii) ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ ବିହନର ବ୍ୟବହାର
 - (iv) ଖାଦ୍ୟ ସୁରକ୍ଷା
- (ଖ) କେଉଁ ଶସ୍ୟ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାରେ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ଚାଷ କରାଯାଏ ନାହିଁ ?
 - (i) ମଳା (iii) ଖୋଟ
 - (ii) ଗହମ (iv) କପା

- (ଗ) ଭାରତର କୃଷି ମୁଖ୍ୟତଃ...
 - (i) ବାଣିକ୍ୟଭିତ୍ତିକ (ii) ପ୍ରୟୋଜନଭିତ୍ତିକ
 - (iii) ସଘନ ମିଶ୍ରିତ (iv) ବଜାର ଉଦ୍ୟାନଭିତ୍ତିକ
- ୪ । ବନ୍ଧନୀ ମଧ୍ୟରୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶବ୍ଦ ବାଛି ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କର ।
 - (କ) ପ୍ରଥମ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନା କାଳରେ ର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।
 - ((i) ଶିକ (ii) କୃଷି (iii) ଯୋଗାଯୋଗ ଓ ପରିକହନ (iv) ଖଣିକ ଓ ଶକ୍ତିସମ୍ପଦ)
 - (ଖ) ଓଡ଼ିଶାର ହୀରାକୁଦ ନଦୀବନ୍ଧ ନିର୍ମାଣ ପଞ୍ଚବାର୍ଷିକ ଯୋଜନା କାଳରେ କରାଯାଇଥିଲା ।
 - ((i) ପ୍ରଥମ (ii) ଦ୍ୱିତୀୟ
 - (iii) ତୃତୀୟ (iv) ଚତୁର୍ଥି)
 - (ଗ) ଗହମ ଉତ୍ପାଦନରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା ପୃଥିବୀରେ ——ସ୍ଥାନ ଅଧିକାର କରିଅଛି ।
 - ((i) ପ୍ରଥମ (ii) ଦ୍ୱିତୀୟ
 - (iii) ତୃତୀୟ (iv) ଚତୁର୍ଥି)
 - (ଘ) ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାରେ ଶସ୍ୟ ମୁଖ୍ୟତଃ ପଶୁଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ।
 - ((i) ଗହମ (ii) ବାଜରା
 - (iii) ମକା (iv) ଯଅ

୫ । 'କ' ତାଲିକାରେ ଥିବା କୃଷିଦ୍ରବ୍ୟ ସହ ସଂପୃକ୍ତ 'ଖ' ତାଲିକାରେ ଥିବା ମୁଖ୍ୟ କୃଷି ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକରୁ ଠିକ୍ ଉତ୍ତର ବାଛି ଲେଖ ।

'କ' ତାଲିକା 'ଖ' ତାଲିକା

(i) କପା ଲୋହିତ ନଦୀ ଉପତ୍ୟକା

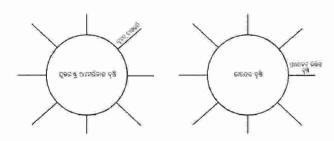
ଦକ୍ଷିଣାଞ୍ଚଳ

(iv) ଫଳ ସୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର

ମଧ୍ୟ-ପଣ୍ଟିମାଞ୍ଚଳ(Com Belt)

ଫ୍ଲୋରିଡ଼ାର ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ

୬ । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା କୃଷି ଓ ଭାରତର କୃଷି ।



ଉପରୋକ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଦୁଇଟିରେ ଥିବା ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା ଓ ଭାରତର କୃଷି ସୟକ୍ଷୀୟ ଶବ୍ଦ ମାଧ୍ୟମରେ ପୂରଣ କର । ପରିଶେଷରେ ଏହି ଶବ୍ଦ ପୁଞ୍ଜି ଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଦୁଇ ଦେଶର କୃଷି ଉପରେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ବିବରଣୀ ଲେଖ ଶ୍ରେଣୀରେ ରଖ ।

୭ । ଉତ୍ତର ଆମେରିକା ମହାଦେଶର ରେଖାଙ୍କିତ ମାନଚିତ୍ରରେ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ସୀମା ଚିହ୍ନାଅ ଏବଂ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ମକା ଓ ଗହମ ଚାଷ ହେଉଥିବା ଅଞ୍ଚଳକୁ ସଙ୍କେତ ମାଧ୍ୟମରେ ଦର୍ଶାଅ।



ଚତୁର୍ଥ ଅଧ୍ୟାୟ

ଶିକ୍ସ



ତ୍ରମେ ପଢ଼ୁଥିବା ଏହି ବହିଟି କେଉଁ ସବୁ ପ୍ରକିୟା ଦେଇ ତୁମ ପାଖରେ ପହଞ୍ଛି, ଏ ବିଷୟରେ କେବେ ଭାବିଛ ? ପଥମେ କାଗଜ ତିଆରି ହୋଇଛି । କାଗଳ ଉପରେ ପାଠ ଓ ଚିତ୍ର ଆଦି ଛପା ଯାଇଛି ଏବଂ ପରେ ବନ୍ଧେଇ ହୋଇ ପୃଞ୍ଚକ ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ଏକ ସ୍ୱବୀର୍ଘ ପକ୍ରିୟାକରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହା ସୟବ ହୋଇଛି । ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ଯାତ୍ରାର ଶୁଭାରୟ ଗଛରୁ ହିଁ ହୋଇଛି । ପ୍ରଥମେ ଗଛ କଟାଯାଇଛି ଏବଂ ବୃହା ହୋଇ କାଗଜକଳକୁ ଆସିଛି । ସେଠାରେ ଏହାକୁ କାଠମୟରେ ପରିଶତ କରାଯାଇଛି । କାଠମଞରେ କିଛି ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ ମିଶାଯାଇ କଳରେ କାଗଜ ପ୍ରୟୁତ ହୋଇଛି । ଏହି କାଗଜକୁ ମୁଦ୍ରଶାଳୟକୁ ଅଶାଯାଇ ସୃତ୍ତ ରାସାୟନିକ କାଳି ସାହାଯ୍ୟରେ ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି କରି ଅକ୍ଷର ଛପା ଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଚିତ୍ର ଓ ମାନଚିତ୍ର ଆଦି ମଧ ଅଙ୍କିତ ହୋଇ କ୍ରମାନ୍ୟରେ ଛପା ପୃଷାଗୁଡ଼ିକ୍ ବନ୍ଧେଇ କରାଯାଇ ମୁଦ୍ରଶାଳୟରୁ ବନ୍ଧାପୁଞ୍ଚକ ଗୁଡ଼ିକ ବଜାରକୁ ଆସିଛି । ପରିଶେଷରେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚଛି ।

ବାୟବରେ ପ୍ରକୃତିରୁ ମିଳୁଥିବା ଅଧିକାଂଶ ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଭାବେ ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ନୁହେଁ । ମାତ୍ର ଯେଉଁ ପ୍ରକୃତି ହଇ ଜିନିଷଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର ହୋଇପାରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରାଥମିକ ଉପ୍ତାଦ କୁହାଯାଏ । ଯଥା- ଫଳ, ମୂଳ ଇତ୍ୟାଦି । ବିଭିନ୍ନ ଉଦ୍ୟୋଗ ବା (Proccessing) ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଏଗୁଡ଼ିକର ରୂପଗୁଣରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଳାପରେ ହିଁ ଆମର ବ୍ୟବହାର ଉପଯୋଗୀ ହୋଇଥାନ୍ତି । ସୁତରାଂ ଉଦ୍ୟୋଗ (ଶିଳ୍ପ) ବା ଦ୍ୱିତୀୟକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ କଞ୍ଚାମାଳକୁ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ (ଉପଭୋଜାମାନଙ୍କ ପାଇଁ) ଉପଯୋଗୀ ଦ୍ରବ୍ୟରେ ପରିଣତ କରିଥାଏ । ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନାରୁ କାଣିଛେ ଯେ, କାଠମଣ୍ଡରୁ କାଗଜ, କାଗଜରୁ ବହି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ (ମଷରୁ କାଗକ ଓ କାଗକରୁ ବହି) ଦୁଇଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟଭୁକ୍ତ ।

ତ୍ରମପାଇଁ କାମ :

ତୁମେ ପିନ୍ଧୁଥିବା ସୂତ। ସାର୍ଟଟି କପାରୁ ସାର୍ଟରେ ପରିଶତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ସବୁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟ ଦେଇ ଯାଇଛି ସେଗୁଡ଼ିକ ବର୍ଷନା କର । କାଠମଣ୍ଡରୁ କାଗକ ବା ସୂତାରୁ ଲୁଗା ତିଆରି ହେବା ପ୍ରକ୍ରିୟାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଏଗୁଡ଼ିକର ମୂଲ୍ୟବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ । ଲୁହାପଥର ସେତେବେଳେ ଇସାତରେ ପରିଶତ ହୁଏ

ସେତେବେଳେ ଏହାର ଉପଯୋଗିତା ଓ ମୂଲ୍ୟରେ ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଥାଏ । ଇସାତରୁ ଯେତେବେଳେ କଳକବ୍ଳା ଏବଂ ଯବପାତି ବା ଦ୍ରବ୍ୟ (ଘଣ୍ଟା ଇତ୍ୟାଦି) ତିଆରି ହୁଏ, ସେଗୁଡ଼ିକର ମୂଲ୍ୟ ଆହୁରି ବଢ଼ିଯାଏ । ତେଣୁ କଞ୍ଚାମାଲ ତୁଳନାରେ ପ୍ରୟୁତ ସାମଗ୍ରୀ ଗୁଡ଼ିକର ମୂଲ୍ୟ ଏବଂ ଉପଯୋଗିତା ଅଧିକ ରହେ । ବିଭିନ୍ନ ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥା ବା କଳକାରଖାନାରେ କଞ୍ଚାମାଲରୁ ଆବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀମାନ ପ୍ରୟୁତ କରାଯାଏ ।

ଯେଉଁ ଆର୍ଥନୀତିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଦ୍ୱାର। ନୂତନ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସହ ଖଣିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଉତ୍ତୋଳନ ତଥା ସେବା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଏ, ତାହାକୁ **ଶିଳ୍ପ** କୁହାଯାଏ । ଉବାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଲୌହଇସାତ ଶିଳ୍ପରୁ ବିଭିନ୍ନ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ । କୋଇଲାଖନନ ଶିଳ୍ପରେ କୋଇଲା ଉତ୍ପାଦନ ବା ଉତ୍ତୋଳନ କରାଯାଏ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ଶିଳ୍ପରେ ସେବା ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ପରିବହନ, ଯୋଗାଯୋଗ ଆଦି ସେବାକୁ ଶିଳ୍ପର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ।

ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷା ଦ୍ୱାରା ଲୋକଙ୍କୁ କର୍ମ ସଂସ୍ଥାନ ମିଳିଥାଏ ଏବଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ବ୍ୟବସାୟ ବାଣିଜ୍ୟ କାରବାର ବୃଦ୍ଧିପାଏ । ଦେଶର ଆୟ ମଧ୍ୟ ବଢ଼େ । ଜଣେ ଶିଳ୍ପଶ୍ରମିକ କୃଷି ଶ୍ରମିକଠାରୁ ନିଷ୍ଟିତ ଭାବେ ଅଧିକ ମକୁରୀ ପାଇଥାଏ। ଶିହାୟନ ବେଶକୁ ଅର୍ଥନୈତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମୃଦ୍ଧ କରେ। ମନେରଖ: ଶିହାୟନ - ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଶିହ ପ୍ରତିଷା ଦ୍ୱାରା ଦେଶର ଅର୍ଥନୈତିକ ବିକାଶ ସାଧନକୁ ଶିହାୟନ କୁହାଯାଏ।

<mark>ଶିହର ଶ୍ରେଣୀ ବିଭାଗ :</mark> କଞ୍ଚାମାଲ, ଆକାର ଏବଂ ମାଳିକାଟା ଭିଭିରେ ଶିହକୁ ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ ।

କଞାମାଲର ପ୍ରକାର ଦୃଷ୍ଠିରୁ ସମୟ ଶିଳକୁ କ୍ଷିଭିଭିକ, ଖଣିକଭିଭିକ, କଙ୍କଲଭିଭିକ ଏବଂ ସମୁଦ୍**ଭିତିକ** ଶିହରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଏ । କୃଷିଭିତିକ ଶିନ୍ମଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାଣୀ ଓ ଉଦ୍ଭିଦ ଆଧାରିତ ବୟୁକୁ କଞ୍ଚାମାଲ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି 🏿 ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ, ଖାଇବା ତେଲ ଉତ୍ପାଦନ, କାର୍ପାସ ବୟନ, ଦୁଗ୍ଧ ଜାତ ପଦାର୍ଥ ପୁୟୃତି ଓ ଚମଡ଼ାଶିକ ଆଦି କୃଷିଭିଭିକ ଶିକ୍ତର କେତେକ ଉଦାହରଣ । ଖଣିକ ଭିଭିକ ଶିହ୍ମଗୁଡିକ ମୌଳିକଶିହ ଭାବେ ପରିଗଣିତ । ଏଗୁଡ଼ିକ ବିଭିନ୍ନ ଖଣିକ ପବାର୍ଥିକୁ କଥାମାଲ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ଏଥିରୁ ପୃଷ୍ତ ସାମଗ୍ରୀ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶିଳ୍ପରେ କଥାମାଲ ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ। ଉଦାହାରଣ ସୂର୍ପ, ଲୁହାପଥରରୁ ପୁୟୁତ ଲୁହା ଖଣିଇଭିଭିକ ଶିଳ୍ପର ଉତ୍ପାଦ । ଏହି ଲହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସାମଗୀ ପୁଞ୍ଚତ କରିବା ପାଇଁ କଞାମାଲ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ଭାରୀ ଯନ୍ତଯାତି, ରେଳଡ଼ବା ନିର୍ମାଣ ତଥା ଚଳଚାହାଚ କାରଖାନା ଆଦିରେ ଲୁହା ମୁଖ୍ୟ କଥାମାଲ ଅଟେ ।

ସମୁଦ୍ର ଭିତ୍ତିକ ଶିନ୍ଥରେ ସାଗର ତଥା ମହାସାଗରରୁ ଉପଲନ୍ଧ ବିଭିନ୍ନ ପଦାର୍ଥକୁ କଞ୍ଚାମାଲ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । ସାମୁଦ୍ରିକ ଖାଦ୍ୟଉଦ୍ୟୋଗ ଏବଂ ମାଛତେଲ ଉଦ୍ୟୋଗ ଏହାର ଉଦାହରଣ ।

କଙ୍ଗଲ ଭିଭିକ ଶିଞ୍ଚରେ କଙ୍ଗଲରୁ ମିଳୁଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପଦାର୍ଥକୁ କଞ୍ଚାମାଲ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ । କାଠମଞ୍ଚ ଓ କାଗଜ ଶିଛ, ଔଷଧ ପ୍ରସ୍ତୁତକାରୀ ଶିଛ, ଆସବାବ ଓ ଗୃହନିର୍ମାଣ ଶିହ୍ଚ ଗୁଡ଼ିକ ମୁଖ୍ୟତଃ କଙ୍ଗଲଜାତ ପଦାର୍ଥ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଉପଭୋକ୍ତାନାନଙ୍କର ପୃତ୍ୟକ୍ଷ ଉପଭୋଗ ପାଇଁ ପ୍ରଷ୍ଟୁତ କରୁଥିବା ଶିଳ୍ପକୁ ଉପଭୋକ୍ତା ଦ୍ରବ୍ୟ ଉପ୍ତାଦନକାରୀ ଶିଳ ଭାବେ ପରିଗଣିତ କରାଯାଏ । ଖାଇବା ତେଲ, ଚା,. ସାବୁନ, ପାଉଁରୁଟି, ବିୟୁଟ୍, ରେଡ଼ିଓ ଓ ଟେଲିଭିଜନ ଆଦି ଶିଳ ଏହି ଶେଣୀର ଅନ୍ତର୍ଗତ ।

ଆକାର : ଶିକ୍ତର ଆକାର କହିଲେ ଏଥିରେ ବିନିଯୁକ୍ତ ପୁଞ୍ଜି ପରିମାଣ, ଶ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା ଓ ଉତ୍ପାଦନ ପରିମାଣକୁ ବୁଝାଏ । ଆକାର ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଶିକ୍ତ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ଷୁଦ୍ରଶିନ୍ଧ ଓ ବୃହତ୍ତ ଶିନ୍ଧ ଏହିପରି ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ । କୁଟୀର ଶିନ୍ଧ ତଥା ଗୃହଦ୍ୟୋଗ ଶିନ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ଏକ ପ୍ରକାର କ୍ଷୁଦ୍ରଶିନ୍ଧ ଭାବେ ପରିଗଣିତ । ଏଥିରେ କାରିଗର ତଥା ପରିବାର ଲୋକେ ହାତରେ ବିଭିନ୍ନ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାନ୍ତି । ଝୁଡ଼ି ବୁଣା, ମାଟିହାଣ୍ଡି ପ୍ରସ୍ତୁତି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହସ୍ତଶିନ୍ଧଗୁଡ଼ିକ କୁଟୀର ଶିନ୍ଧ ଅନ୍ତର୍ଗତ । କ୍ଷୁଦ୍ରଶିନ୍ଧର ଉଦାହରଣ - ଘଣ୍ଟା , ରେଡ଼ିଓ, ଟିଭି. ଇତ୍ୟାଦି ।

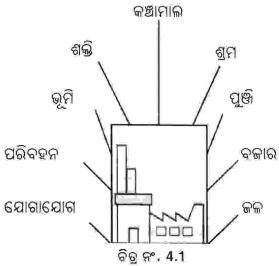
ବୃହତ୍ ଶିଳ୍ପ ପୂଳନାରେ କ୍ଷୁଦ୍ରଶିଳ୍ପରେ ଅଟ ପୁଞ୍ଜିନିବେଶ ସହ ସୀମିତ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ । ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନକ୍ଷମ ବୃହତଶିଳ୍ପ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ ଓ ଉନ୍ନତ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଥାଏ । ରେଶମ ବୟନ ତଥା ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ଆଦି କ୍ଷୁଦ୍ରଶିଳ୍ପ ଅନ୍ତର୍ଗତ । ମଟରଗାଡ଼ି ଓ ଭାରୀ ଯନ୍ତପାତି ନିର୍ମାଣ ବୃହତ୍,ଶିଳ୍ପର ଉଦାହରଣ ।

ତ୍ରମପାଇଁ କାମ :

ଷୁଦ୍ରଶିକ-ବୃହତଶିକ-କୁଟାର ଶିକ-ପ୍ରତ୍ୟେକରୁ ୩ଟି ଲେଖାଏଁ ଉଦାହରଣ ଦିଅ । ମାଲିକାନ। :- ମାଲିକାନା ଦୃଷିରୁ ଶିଳ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟକ୍ତି (ଘରୋଇ) ମାଲିକାନା, ସରକାରୀ ମାଲିକାନା, ଦ୍ୱେତ ମାଲିକାନା ଓ ସମବାୟ ସଂସ୍ଥାରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବା ଏକାଧାକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମିଳିତ

ମାଲିକାନାରେ ତାଲୁଥିବା ଶିଳ୍ପ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ବ୍ୟକ୍ତି ମାଲିକାନାଭୁକ୍ତ ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥା । ଉଦାହରଣ : ତାତା ଲୌହ-ଇସାଡ କାରଖାନା । ସରକାରୀ ଶିଳ୍ପ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ମାଲିକାନା ଓ ପରିଚାଳନା ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ । ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ ଏରୋନଟିକ୍ସ୍ ଲିମିଟେଡ୍ (HAL), ଭାରତୀୟ ଇସାତ ନିଗମ (SAIL) ଆଦି ସରକାରୀ ମାଲିକାନାଭୁକ୍ତ ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥା । ଦ୍ୱିତ ମାଲିକାନା ଭୁକ୍ତ ଶିଳ୍ପ ସଂସ୍ଥା ଗୁଡ଼ିକ ଉଭୟ ସରକାରୀ ଓ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ବା ଏକାଧ୍ୟକ ଚ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମିଳିତ ତଭ୍ୱାବଧାନ ଓ ମାଲିକାନାରେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥାଏ । ମାରୁତି ଉଦ୍ୟୋଗ, ଏହାର ଏକ ଉଦାହରଣ । ସମବାୟ ଶିଞ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ କଞାମାଲ ଉପାଦନକାରୀ ବା ଯୋଗାଣକାରୀ ଶ୍ରମିକ କିୟା ଉଭୟଙ୍କ ମାଲିକାନାରେ ପରିଚାଳିତ ହୋଇଥାଏ । ସୟଲପୁରୀ ବସ ଶିଞ ଓ ଅମୁଲ ଦୁଗୁ ଉପ୍।ଦନକାରୀ ସଂସ୍ଥା (Anand Milk Union Limited) ଆଦି ସମବାୟ ସଂସ୍ଥାର ଉଦାହରଣ ।

ଶିହ ପ୍ରତିଷାନର ଅବସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା କାରକ : କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ଶିହାନୁଷାନ ଗଡ଼ିଉଠିବା ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ କାରକ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ କଞାମାଳର ଉପଲହି, ଜମି, ଜଳ, ଶ୍ରମିକ, ଶକ୍ତି, ପୂଞ୍ଜି, ପରିବହନ ଓ ବଳାର ଆଦିର ଭୂମିକା ବେଶ୍ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଷ । ଏହି ସମୟ କାରକ ସହକ ଓ ସୁଲଭରେ ମିଳୁଥିବା ସ୍ଥାନରେ ଶିହସଂସ୍ଥା ପ୍ରତିଷା କରାଯାଇଥାଏ । ଅନୁନ୍ତ ଅଞ୍ଚଳରେ ଶିହାନୁଷାନ ସେପରି ପ୍ରତିଷା ହୋଇପାରିବ ସେଥିପାଇଁ ସରକାର ରିହାତି ହାରରେ ଶକ୍ତି, ସ୍ୱମନୁଲ୍ୟରେ ପରିବହନ ଓ ଅନ୍ୟାବ୍ୟ ଆନୁସଙ୍ଗିକ ସୁବିଧା ଯୋଗାଇ ଦେଇଥାନ୍ତି । ଶିହାୟନ ହିଁ ଅନେକ ଷେତ୍ରରେ ସହର ଓ ନଗର ଆଦିର ବିକାଶ ଓ ଅଭିବୃଦ୍ଧିର କାରଣ ହୋଇଥାଏ ।



ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷାନର ଅବସ୍ଥିତିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା କାରକ ସମୂହ

ଶିଳ୍ପ ବ୍ୟବସ୍ଥା - Industrial System - ଏକ ଶିଳ୍ପ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନିବେଶ (Input) ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ଓ ଉତ୍ପାଦକୁ ନେଇ ଗଢ଼ା । ନିବେଶ କହିଲେ କଞାମାଲ, ଶ୍ରମିକ, ଭୂମି, ପରିବହନ, ଶକ୍ତି, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆଧାରିକ ସଂରଚନା ଓ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ବିନିଯୁକ୍ତ ପୁଞ୍ଜିକୁ ବୁଝାଏ ।

ତୁମପାଇଁ କାମ :

ଗୋଟିଏ ଚମଡ଼। ଯୋତା ପାଇଁ ନିବେଶ, ଉତ୍ପାଦ ଏବଂ କେଉଁ କେଉଁ ପୁକ୍ରିୟାର ଆବଶ୍ୟକତା ପଡ଼େ ସେଗୁଡ଼ିକର ଅବତାରଣା କର । ଆଧାରିକ ସଂଉଚନା : ବିଦ୍ୟୁତିକରଣ, ଯୋଗା-ଯୋଗ, ସଡ଼କ ଓ ରେଳପଥ, ଶିକ୍ଷାନୁଷାନ, ଚିକିଥାଳୟ ଇତ୍ୟାଦି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଆଧାରିକ

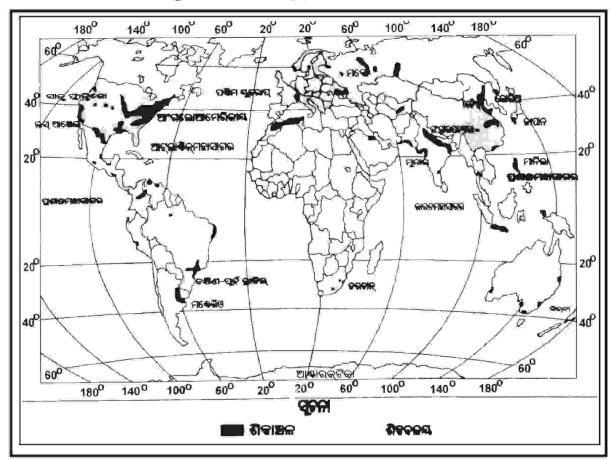
ସଂରଚନା କୁହାଯାଏ । ଉତ୍ପାଦନ ଦକ୍ଷତା ଓ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ବିକାଶ ପାଇଁ ଏ ଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରସାର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ ଅଟେ ।

ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥାରେ କଞ୍ଚାମାଲରୁ ଉତ୍ପାଦ ସୃଷ୍ଟି ହେବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟପନ୍ଥା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତାକୁ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କୁହାଯାଏ । ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥାରୁ ସର୍ବଶେଷରେ ବାହାରୁଥିବା ଉତ୍ପାଦିତ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଉତ୍ପାଦ କୁହାଯାଏ ଏବଂ ଏଥରୁ ଆୟ ମିଳିଥାଏ । ଏକ କାର୍ଯାସ ଶିଳ୍ପରେ ତୂଳା, ମାନବଶ୍ରମ, ଯବ୍ରପାତି ଓ ପରିବହନ ଖର୍ଚ୍ଚ ଆଦି ନିବେଶ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ତୁଳାଭିଣା, ସୂତାକଟା, ଲୁଗାବୁଣା, ରଂଗଲଗା, ଛାପାକାର୍ଯ୍ୟ ଓ ସିଲାଇ ଆଦି ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣର ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ପର୍ଯ୍ୟାୟ । ତୁମେ ପିନ୍ଧୁଥିବା ଡେସ ଏହାର ଉତ୍ପାଦ ।

ପାଖାପାଖି ପ୍ରତିଷିତ ଅନେକ ଶିଳ୍ପଂସ୍ଥା ପରସ୍କର ନିକଟ ଅବସ୍ଥାନର ଫାଇବା ହାସଲ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଶିଳାଞ୍ଚଳ ଗଡ଼ିଉଠେ । ପୃଥ୍ବୀର ପ୍ରମୁଖ ଶିଳାଞ୍ଚଳ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତର ଆମେରିକାର ପୂର୍ବାଂଶ, ପଣିମ ଓ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ୟୁରୋପ, ପୂର୍ବ ୟୁରୋପ ଓ ପୂର୍ବ ଏସିଆ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ । ମୁଖ୍ୟ ଶିଳାଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକ ନାତିଶୀତୋଷ ଅଞ୍ଚଳ, ସାମୁଦ୍ରିକ ବନ୍ଦର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳ ଓ ସର୍ବୋପରି କୋଇଲା ମିଳୁଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ ଗଡ଼ିଉଠିଛି ।

ଭାରତରେ ମଧ୍ୟ କେତେକ ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ ଗଢ଼ିଉଠିଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ମୁୟାଇ-ପୁଣେ ଶିଳ୍ପାଞ୍ଚଳ, ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ- ତାମିଲନାଡୁ ଅଞ୍ଚଳ, ହୁଗୁଳି ଅଞ୍ଚଳ, ଅହମଦାବାଦ-ଭଦୋବରା ଅଞ୍ଚଳ, ଛୋଟନାଗପୁର ଅଞ୍ଚଳ, ଗୁଡ଼ଗାଓଁ-ଦିଲ୍ଲୀ- ମିରଟ୍ ଅଞ୍ଚଳ ଏବଂ କୋଲାମ୍-ଥ୍ରୁଅନନ୍ତପୁରମ୍ ଶିଳପୁଞ ଆଦି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ବ ।

ପୃଥିବୀର ମୁଖ୍ୟ ଶିନ୍ଧାଞ୍ଚଳ



ମାନବିତ୍ର ନଂ. 4.1

ଶିହ ଦୂର୍ଘଟଣା : ଶିହସଂସ୍ଥାମାନଙ୍କରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ପୃଯୁକ୍ତି ଜ୍ଞାନକୌଶଳର ବିଫଳତା ବା ମାରାମ୍କ (Hazardous) ପଦାର୍ଥ ଗୁଡ଼ିକର ଦାୟିତ୍ହୀନ ବ୍ୟବହାର ଯୋଗୁଁ ଦୂର୍ଘଟଣାମାନ ଘଟିଥାଏ।

ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘଟିଥିବା ସବୁଠାରୁ ମର୍ମନ୍ତୁଦ ଶିଛ ବୁର୍ଘଟଣା (Bhopal Gas Tragedy) 1984 ମସିହା ଡ଼ିସେୟର 3 ତାରିଖ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିରେ ଆମ ଦେଶର ଭୋପାଳ ସହରରେ ଘଟିଥିଲା । ପ୍ରଯୁକ୍ତି ଜ୍ଞାନ କୌଶଳର ବିଫଳତା ଯୋଗୁ ଏଠାରେ ଅବସ୍ଥିତ ୟୁନିଅନ କାରବାଇଡ୍ ନାମକ କୀଟନାଶକ ଦ୍ରବ୍ୟ ତିଆରି କାରଖାନାରୁ ଅତି ବିଷାକ୍ତ ମିଥାଇଲ ଆଇସୋସାଇନେଟ୍ (Methyl Isocynate) ସହିତ ହାଇଡୋଜେନ ସିଆନାଇଡ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହାନିକାରକ ଗ୍ୟାସ ବାୟୁମଞ୍ଚଳକୁ ବାଲି ଆସିଥିଲା । 1989 ମସିହା ସୂଦ୍ଧା ଏଥି ଯୋଗୁ 3589 ଜଣ ମରିଥିବା ସରକାରୀ ପରିସଂଖ୍ୟାନରୁ ଜଣାପଡ଼େ । ମୃତ୍ୟୁମୁଖରୁ ବଞ୍ଯାଇଥିବା ହଳାର ହଳାର ଲୋକ ଏବେ ବି ଅନ୍ଧତ୍ୱ, ପ୍ରତିରୋଧକାରୀ ଶକ୍ତି ହୀନତା ଓ ବିଭିନ୍ନ ପେଟରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ।

2005 ମସିହା ଡ଼ିସେୟର 23 ଡାରିଖରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ଦୁର୍ଘଟଣାରେ ଚୀନ୍ର ଚୋଙ୍ଗିଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଗାଓକ୍ୱିଆଓ ଠାରେ ଗ୍ୟାସ୍ କୂପ ବିୟୋରଣ ଯୋଗୁ 243 ଲୋକଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ଏହାବ୍ୟତୀତ ପ୍ରାୟ 9000 ଲୋକ ଆହତ ହୋଇଗଳେ ଏବଂ ପ୍ରାୟ 64000 ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର କରାଯାଇଥିଲା । ବିୟୋରଣ ହେବା ପରେ ଦୌଡ଼ି ପଳାଇବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇନଥିବା ଲୋକମାନେ ହିଁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ଯେଉଁମାନେ ଯଥା ସମୟରେ ଯାଇପାରିଲେ ନାହିଁ ଖ୍ୟାସ୍ ପ୍ରଭାବରେ ସେମାନଙ୍କର ଆଖି, ଚର୍ମ ଓ ଫୁସ୍ଫୁସ୍ରେ ଜଳାପୋଡ଼ା ହୋଇଥିଲା ।

ଦୁର୍ଘଟଣ। ହ୍ରାସନିମତେ ପଦକ୍ଷେପ :

- ଶିଛାଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକୁ ଘନଜନବସତି ପୂର୍ଷ ଅଞ୍ଚଳଠାରୁ ଦୂରରେ ବସାଇଚା ଉଚିତ୍।
- କଳକାରଖାନା ନିକଟରେ ବସବାସ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶିକରେ ବ୍ୟବହୃତ ବା ଉତ୍ପାଦିତ ବିଷାକ୍ତ ପଢ଼ାଥିର ସଂରକ୍ଷଣ ତଥା ଦୁର୍ଘଟଣା ଘଟିଲେ ଏହାର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ପ୍ରଭାବ ସମ୍ପନ୍ଧରେ ସଚେତନ କରାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ।
- ଅଗ୍ନି ସତର୍କ୍ତା ତଥା ଅଗ୍ନି ନିର୍ବାପନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତିକରଣ ଆବଶ୍ୟକ ।
- ବିଷାକ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଗୁଡ଼ିକର ଭଞାର ସୀମିତ ହେବ।
 ଆବଶ୍ୟକ ।
- ଶିଳ୍ପାନୁଷ୍ଠାନ ମାନଙ୍କରେ ହଠାତ୍ ପ୍ରଦୂଷଣ ହେଲେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଡା'ର ଅପସାରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି-କରଣ ଆବଶ୍ୟଳ ।

ମୁଖ୍ୟ ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ବିତରଣ : ପୃଥିବୀର ପ୍ରଧାନ ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଲୌହ ଇମ୍ମାଡ, କାର୍ଯାସ, ସୂଚନା ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ । ଲୌହ-ଇମ୍ମାତ ଓ କାର୍ପାସ ଶିଳ୍ପ ବେଶ ପୁରୁଣା ହୋଇଥିବା ବେଳେ ସୂଚନା ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା ଶିଳ୍ପ ନୂତନଭାବେ ଗଢ଼ି ଉଠିଛି ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ କି ?

ନୂତନ ଭାବେ ଗଢ଼ି ଉଠିଥିବା ଶିଛକୁ 'ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ଶିଛ' (Sunrise Industry) ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଛି । ସୂଚନା ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା, ଆତିଥ୍ୟ (Hospitality) ଏବଂ ଶିକ୍ଷା ଆଦି ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ।

କର୍ମାନୀ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା, ଚୀନ୍, କାପାନ ଓ ରୁଷିଆରେ ବୃହତ୍ ଲୌହ-ଇସାତ କାରଖାନାମାନ ଗଢ଼ି ଉଠିଛି । ବୟନଶିଳ ଭାରତ, ଦକ୍ଷିଣ କୋରିଆ, କାପାନ ଓ ତାଇଞ୍ଜାନ ଆଦି ଦେଶରେ ଅଧିକ ଦେଖାଯାଏ । ସୂଚନା ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟାର ପ୍ରମୁଖ କ୍ଷେତ୍ର ଭାବେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ କାଳିଫର୍ଷିଆର (ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା) ସିଲିକନ ଉପତ୍ୟକା (Silicon Valley) ଓ ଭାରତର ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ।

ଲୌହ-ଇଷାତ ଶିତ୍ତ: ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶିତ୍ର ଭଳି ଲୌହ ଇଷାତ ଶିତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ନିବେଶ, ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ଏବଂ ଉତ୍ପାଦ ରହିଛି । ଏହା ଏକ ମୌଳିକ ଶିତ୍ର । ଏହାର ଉତ୍ପାଦକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶିତ୍ରରେ କଞ୍ଚାମାଲ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ଲୌହ-ଇୟାତ ଶିହରେ କଞ୍ଚାମାଲ ଭାବେ ଲୁହାପଥର, କୋଇଲା ଓ ଚୂନପଥର ସହିତ ଶ୍ରମ, ଯୁଞ୍ଜି, ଭୂମି ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆଧାରିକ ସଂରଚନା ନିବେଶ କରାଯାଏ । ଲୁହାପଥର ଅନେକ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଦେଇ ଇସାତରେ ପରିଶତ ହୁଏ । ପ୍ରଥମେ ଲୁହାପଥରକୁ ବ୍ଲାଷ୍ଟ ଫରନେସ୍ରେ ତରଳାଯାଏ । ପରେ ଏହାକୁ ଚିଶୁଦ୍ଧିକରଣ କରାଯାଏ । ଶେଷରେ ଏଥିରୁ ଉତ୍ପାଦ ଭାବେ ଉସାତ ମିଳିଥାଏ । ଏହି ଇସାତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଶିହରେ କଞ୍ଚାମାଳ ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।



ବ୍ଲାଷ୍ଟ ଫରନେସ୍ରେ ଲୁହାପଥରରୁ ଇୟାତ ଉପ୍।ଦନ

ଇୟାତ୍ ବେଶ୍ ଶକ୍ତ ଏବଂ ଏହାକୁ ସହକରେ ବିଭିନ୍ନ ଆକୃତି ଦିଆଯାଇପାରେ, କଟାଯାଇପାରେ ଏବଂ ତାରରେ ପରିଶତ କରିହୁଏ। ଏହା ସହିତ ମାଙ୍ଗାନିକ, ନିକେଲ ଓ କ୍ରୋମିୟମ ଆଦି ଧାତୁ ଖୁବ୍ କମ୍ ମାତ୍ରାରେ ମିଶାଇ ସ୍ୱତଃ ଧରଣର ଇସାତ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଏ। ଏଗୁଡ଼ିକ୍ ମିଶ୍ରଧାତୁ (Alloy) କୁହାଯାଏ। ଏହି ମିଶ୍ରଧାତୁଯୁକ୍ତ ଇସାତ ଅଧିକ ଶକ୍ତ ଓ ମଳକୁତ । ଏଥିରେ କଳଙ୍କି ପ୍ରାୟ ଲାଗେ ନାହିଁ।

ଇୟାତ ଆଧୁନିକ ଶିଚ୍ଚଳଗତର ମେରୁଦଣ ସଦୃଶ । ଆମେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ପ୍ରାୟ ସମୟ ଜିନିଷ ଲୌହଇୟାତରେ ତିଆରି ବା ଲୌହ-ଇୟାତରେ ପ୍ରୟୁତ କଳକବ୍ଜା ବା ଯନ୍ତପାତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୟୁତ ହୋଇଛି । ଜଳଜାହାଜ, ରେଳଗାଡ଼ି, ଟ୍ରକ୍, ବସ୍, ଅଟୋ, ସାଇକେଲ ଆଦି ପରିବହନ ସବାରୀଗୁଡ଼ିକ ମୁଖ୍ୟତଃ ଲୌହ-ଇୟାତରେ ତିଆରି । ଏପରିକି ଛୁଞ୍ଚ, ସେଫ୍ଟିପିନ୍ ମଧ୍ୟ ଇୟାତରୁ ତିଆରି । ତୈଳଖଣି ଖନନ କାର୍ଯ୍ୟ ଇୟାତ-ନିର୍ମିତ ଯନ୍ତପାତି ମାଧ୍ୟମରେ ହୋଇଥାଏ । ଚାଷ୍ଠକାର୍ଯ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଇୟାତ ଯନ୍ତପାତି ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ବିଶାଳ ଓ ସୁଉଚ୍ଚ ଅଟାଳିକାମାନ ଇୟାତ ଫ୍ରେମ୍ ଉପରେ ହିଁ ଗଢ଼ି ଉଠିଥାଏ ।

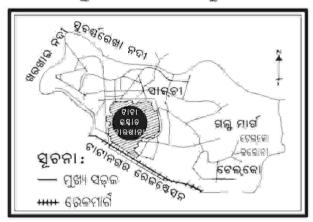
1800 ମସିହା ପୂର୍ବରୁ କଞ୍ଚାମାଲ, ଶକ୍ତିଯୋଗାଣ ତଥା ପ୍ରବାହିତ ମଧୁର ଜଳ ଥିବା ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଲୌହ-ଇସାତ କାରଖାନାଗୁଡ଼ିକ ଗଡ଼ି ଉଠିଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ କୋଇଲାଖଣି ଅଞ୍ଚଳ, କେନାଲ ଓ ରେଳପଥର ସୁବିଧା ଥିବା ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକ ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେଲା । 1950 ମସିହାପରଠାରୁ ସାମୁଦ୍ରିକ ବନ୍ଦର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ବିଞାର୍ଷ ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୌହ-ଇସାତ କାରଖାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଲା । କାରଣ ଏହି ସମୟରେ ଲୌହ-ଇସାତ କାରଖାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଲା । କାରଣ ଏହି ସମୟରେ ଲୌହ-ଇସାତ କାରଖାନାଗୁଡ଼ିକ ଅତି ବିଶାଳ ଆକାର ବିଶିଷ ହେବା ସହ ଲୁହାପଥର ବିଦେଶରୁ ଆମଦାନୀ କରିବାକୁ ହେଲା ।

ଭାରତରେ ଲୌହ-ଇସାତ କାରଖାନାଗୁଡ଼ିକ ମୁଖ୍ୟତଃ କଞ୍ଚାମାଲ, ଶୟା ଶ୍ରମିକ, ପରିବହନ ଓ ବଳାର ସୁବିଧାଥିବା ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଛି । ଭିଲାଇ, ଦୁର୍ଗାପୁର, ବର୍ଷପୁର, ଜାମସେଦପୁର, ରାଉଲକେଲା, ବୋକାରୋ ଭଳି ସବୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ଇସାତ ଶିଛ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଚାରୋଟି ରାଜ୍ୟ ଯଥା - ପଣିମବଙ୍ଗ, ଝାଡ଼ଖୟ, ଓଡ଼ିଶା ଓ ଛତିଶଗଡ଼ରେ ଅବସ୍ଥିତ । ସ୍ଥାନୀୟ ସୟଳ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି କର୍ଷାଟ୍ୟର ଭବ୍ରାବତୀ ଓ ବିଜୟନଗର, ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶର ବିଶାଖାପାଟଣା ଓ ତାମିଲନାଡର ସାଲେମ୍ ଠାରେ ଅନ୍ୟ କେତୋଟି

ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କେନ୍ଦ୍ର ଗଢ଼ିଉଠିଛି । ଭାରତର ଇସାତ୍ ଉତ୍ପାଦନ 1947 ମସିହାରେ ମାତ୍ର ଏକ ନିୟୂତ ଟନ୍ ଥିଲାବେଳେ ଏହା ଏବେ ବହୁଗୁଣିତ ହୋଇଅଛି ।

ଟାଟା ଲୌହ-ଇୟାତ କାରଖାନା, ଜାମସେଦପୁର :

1947 ମସିହା ପୂର୍ବରୁ ଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର, ଲୌହ-ଇୟାଡ କାରଖାନା ଥିଲା । ଏହା ଟାଟା ଲୌହ ଇୟାଡ କାରଖାନା ଥିଲା । ଏହା ଟାଟା ଲୌହ ଇୟାଡ କାରଖାନା ବା ଟିୟୋ (TISCO) ଭାବେ କଣା । ସ୍ୱାଧୀନତା ପରେ ସରକାରଙ୍କ ଉଦ୍ୟମରେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଲୌହ-ଇୟାଡ କାରଖାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଗଲା । 1907 ମସିହାରେ ସୁବର୍ଷରେଖା ଓ ଖରଖାଇ ନଦୀ ଦ୍ୱ୍ୟର ସଂଗମ ସ୍ଥଳରେ ଅବସ୍ଥିତ ସାକରିଠାରେ ଏହି ଟାଟା ଲୌହ-ଇୟାଡ କାରଖାନା ପ୍ରତିଷିତ ହୋଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଜାମସେଦଜୀ ଟାଟାଙ୍କ ନାମାନୁସାରେ ଏହା ଜାମସେଦପ୍ରର ନାମରେ ନାମିତ



ଚିତ୍ର ଟଂ. 4.3 (ଜାମସେବପୁର ଲୌହ ଇୟାତ କାରଖାନାର ଅବସ୍ଥିତି)

ହେଲା । ଭୌଗୋଳିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଜାମସେଦପୁର ହିଁ ଦେଶର ସବୁଠାରୁ ସୁବିଧାଜନକ ସ୍ଥିତିରେ ଥିବା ଲୌହ–ଇସାଡ କେନ୍ଦ୍ର । (ଜାମସେଦ୍ପୁର ଝାଡ଼ଖଣ ରାଜ୍ୟର ସିଂହଭୂମି ଜିଲ୍ଲାରେ ଅବସ୍ଥିତ) ।

ଅନେକ କାରଣରୁ ସାକଚିଠାରେ ଇସାଡ କାରଖାନା ବସାଇବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଗଲା । ଏହି କେନ୍ଦ୍ରଟି ସେ ସମୟର ବେଙ୍ଗଲ-ନାଗପୁର ରେଳପଥର (B.N.R.J) ବା (ଚର୍ତ୍ତମାନର ହାଓଡ଼ା-ମୁୟାଇ ରେଳପଥ) କାଳିମାଟି ଷ୍ଟେସନ ଠାରୁ ମାତ୍ର 32 କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ଥିଲା । ଏହାର ପାଖାପାଖି ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୁହାପଥର, କୋଇଲା ଓ ମାଙ୍ଗାନିକ୍ ଗଛିତ ଥିବାବେଳେ ଅନତି ବରରେ ଅବସ୍ଥିତ କୋଲକାତା

ନଗରୀ ବିଶାଳ ବଳାରର ସୁବିଧା ଯୋଗାଇଦେଲା । ଏହି ଶିହ୍ଧକେନ୍ଦ୍ର ଝରିଆରୁ କୋଇଲା ଏବଂ ଓଡ଼ିଶା ଓ ଛତିଶଗଡ଼ରୁ ଲୁହାପଥର, ତୂନପଥର, ଡ଼ୋଲୋମାଇଟ୍ ଓ ମାଙ୍ଗାନିଜ ଆଣିଥାଏ । ଖରଖାଇ ଓ ସୁବର୍ଷରେଖା ନଦୀ ବ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ରୁର ଜଳ କାରଖାନାକୁ ଯୋଗାଇ ବିଆଗଲା । ଟାଟା ଲୌହ ଇୟାତ କାରଖାନାର ନିଳସ୍ୱ ବିଦ୍ୟୁତ୍କେନ୍ଦ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଛି । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହାର ବିକାଶ ପାଇଁ ସରକାରୀ ପ୍ରୋସାହନ ଯୋଗୁ ଯଥେଷ ପୁଞ୍ଜି ମିଳିପାରିଛି । ଟାଟା ଲୌହ-ଇସାତ ଶିହ୍ଧ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଜାମସେବପୁର ଠାରେ ଆହୁରି ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଶିହ୍ସଂସ୍ଥା ଗଢ଼ି ଉଠିଛି । ସେଗୁଡ଼ିକ ମୁଖ୍ୟତଃ ରାସାୟନିକ ଦୃବ୍ୟ, ଟ୍ରକ ମଟରଗାଡ଼ି ଯବ୍ଧାଂଶ, କୃଷି ଯବ୍ଧପାତି, ରେଳଧାରଣା, କୃଷି ଯବ୍ଧଯାତି ଓ ଉପକରଣ, କଳକବଳା, ଟିଶ୍ରବଦର, କେବୁଲ ଓ ତାର ଆଦି ଉପ୍ରାଦନ

ଲୌହ-ଇୟାତ କାରଖାନାର ବିକାଶ ଭାରତରେ ଦୁତ ଶିକ୍ଷ ବିକାଶର ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଦେଲା । ଆମ ଦେଶର ପ୍ରାୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ସେମାନଙ୍କର ମୌଳିକ ଆଧାରିକ ସଂରଚନା ନିମନ୍ତେ ଲୌହ-ଇୟାତ ଶିକ୍ଷ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଭାରତୀୟ ଲୌହ-ଇୟାତ ଶିକ୍ଷ ଉଭୟ ବୃହତ୍ ସମନ୍ତିତ ଇୟାତ୍ ସଂସ୍ଥା ତଥା କ୍ଷୁଦ୍ର ଇୟାତ କାରଖାନାମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ । ଏହା ସହିତ ଦ୍ୱିତୀୟକ ଉତ୍ପାଦନକାରୀ ସଂସ୍ଥା, ରୋଲିଂମିଲ୍ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆନୁସଙ୍ଗିକ ଶିକ୍ଷ ମଧ୍ୟ ସଂପୃକ୍ତ ।

ତୁମପାଇଁ କାମ :

ଭୀରତର ଏକ ରେଖାଙ୍କିତ ମାନଚିତ୍ରରେ ଟିୟୋକୁ କଞ୍ଚାମାଲ ଯୋଗାଉଥିବା ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକର ଅବସ୍ଥିତି ବର୍ଣାଅ । ପିଟ୍ସ୍ବର୍ଗ ଲୋହ ଇୟାତ୍ କାରଖାନା : ଏହା ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ଏକ ଗୁରୁପ୍ପୂର୍ଷ ଇୟାତନଗରୀ । ପିଟ୍ସବର୍ଗର ଅବସ୍ଥିତି ଇୟାତ ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ଅନୁକୂଳ

ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ଏଠାରେ କୋଇଲା ସମେତ କେତେକ କଞ୍ଚାମାଲ ସ୍ଥାନୀୟ ଭାବେ ମିଳିଥାଏ । ତେବେ ପିଟ୍ସବର୍ଗ ଠାରୁ 1500 କିଲୋମିଟର ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ ମିନେସୋଟାଗୁ ଲୁହାପଥର ଆସିଥାଏ । ଏହି ଲୁହାପଥର ଖଣି ଅଞ୍ଚଳରୁ ପିଟ୍ୟବର୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ଶଞ୍ଜା ପରିବହନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପଲବ୍ଧ । ଏହା ବୃହତ୍ ହ୍ରଦ ଜଳପଥ (The Great Lakes Water Way) ଭାବେ ପୃଥିବୀ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ବୃହତହ୍ରଦ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଟ୍ରେନ୍ ଯୋଗେ ଲୁହାପଥର ପିଟ୍ସବର୍ଗକୁ ଆସିଥାଏ । ଓହିଓ, ମନୋଗାହେଲା ଏବଂ ଆଲେଘେନି ନଦୀରୁ ପ୍ରଚୁର ଜଳ ମିଳିଥାଏ ।

ଏକେ ଖୁବ୍ କମ୍ ସଂଖ୍ୟାରେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଇୟାତ୍ ପ୍ରକଞ ପିଟସ୍ବଗିରେ ରହିଛି। ଏଗୁଡ଼ିକ ପିଟସ୍ବଗିର ଉଉରକୁ ମନୋଗାହେଲା ଓ

ଆଲେଘେନି ନଦୀ

ତୃମେ କାଣିଛ କି ?

ବୃହତ୍ ହ୍ରଦ (Great lakes) ଅନ୍ତର୍ଗତ ହ୍ରଦ ଗୁଡ଼ିକର ନାମ ହେଲା, ସୁପିରିଅର, ହ୍ୟୁରନ୍, ଓଷ୍ଟାରିଓ, ମିଚିଗାନ୍ ଏବଂ ଇରି । ସୁମିରିଅର ହ୍ରଦ ଏହି ପାଞ୍ଚଟି ହ୍ରଦ ମଧ୍ୟରେ ବୃହତ୍ତମ ।

ଉପତ୍ୟକାରେ ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣରୁ ଓହିଓ ନଦୀ କୂଳବର୍ତ୍ତୀ ନିମ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅବସ୍ଥିତ । ଏଠାରେ ଉତ୍ପାଦିତ ଇସ୍କାତ ଉଭୟ ଜଳପଥ ଓ ସ୍ଥଳପଥରେ ବଜାରକୁ ଆସିଥାଏ ।

ପିଟ୍ସବର୍ଗ ଅଞ୍ଚଳରେ ଇସାତଶିକ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବହୁ କଳକାରଖାନୀ ରହିଛି । ଏଗୁଡ଼ିକ ଇସାତ ବ୍ୟବହାର କରି ସେଥିରୁ ଅନେକ ପ୍ରକାରର କିନିଷ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥାନ୍ତି । ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ପରିବହନ ସରଞ୍ଜାମ, ଭାରୀ ଯନ୍ତପାତି ଓ ରେଳଧାରଣା ଆଦି ଉଲ୍ଲେଖସୋଗ୍ୟ ।

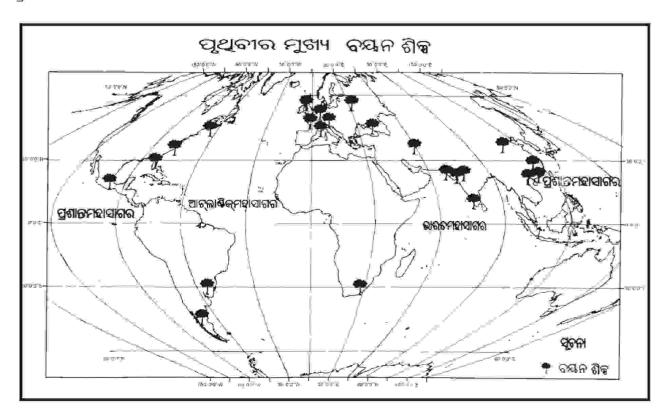
ବୟନ ଶିଳ : ସୂତାରୁ ଲୁଗା ବୁଣିବା ଏକ ପ୍ରାଚୀନ କଳା । ତୁଳା, ପଶମ, ରେଶମ ଓ ଝୋଟ ଆଦି ବ୍ୟବହାର କରି ବସ ତିଆରି କରାଯାଏ । ସୁତରାଂ ବୟନଶିଳ୍ପ କଞ୍ଚାମାଲ ଆଧାରରେ ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ କରାଯାଇପାରେ । ବୟନଶିଳରେ ବିଭିନ୍ନ ତନ୍ତୁ ହିଁ କଞ୍ଚାମାଲ ଭାବେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ । ତନ୍ତୁ ପ୍ରାକୃତିକ ଓ କୃତିମ ହୋଇପାରେ । ପଶମ, ରେଶମ, ତୁଳା, ଲିନେନ୍ ଓ ଝୋଟ ପ୍ରାକୃତିକ ତନ୍ତୁ ଅଟନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ତନ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ନାଇଲନ୍, ପଲିଷ୍ଟର,

କାର୍ପାସ ବୟନଶିକ ପୃଥିବୀର ଏକ ପୁରାତନ ଶିକ । ଅଷ୍ଟାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଶିକ୍ତବିପ୍ଲବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ପାସ ବସ୍ତ ହାତକଟା ସୂତା ଓ ହସ୍ତତନ୍ତ ସାହାଯ୍ୟରେ ବୁଣା ଯାଉଥିଲା । ଅଷ୍ଟାଦଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ କଳତନ୍ତ ଦ୍ୱାରା କାର୍ପାସ ବୟନ ଶିକ୍ତର ବିକାଶ ଆରୟ ହେଲା । ପ୍ରଥମେ ଗ୍ରେଟ୍ ବ୍ରିଟେନରେ ଓ ପରେ ବିଶ୍ୱର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳକୁ କଳତନ୍ତର ପ୍ରସାର ଘଟିଲା । ଅଧୁନା ଭାରତ, ବୀନ୍, ଜାପାନ ଓ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା କାର୍ପାସ ବସ ଉତ୍ପାଦନରେ ଅଗ୍ରଣୀ ଦେଶ ଭାବେ ପରିଗ୍ରଣିତ ।

ଉଉମମାନର କାର୍ପାସବସ ଉତ୍ପାଦନ କରିବାରେ ଭାରତର ଗୌରବମୟ ପରମ୍ପରା ରହିଛି । ବ୍ରିଟିଶ୍ ଶାସନ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତୀୟ ହାତବୁଣା ବସର ଏକ ସୁବିଥୀର୍ଣ୍ଣ ବଜାର ଥିଲା । ଢ଼ାକାର ମସ୍ଲିନ୍, ମସଲିପଟନମ୍ଭ ଚିନ୍ତେନ୍, କାଲିକଟ୍ର କାଲିକୋ ଏବଂ ସୁରତ୍ ଓ ଉଦୋଦରାର ସୁନାଜରି କାମ ବିଶିଷ୍ଟ କାର୍ପାସବସ ସେମାନଙ୍କ ଗୁଣବରା ତଥା ଡ଼ିକାଇନ୍ ପାଇଁ ସାରା ପୃଥିବୀରେ ଆଦୃତ ହୋଇ ପାରିଥିଲା । ତେବେ ହାତବୁଣା କାର୍ପାସବସ ବ୍ୟୟସାପେଷ ହେବା ସାଙ୍ଗକୁ ଅଧିକ ସମୟ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲା । ତେଣୁ ଅତିଶୀଘ ଶଥା ତଥା ଉନ୍ନତମାନର କପଡ଼ା ପ୍ରୟୁତ କରୁଥିବା ପାଷ୍ଟାତ୍ୟ ଜଗତର ଯବତାଳିତ ଓ ଆଧୁନିକ ବୟନଶିଳ ସହ ଭାରତୀୟ ପାରମ୍ପରିକ ହଥ୍ୟତବ ପ୍ରତିଯୋଗିଡା କରିପାରିଲା ନାହିଁ ।

1854 ମସିହାରେ ଭାରତର ପ୍ରଥମ ଆଧୁନିକ କାର୍ପାସ ବୟନଶିଛ ମୁୟାଇରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେଲା । ଏଠାକାର ଉଷ ଆର୍ଦ୍ଧ କଳଚାୟୁ, ଯନ୍ତପାତି ଆମଦାନୀ ପାଇଁ ବନ୍ଦର ସୁବିଧା, କଞ୍ଚାମାଲର ସୁଲଭତା ଏବଂ କୁଶଳୀ ଶ୍ରମିକ ଆଦି କାର୍ପାସବୟନ ଶିଛର ଦୁତ ଅଭିବୃଦ୍ଧିରେ ସହାୟକ ହେଲା ।

ପ୍ରାରୟରେ ଆହି ଜଳବାୟୁ, କୃଷ କାର୍ପାସ ମୃତ୍ତିକା ଯୋଗୁ ଅଧିକ କପା ଉତ୍ପାଦନ ଓ ଗମନାଗମନର ସୁବିଧା ଥିବାରୁ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଓ ଗୁଜରାଟରେ ଏହି ଶିହର ବିଶେଷ ପ୍ରସାର ଲାଭ କରିଥିଲା । ଆଜିକାଲି ଆହିତା କୃତ୍ରିମ ଉପାୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସୟବ ଏବଂ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ତୁଳାର ଓଜନ ହ୍ରାସ ପାଏ ନାହିଁ । ସୁତରାଂ ଆଜିକାଲି ଆମ ଦେଶର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଏହି ଶିହ ଗଢ଼ି ଉଠିଛି । କୋଏୟାଟୁର, କାନପୁର, ଚେନ୍ନାଇ, ଅହମଦାବାଦ, ମୁୟାଇ, କୋଲକାତା, ଲୁଧ୍ଆନା, ପୁତୃଚେରୀ ଓ ପାନିପତ୍ ଆଦି ଆମ ଦେଶର କେତେକ ପ୍ରମୁଖ କାର୍ପାସ ବୟନ ଶିହ୍ମକେନ୍ଦ୍ର ।



ମାନଚିତ୍ର ନଂ. 4.2

ଅହମଦାବାଦ : ଏହା ସାବରମତୀ ନଦୀ କୂଳରେ ଗୁଜରୀଟ ରାଜ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ । 1859 ମସିହାରେ ଏଠାରେ ପ୍ରଥମ କାର୍ଯାସ ବୟନ ଶିଳ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଅତି ଅଳ ସମୟରେ ଏହା ଦେଶର ଦ୍ୱିତୀୟ ମୁଖ୍ୟ କାର୍ପାସ ବୟନ କେନ୍ଦ୍ରରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲା । ଅହମଦାବାଦକୁ 'ଭାରତର ମାଞ୍ଚେଷର' ଆଖ୍ୟା ଦିଆଯାଇଥାଏ । ଏଠାକାର ଅନୁକୂଳ ଭୌଗୋଳିକ ପରିସ୍ଥିତି ହିଁ କାର୍ପାସ ବୟନ ଶିଳ୍ପର ବିକାଶ ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦାୟୀ । ଅହମଦାବାଦର ଚତୁଃପାର୍ଶ୍ୱରେ କପାଚାଷ ଅଞ୍ଚଳ ରହିଛି । ଏହା କଞ୍ଚାମାଲ ଯୋଗାଣକୁ ନିଷ୍ଟିତ କରିଛି । ଏହାର ଆର୍ଦ୍ର ଜଳବାୟୁ ସୂତାକଟା ଓ ଲୁଗାବୁଣା ପାଇଁ ବେଶ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ତ୍ରମପାଇଁ କାମ :

କୌଣସି ଦରଜୀ ଦୋକାନରୁ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର କପଡ଼ା ସଂଗ୍ରହ କର ଓ ସେଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ପାସ, ପଶମ, ନାଇଲନ୍ ଆଦି ଶ୍ରେଣୀ ଭୁକ୍ତ କର । ଏଥିରେ ବ୍ୟବହୃତ କଞ୍ଚାମାଲର ନାମ ଲେଖ । ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ସମତଳ ଭୂମିରେ କଳକାରଖାନା ବସାଇବା ସୁବିଧା ଜନକ ଅଟେ । ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ଗୁଜରାଟ ଘନ ଜନବସତି ଅଞ୍ଚଳ ହୋଇଥିବାରୁ କୁଶଳୀ ତଥା ଅର୍ଦ୍ଧକୁଶଳୀ ଶୁମିକଙ୍କର

ଅଭାବ ହୁଏ ନାହିଁ । ଉନ୍ନତ ସଡ଼କପଥ ତଥା ରେଳପଥ ଜାଲକ ଦ୍ୱାରା ଦେଶର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳକୁ ବଞ୍ଚ, କପଡ଼ା ଆଦି ସହଜରେ ପଠାଇବା ସୟବ ହୋଇପାରିଛି । ଫଳରେ ବଜାର ସହିତ ଉତ୍ତମ ଯୋଗାଯୋଗ ରହିଛି । ନିକଟରେ ଅବସ୍ଥିତ ମୁୟାଇ ବନ୍ଦର ମାଧ୍ୟମରେ ଯନ୍ତପାତି ଆମଦାନି ଓ ବସ ରତ୍ପାନିର ସୁବିଧା ମିଳୁଛି ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ କି ?

ଜାତୀୟ ବୟନଶିକର ଉତ୍ପାଦିତ ସାମଗ୍ରୀର ପ୍ରାୟ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ବିଦେଶକୁ ରତ୍ପାନି କରାଯାଏ ।

ତୁମପାଇଁ କାମ :

ଅହମବବାବରେ ପ୍ରଚୁର କପା ମିଳିବାର କାରଣ କ'ଣ ?

ମାଞ୍ଜେଷ୍ଟର : ଇଂଲଣ୍ଡର ଏହି ସହରରେ କାର୍ପାସବସ୍ତ ଓ ବୟନ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷା କରାଯାଇଥିଲା । କଞ୍ଚାମାଲ କପା, ଝୋଟ ଆଦି ଭାରତରୁ ଆମଦାନି କରାଯାଇଥିଲା । ଓସାକା : ଏହା ଜାପାନର ଏକ ପ୍ରମୁଖ ବୟନ ଶିଳ୍ପକେୟ । ଏହାକୁ "ଜାପାନର ମାଞ୍ଜେଷର" ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଅନେକ ଭୌଗୋଳିକ କାରଣରୁ ଓସାକାରେ ବୟନ ଶିଳ୍ପ ଗଢ଼ି ଉଠିଛି । ଓସାକାକୁ ଘେରି ରହିଥିବା ସୁବିଷ୍ଟୃତ ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳ ଯୋଗୁ ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ଭୂମି ସହଜରେ ଉପଲବ୍ଧ ହୋଇଛି । ଏଠାକାର ଉଷ ଆର୍ଦ୍ଧ କଳବାୟୁ ସୂତାକଟା ଓ ଲୁଗାବୁଣା ପାଇଁ ବେଶ ଅନୁକୂଳ । ନିକଟସ୍ଥ ଓଡ଼ୋ ନଦୀରୁ ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ରର ଜଳ ମିଳିଥାଏ । ଏଠାରେ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କର ଅଭାବ ନାହିଁ । ବୟର ସୁବିଧା ଥିବାରୁ ତୁଳା ଆମଦାନି କରିବା ଓ ବୁଣାବସ ରପ୍ତାନି କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଛି । ଓସାକାର ବୟନଶିଳ୍ପ କଥିମାଲପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ ଭାବେ ବାହାରଦେଶ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଇଜିପ୍ଟ, ଭାରତ, ତୀନ ଓ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାରୁ ଆବଶ୍ୟକ ତୁଳା ଆମବାନି କରାଯାଏ ।

ତୁମପାଇଁ କାମ :

ପୃଥ୍ବୀର ରେଖାଙ୍କିତ ମାନଚିତ୍ରରେ ଓସାକାକୁ କଞାମାଲ ଯୋଗାଉଥ୍ବା ଦେଶଗୁଡ଼ିକ ଦର୍ଶାଆ। ଏଠାକାର ବସ ଉତ୍ତମମାନର ତଥା ଶୟା ହୋଇଥିବାରୁ ଏହାର ଭଲ ବଜାର ତାହିଦା ରହିଛି। ଦେଶର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଷ ବୟନଶିଳ କେନ୍ଦ୍ର ହୋଇଥିଲେ ହେଁ ଆଡିବାଲି

ଏଠାରେ ବୟନଶିକ୍ଷ ବଦଳରେ ଲୌହ ଇସାତ, ଯନ୍ତପାତି, ଜାହାଜ ନିର୍ମାଣ, ମଟରଗାଡ଼ି, ବୈଦ୍ୟୁତିକ ସରଞ୍ଜାମ ଓ ସିମେଷ୍ଟ ଶିଳ୍ପମାନ ଗଢ଼ି ଉଠିଛି ।

ସୂଚନା ପ୍ରସ୍କୃକ୍ତି ବିଦ୍ୟା : ସାଧାରଣତଃ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ-ଦିବସ ଆଠସଣ୍ଟା ଧରି ଚାଲେ । ତେବେ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟଦିବସ 24 ଘଣ୍ଟା ଧରି ଚାଲିଲେ କେତେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରିବ ଅନୁମାନ କର । ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେଚିକା ଓ ଭାରତର ବେଙ୍ଗାଲୁ ରୁ ସହରର କେତେକ ସଫଟ୍ ଓ୍ୱେୟାର (Software) କମ୍ପାନୀ ଏହାକୁ ବାଞ୍ଚବରେ ପରିଶତ କରିବା ପାଇଁ ହାତ ମିଳାଇଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ ଏହି ପାଳିକାମ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରିବ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ସିଲିକନ ଉପତ୍ୟକା (Silicon valley) ର ତ୍ୟାନି ଓ ବେଙ୍ଗାଲୁରୁର ସ୍ମିତା ଏକ ମିଳିତ ପ୍ରକଞ୍ଚରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି । ବେଙ୍ଗାଲୁରୁରେ ସ୍ମିତା ଶୋଇଥିବା ସମୟରେ କାଲିଫର୍ଷିଆରେ ତ୍ୟାନି କାମ କରୁଥାଏ । ତା'ର କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ଘିଷ୍ଟ ଦିବସ ସମାପ୍ତ ହେବା ସମୟରେ ସ୍ମିତାପାଇଁ ତା କାମର ଅଗ୍ରଗତି ସମ୍ଭନ୍ଧରେ ଇଷରନେଟ୍ରେ ବାର୍ତ୍ତୀ ଛାଡ଼ି ଦିଏ । ସ୍ମିତା କିଛି ଘଷା ବ୍ୟବଧାନରେ କାମରେ ଯୋଗ ଦେବା ବେଳକୁ ତା' ପାଇଁ ଥିବା ବାର୍ତ୍ତାରୁ କାମ କେଉଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଗେଇଛି କାଣିପାରେ ଏବଂ ସିଧାସଳଖ କାମରେ ଲାଗିଯାଏ । ସ୍ମିତା ମଧ୍ୟ ଦିନମାନର କାମସାରି ଘରକୁ ଫେରିବା ପୂର୍ବରୁ ସେ କରିଥିବା କାମ ସମ୍ଭନ୍ଧରେ କାଲିଫର୍ଷିଆକୁ ଜଣାଇଦିଏ । ଦୁଇ ଜଣ ପରସ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଯୋଗାଯୋଗ ରକ୍ଷା କରି ଏପରି କାମ କରୁଥାନ୍ତି ସତେ ସେପରି ପାଖାପାଖ ଅଫିସରେ କାମ ଚାଲିଛି ।

ସୂଟନା ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା (Information Technology) ସୂଚନା ସଂରକ୍ଷଣ (Information Storage) ପ୍ରକ୍ରିୟା କରଣ ଓ ପ୍ରସାରଣ (Information Processing Distribution) ସହ ସଂପୃକ୍ତ । ପ୍ରଯୁକ୍ତବିଦ୍ୟାର ପ୍ରଗତି ରାଜନୈତିକ ତଥା ସାମାଳିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନେକ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କ୍ରମିକ ପରିବର୍ତ୍ତ ଯୋଗୁ ସମ୍ପବ ହୋଇପାରିଛି । ସ୍ୟଳ ଉପଲବ୍ଧ, ବ୍ୟୟ ପରିମାଣ ଏବଂ ପ୍ରାବିଧିକ ସଂରଚନା ଆଦି କାରଣଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଶିହାନୁଷାନ ପ୍ରତିଷାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାବି, ଏହି ଶିହର ମୁଖ୍ୟ କେନ୍ଦ୍ରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ କାଲିଫର୍ଷିଆର ସିଲିକନ ଉପତ୍ୟକା ଓ ଭାରତର ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ।

ତୃମପାଇଁ କାମ :

ବେଙ୍ଗାଲୁରୁରେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ସରକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଓ ଗବେଷଣାଗାର ରହିଛି । ନିମ୍ନୋକ୍ତ କେତୋଟି ସଂସ୍ଥାର ପୁରା ନାମ ଲେଖ (i) HAL (ii) ITI (iii) ISRO (iv) BHEL (v) DRDO (v) IISC



ଚିତ୍ର ଟଂ. 4.4 ସୂଚନା ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା ଶିଳ୍ପ କେନ୍ଦ୍ର

ଦାର୍ଷିଣାତ୍ୟ ମାଳଭୂମିରେ ଅବସ୍ଥିତ ବେଙ୍ଗାଲୁଗୁକୁ 'ସିଲିକନ ସହର' ନାମରେ ନାମିତ କରାଯାଇଛି । ବେଙ୍ଗାଲୁଗୁ ସହରରେ ବର୍ଷସାରା ମୃଦୁ ଜଳବାୟୁ ଅନୁଭୂତ ହୁଏ । ସିଲିକନ୍ ଉପତ୍ୟକା ଉତ୍ତର ଆମେରିକାର ରକି ପର୍ବତ ସଂଲଗ୍ନ ଶୀନ୍ତାକ୍ଲାରୀ ଉପତ୍ୟକାର ଅଂଶ ବିଶେଷ । ନାତିଶୀତୋଷ ଜଳବାୟୁ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏହି ଅଞ୍ଚଳର ତାପମାତ୍ରା କ୍ୱଚିତ୍ ହିମାଙ୍କ (O" ଡ଼ିଗ୍ରୀ ସେଲ୍ସିୟସ) ତଳକୁ ଖସିଥାଏ । ସିଲିକନ ଉପତ୍ୟକା ଓ ବେଙ୍ଗାଳୁରୁ ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତି ବୃଷ୍ଟିରୁ ଯେଉଁ ସମାନତା ଓ ସୁବିଧା ଉପଲବ୍ଧ ସେଗୁଡ଼ିକ ନିମୁଲିଖିଡ଼ କାରଣଗୁଡ଼ିକରୁ ଜଣାପଡ଼ିବ ।

ତୁମେ ଜାଣିଛ କି ?

ଉକ୍ତ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଶିଳ୍ପଗୁଡ଼ିକ କାହିଁକି ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଏକତ୍ର ପ୍ରତିଷା କରାଯାଇଥାଏ ?

- ୧ ସେଗୁଡ଼ିକ ମୁଖ୍ୟ ରାଞା କିୟା ରାଜମାର୍ଗ ନିକଟରେ ଗଢ଼ିଉଠିଥାଆନ୍ତି କାରଣ ଗମନାଗମନ ସହଜ ହୁଏ ।
- ୨- ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ବିନିମୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକକୁ ଫାଇଦା ହୁଏ ।
- ୩- ରାଞ୍ଚା, ମଟରଗାଡ଼ି ପାର୍କିଂ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନ ଏବଂ ଆବର୍କନା ନିଷ୍କାସନ କରିବା ସହକ ଓ ସୁବିଧାରେ ହୋଇଥାଏ ।

ତୂମେ ଜାଣିଛ କି ?

ଆମେରିକାର ବହୁ ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥା ନିକ ନିକର କାମ ପାଇଁ ଭାରତୀୟ କୁଶଳୀ ସୂଚନା ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା ସମ୍ପନ୍ନ ମାନବ ସୟକ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆମେରିକୀୟ କମ୍ପାନୀଗୁଡ଼ିକ ସେଠାକାର କୁଶଳୀ କର୍ମୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତି ନଦେଇ ଶୱା ଓ ସମକୁଶଳୀ ଭାରତୀୟ ମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆମେରିକୀୟ ମାନେ ପରସ୍କରକୁ 'Bangalored' ହେଉଛନ୍ତି ଗୋଲି କହନ୍ତନ୍ତି ।

ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା ଶିଳ୍ପ ଅବସ୍ଥିତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବେଙ୍ଗାଲୁରୁର ବିଶେଷତ୍ୱ :

- ଦେଙ୍ଗାଲୁରୁରେ ସର୍ବାଧିକ ଶିକ୍ଷାନୁଷାନ ଏବଂ ସୂଚନା ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ବାନ କରୁଥିବା ଶିକ୍ଷାକେନ୍ଦ୍ର ଅବସ୍ଥିତ । ସହରଟି ଧୂଳିଧୂଆଁ ମୁକ୍ତ ଏବଂ ଏଠାରେ ସ୍ୱଳ୍ପ ଭଡ଼ାରେ ବାସଗୃହ ଏବଂ ନିର୍ବିଘ୍ନରେ ଜୀବିକାର୍ଜନ ସୟବ ହୋଇଥାଏ ।
- 💠 1992 ମସିହାରେ କର୍ଣାଟକ ରାଜ୍ୟ ସରକାର

- ସର୍ବିପ୍ରଥମେ ସୂଚନା ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା ଆଇନ ପଣୟନ କରିଥଲେ ।
- ◆ ଏହି ସହରରେ ଉପଯୁକ୍ତ ଯୋଗ୍ୟତା ସମ୍ପନ୍ନ ଓ କମ୍ବିକ୍ଷଳୀ ମାନବ ସୟଳ ବିଯୁଳ ମାତ୍ରାରେ ଉପଲବଧା।
- ❖ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଶ୍ୱୟରୀୟ କେନ୍ଦ୍ର ସହିତ ବେଙ୍ଗାଲୁଗ୍ରର ସୁଦୃଢ଼ ସୟକ ରହିଛି ।

ତ୍ରମପାଇଁ କାମ :

ବେଙ୍ଗାଲୁରୁରେ ଅବସ୍ଥିତ ସୂଚନା ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ସଂବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରମୁଖ କମ୍ପାନୀ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଇନ୍ଫୋସିସ୍ ଓ ୱିପ୍ରୋ ପ୍ରଧାନ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭାରତୀୟ ସୂଚନା ପ୍ରଯୁକ୍ତି ଶିନ୍ସସଂସ୍ଥା ଗୁଡ଼ିକର ନାମ ଲେଖ ଓ ଜାଶ ।

ସିଲିକନ ଉପତ୍ୟକାର ବିଶେଷତ୍ୱ :

★ ନାତିଶୀତୋଷ ଚଳବାୟୁ, ଆକର୍ଷକ ସୁନିର୍ମଳ ପରିବେଶ ଓ ଭବିଷ୍ୟତରେ ବିକାଶ ନିମତେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ମାତ୍ରାରେ ସୁବିୟାର୍ଷ ଭୂ-ସଂପଦ ଉପଲଃ ।

- ★ ଉନ୍ନତ ସଡ଼କ ପଥ, ରେଳପଥ ଓ ବିଶ୍ୱଞ୍ଚରୀୟ ବିମାନ ବନ୍ଦର ଦ୍ୱାରା ସହରଟି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ।
- ★ କିଶାବିକା ପାଇଁ ବଜାର ଓ କୁଶଳୀ ଶ୍ରମିକ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଉପଲବ୍ଧ ।

ଭାରତର କେତେକ ପ୍ରମୁଖ ନଗର ଯଥା - ମୁୟାଇ, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ, ହାଇଦରାବାଦ ଓ ଚେନ୍ନାଇରେ ମଧ୍ୟ ସୂଚନା ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟାର ନୂତନ କେନ୍ଦ୍ରମାନ ଗଢ଼ିଉଠିଛି । ସୂଚନା ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସହରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ଗୁଡ଼ଗାଓଁ, ପୁଣେ, ଥରୁଅନନ୍ତପୁରମ, କୋଚି, ଚଣ୍ଡାଗଡ଼ ଓ ଭୁବନେଶ୍ୱର ଆଦି ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ । ତେବେ ବେଙ୍ଗାଲୁଗୁରେ ମଧ୍ୟମ ଓ ଶୀର୍ଷୟରୀୟ ପରିଚାଳନାଗତ ମାନବ ସୟଳ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ସଂଖ୍ୟାରେ ଉପଲବଧ୍ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହା ନିଜର ଆଧ୍ପତ୍ୟ ଅଦ୍ୟାବଧ୍ ବଜାୟ ରଖିଛି ।



୧। ନିମ୍ନଲିଖ୍ଡ ପ୍ରଶ୍ନର ଉଉର ଲେଖ ।

- (କ) 'ଶିଳ' କହିଲେ କ'ଣ ବୁଝାଏ?
- (ଖ) ଶିନ୍ଧ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ କେଉଁ କେଉଁ କାରକ ଗୁଡ଼ିକ ମୁଖ୍ୟତଃ ଦାୟୀ ?
- (ଗ) କେଉଁ ଶିଳ୍ପକୁ ଆଧୁନିକ ଶିଳ୍ପର ମେରୁଦଣ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ଏବଂ କାହିଁକି ?
- (ଘ) କାର୍ଯାସ ବୟନଶିକ ମୁୟାଇରେ ପ୍ରତିଷା ଏବଂ ସମୂଦ୍ଧ ହେବାର କାରଣ କ'ଣ ?
- (ଡ) ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ ଏବଂ ସିଲିକନ ଉପତ୍ୟକା ମଧ୍ୟରେ ସୂଚନା ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା କ୍ଷେତ୍ରରେ କେଉଁ କେଉଁ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟ ଦେଖାଯାଏ ?

୨। ନିମ୍ନଲିଖ୍ତ ପୁଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଲେଖ ।

(କ) ଭାରତର ପୁଧାନ ପୁଧାନ ଲୌହଇୟାତ

- କାରଖାନାର ନାମ ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକ କେଉଁ କେଉଁ ରାଜ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଲେଖ ।
- (ଖ) କଞ୍ଚାମାଲ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଚାରୋଟି ଶିନ୍ଚର ନାମ ଉଦାହରଣ ସହ ଲେଖା
- (ଗ) ଗୋଟିଏ ଦେଶ ପାଇଁ ଶିଳର ବିକାଶ କାହିଁକି ମହତ୍ତପୂର୍ଣ ? ଦୁଇଟି କାରଣ ଲେଖ ।
- (ଘ) ଭାରତର 4 ଟି ଶିହାଞ୍ଚଳର ନାମ ଲେଖ ।
- (ଙ) ବେଙ୍ଗାଲୁରୁ ସହର ସୂଚନା ପ୍ରୟୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଗତି କରିବାର ବିଭିନ୍ନ କାରଣ ଗୁଡ଼ିକ ଉଲୁଖ କର ।

୩ । ଠିକ୍ ଉତ୍ତରଟି ବାହି ଲେଖ :

(i) ସିଲିକନ ଉପତ୍ୟକା କେଉଁଠାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ?

(ଗ) ଶିଳ୍ପକେନ୍ଦ୍ର (ଘ) ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥା (କ) ବେଙ୍ଗାଲ୍ଲର (ଖ) କାଲିଫର୍ଷିଆ ୪। ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦର୍ଶାଅ । (ଗ) ଅହମଦାବାଦ (ଘ) ହାଇଦ୍ରାବାଦ କେଉଁଟି ଏକ ପ୍ରାକୃତିକ ତନ୍ତ୍ର ? (i) ସରକାରୀ ସଂସ୍ଥା ଓ ମିଳିତ ସଂସ୍ଥା । (ii) (କ) ନାଇଲନ୍ (ଖ) ଟେରିଲିନ୍ (ଗ) ଝୋଟ (ii) ଆଧାରିକ ସଂରଚନା ଓ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ । (ଘ) ଡେକୁନ (iii) ନିବେଶ ଓ ଉପାଦ । କେଉଁ ଶିଳ୍ପର ସର୍ବଶେଷ ଉପାଦ ଅନ୍ୟ ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ୫। ପ୍ରତ୍ୟେକର ଦୁଇଟି ଲେଖାଏଁ ଉଦାହରଣ ଦିଅ । କଞ୍ଚାମାଲ ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ? (କ) କଞ୍ଚାମାଲ : — ଏବଂ — । (କ) ମୌଳିକ (ଖ) ବୃହତ୍ (ଖ) ଉତ୍ପାଦ : — ଏବଂ — ା (ଗ) ଉପଭୋକ୍ତା (ଘ) କ୍ଷୁଦ୍ର (iv) ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷା (ଗ) କୁଟାରଶିକ : — ଏବଂ — । ହେଲେ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁଟି ଗଢ଼ିଉଠେ ? (ଘ) ସମବାୟ ସଂସ୍ଥା : — ଏବଂ — । (କ) ଶିଳ୍ପାୟନ (ଡ) ସେବାକ୍ଷେତ୍ତ : ---- ଏବଂ -----। (ଖ) ଶିଳାଞ୍ଚଳ

ତୁମପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ : (ପ୍ରକଳ)

- 1. ଭାରତର ଏକ ରେଖାଙ୍କିତ ମାନଚିତ୍ରରେ ଦେଶର ପ୍ରମୁଖ ଶିହ୍ମାଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକୁ ବିଭିନ୍ନ ରଂଗ ଦେଇ ଦର୍ଶାଅ ।
- ଖବରକାଗକରେ ବିଜ୍ଞାପନ ଦିଆଯାଉଥିବା ବିଭିନ୍ନ ଉତ୍ପାଦ ସଂଗ୍ରହ କର ଏବଂ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ତୁମେ ପଢ଼ିଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଶିହରେ ବିଭକ୍ତ କର ।
- 3. ନିମ୍ନୋକ୍ତ ସାରଣୀରେ ତୂମେ ଏହି ପାଠରେ ପଢ଼ିଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଶିଳ୍ପ ସମ୍ପନ୍ଧରେ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କର ।

ଶିଳ୍ପର ନାମ	ପୃଥିବୀର ମୁଖ୍ୟ ଦେଶ	ଭାରତରେ ଅବସ୍ଥିତକେନ୍ଦ୍ର

ପଞ୍ଚମ ଅଧ୍ୟାୟ

ମାନବ ସୟଳ



ଲୋକମାନେ ଦେଶର ସର୍ବଶ୍ୱେଷ ସୟଳ ବୋଲି ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ପଢ଼ିଛେ । ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଆକଶ୍ୟକତା ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଭିଭିରେ ପ୍ରାକୃତିକ ପଦାର୍ଥକୁ ସୟଳରେ ପରିଶତ କରିଥାନ୍ତି । ସୁଡରାଂ, ମାନବ ସୟଳ ହିଁ ପ୍ରାଥମିକ ସୟଳ । ଶିକ୍ଷିତ, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟବାନ୍ ଓ ଉଦ୍ଯୋଗୀ ମଣିଷ ଚିକର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁସାରେ ସୟଳ ବିକଶିତ କରେ ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସୟଳ ଭଳି ଭୂପୃଷରେ ମାନବ ସୟଳ ବିତରଣରେ ଅସମାନତା ଦେଖାଯାଏ । ସେମାନଙ୍କର ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା, ବୟସ ଓ ଲିଙ୍ଗଗତ ବିଭେଦତା ରହିଥାଏ । ଜନସଂଖ୍ୟା ତଥା ଲୋକଙ୍କ ଗୁଣାବଳୀ ମଧ୍ୟ ସର୍ବଦା ପରିବର୍ତ୍ତନଶୀଳ ।

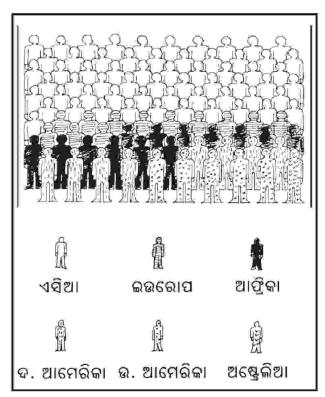
ତ୍ରମେ ଜାଣିଛ କି ?

ଭାରତ ସରକାରଙ୍କର
"ମାନବ ସୟକ ବିକାଶ"
ଭଳି ଏକ ସ୍ତନ୍ତ ମନ୍ତଣାଳୟ
ରହିଛି। ଲୋକଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟକୁଶଳତା ବୃଦ୍ଧି କରାଇବା
ଲକ୍ଷ୍ୟରେ 1985 ମସିହାରେ
ଏହି ମନ୍ତଣାଳୟ ସୃଷ୍ଠି
କରାଯାଇଛି। ଏଥିରୁ ଦେଶର ଲୋକମାନେ ସେ କେତେ ଗୁରୁତ୍ୱ ପୂର୍ଷ୍ଣ ସୟଳ ତାହା ସହଳରେ ଅନୁମେୟ। ଜନସଂଖ୍ୟା ବିଡରଣ : ଲୋକମାନେ ପୃଥ୍ବୀ ସାରା ଯେଉଁପରି ଭାବେ ବିଛେଇ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି, ତାକୁ ଜନସଂଖ୍ୟା ବିତରଣ କୁହାଯାଏ । ତୁମେ ଜାଣି ଆୟସ୍ୟ ହେବ ଯେ, ଶତକଡ଼ା ମାଡ଼ 10 ଭାଗ ସୁଳଭାଗ ଉପରେ ସମୁଦାୟ ଜନସଂଖ୍ୟାର ଶତକଡ଼ା ପ୍ରାୟ 90 ଭାଗ ଲୋକ ବସବାସ କର୍ଛତି । ଏଥିର

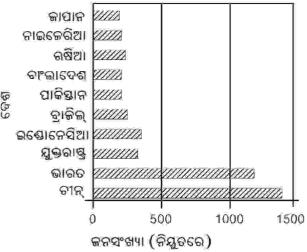
ଜନସଂଖ୍ୟା ବିତରଣରେ ଥିବା ଅତ୍ୟଧିକ ଅସମାନତା ସହଜରେ ଜଣାପଡ଼େ ।

କେତେକ ଅଞ୍ଚଳ ଜନଗହଳି ପୂର୍ଷ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଅଞ୍ଚଳରେ ଖୁବ୍ କମ୍ ଲୋକ ବାସ କରନ୍ତି । ଦକ୍ଷିଣ ତଥା ଦକ୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ଏସିଆ, ଇଉରୋପ ଓ ଉତ୍ତର ଆମେରିକାର ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବାଂଶ ଜନଗହନି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଞ୍ଚଳ ଭାବେ ପରିଗଣିତ । ଉଚ୍ଚ ଅକ୍ଷାଂଶ ଅଞ୍ଚଳ, କ୍ରାଡୀୟ ମରୁଭୂମି, ଉଚ୍ଚ ପାର୍ବତ୍ୟଭୂମି ଓ ବିଷୁବ ମଣ୍ଡଳୀୟ ଅରଣ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ଖୁବ୍ କମଲୋକ ବାସ କରନ୍ତି ।

ଦକ୍ଷିଣ ଗୋଲାର୍ଦ୍ଧ ତୁଳନାରେ ଉତ୍ତର ଗୋଲାର୍ଦ୍ଧ ଜନବହୁଳ । ସମୁଦାୟ ଜନସଂଖ୍ୟାର ଶତକଡ଼ା ପ୍ରାୟ 75 ଭାଗ ଲୋକ କେବଳ ଏସିଆ ଓ ଆଫ୍ରିକାରେ ବାସ କରନ୍ତି । ପୃଥିବୀର ମୋଟ ଜନସଂଖ୍ୟାର ଶତକଡ଼ା 60 ଭାଗ ଲୋକ ମାତ୍ର 10 ଟି ଦେଶରେ ରହିଛନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶର ଜନସଂଖ୍ୟା 100 ନିୟୁତରୁ ଅଧିକ ।



ଚିତ୍ର ନଂ. 5.1 (ବିଭିନ୍ନ ମହାଦେଶର ଜନସଂଖ୍ୟା)



ଚିତ୍ର ନଂ. 5.2 ପୃଥ୍ବୀର ଅଧ୍କ ଜନସଂଖ୍ୟା ବିଶିଷ୍ଟ ଦେଶ

ତୁମପାଇଁ କାମ : ଚିତ୍ର 5.1 କୁ ଅନୁଧାନ କର ଓ ବାହାର କର :

କେଉଁ ମହାଦେଶରେ ପୃଥିଚୀର ମୋଟ ଜନସଂଖ୍ୟାର -(କ) କେବଳ 5 ଭାଗ ଲୋକ ବାସ କରନ୍ତି ।

- (ଖ) କେବଳ 13 ଭାଗ ଲୋକ ବାସ କରନ୍ତି ।
- (ଗ) କେବଳ 1 ଭାଗ ଲୋକ ବାସ କରନ୍ତି ।
- (ଘ) କେବଳ 12 ଭାଗ ଲୋକ ବାସ କରନ୍ତି ।

ତ୍ରମେ ଜାଣିଛ କି ?

ଭାରତରେ ଜନସଂଖ୍ୟାର ହାରାହାରି ଘନତ୍ୱ ପ୍ରତି ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର ପିଛା 324 ଜଣ ଅଟେ ।

ତୁମପାଇଁ କାମ :

ଚିତ୍ର ନ**ଂ5.2**କୁ ଦେଖ । ଏଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବା ଦେଶ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁଗୁଡ଼ିକ ଏସିଆ ମହାଦେଶ ଅନ୍ତର୍ଗତ ? ଏସିଆ ମହାଦେଶ ମାନଚିତ୍ର ସଂଗ୍ରହ କରି ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗ ଦେଇ ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖାଅ ।

ଜନସଂଖ୍ୟାର ଘନତ୍ୱ: କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏକକ ପରିମିତ ଅଞ୍ଚଳରେ ବାସ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାକୁ ଜନସଂଖ୍ୟାର ଘନତ୍ୱ କୁହାଯାଏ । ଏହା ସାଧାରଣ ଭାବେ ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର ଅଞ୍ଚଳ ପିଛା ପ୍ରକାଶ କରାଯାଏ । ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ ଜନସଂଖ୍ୟାର ଘନତ୍ୱ ପ୍ରତି ବର୍ଗ କିଲୋମିଟର ପିଛା 45 ଜଣ ଅଟେ । ଦକ୍ଷିଣ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଏସିଆ ସର୍ବାଧିକ ଘନତ୍ୱ ବିଶିଷ ଅଞ୍ଚଳ ଭାବେ ପରିଗଣିତ । ଏହା ପଛକୁ ପୂର୍ବ ଓ ବର୍ଷିଣ-ପୂର୍ବ ଏସିଆ ଅଞ୍ଚଳ ରହିଛି ।

(ଆମ ଶ୍ରେଣୀ ଗୃହରେ ସମୟ 40 କଣ ଯାକ ପିଲା ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ଶ୍ରେଣୀଗୃହ ଗହଳ ଲାଗେ । ମାତ୍ର ସମାନ ସଂଖ୍ୟକ ପିଲା ୟୁଲ ସଭା ଗୃହରେ ବସିଲେ ସଭାଗୃହ ଫାଙ୍କାଫାଙ୍କା ଲାଗେ କାହିଁକି ?)

(କାରଣ ହଲ୍ର ଆକାର ଶ୍ରେଣୀ ଗୃହର ଆକାରଠାରୁ ଢ଼େର ବଡ଼ । ତେବେ ଯେତେବେଳେ ଷ୍କୁଲର ସବୁଯାକ ପିଲା ସଭାଗୃହରେ ବସନ୍ତି, ସଭାଗୃହ ମଧ୍ୟ ଗହଳ ଲାଗେ ।)

କନସଂଖ୍ୟାର ଘନତ୍ୱକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା କାରଣ-ଭୌଗୋଳିକ କାରଣ :

ଭୂମିରୂପ: ଲୋକମାନେ ପାହାଡ଼ିଆ ଓ ମାଳ ଅଞ୍ଚଳ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ବସବାସ କରିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି । କାରଣ ଏଠାରେ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ, ଶିହ୍ଚାୟନ ତଥା ବିଭିନ୍ନ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁକୂଳ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ଗାଙ୍ଗେୟ ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳ ପୃଥିବୀର ଏକ ଅତି ଘନ ଜନବସତିପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଞ୍ଚଳ । ମାତ୍ର ହିମାଲୟ, ଆଞ୍ଚିକ୍ ଓ ଆଲ୍ପସ୍ ଭଳି ଉଚ୍ଚ ପାର୍ବତ୍ୟାଞ୍ଚଳ ଜନବିରଳ ଅଟେ । ଆମ ରାଜ୍ୟର ଉପକୂଳବର୍ତ୍ତୀ ସମତଳ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜନସଂଖ୍ୟାର ଘନତ୍ୱ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ପାର୍ବତ୍ୟାଞ୍ଚଳ ତୁଳନାରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ।

ଜଳବାୟୁ: ଚରମ ଜଳବାୟୁ ବିଶିଷ ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୋକମାନେ ବସବାସ କରିବାକୁ ଅନିଛା ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତି । ଅତ୍ୟଧ୍ କ ଉଷ ବା ଶୀତଳ, ବୃଷିହୀନ ବା ବୃଷିବହୁଳ ଜଳବାୟୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଖୁବ୍ କମ୍ ଲୋକ ବାସ କରନ୍ତି ବା ଆଦୌ ନଥାନ୍ତି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ରୁଷିଆ ଓ କାନାଡ଼ା ଅନ୍ତର୍ଗତ ମେରୁ ଅଞ୍ଚଳ, ଆଣ୍ଟାର୍କଟିଳା, ସାହାରା ମରୁଭୂମି ଅଞ୍ଚଳ ତଥା ବିଷୁବମଣ୍ଟଳୀୟ ଘଞ୍ଚଅରଣ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳ ଜନବିରଳ ବା ଜନଶ୍ୱନ୍ୟ ଅଟେ ।

ମୃତ୍ତିକା : ଉର୍ବର ମୃତ୍ତିକା କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଉପଯୋଗୀ ହୋଇଥାଏ । ଭାରତର ଗଙ୍ଗା ଓ ବ୍ରହ୍ମପୁତ୍ର, ଚୀନ୍ର ହ୍ୱାଙ୍ଗ୍-ହୋ ଓ ଚାଙ୍ଗ୍ କିଆଙ୍ଗ୍ ଏବଂ ଇଚିପ୍ଟର ନୀଳନଦୀ ଉପତ୍ୟକାର ଉର୍ବର ପଟୁସଞ୍ଚତ ସମତଳ ଭୂମିରେ ଘନଜନବସତି ଦେଖାଯାଏ । ଆମ ରାଜ୍ୟର କେଉଁ ନଦୀ ଉପତ୍ୟକାରେ ଘନ ଜନବସତି ଦେଖାଯାଏ ?

କଳ : ସହକରେ ମଧୁର ଜଳ ମିଳୁଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୋକମାନେ ବସବାସ କରିବାକୁ ଆଗୁହ ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତି । ଏଥିପାଇଁ ନଦୀ ଉପତ୍ୟକାଗୁଡ଼ିକ ଘନ ଜନବସତି ପୂର୍ଣି । ପ୍ରକାରାଞ୍ଜରେ ମଧୁର ଜଳର ଉତ୍କଟ ଅଭାବ ଯୋଗୁଁ ମରୁଭୂମିଗୁଡ଼ିକ ଜନବିରଳ ।

ଖଣିକ ପଦାର୍ଥ : ଖଣିକ ପଦାର୍ଥଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୋକମାନେ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ବାସ କରନ୍ତି । ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାର ହାରାଖଣି ଓ ମଧ୍ୟ ପ୍ରାଚ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ପେଟ୍ରୋଲିୟମ୍ ଆବିଷ୍କାର ଫଳରେ ଏସବୁ ଅଞ୍ଚଳରେ ଘନଜନବସତି ଗଢ଼ିଉଠିଛି ।

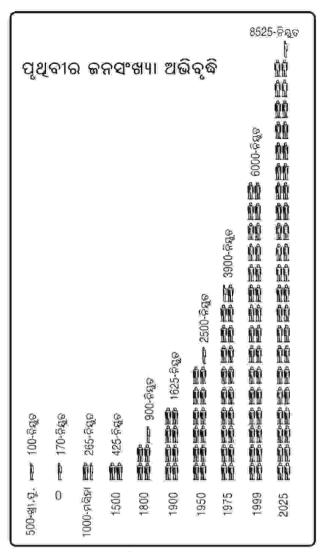
ସ।ମାଜିକ, ସାଂଷ୍କୃତିକ ଓ ଆଥିକ କାରଣ : ଉତ୍ତମ ବାସଗୃହ, ଶିକ୍ଷା ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଆଦିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ ଘନଜନବସତି ଦେଖାଯାଏ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଭାରତର ପୁଣେ ସହର ଓ ଓଡ଼ିଶାର ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଏହି କାରଣରୁ ଅଧିକ ସଂଖ୍ୟାରେ ଲୋକ ବାସ କରନ୍ତି ।

ସାଂଷ୍କୃତିକ : ଧାର୍ମିକ ତଥା ସାଂଷ୍କୃତିକ ଗୁରୁଦ୍ୱ ଥିବା ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକୁ ଲୋକମାନେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ପୁରୀ, ବାରଣାସୀ, ଜେରୁଜେଲମ୍, ଭାଟିକାନ୍ ସିଟି ସହର ଗୁଡ଼ିକ ଏହାର କେତେକ ଉଦାହରଣ ।

ଆହିକ: ଶିଳାଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକ ଅଧିକ ନିଯୁକ୍ତି ସୁଯୋଗ ଦେଇଥାନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଅଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକୁ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଭାରତର ମୁୟାଇ, ଓଡ଼ିଶାର ରାଉରକେଲା ଏବଂ ଜାପାନର ଓସାକା ଶିଳାଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକୁ ଏହାର ଉଦାହରଣ ଭାବେ ନିଆଯାଇପାରେ ।

ଜନସଂଖ୍ୟା ପରିବର୍ତ୍ତନ : କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳରେ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ବ୍ୟବଧାନରେ ଜନ ସଂଖ୍ୟାରେ ଘଟିଥିବା ହାସବୃଦ୍ଧିକୁ ଜନସଂଖ୍ୟା ପରିବର୍ତ୍ତନ କୁହାଯାଏ । ପୃଥିବୀର ଜନସଂଖ୍ୟା କେବେବି ସ୍ଥିର ହୋଇ ରହିନାହିଁ । ପ୍ରଦର ଚିତ୍ରରୁ ଏହା ବହୁଗୁଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ବୋଲି ଜଣାପଡ଼େ ।

ଏହାର କାରଣ କ'ଣ ? ଏହା ପ୍ରକୃତରେ ଜନ୍ମସଂଖ୍ୟା ତଥା ମୃତ୍ୟୁସଂଖ୍ୟାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯୋଗୁଁ ହିଁ ହୋଇଛି । ମାନବ ଇତିହାସର ସୁଦାର୍ଘ ସମୟ ଧରି, ପ୍ରାୟ 1800 ମସିହା ପର୍ଯନ୍ତ, ଜନସଂଖ୍ୟା ଧୀର ଗତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ ଅନେକ ଶିଶୁ ଜନ୍ନ ନେଇଥିଲେ; ମାତ୍ର ଅଧିକାଂଶଙ୍କର ଅକାଳ ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଉପଯୁକ୍ତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସୁବିଧାର ଅଭାବ ଏହାର ଏକ ମୁଖ୍ୟ କାରଣ । ଏହାବ୍ୟତୀତ ସବୁଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟ ନଥିଲା । ତାଷୀମାନେ ସମୟଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ପୂରଣ ନିମନ୍ତେ ଶସ୍ୟ ଉପୁଳାଇ ପାରୁନଥିଲେ । ଫଳତଃ ଜନସଂଖ୍ୟା ଧୀରମନ୍ଦର ଗତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିଲା ।



ଚିତ୍ର ନଂ. 5.3

1820 ମସିହାରେ ପୃଥିବୀରେ ଜନସଂଖ୍ୟା 100 କୋଟିରେ ପହଞ୍ଚଲା । ଏହାର ଦେଢ଼ଶହ ବର୍ଷ ପରେ, 1970 ମସିହାରେ ଜନସଂଖ୍ୟା 300 କୋଟି ଛୁଇଁଲା । ଏହାକୁ 'ଜନସଂଖ୍ୟା ବିୟୋରଣ' କୁହାଗଲା । ତେବେ ଏହାର ମାତ୍ର 30 ବର୍ଷ ନପୁରୁଣୁ 1999 ମସିହାରେ ପୃଥିବୀର ଜନସଂଖ୍ୟା ଦ୍ୱିଗୁଣିତ ହୋଇ 600 କୋଟି ହେଲା । ଉନ୍ନତ ଖାଦ୍ୟଯୋଗାଣ ତଥା ଔଷଧ ବ୍ୟବହାର ଯୋଗୁଁ ମୃତ୍ୟୁସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସପାଇବା ବେଳେ ଜନ୍ମସଂଖ୍ୟା ପୂର୍ବଭଳି ଅଧିକ ରହିବା ଅତ୍ୟଧିକ ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିର ପ୍ରଧାନ କାରଣ ।

ଜନ୍ମସଂଖ୍ୟା ଓ ମୃତ୍ୟୁସଂଖ୍ୟାର ପରିମାପକ ଭାବରେ ଜନ୍ମହାର ଓ ମୃତ୍ୟୁହାରକୁ ନିଆଯାଇଥାଏ । ବର୍ଷକୁ ପ୍ରତି ଏକ ହଜାର କ୍ରନ ସଂଖ୍ୟାରେ ଜନ୍ମିତ ଜୀବନ୍ତ ଶିଶୁ ସଂଖ୍ୟାକୁ ଜନ୍ମହାର କ୍ରହାଯାଏ । ସେହିପରି ବାର୍ଷିକ ପ୍ରତି ଏକ ହଜାର ଜନସଂଖ୍ୟାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟାକୁ ମତ୍ୟହାର କୁହାଯାଏ ।

ଜନ୍ମ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଉଭୟ ଜନସଂଖ୍ୟା ପରିବର୍ତ୍ତନର ପ୍ରାକୃତିକ କାରଣ । ସୂତରାଂ, କୌଣସି ଦେଶର ଜନ୍ନହାର ଓ ମୃତ୍ୟୁହାରରେ ପାର୍ଥକ୍ୟକୁ ପ୍ରାକୃତିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର କୁହାଯାଏ । ପ୍ରାକୃତିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାରରେ ଆଧିକ୍ୟ ହିଁ ପୃଥ୍ବୀରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ ।

କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳ ବାହାରକୁ ବା ଅଞ୍ଚଳ ଭିତରେ ଲୋକଙ୍କର ଯିବା ଆସିବାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ (Migration) କୁହାଯାଏ । ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ ଦ୍ୱାରା ଜନସଂଖ୍ୟାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥାଏ । ଲୋକମାନେ ଦେଶ ଭିତରେ ବା ଦେଶ ବାହାରକୁ ଯାଇପାରନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ଦେଶ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ଦେଶକୁ ଯାଇଥାନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ପ୍ରବାସୀ (Emigrant) କୁହାଯାଏ । ସେହିପରି କୌଣସି ଦେଶକୁ ଆସିଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଦେଶାଗତ (Immigrant) କୁହାଯାଏ ।

ମନେ ରଖ :

ବିଦେଶ।ଗତ : ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ ଦେଶରେ ପବେଶ କରେ ।

ପ୍ରବାସ ଗମନ : କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜଦେଶ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟତ୍ର ଚାଲିଯିବାକୁ ବୁଝାଏ ।

ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା ଓ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆ ଭଳି ଦେଶର ଜନସଂଖ୍ୟା ବାହାରୁ ଆସିଥିବା ବା ବିଦେଶାଗତ ଲୋକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଭାବେ ବୃଦ୍ଧିପାଇଛି । ପ୍ରକାରାନ୍ତରେ ସୁଦାନ ଭଳି ବେଶରେ ପ୍ରବାସଗମନ ଯୋଗୁଁ ଜନସଂଖ୍ୟା ହ୍ରାସ ପାଇଛି ।

ସାଧାରଣତଃ ଉତ୍ତମ ନିଯୁକ୍ତି ସୁଯୋଗ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ବିକାଶନୁଖୀ ଦେଶରୁ ବିକଶିତ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ ହେଉଛି । କୌଣସି ଦେଶ ଭିତରେ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ଲୋକମାନେ ନିଯୁକ୍ତି, ଶିକ୍ଷା ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବା ପାଇବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ସହରାଞ୍ଚଳକ ଆସିଥାନ୍ତି ।

ଜନସଂଖ୍ୟା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଧାର। : ପୃଥିବୀର ବିଭିନ୍ନ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିହାରରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଛି । ପୃଥିବୀର ମୋଟ ଜନସଂଖ୍ୟା ଦ୍ରୁତଗତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିଲେ ହେଁ ସବୁ ଦେଶର ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ପାଉନାହିଁ । କେନିଆ ଭଳି କେତେକ ଦେଶରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ଦ୍ରୁତଗତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଛି । ଏସବୁ ଦେଶରେ ପୂର୍ବରୁ ଜନ୍ନହାର ଓ ମୃତ୍ୟୁହାର ଅଧିକ ଥିଲା । ମାତ୍ର ଉନ୍ନତ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବା ଉପଲବ୍ଧ ହେବା ଯୋଗୁଁ ମୃତ୍ୟୁହାର ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ଜନ୍ନହାର ପୂର୍ବଭଳି ଅଧିକ ଥିବାରୁ ଜନସଂଖ୍ୟା ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ଅଧିକ ରହୁଛି ।

ତେବେ ବ୍ରିଟେନ୍ ଭଳି ଉନ୍ନତ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ଅତିକମ୍ ରହୁଛି । ଏଠାରେ ଉଭୟ ଜନ୍ମହାର ଓ ମୃତ୍ୟୁହାର ଅତିକମ୍ ଏବଂ ପ୍ରାୟ ସମାନ ରହୁଛି । କେତେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୃତ୍ୟୁହାର ଜନ୍ମହାରଠାରୁ ଅଧିକ ରହିବା ଯୋଗୁଁ ଜନସଂଖ୍ୟା ହାସ ପାଉଛି ।

ଜନସଂଖ୍ୟା ଗଠନ : କୌଣସି ଦେଶର ଆର୍ଥିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ସହ ଜନବହୁଳତାର କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ଉଭୟ ଜାପାନ ଓ ବାଂଲାଦେଶରେ

ମୁଁ ମୋ ନାଡି ନାତୁଣାଙ୍କୁ ଗପ କହେ । ସୁଁ ସେତୁ ନିର୍ମାଣ କରେ ମୁଁ ବିବାହ ଉସ୍ତବରେ ଗୀତ ଗାଏ । ମୁଁ କର୍କଟ ରୋଗର ଉପଶମ ନିମନ୍ତେ ଔଷଧ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ଗବେଷଣା କରୁଛି । ମୁଁ ମଟରଗାଡ଼ି ଟଳାଏ ।

(ଚିନ୍ତାକର : ପ୍ରତ୍ୟେକ ମର୍ଶିକ୍ଷ ସମାଜ ପାଇଁ ଏକ ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ସୟଳ । ମାନବ ସୟଳ ହିସାବରେ ସମାଜ ପାଇଁ ଡୁମର କି ଅବଦାନ ରହିବ ? ଘନ ଜନବସଡ଼ି ରହିଛି । ତେବେ, ବାଂଲାଦେଶ ଡୁଳନାରେ ଜାପାନର ଆର୍ଥିକ ବିକାଶ ଯଥେଷ୍ଟ ଅଧିକ ଅଟେ ।

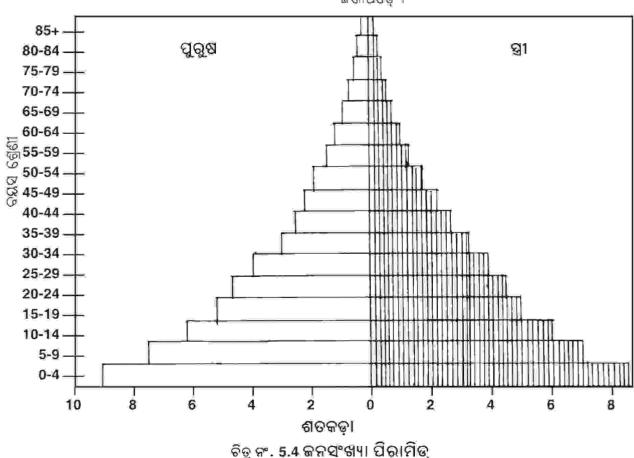
ସୟଳ ହିସାବରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ଭୂମିକା ବୁଝିବାକୁ ହେଲେ ଆମକୁ ସେମାନଙ୍କର ଗୁଣାବଳୀ ସୟକରେ ଅଧିକ ଜାଣିବାକୁ ହେବ । ବୟସ, ଲିଙ୍ଗ, ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟାବସ୍ଥା, ବୃତ୍ତି ତଥା ଆୟ ପରିମାଣକୁ ବିଚାରକୁ ନେଲେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଯଥେଷ୍ଟ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଥିବାର ଜଣାପଡ଼େ । ତେଣୁ ଲୋକଙ୍କର ଏସବୁ ଗୁଣାବଳୀ ସୟକରେ ଜାଣିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି) ଜନସଂଖ୍ୟାର ଗଠନ କହିଲେ ଜନସଂଖ୍ୟା ସଂରଚନାକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଏ ।

ଜନସଂଖ୍ୟା ଗଠନରୁ ପୂର୍ଷ-ଷୀ ସଂଖ୍ୟା, ସେମାନଙ୍କର ବୟସଶ୍ରେଣୀ, ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତା, ସ୍ୱାସ୍ୟୁବସ୍ଥା, ବୃତ୍ତିର ପ୍ରକାର ଓ ଆୟବର୍ଗ ଆଦି ସୟନ୍ଧରେ ଜଣାପତେ ।

ଜନସଂଖ୍ୟା ପିରାମିଡ୍ (Population pyramid) ବା ବୟସ-ଲିଙ୍ଗ ପିରାମିଡ୍ (Age-sex pyramid) ରୁ କୌଣସି ଦେଶର ଜନସଂଖ୍ୟା ଗଠନ ସମ୍ପନ୍ଧରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ଏକ ସହଜ ଉପାୟ ଅଟେ ।

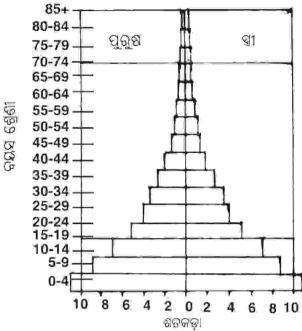
ଜନସଂଖ୍ୟା ପିରାମିତ୍

ସମୁଦାୟ ଜନସଂଖ୍ୟା 5-9 ବର୍ଷ, 10-14 ବର୍ଷ । ଏହିପରି ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ବୟସ ଶ୍ରେଶୀରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଜଣାପଡ଼େ ।



ପ୍ରତ୍ୟେକ ବୟସ ଶ୍ରେଣୀରେ ପୁରୁଷ ଓ ସାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଏବଂ ମୋଟ ଜନସଂଖ୍ୟାରେ ଏମାନଙ୍କର ଶତକଡ଼ା ଭାଗ ଜଣାପଡ଼େ ।

କ୍ତନସଂଖ୍ୟା ପିରାମଡ୍ ଆକୃତିରୁ କୌଣସି ଦେଶରେ ରହୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ପନ୍ଧରେ ଜଣାପଡ଼େ । ଏଥିରେ 15 ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସର ପିଲାମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ନିମ୍ନରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥାଏ । ଏହା ଦେଶର ଜନ୍ନହାର ପ୍ରତିଫଳିତ କରେ । 65 ବର୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ ବୟୟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ପିରାମିଡ୍ର ଉପରଅଂଶ ସୂଚାଇଥାଏ । ଏଥିରୁ ମୃତ୍ୟୁହାର ସମ୍ପନ୍ଧରେ ଅନୁମାନ କରାଯାଇପାରେ ।



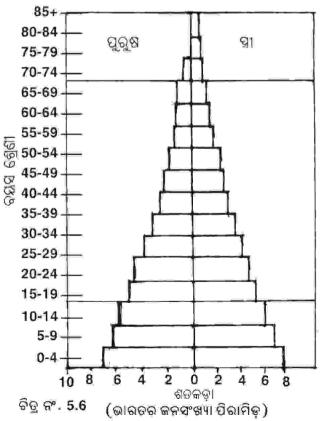
ବିତ୍ର ନଂ. 5.5 କେନିଆର କନସଂଖ୍ୟା ପିରାମିତ୍ ଜନସଂଖ୍ୟା ପିରାମିତ୍ରୁ ଦେଶରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଜନସଂଖ୍ୟା (Dependant Population) ସୟଦ୍ଧୀୟ ତଥ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ନିର୍ଭରଶୀଳ ଜନସଂଖ୍ୟା ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ । ନିର୍ଭରଶୀକ ଜମ୍ ବୟସର ପିଲା (15 ବର୍ଷରୁ କମ୍) ଏବଂ ନିର୍ଭରଶୀଳ ବୟୟ ଲୋକ (65 ବର୍ଷ ବୟସରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ) ।

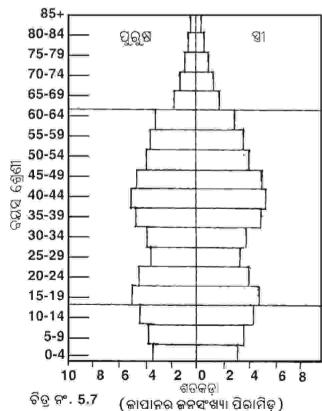
ଅବଶିଷ୍ଟ ବୟସଶ୍ରେଣୀ **କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ଜନସଂଖ୍ୟା** (Working Population) ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ଏମାନେ ଆର୍ଥିନୀତିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆତ୍ମନିର୍ଦ୍ଦରଶୀଳ ବୋଲି ହିସାବ କରାଯାଏ ।

କୌଣସି ଦେଶର ଉଭୟ ଜନ୍ମହାର ଓ ମୃତ୍ୟୁହାର ଅଧିକ ଥିଲେ ଜନସଂଖ୍ୟା ପିରାମିତ୍ର ନିମ୍ନାଂଶ ପ୍ରଶସ୍ଥ ଏବଂ ଉପର ଆଡ଼କୁ ଶୀଘ୍ର ଅଣଓସାରିଆ ହୋଇଯାଏ । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକ ପିଲା ଜନ୍ନ ହେଉଥିଲେ ହେଁ ଅଧିକାଂଶ ଶୈଶବ ବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥାନ୍ତି । ସୂତରାଂ, ପ୍ରାପ୍ତବୟଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା କମ୍ ରହେ । ବୃଦ୍ଧ ବୃଦ୍ଧାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅାହୁରି କମିଯାଏ । କେନିଆ ଦେଶର ଜନସଂଖ୍ୟା ପିରାମିଡ୍ରୁ ଏହା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ ଭାବେ ଜଣାପଡ଼େ ।

କେତେକ ଦେଶରେ ଶିଶୁ ମୃତ୍ୟୁହାର ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଭାବେ ହ୍ରାସ ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ତେଣୁ ଜନସଂଖ୍ୟା ପିରାମିତ୍ର ନିମ୍ନାଂଶ ପ୍ରଶସ୍ଥ ରହେ । ଅଧିକ ଶିଶୁ ବଞ୍ଚରହିବା ଯୋଗୁଁ ପ୍ରାପ୍ତ ବୟୟଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ରହେ । ଭାରତର ଜନସଂଖ୍ୟା ପିରାମିତ୍ତକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଲେ ଏହା ସଷ୍ଟ ଜଣାପଡ଼େ । ଏଥିରେ ଯୁବକ ଶ୍ରେଣାଭୁକ୍ତ ଜନସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ ରହିବା ଯୋଗୁଁ ଏକ ବଳିଷ ତଥା ବିୟାରିତ ଶ୍ରମିକ ଗୋଷ୍ଠୀ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଜାପାନ ଭଳି ଉନ୍ନତ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଜନ୍ମହାର କମ୍ ରହୁଥିବାରୁ ପିରାମିତ୍ର ନିମ୍ନାଂଶ ସଂକୀର୍ଷ ରହେ ।





ମୃତ୍ୟୁହାର ମଧ୍ୟ କମ୍ ରହୁଥିବାରୁ ବହୁ ସଂଖ୍ୟକ ବ୍ୟକ୍ତି ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ପହଞ୍ଚଥାନ୍ତି ।

ସକରାତ୍ସକ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀଥିବା କାର୍ଯ୍ୟନିପୁଣ, ଉତ୍ସାହୀ ଓ ଆଶାବାଦୀ ଯୁବଗୋଷୀ ସେକୌଣସିଁ ଦେଶର ଭବିଷ୍ୟତ ଅଟନ୍ତି । ଭାରତରେ ଏହି ସୟକ ଅଧିକ ଥିବାରୁ ଆମେ ଭାଗ୍ୟବାନ୍ । ସେମାନଙ୍କୁ ସମର୍ଥ ତଥା ଉତ୍ପାଦନକ୍ଷମ କରାଇବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଶିକ୍ଷା, କୌଶଳ ତଥା ବିଭିନ୍ନ ସୁବିଧା ସୁଯୋଗ ଦେବା ନିତାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।

ପ୍ରଶ୍ନାବଳୀ

- ୧ । ନିମ୍ନଲିଖିତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରଶ୍ମଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରାୟ ୪୦ ଟି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତର ଦିଆ ।
 - (i) ଲୋକମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ସୟଳ କୁହାଯାଏ ?
 - (fi) ପୃଥ୍ବୀରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ହିଉରଣରେ ଅସମାନତା ଦେଖାଯାଏ କାହିଁକି ?
 - (iii) ପୃଥିବୀର ଜନସଂଖ୍ୟା ଦୁତ ବୃଦ୍ଧିପାଉଛି କାହିଁକି ?
 - (jv) ଜନସଂଖ୍ୟା ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଯେ କୌଶସି ଦୁଇଗୋଟି କାରଣର ଭୂମିକା ଆଲୋଚନା କର ।
 - (v) ଜନସଂଖ୍ୟା ଗଠନ କହିଲେ କ'ଶ ବୁଝାଏ ?
 - (vi) କନସଂଖ୍ୟା ପିରାମିଡ୍ କ'ଶ ? କୌଣସି ଦେଶର ଲୋକଙ୍କ ସମ୍ପନ୍ଧରେ ଜାଣିବାରେ ଏହା କିପରି ସାହାଯ୍ୟ କରେ ?

୨। ଠିକ୍ ଉତ୍ତରଟି ବାଛି ଲେଖ ।

- (i) ଜନସଂଖ୍ୟା ବିତରଣ କହିଲେ କ'ଣ କୁଝାଏ ?
- (କ) କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ ଅଞ୍ଚଳରେ ଜନସଂଖ୍ୟାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ।
- (ଖ) କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ ଅଞ୍ଚଳରେ କନ୍ନିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଫୁଳନାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଥିବା ଲୋକଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା
- (ଗ) କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳରେ ଯେଉଁପରି ଭାବେ ଲୋକମାନେ ବାୟିହୋଇ ରହିଥାନ୍ତି।
- (ଘ) କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳରେ ଜନ୍ନିତ ଶ୍ରିମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା
- (ii) କନସଂଖ୍ୟା ପରିବର୍ତ୍ତନ କେଉଁ ତିନୋଟି କାରଣରୁ ହୋଇଥାଏ ?
- (କ) ଜନ୍ମ, ମୃତ୍ୟୁ, ବିବାହ
- (ଖ) କନ୍ନ, ମୃତ୍ୟୁ. ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ

- (ଗ) ଜନ୍ମ, ମୃତ୍ୟୁ, ହାରାହାରି ବଞ୍ଚବା ବ୍ୟସ
- (ଘ) ଜନ୍ମ, ବିବାହ, ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ
- (iii) 1999 ରେ ପୃଥିବୀର କନସଂଖ୍ୟା କେତେ ହୋଇଥିଲା ?
- (କ) 180 କୋଟି (ଖ) 300 କୋଟି
- (ଗ) 600 କୋଟି (ଘ) ୭୦୦ କୋଟି
- (iv) ଜନସଂଖ୍ୟା ପିରାମିଡ୍ କ'ଣ ?
- (କ) କୌଣସି ଜନସଂଖ୍ୟାରେ ବୟସ ଓ ଲିଙ୍ଗଗତ ରୈଖିକ ଚିତ୍ର ।
- (ଖ) ଜନସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧିଯୋଗୁଁ ଲୋକମାନେ ରହୁଥିବା ବହୁଡଳ ବିଶିଷ କୋଠାଘର ।
- (ଗ) କୌଣସି ଜନ ସଂଖ୍ୟାର ବୟସଭିଭିକ ରୈଖିକ ଚିତ୍ର
- (ଘ) କୌଣସି କନସଂଖ୍ୟାର ଲିଙ୍ଗଗତ ରୈଖିକ ଚିତ୍ର
- ୩। ନିମ୍ନଲିଖ୍ତ ଶବସ୍ତୁଡ଼ିକ ବ୍ୟବହାର କରି ଶୂନ୍ୟସ୍ଥାନ ପୂରଣ କର ।

୍ଚିଳ ବିରଳ, ଅନୁକୂଳ, ପଡ଼ିଆ ଜମି, କୃତ୍ରିମ, ଉର୍ବର, ପ୍ରାକୃତିକ, ବରମ, ଘନଦ୍ୱ)

କୌଣସି ଅଞ୍ଚଳରେ ଅଧିକ ଲୋକ ବସବାସ କଲେ ଜନସଂଖ୍ୟାର — କୃଦ୍ଧି ପାଏ ।

ଏହାକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଥିବା କାରଣ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ ------ ସମ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ ଉପଲବ୍ଧ ଓ — ଭୂମି ପ୍ରଧାନ ।

୪ା ତୁମପାଇଁ କାମ :

ଯଦି କେଉଁଠି "୧୫ ବର୍ଷରୁ କମ୍ବୟସର ବହୁ ଅଧିକ ପିଲାଆ'ରି" ଏବଂ ଅନ୍ୟଠାରେ "୧୫ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସର ଅତିକମ୍ ପିଲା ଥାଆନ୍ତି", ତେବେ ଏହି ଦୁଇ ପ୍ରକାର ସମାଜର ବୈଶିଷ୍ୟ କ'ଣ ହେବ? ସୂଚନା : ସ୍କୁଲର ଆବଶ୍ୟକତା, ପେନସନ ଯୋଜନା,

ସୂତନୀ : କୁଲର ପାବରୀକାତୀ, ପେନସନ ସମ ସେଥାଲନୀ, ଶିକ୍ଷକ, ଖେଳନା, ଚକଲଗା ଚେୟାର, ଶ୍ରମିକ ଯୋଗାଣ, ଡାକ୍ତରଖାନୀ ।



କିଛି ଜାଣିବା କଥା

ଭାରତ ଓ ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ଥିତି (ଜନଗଣନା ୨୦୧୧)

		ଭାରତ	ଓଡିଶା
1.	ମୋଟ ଜନସଂଖ୍ୟା	1,210,193,422	41,974,218
2.	ଜନସଂଖ୍ୟାର ଘନତ୍ୱ	382	269
	(ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏକ କି.ମି.ରେ)		
3.	ଜନସଂଖ୍ୟ ବୃଦ୍ଧିହାର (ଶତକଡ଼ାରେ)	17.64	14.05
	(2001-2011 ଦଶନ୍ଧି ମଧ୍ୟରେ)	~	
4.	ନାରୀ-ପୁରୁଷ ଅନୁପାତ	940	978
_	(ପ୍ରତ୍ୟେକ 1000 ପୁରୁଷରେ ନାରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା)	24.42	10.00
5.	ସହରୀ ଜନସଂଖ୍ୟା	31.16	16.68
	(ସମୁଦାୟ ଜନସଂଖ୍ୟାର ଶତକଡ଼ାରେ)		
6.	ସାକ୍ଷରତା ହାର (ଶତକଡ଼ାରେ)		
	i. ମୋଟ ସାକ୍ଷରତା ହାର	74.04	72.87
	ii. ନାରୀ ସାକ୍ଷରତା ହାର	65.46	62.46
	iii. ପୁରୁଷ ସାକ୍ଷରତା ହାର	82.14	81.59
7.	ଜନ୍ମହାର (ବାର୍ଷିକ)	20.97	19.80
	(ପ୍ରତ୍ୟେକ 1000 ଲୋକସଂଖ୍ୟାରେ)		
8.	ମୃତ୍ୟୁହାର (ବାର୍ଷିକ)	7.48	8.20
	(ପ୍ରତ୍ୟେକ 1000 ଲୋକସଂଖ୍ୟାରେ)		
9.	ଶିଶୁ ମୃତ୍ୟୁହାର (ବାର୍ଷିକ)	44	59
	(ପ୍ରତ୍ୟେକ 1000 ଜନ୍ମିତ ଶିଶୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ)		
10.	ମାତୃ ମୃତ୍ୟୁହାର (ବାର୍ଷିକ)	178	237
	(ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏକ ଲକ୍ଷ ଜନ୍ମିତ ଶିଶୁଙ୍କ ପିଛା)		
	·		